

edice
KIOKAN

NORA
ROBERTSOVÁ

Měsíční
perly

Irsko je zemí básníků a legend, snůlků a rebelantů. To vše se odráží v irské hudbě, v písních k tanci i k dojetí, v písních o bitvách i lásce. Za starých časů putovali pěvci z místa na místo, hráli písničky za jídlo, nocleh a pár mincí k tomu.

Bardi a *seanachais* - vypravěči - bývali vítáni všude, v chalupách, v hospodách nebo u táborových ohňů. Měli přece dar, kterého si cenily i víly v palácích pod zelenými kopci. A tak je tomu dosud.

Jednou, a není to tak dávno, přijela jedna vypravěčka do tiché přímořské vísky, kde ji vřele uvítali. Našla tu své srdce i nový domov.

Hudebník tu naopak vyrostl a byl spokojený. Jen své srdce ještě nenašel.

V mysli slýchal hudbu. Občas jemně snivou jako milostný šepot, jindy ryčnou a divokou, jako když tě přítel zve do hospody na pintu piva. Tóny sladké, vášnivé nebo plné slz, ale vždy jim s potěšením naslouchal.

Shawn Gallagher byl spokojený se svým životem. Někdo by možná řekl, že pouze proto, že se nikdy nevynořil ze zasnění, aby si prohlédl reálný svět. Nejspíš by souhlasil.

Jeho svět tvořila hudba a rodina, domov a přátelé. Proč by se měl starat o něco dalšího?

Jeho rodina žila ve vesnici Ardmore v hrabství Water-ford v Irsku po celé generace. Tady Gallagherové vedli hospodu, nabízeli pivo, whiskey a slušné jídlo, co paměť sahala.

Od chvíle kdy se rodiče usadili v Bostonu, ji měl na starost hlavně Shawnův starší bratr Aidan. To Shawnovi vyhovovalo a bez mrknutí oka přiznával, že on se pro byznys nehodí. Rád se postaral o kuchyni, protože ho vaření uklidňovalo.

Hudba ho provázela neustále, ať hrála v hospodě, nebo v jeho hlavě, zatímco vařil objednaná jídla nebo sestavoval nové menu.

Občas jen sestra Darcyplná energie a soutěživosti, přiběhla, když si hrál s omáčkou či sendviči, aby ho vyprovokovala k hádce.

Ale to bral jako běžné oživení.

Shawn neváhal pomoci při obsluze hostů, pokud se hrálo a tančilo, a bez reptání potom uklízel, protože Gallagherové si ve svém podniku vždy potrpěli na čistotu. <•

Život v Ardmoru mu vyhovoval - jeho pomalý rytmus, výhled na moře s útesy a zelené pláně táhnoucí se ke stinným horám. Touha po zážitcích jinde, která se v rodině často projevovala, ho minula, a tak byl v písčité půdě Ardmoru dobře usazený.

Netoužil po cestování, jaké měl za sebou Aidan a o němž snila Darcy. Všechno, co potřeboval, bylo na dosah ruky, a neměl chuť nic měnit.

Ale k jistým změnám přece došlo.

Celý život se z okna svého pokoje díval na moře. Považoval je za svou součást, jeho pěnivý příboj na písku,

1Z

hladinu posetou loděmi, jeho bouření, klid a škálu nálad mezi tím. Jeho vůni vdechoval při prvním ranním nadechnutí.

Když se Aidan na podzim oženil s hezkou Američankou Jude Frances Murrayovou, bylo třeba se přizpůsobit.

Podle tradice Gallagherů měl na dům právo ten, kdo první založí rodinu. A tak když se Aidan s Jude vrátili ze svatební cesty v Benátkách, zabydleli se v jejich prostorném domě na okraji vesnice.

Shawn se sestrou měli na výběr mezi bytem nad hospodou a domkem na Vílím kopci, který patřil Fitzgerald-dům z Judeiny rodiny. Darcy si vybrala byt a přesvědčila Shawna a mnohé další, co měla omotané kolem svého krásného prstu, aby malovali a přenášeli nábytek, až z volných pokojů po Aidanovi stvořila malý luxusní buďoár.

To Shawnovi vyhovovalo.

Dával přednost chaloupce s výhledem na útesy a zahradu a jejich požehnaný klid.

Ani duch, který v domě bloudil, mu nepřekážel.

Ještě lady Gwen nespátřil, jen cítil její přítomnost. Stále truchlila pro vílího prince, kterého kdysi odmítla, a čekala, až pomine kletba, aby opět mohli být svobodní. Shawn dobře znal příběh dívky, která žila ve stejném domku před třemi sty lety.

Zamilovaný vílí princ Carrick jí nedokázal vyjavit lásku slovy a pokorně nabídnout srdce. Snažil se jí jen ukázat velkolepý život, jaký by spolu vedli. Třikrát po sobě přinesl brašnu plnou klenotů - poprvé brilliantů ze svitu slunce, pak perel zformovaných z měsíčních prsků a nakonec safírů ze srdce oceánu.

Ale pochybnost o vlastním srdci a budoucím osudu ji přiměla vše odmítnout. A tak se podle legendy klenoty rozsypané u jejích nohou proměnily v květiny, které od té doby kvetou v zahradě před domkem.

Většina z nich však spí v záhonech, teď kdy se zima přihnala k pobřeží. Útesy, kde se prý duch lady Gwen často procházel, ostře a opuštěně čněly k zatažené obloze.

Ve vzduchu visela blížící se bouře.

Bylo sychravé ráno. Vítr se opíral do oken a ochlazoval vzduch v domku. Shawn zatopil v kuchyňském krbu, uvařil si horký čaj a arogantní hudba větru ho neobtěžovala. Usadil se u stolu, ukusoval sušenku a v duchu si pohrával s textem pro svou novou skladbu.

V hospodě měl být sice až za hodinu, ale raději si nařídil jeden budík na sporáku v kuchyni a pro jistotu ještě druhý nahoře v ložnici. Pokud nebyl na blízku někdo, kdo by ho probral ze snění a popohnal, dokázal na čas docela zapomenout.

Protože se Aidan zlobil, když přišel pozdě, a ještě na něho poštal Darcy, snažil se Shawn příchod dodržovat. Problém byl v tom, že býval často tak zabraný do muziky, že svoje budíky neslyšel a stejně se opozdil.

I teď se zaobíral písní, kterou složil o mladé, sebejisté lásce. Ta byla podle Shawna stejně vrtkává jako vítr, ale báječná, dokud vydržela. Taneční píseň, napadlo ho, co si říkala o rychlé kroky a flirtování.

Až ji trochu doladí, vyzkouší ji v hospodě - tedy pokud^ přemluví Darcy, aby mu ji zazpívala. Měla na ni vhodný hlas.

Jelikož byl příliš pohodlný, aby zašel do obývacího ke starému pianu, co si do domku koupil, jen tak podupával do rytmu a domýšlel text.

Nemohl proto slyšet klepání na dveře, kroky v hale a pak tiché zaklení.

Typické, pomyslela si Brenna. Zase se ztrácel někde ve světě snů, zatímco skutečný život běžel kolem něj. Netušila, proč se vůbec namáhala ťukat, vždyť to stejně neslyšel, a od dětství byli zvyklí bez ptaní chodit do domu toho druhého.

14

Jenže už přece dospěli a ona by nerada bez vyzvání vešla někam nevhod.

Mohl tady mít ženskou. Přitahoval je přece jak vosy lízátko. Ne že by byl tak sladký, ale uměl být, když se snažil.

Bože, ale hezký byl rozhodně. Ta zbloudilá myšlenka jí opět vytanula na mysli, i když se za ni hned nenáviděla. Těžko si ale jeho vzhledu nevšimnout.

Ty bohaté černé vlasy, většinou trochu přerostlé, jako by věčně zapomínal na holiče. Zasněné světle modré oči, pokud ho něco nerozčílilo. To pak působily ledově, nebo žhavě, obojí stejnou měrou. K tomu krásné dlouhé řasy, za jaké by její sestry upsaly duši d'áblu, a plné, pevné rty, jako stvořené pro dlouhé polibky a něžná slůvka.

Něco takového sama nezažila, ale věděla, co se vypráví.

Nos měl podlouhlý a jen mírně nakřivo, což způsobila ona sama, když spolu před deseti lety hráli baseball.

I tak měl tvář oživlého pohádkového prince. Nebo nějakého rytíře. Popřípadě lehce pocuchaného anděla. Když k tomu přidala ještě štíhlé tělo, ruce se širokými dlaněmi, prsty umělce a hlas jako whiskey ohřátou nad ohněm z rašeliny byl to už dohromady pěkný kus chlapa.

Ne že by o něj měla takový zájem. Uměla prostě ocenit pěkné věci.

A jak uměla lhát, dokonce i sama sobě, napadlo ji.

Zatoužila po něm ještě dřív, než ho praštila tou baseballovou pálkou - a to jí bylo čtrnáct a jemu devatenáct let. Ale do čtyřiaadvaceti se tahle touha proměnila v cosi horkého a nervujícího.

A to se na ni snad nikdy nepodíval jako na ženu.

Ještě že tak, dodala v duchu. Neměla přece čas snít o takových jako Shawn Gallagher. Někdo tady taky musel pracovat.

Prohnaně se pousmála a pak schválně upustila kufřík s nářadím, aby šíleně zarachotil. Pobavilo ji, když Shawn vyletěl jak střelený králík.

„Ježíšikriste!" Strčil do židle a uhodil se do prsou, jako by si musel znovu nastartovat srdce. „Co je?"

„Nic." Usmívala se dál. „Lekavče," dodala sladce a zvedla odřený kufřík. „Hodilo to s tebou, co?"

„Málem mě to zabilo."

„Klepala jsem, ale nenamáhal ses otevřít."

„Neslyšel jsem tě." Nadechl se, odhrnul si vlasy z čela a zamračil se. „0'Tooleová už je tady. Copak tu mám něco rozbitého?"

„Máš paměť jak děravý kýbl." Vysoukala se z bundy a hodila ji přes židli. „Už týden ti nejde sporák," připomněla mu a kývla na spotřebič. „Přišla ta objednaná součástka. Chceš ho teda spravit, nebo ne?" Souhlasně zamručel a mávl rukou. „Sušenky?" všimla si Brenna a přešla ke stolu. „To má být snídaně pro dospělého chlapa?"

„Hlavně že tady byly," usmál se tak, že ho zatoužila pochovat v náručí. „Je otrava vařit ráno jen pro sebe, ale jestli chceš, udělám něco pro oba."

„Ne, dík, už jsem jedla." Položila kufřík, otevřela ho a začala se v něm prohrabávat. „Víš, že toho mamka vždycky nadělá víc, než je třeba. Byla by ráda, kdyby ses někdy po ránu stavil a dal si s námi slušné jídlo."

„Tak dej vědět, až upeče svůj mřížkovaný koláč. Ani čaj si nedáš? Ještě je teplý."

„To by šlo." Našla nářadí i součástku a sledovala, jak Shawn přechází po kuchyni. „Cos dělal? Skládal muziku?"

„Promýšlel text jedné písničky," odpověděl nepřítomně. Pohledem zachytil lesklého černého ptáka, který přeletěl po sedavém nebi. „Dneska tam bude dost sychravo."

„A vlhko k tomu. Zima sotva začala a já už chci, aby byla pryč."

„Tak se trochu zahřej tímhle." Dřepl si k ní s velkým hrnkem čaje, který připravil tak, jak měla ráda - silný a hodně sladký.

„Díky." Teplo hrnku jí ohřálo dlaně, jak je kolem něho sevřela.

Zůstal dřepět u ní se svým čajem a přátelsky o ni zavadil koleny. „Tak co s tím křápek hodláš dělat?"

„Není to fuk? Hlavně že zase bude fungovat, ne?"

Povytláhl obočí. „Kdybys mi to řekla, možná že bych si ho příště opravil sám."

To ji tak rozesmálo, až se svezla na podlahu, aby ne-přepadla.

„Ty? Shawne, ty si neumíš zastříhnout ani zlomený nehet."

„To náhodou umím." Zazubil se a naznačil, jak by si nehet okousal, což ji rozesmálo znovu.

„Nezatěžuj se tím, co se sporákem provedu, a já nebudu rozebírat koláč, který v něm pak upečeš. Každý máme své silné a slabé stránky."

„Jako bych ještě nedržel v ruce šroubovák," prohodil a vytáhl jeden z jejího kufříku. „Já už taky vyzkoušela vařečku, ale poznám, co mi jde lip." Vzala mu šroubovák z ruky a pak s ním částečně vlezla do trouby a pustila se do práce.

Měla takové drobné ruce, pomyslel si Shawn. Skoro delikátní, kdyby člověk netušil, co s nimi všechno dokáže. Sledoval, jak střídá kladivo, elektrický šroubovák, vrtačku, podložky a kleště. Většinou měla ty vílí prstíky poškrábané nebo na kloubech odřené.

Působila tak útle na práci, kterou si zvolila, nebo spíš, která si zvolila ji, napadlo ho, když se zvedal. Věděl, jak to je. Brennin otec byl všemohl a nejstarší dcera šla v jeho stopách. Stejně tak se říkalo, že se Shawn podobá mamince, která často zapomněla na prádlo nebo večeri, když se ponořila do hudby.

Když chtěl poodstoupit, Brenna se pohnula a začala vrtět zadečkem, jak uvolňovala matku. Znovu povytáhl obočí, což považoval za reflex při pohledu na zajímavou část ženského těla.

Vážně měla moc úhledné malé tělo. Takové, co by chlap zvedl jednou rukou, kdyby se mu zachtělo. A ona by ho pak nejspíš jednou ranou poslala k zemi. Ta představa mu vyloudila úsměv na tváři. Radši se kdykoli díval na její tvář. To byl taky pohled. Živé, jasné zelené oči pod elegantním obočím jen o trochu tmavším než její rudé vlasy. Pohyblivé rty, co se rychle usmály, nebo ušklibly. Málokdy je líčila, a vlastně i zbytek obličeje, třebaže se kamarádila s Darcy, která by nevyšla z domu dokonale upravená.

Měla drobný nos jako panenka, který často krčila, když něco neschvalovala. Vlasy si většinou strkala pod čepici, na níž nosila špendlík s vílou, kterou jí kdysi při nějaké příležitosti daroval. Ale když čepici sundala, objevila se záplava jasně zrzavých vlasů, jež v malých kudrlinách létaly, kam se jim zlíbilo. Tak jí to slušelo nejvíc.

Protože chtěl znovu vidět její tvář, než bude muset do práce, opřel se zády o linku a šibalsky protlačil jazyk zevnitř do tváře.

„Tak jsem slyšel, žeš začala chodit s Jackem Brenna-nem.“

Když prudce šklubla hlavou a uhodila se o vnitřek „trouby, Shawn sebou trhl a raději potlačil uchechtnutí.

„To ne!“ Jak doufal, vystrčila hlavu ven. Měla na nose malou šmouhu, a jak si třela bolavé místo na hlavě, shodila si čepici. „Kdo to říká?“

„No.“ Shawn se zatvářil nevinně, šklubl rameny a dopíjel čaj. „Někde jsem to asi zaslechl.“

„Ty tak posloucháš, co kdo říká. Nikam s nikým nechodím. Na takové blbosti nemám čas.“ Naštvaně se vsunula zpátky do trouby.

„Tak asi nějaký klep. To se ale nabízí, když je tu teď kolem plno romantiky - zásnuby, svatby, mimina na cestě.“

18

„Tak to má přece jít správně za sebou.“

Usmál se a zase si dřepł vedle ní. Přátelsky ji plácl po zadku, ale nevšiml si, jak ztuhla. „Aidan s Jude už vybírají jména, a to je teprve ve druhém měsíci. Ale je to pěkný párek, co?“

„Jo.“ Brenně z toho pocitu blízkému touze vyschlo v krku. „Je na ně hezký pohled, jak jsou šťastní. Jude říká, že je tahle chalupa kouzelná. Že se tady zamilovala, začala nový život, napsala knihu, prostě všechno to, o čem se předtím neodvažovala ani snít.“

„To je hezké. Na tomhle místě opravdu něco je,“ dodal spíš sám pro sebe. „Cítíš to v určitých chvílích, třeba když usínáš nebo se probouzíš. Jako by to... čekalo.“

Brenna dostala součástku na své místo a vysoukala se z trouby. Shawn spustil ruku z jejích zad. „Už jsi ji viděl? Myslím lady Gwen.“

„Ne. Občas jako bych koutkem oka zahlédl pohyb, ale pak už nic.“ Odtáhl se, nedbale se usmál a vstal. „Možná to nemám být já.“

„Řekla bych, že jsi dokonalý kandidát pro ducha se zlomeným srdcem," prohodila Brenna a ignorovala jeho překvapení. „Už by to mělo fungovat." Zkusmo otočila knoflík sporáku. „Uvidíme, jak se rozežřeje."

„Ty už na to dohlídneš, že?" Budík na lince začal zvonit, až sebou oba trhli. „Musím jít," dodal a zamáčkl ho. „To je varovný systém?"

„Jeho součást." Zvedl prst a jako na povel zaznělo veselé cinkání budíku z ložnice. „To je druhý, ale do minuty se vypne sám, jinak bych tam pořád musel lítat." „Jsi rozumný, když se snažíš, co?" „Mám světlé chvílky. Kocoura jsem pustil," pokračoval, když si bral z věšáku bundu. „Neměj slitování, kdyby škrábal na dveře. Bub věděl, do čeho jde, když se sem chtěl se mnou nastěhovat." „Nezapomněl jsi ho nakrmit?"

„Nejsem naprostej magor." Bez urážky si omotal krk šálou. „Jídla má dost, a kdyby ne, půjde žebrať k vám. Což udělá stejně, abych měl ostudu." Našel ještě čepici a nasadil si ji. „Takže se uvidíme v hospodě?"

„Asi jo." Vzdychla si, teprve když slyšela klapnout dveře.

Toužit po Shawnovi byl naprostý nesmysl, uvědomila si, protože by to nikdy neopětoval. Viděl v ní něco jako sestru, nebo ještě hůř, něco jako nevlastního bratra.

Ale to byla spíš její chyba, napadlo ji, když pohlédla na své pracovní kalhoty a odřené boty. Jemu se líbily slečny, jakým se vůbec nepodobala. Mohla se trochu vylepšit. Když vzala v úvahu Darcy, všechny své sestry a teď i Jude, měla by na zkrášlování nespočet konzultantů.

Jenže bez ohledu na to, jak takové fintění nesnášela, by to stejně nemělo smysl. Kdyby se kvůli chlapovi namalovala, ostříhala a navlékla do krajek, už by ho přece přitahovalo něco jiného než ona sama.

A kdyby ji navíc Shawn viděl nalíčenou, se šperky a v nějakých upnutých šatičkách, asi by mu nejdřív smíchy vypadly plíce a pak by nejspíš řekl nějakou pitomou poznámku, že by ho stejně musela praštit. To vážně nemělo cenu.

Nechá fintění na Darcy, která je pro něj jako stvořená. A sestřám, které to taky bavilo. Ona zůstane u svého nářadí.

Vrátila se ke sporáku, vyzkoušela, jak funguje při různých teplotách, a když byla spokojená, zase ho vypnula a posbírala si věci.

Hned nato chtěla odejít. Nemělo smysl se v domě zdržovat. Ale bylo tam útulno. Vždy se v něm cítila jako doma. Dokud na Vílím kopci bydlela stará paní Maude, Brenna ji často chodila navštěvovat.

Když Maude zemřela, spřátelily se s Jude, která se tu na čas usadila. A tak sem dál mohla ze zvyku cestou domů nebo do vesnice zaskočit.

Snažila se ignorovat potřebu stavovat se častěji, když tady teď bydlel Shawn. Ale odolávala tomu těžko. Měla to tiché místo ráda a také všechny roztomilé drobnosti, které Maude nashromáždila. Jude je tady nechala a Shawn na ně také nesáhl, a tak obývací působil vesele se všemi těmi kousky skla, soškami vil a kouzelníků, knihami a koberečky.

Jen se tu už člověk pomalu neotočil, co sem Shawn nastěhoval ještě starší piano. Ale i to pokoji dodávalo víc kouzla a paní Maude muziku milovala.

Určitě by měla radost, že v jejím domě zase zní hudba, pomyslela si Brenna a přejela rukou po odřeném černém dřevě piana.

Letmo pohlédla na volné listy not, které Shawn nechával ležet na horní desce. Neustále měl něco rozepsaného nebo upravoval starší skladby. Podmračeně studovala linky a tečky na jednom listu. Nebyla zvlášť muzikální. Dokázala zazpívat hospodskou písničku, aniž by se vedle ní dal do vytí pes, ale hrát na klavír bylo něco jiného.

Jenže takhle o samotě chtěla ukojit svou zvědavost. Odložila kufřík s náradím a usedla k pianu. Kousla se do rtu, našla na klávesnici malé c a notu za notou zkoušela jedním prstem vytýkat melodii.

Byla krásná jako vždy. Všechno, co složil, působilo nádherně, že to ani její ubohá hra nemohla docela pokazit.

K téhle písni dopsal i slova. Brenna si odkašlala a pokusila se je přezpívat.

Když o samotě v noci bdím a měsíc svoje slzy roní, věřím, že tvou láskou den zavoní. Bez ní je srdce prázdné až na pár vzpomínek, kéž by ten měsíc v nás zažehl plamínek.

Odmlčela se a vzdychla si, protože ji nikdo nemohl slyšet. Zapůsobilo to na ni jako všechny jeho písňě, jen teď o něco silněji a hlouběji.

ním pohledu lámal srdce.

Brenna pocítila šok, poznání a vzrušení zároveň. Otevřela pusu, ale jestli chtěla něco říct, ozvalo se jen dýcha-vičné hvízdnutí, jak prudce jí vylétl tep.

Zkusila to znovu, ale to už se trochu styděla, že se jí chvějí kolena. „Lady Gwen.“ Byla ráda, že se zmohla as-

poň na tahle slova, vždyť stála tváří v tvář tři sta let starému duchu.

Náhle uviděla, jak Gwen po tváří stéká jediná stříbřitá slza. „Jeho srdce je v jeho hudbě.“ Měla hlas jako vánek, ale Brenna se přesto zachvěla. „Poslouchej.“

„Co jsi to...?“ Než stihla dokončit otázku, byla už opět o samotě jen s lehkou vůní planých růží v ovzduší.

„Fajn, tak fajn.“ Musela se posadit, a tak se svezla zpět na stoličku u piana. „Fajn,“ řekla znovu a několikrát se zhluboka nadechla, dokud jí srdce nepřestalo zuřivě tlouct do žeber.

Když usoudila, že ji nohy unesou, rozhodla se to říct někomu moudrému, rozumnému a chápajícímu. Nikdo těm požadavkům nemohl vyhovovat lépe než její matka.

Jízdou domů se poněkud uklidnila. Dům rodiny O'Too-leových stál trochu stranou cesty a působil jako zajímavá skládanka, na jejímž vzniku se Brenna podílela. Kdykoli si otec vzpomněl, že přistaví místnost, s radostí se s ním vrhla do bourání a renovace. Některé z nejšťastnějších vzpomínek patřily právě práci po boku Michaela O'Too-lea, zvláště když si přitom zvesela hvízdal.

Zaparkovala za matčiným prastarým autem. Už by ho vážně měli přelakovat, napadlo ji jako vždy. Z jejich komína se kouřilo.

Uvnitř bylo útulno a plno vůně po ranním pečení. Maminka právě vytahovala z trouby bochníky hotového chleba. „Mami.“

„Bože dobrý, tys mě vylekala.“ Mollie odložila plech na sporák a s úsměvem se k ní otočila. Měla pohlednou, stále mladistvou a hladkou tvář a rusé vlasy, které dcera podědila, stažené pro pohodlí do uzlu.

„Promiň, máš tu hudbu dost nahlas.“

„Dělá mi společnost.“ Ale Mollie se natáhla a rádio ztišila. Pod stolem se se zamručením převálila Betty, jejich

žlutá fenka. „Copak že jsi tak brzo zpátky? Myslela jsem, že máš práci.“

„Měla jsem. Teda mám. Ještě musím do vesnice pomoci tátovi, ale stavila jsem se u Shawna spravit ten sporák.“

„Hmm hmm.“ Mollie dala plech s chlebem chladit na poličku.

„Odešel dřív, než jsem to dodělala, tak jsem tam byla chvíli sama.“ Matka vydala zase ten souhlasný zvuk a Brenna nejistě šoupla nohama. „A když jsem chtěla odejít... Byla tam lady Gwen.“

„Hmm hmm. Cože?“ Mollie se konečně probrala a ohlédla se na dceru.

„Viděla jsem ji. Chvíli jsem se pokoušela trochu hrát na piano, a když jsem zvedla hlavu, ona stála ve dveřích do pokoje.“

„Panečku. To tě musela vylekat.“

Brenna si zhluboka vydechla. Maminka byla vážně rozumná, bůh jí za to žehnej. „Málem jsem si překousla jazyk. Je krásná, přesně jak říkala stará paní Maude. A smutná. Člověku to doslova láme srdce, jak moc je smutná.“

„Vždycky jsem doufala, že ji někdy taky uvidím.“ Jako praktická žena rychle donesla ke stolu dva hrnky s čajem. „Ale nikdy se mi nepoštětilo.“

„Aidan říká, že ji vídá už léta. A pak i Jude, když se nastěhovala do domku po Maude.“ Už zase klidná Brenna se posadila ke stolku. Zrovna dnes jsem o ní mluvila se Shawnem a ten ji taky nikdy neviděl, snad jen cítil. A pak tam najednou byla, pro mě. Co si o tom myslíš?“

„Já nevím, zlatíčko. Co jsi cítila?“

„Kromě šoku asi soucit. A pak zmatenost, protože jsem nepochopila, co mi to chtěla říct.“

„Ona na tebe promluvila?“ Mollie užasle rozevřela oči. „Páni, nikdy nikomu nic neřekla, dokonce ani Maude ne. To bych věděla. Co povídala?“

„Řekla: Jeho srdce je v jeho hudbě, a že mám poslouchat. A když jsem se vzpamatovala a chtěla se zeptat, jak

to myslí, byla fuč." „No, když v domě teď bydlí Shawn a brnkala jsi na jeho

piano, tak se to zdá docela jasné."

„Ale já jeho hudbu přece poslouchám pořád. Nevydrží bez ní ani pět minut."

Mollie chtěla něco říct, pak si to rozmyslela a jen vzala dceru za ruku. Její zlatá Mary Brenna. Vždycky měla problémy s tím, co nemůže rozebrat na součástky a prozkoumat. „Myslím, že jednou přijde chvíle, kdy tomu porozumíš."

„Jako by mě nutila, abych jí s něčím pomohla," zamumlala Brenna. „Jsi dobré děvče, Brenno. Možná jí nakonec opravdu nějak pomůžeš."

2

Bylo chladno a venku skučel vítr, a tak se Shawn rozhodl navařit dušené jehněčí. Ranní klid v kuchyni měl nejraději. Užíval si posledních chvil samoty, zatímco krájel maso a zeleninu, než se dveře hospody otevrou.

Aidan se brzy přijde vyptávat, jestli je to a to hotovo nebo připraveno. A pak se nahoře probudí Darcy, začne přecházet sem tam a pouštět hudbu, na jakou zrovna dostane chuť. Prozatím měl hospodu jen pro sebe. Netoužil po odpovědnosti za její vedení. Tu nechal na Aidanovi. Byl vděčný, že se narodil až jako druhý. Ale záleželo mu na rodinném podniku, předávaném z generace na generaci už od Shamuse Gallaghera, který spolu se svou ženou otevřel hostinec u Ardmorského zálivu jako přívětivé útočiště pro poutníky.

Byl synem hospodského a věděl, jak poskytnout hostům pohodlí a služby. Během doby se jejich hostinec stal známý jako útulné místo, kde hraje hudba, ať už šlo o *sei-*

siun - neformální setkání tradičních muzikantů - nebo vystoupení najatých profesionálních hudebníků.

Shawnovi přešla láska k hudbě do krve vlastně díky hospodě a byla mu vrozená stejně jako modré oči nebo typický úsměv.

Nic neměl raději, než když při práci v kuchyni zaslechl skrz dveře nějakou melodii. Často pak měl sice nutkání všeho nechat a připojit se ke zpěvu, ale hosté se své objednávky nakonec vždycky dočkali, tak proč se zlobit?

Jen zřídka se mu stalo, že by něco spálil nebo nechal vystydnout, protože si na svém kulinářském umění zakládal a byl pyšný na výsledky.

Kuchyně se plnila vůní a párou, jak omáčka začínala houstnout. Přidal do ní trochu čerstvé bazalky a majoránky, které si začal pěstovat. Nápad na vlastní bylinkovou zahrádku převzal od Mollie O'Tooleové, kterou považoval za nejlepší kuchařku ve farnosti.

Když jídlo okořenil, pustil se do strouhání zelí na salát coleslaw, kterého dělal plné mísy.

Nad hlavou zaslechl kroky a pak hudbu. Dnes si vybrala britskou, pomyslel si, když rozeznal směs sofistikovaných tónů. Darcyin výběr ho potěšil, a tak si začal propěvovat spolu s Annie Lennoxovou, dokud se v kuchyni neobjevil Aidan.

Měl na sobě tlustý rybářský svetr do chladného počasí. Byl mohutnější a silnější v ramenou než Shawn, ale s vlasy stejně tmavě kaštanovými jako jejich prastarý barpult, jen ve slunci s rudými nádechy. Třebaže měl Shawn štíhlejší tvář a světlejší oči, Gallagherovy geny ani jeden z nich nezapřel. Každý, kdo se lépe podíval, v nich rozeznal bratry. Aidan povytáhl obočí. „Čemu se tak směješ?“ „Tobě,“ prohodil Shawn zlehka. „Vypadáš jako velmi spokojený muž.“ „A proč bych neměl.“

„Právě.“ Shawn mu nalil do hrnku čerstvě připravený čaj. „A jak se má dnes po ránu naše Jude?“

„Zase je jí trochu nevolno, ale zdá se, že to snáší dobře.“ Aidan s povzdechem popíjel čaj. „Nestydím se říct, že se mi taky obrací žaludek, jak vždycky zbledne a vyběhne z postele. Za hodinku je zase v pořádku, ale pro mě to není příjemná hodinka.“

Shawn se s hrnkem čaje v ruce opřel zády o linku. „Nechtěl bych být ženská ani za nic. Nemám jí pak odnést trochu omáčky? Nebo kuřecí polívku, kdyby chtěla něco dietního.“

„Myslím, že maso s omáčkou zvládne. Bude ráda. A já taky.“

„To je maličkost. Dělá jehněčí, jestli chceš napsat denní menu. A pak mám v plánu ještě chlebový pudink, tak to tam přijdej.“

V lokále zazvonil telefon a Aidan zakoulel očima. „Doufám, že to není dodavatel, že je nějaký problém. Už nám dochází portské.“

A to byl jeden z důvodů, napadlo Shawna, když se bratr vydal k telefonu, proč obchodování radši nechával na něm.

Všechno to počítání a plánování, vrtěl pobaveně hlavou, když zhruba odhadoval, kolik ryb bude za den potřebovat. Jednání s lidmi, dohady a přesvědčování. Aidan zdaleka nemohl jen stát za pípou a naslouchat, jak starý pan Riley vypráví své historky.

Dále existovalo ještě účetnictví, údržba a daně. Už jen to pomýšlení mohlo Shawnovi přivodit bolest hlavy.

Zkontroloval omáčku a krátce s ní v obřím hrnci zamíchal. Pak došel pod schody a ze zvyku nahoru zavolal, ať Darcy pohne zadkem. Drsně odsekla, ale taky to nemyslela nijak zle.

Spokojený se začátkem dne se vydal do lokálu, aby Aidanovi pomohl sundat židle ze stolků.

Jenže Aidan stál za barem a zamyšleně se mračil.

„Copak? Přece jen problém s dodavatelem?“

„Ne, vůbec ne.“ Aidan se pro změnu zamračil na Shaw-na. „Byl to nějaký chlápek z New York City jménem Ma-gee.“

„Z New York City? Tam přece mají asi pět ráno.“

„Já vím, ale zdál se docela probuzený a střizlivý.“ Aidan se podrbl na hlavě, pak s ní zavrtěl a chopil se čaje. „Chce v Ardmore postavit nový sál.“

„Sál?“ Shawn sundal první židli, ale pak se o ni opřel. „To jako kinosál?“

„Ne, scénu pro muzikanty. Pro živou hudbu a snad taky pro divadlo. A volal právě mně, protože prý slyšel, že naše hospoda je tady takové muzikantské centrum. Chce znát můj názor.“

Shawn se zamyšleně chopil další židle. „A ten je jaký?“

„To ještě nevím, překvapilo mě to. Řekl jsem, že o tom budu pár dní přemýšlet. Zavolá mi znova koncem týdne.“

„Proč by chtěl chlap z New Yorku stavět hudební scénu zrovna tady? Nenapadl by tě spíš Dublin, Claře nebo třeba Galway?“

„O to mu právě šlo,“ odpověděl Aidan. „Moc sdílný nebyl, ale prý se zajímá zrovna o tohle místo. Tak jsem nadhodil, jestli chápe, že jsme rybářská vesnice, kde toho moc není. Jasně, jezdí sem lidi k moři a vyfotit si svatého Declana, ale nejsou to zas takové davy.“

Aidan trhl rameny a začal Shawnovi pomáhat. „Ale on se jen smál, že to dobře ví a že si představuje něco docela malého a intimního.“

„Můžu ti říct, co si myslím já?“ Když Aidan přikývl, Shawn pokračoval. „Že je to skvělý nápad. Jak to bude fungovat, se teprve ukáže, ale nápad je to dobrý.“

„Musím to ještě uvážit,“ zamumlal bratr. „On si to nakonec stejně rozmyslí a zamíří někam, kde je víc rušno.“

„A když ne, ukecám ho, ať to přistaví přímo tady k hospodě.“ Shawn začal ze zvyku rozdělovat popelníky na stolky. „Vlastníme za barákem kus půdy, a kdyby se scéna připojila k hospodě, mohli bysme z toho mít prospěch taky.“

Aidan postavil na zem poslední židli a pomalu se usmál. „Tohle je dobrý nápad. Překvapuješ mě, že ti to taky myslí obchodně, Shawne.“

„Mě přece něco napadne každou chvíli.“

rzy tu věc pustil z hlavy, protože otvírali a dovnitř proudili první hosté. Měl čas jen na krátkou, ale výživnou hádku s Darcy, a musel se smát, když vyběhla z kuchyně s tím, že na něj do smrti nepromluví. Pochyboval, že by mohl mít takové štěstí. Dál už jen rozděloval na talíře omáčku, smaženou rybu s hranolky a vyráběl pořádné sendviče s grilovanou šunkou a sýrem. Jako společnost mu stačil šum hlasů z lokálu. První půlku směny Darcy dokonce dodržela slovo a jen na něj zuřivě zírala, když chodila do kuchyně pro objednaná jídla.

Pobavilo ho to tak, že když se jednou vrátila se špinavým nádobím, popadl ji za paži a mlaskavě ji políbil na rty. „Mluv se mnou, zlatíčko, jinak mi zlomíš srdce.“

Strčila do něho, plácla ho přes ruce, ale pak to vzdala a rozesmála se. „Počkej ale, co uslyšíš, ty pako. A pusť mě.“ „Jen když mi slíbíš, že o mě nic nerozbiješ.“ „Aidan by mi to zas strhl z platu a já si šetrím na nové šaty.“ Pohodila hřívou hedvábných černých vlasů a trochu se ušklíbla.

„Tak to jsem v bezpečí.“ Postavil ji na zem a šel obrátit rybu na pánvi.

„Máme tu párek německých turistů. Chtějí ochutnat tvoji omáčku, k tomu tmavý chleba a salát. Pře-

spávají v motelu," pokračovala, když se Shawn natáhl pro silné misky. „Zítra prý jedou do Kerry a pak dál do Claře. Kdybych já měla dovolenou v lednu, strávila bych ji ve Španělsku nebo na nějakém tropickém ostrově, kde nepotřebuješ nic jiného než bikiny a krém na opalování."

Při řeči se procházela po kuchyni - dívka s úchvatnou tváří, krémovou pletí a jasnýma modrýma očima. Měla plné, neomluvitelně smyslné rty, ať už se usmívaly, nebo špulily. To ráno si je nalíčila ostře na červeno pro trochu nálady za sychravého dne.

Výrazné ženské křivky zdůrazňovala oblečením jasných barev a přiléhavými látkami.

Zdělala Gallagherovic touhu po cestování a byla rozhodnutá si ho jednou užít ve velkém stylu, pro jaký se cítila zrozená.

Ale protože ten den to ještě nehrozilo, popadla objednávky a chystala se je odnést, právě když do kuchyně vešla Brenna. „Co jsi to zase dělala?" zeptala se jí. „Máš všude na obličeji špínu."

„Saze," ušklíbla se Brenna a přejela si hřbetem ruky přes nos. „Čistili jsme s tátou komín, a to je pořádněj binec. Většinu už jsem ze sebe umyla."

„Tak tos ještě neviděla zrcadlo." Darcy se jí obloukem vyhnula a vyšla ven.

„Ta by zas před zrcadlem strávila celý den, kdyby si to mohla dovolit," poznamenal Shawn. „Budeš obědvat?"

„Dáme si s tátou trochu jehněčího. Hezky to voní." Přešla ke sporáku, že si omáčku sama nabere, ale postavil se jí do cesty.

„Udělám to radši sám, protože toho máš z komína na sobě pořád víc, než myslíš."

„No dobře. A dva čaje k tomu. Jo, a pak bych si s tebou chtěla promluvit." Ohlédl se přes rameno. „Proč ne hned?"

„Radši až budeš mít víc klidu. Zajdu sem ke konci směny, jestli to nevadí."

„Víš, kde mě najít." Postavil misky a hrnky na táč.

„Jasně." Vzala si táč a odnesla ho k zadnímu boxu, kde čekal otec.

„Tady to je, tati. Horká omáčka přímo z hrnce.“ „A voní jako nebe samo.“

Mick O'Toole byl drobný chlapík s hustou kšticí vlnitých vlasů barvy písku a živýma, jako moře zelenomodrýma očima.

Při smíchu hýkal, jeho ruce připomínaly ruce chirurga a miloval romantické příběhy.

Pro Brennu byl životní láskou.

„Je fajn být na chvíli v teploučku, co?“

„To jo.“ Nabrala si omáčku a opatrně foukla na lžici, třebaže vůně sváděla riskovat spálený jazyk.

„A k tomu si pěkně naplníme pupíky. Tak co kdybys mi řekla, co tě trápí.“

Poznal všechno, napadlo Brennu. Což někdy byla útěcha a někdy docela otrava. „To není trápení. Ale vzpomínáš, jak jsi vyprávěl, co se ti přihodilo, když ti kdysi umřela babička?“

„No jo. To jsem byl zrovna tady u Gallaghera. Tehdy tu samozřejmě čepoval Aidanův otec, než se ženou vyrazili do Ameriky. A tys nebyla víc než naše zbožné přání. Zrovna jsem v kuchyni spravoval dřez, protože už dlouho kapal.“

Ochutnal trochu dušeného masa a pečlivě si otřel ústa ubrouskem, jak ho jeho žena naučila.

„Seděl jsem na zemi, a jak jsem zvedl hlavu, uviděl jsem tam babičku v květovaných šatech a zástěře. Usmála se na mě, ale když jsem na ni chtěl promluvit, zavrtěla hlavou. Pak zvedla ruku, jako by se loučila, a zmizela. V tu chvíli jsem cítil, že odešla navěky a přišla mi dát sbohem, protože jsem byl její nejmilejší.“

„Nechtěla jsem ti připomínat smutné věci,“ zašeptala Brenna.

„Hm,“ povzdechl si Mick. „Byla to skvělá ženská a žila dobrý a dlouhý život. To je náš úděl, vzpomínat.“

Brenna si pamatovala i zbytek příběhu. Jak táta nechal práce a běžel do domku, kde babička dva roky žila jako vdova. A našel ji v kuchyni na židli, v květovaných šatech a bílé zástěře. Odešla tiše a pokojně.

„Někdy se stává,“ pokračovala Brenna, „že ti, co odejdou, vzpomínají na jiné. Dneska ráno jsem v domku na Vílím kopci viděla lady Gwen.“ Mick přikývl a přisunul se blíž, aby dobře slyšel.

„Chudák děvče," prohodil potom. „Jak dlouho musí čekat, než se něco napraví."

„Pro některé z nás je čekání běžná věc." Brenna zvedla hlavu, když do lokálu vešel Shawn s tácem jídla. „Chci si o tom promluvit se Shawnem, až to tu trochu utichne. Darcy říkala, že ji nahoře v pokoji zlobí zásuvka. Tak bych se na to po obědě podívala a pak zašla za Shawnem, jestli pro mě dneska nemáš jinou práci."

„Dneska nebo zítra." Mick trhl rameny. „Co se nestihne teď, uděláme jindy. Chtěl jsem se ještě stavit v hotelu na útesech, jestli už se rozhodli, který další pokoj chtějí renovovat." Mrkl na dceru. „Tam bysme měli dost práce celou zimu. Pěkně v teple a v suchu."

„A taky bys mohl chodit kontrolovat Mary Kate, jak tam u nich celý den ťuká do počítače."

Mick se nevinně zazubil. „To snad není kontrolování. Ale jsem rád, že si po vysoké vybrala práci tak blízko domova. Myslel jsem, že si najde něco v Dublinu nebo ve Waterford City, že se mi všechna moje kuřátka rozlétnou do světa."

„Já pořád zůstávám v rodném hnízdě. A Alice Mae tu taky ještě pár let bude."

„Stejně mi moc chybí doba, kdy jsem měl všech pět svých holek kolem sebe. Maureen už je vdaná paní

a Patty se na to chystá na jaře. Nevím, co si počnu, až mi i ty utečeš s nějakým chlapem."

„To se hned tak nestane, tati." Zkřížila nohy v kotnících a dojídala dušené maso. „Chlapi neztrácejí hlavu nebo srdce pro někoho jako já."

„Ten správný ano."

Silou mocí se ovládla, aby nepohlédla ke kuchyni. „To se asi načekám. Ale my dva jsme přece parťáci, no ne?" Zazubila se na otce. „I kdyby se někdo našel, jsme přece firma O'Toole."

r~yř přesně tak si přála, aby to zůstalo, uvažovala, když C/t-si v Darcyně koupelně smývala z tváře zbytky sazí. Měla práci, která ji bavila, a k tomu svobodu, jakou by si ženská s chlapem na krku nemohla dovolit.

Doma na ni čeká její pokoj, jak dlouho bude potřebovat, a k tomu společnost rodiny a přátel. Péči o hnízdečko a manžela klidně

přenechá sestrám Maureen a Patty a kancelářská práce a pevná pracovní doba mohla zas bavit jen Mary Kate. Jí ke spokojenosti stačilo její náradí a dodávka. Jen touha po Shawnovi ji občas trápila a zneklidňovala, ale doufala, že i tohle jednoho dne přejde.

Protože dobře znala Darcy, pečlivě po sobě spláchla zbytky sazí z umyvadla, až se zase blyštělo, a raději se utírela do svých hadrů, než by použila její nadýchané ručníky. Ty považovala za naprosté plýtvání, protože by se je stejně nikdo neodvážil použít.

Život by byl o tolik snazší, kdyby každý používal černé ručníky. Pak by se nemusel vztekat, když ty sněhově bílé skončí jako kus hadru.

Pár minut se pak v tichosti zabývala výměnou zásuvky v obývacím pokoji. Právě přišroubovala její kryt, když se v bytě objevila Darcy.

„Doufala jsem, že si na to najdeš čas. Už mě to otravovalo.“ Darcy šla vysypat spopitné do sklenice přání, jak tomu říkala. „Jo, Aidan povídal, že by chtěli nějak upravit budoucí dětský pokoj. Zrovna se za Jude chystám, kdybys chtěla jet se mnou a podívat se na to.“

„Ještě musím zařídit jednu věc, ale vyříd', že dorazím o něco později.“

„Krucinál, Brenno, vždyť tu všude necháváš špinavé t'ápoty!“

Brenna sebou trhla a přiběhla se šroubovákem v ruce. „Jé, promiň, ale umyvadlo jsem vyčistila.“

„Fajn, tak umyj i podlahu, já to dělat nebudu. Proč jsi kruci nepoužila koupelnu dole v hospodě, tam má tenhle týden uklízet Shawn.“

„Nenapadlo mě to. A přestaň otravovat. Uklidím to, než půjdu, a mohla bys být ráda, že jsem ti spravila zásuvku.“

„No jo, tak díky.“ Darcy vyrazila ven, ale předtím se navlékla do kožené bundy, kterou si sama koupila jako dárek k Vánocům.

„Uvidíme se u Jude.“

„Možná,“ zavrčela Brenna, otrávená představou, že bude stírat podlahu v koupelně.

S nelibostí splnila úkol, ale pak zaklela, protože trochu bláta z bot po sobě nechala i v obýváku. Než riskovat další hádku s Darcy, raději našla lux a všechno vysála.

Než se dostala dolů do hospody, bylo všude ticho a Shawn domýval nádobí od oběda.

„To tě Darcy najala i na úklid?“

„Trochu jsem tam našlapala.“ Jako doma si šla nalít šálek čaje.

„Nechtěla jsem se tak zdržet a tebe taky ne, jestli máš něco jiného.“

„Nic moc. Jen pivo bych si dal. Ty zůstaneš u čaje?“ kývl na její hrnek. „Zatím jo.“

„Jdu si jedno natočit. Zbylo tam trochu pudinku, jestli máš chuť.“

Měla slabost pro sladké, a tak do misky nabrala pár lžic a spokojeně seděla, když se Shawn vrátil se sklenicí harpu. „Tim Riley tvrdí, že se má zítra zlepšit počasí.“ „Ten se skoro vždycky trefí.“

„Ale pak zas bude dlouho pršet,“ dodal a posadil se naproti. „Tak co jsi to chtěla probrat?“

„Dostanu se k tomu.“ Přemýšlela, jak do toho, ale pak se rozhodla pro nejjednodušší způsob. „Když jsi ráno odešel, šla jsem ještě zkontrolovat komín.“

Byla to lež, ale radši se bude zpovídat knězi, než by přiznala, že se zabývala jeho muzikou. Hrdost za trochu výčitek stála.

„Táhne dobře.“

„Jo,“ trhla rameny, „ale takový věci se mají občas prověřit. No, ale když jsem se pak otočila, byla tam, přímo ve dveřích do pokoje.“

„Kdo tam byl?“

„Lady Gwen.“

„Tys ji viděla?“ Shawn zprudka odložil sklenici s pivem.

„Tak jasně jako vidím tebe. Stála tam a tak smutně se usmívala...“ Neměla chuť mu říkat, co Gwen vyslovila, ale cítila, že musí. Něco jiného byla drobná lež a něco jiného úplný podvod.

„A co pak?“

U Shawna neobvyklá netrpělivost ji naježila. „No a pak na mě promluvila.“

„Ona mluvila?“ Zprudka vstal a začal rozčileně chodit po kuchyni, až Brenna překvapeně vykulila oči.

„Co to do tebe vjelo, Shawne?“

„Bydlím tam přece já. A mně se vůbec neukázala. Ani na mě nemluví. Ona si počká, až tam přijdeš spravit sporák a kouknout do komína, a najednou se zjeví.”

„Moc se omlouvám, že si tvůj duch vybral zrovna mě, ale nepřivolávala jsem ji.” Brenna si nabrala plnou lžící pudinku a nacpala si ji do pusy.

„Tak jo, nemusíš se hned vztekat.” Zamračeně usedl zpět na židli.
„A co ti teda řekla?”

Brenna se na moment zadívala skrze něj a dál jedla pudink. Když zakoulel očima, v klidu se chopila hrnku a usrkla trochu čaje.
„Mluvil jsi na mě? Nebo je tu ještě někdo, na koho štěkáš bez příčiny?”

„Tak promiň.” Věnoval jí jeden úsměv, protože to vždycky zabralo. „Povíš mi teda, co říkala?”

„Jo, když ses tak slušně zeptal. Řekla: Jeho srdce je v jeho hudbě.’ Myslela jsem, že mluvila o svém vílím princí, ale mamka tvrdí, že měla na mysli tebe.”

„Jestli jo, tak nechápu, co tím chtěla říct.”

„Já taky moc ne. Ale chtěla jsem se zeptat, jestli nevadí, když se teď u tebe občas stavím.”

„To už přece děláš,” odpověděl a Brenna se trochu ošila.

„Jestli si to nepřeješ, stačí říct.”

„Tak jsem to nemyslel. Jen říkám, že ke mně chodíš.”

„Myslela jsem, že bych někdy přišla, i když tam nebudeš. Kdyby se třeba chtěla ukázat znova. Občas ti tam přitom můžu něco spravit.”

„Nemusíš si hledat práci, aby ses mohla stavit. Jsi vždycky vítaná.”

To ji obměkčilo. Nejen že to vyslovil, ale že to myslel upřímně.
„Já vím, ale ráda se něčím zaměstnám. Takže se občas ukážu, když ti to teda nevadí.”

„Ale povíš mi, kdybys ji zase viděla.”

„Budeš první.” Vstala a zanesla misku a hrnek do dřezu. „Myslíš si...?” Pak ale zmlkla a zavrtěla hlavou.

„Co?”

„Nic, to je hloupost.”

Přešel k ní a lehce ji stiskl prsty na krku. Zachtělo se jí prohnout a zapříst jako kočka, ale ovládla se. „Když nemůžeš říct hloupost kamarádovi, tak komu potom?“

„No, napadlo mě, jestli láska opravdu může vydržet tak dlouho. Až za hrob.“

„To je jediná věc, která opravdu vydrží.“ „A tys někdy byl zamilovaný?“

„Ne tak moc do hloubky. Takže to asi nebylo to pravé.“

Povzdechla si tak, až je to oba překvapilo. „A když to cítí jeden a druhý ne, je to asi to nejhorší na světě.“

Ucítil zachvění srdce, které si vyložil jako soucit. „Zlatíčko, snad ses do někoho nezamilovala?“

Škubla sebou, otočila se a zírala na něho. Prohlížel si ji s tak *nemožným soucitem*, a trpělivostí, že měla chuť ztlouct ho do modra. Místo toho ho jen odstrčila a popadla svůj kufřík. „Shawne, *ty jsi vážně idiot*.“ S vystrčenou bradou pak rázovala ven. Shawn jen zavrtěl hlavou a pak se vrátil k úklidu. Zase

pocítil ten stah u srdce a dumal, na koho si asi může

Brenna myslet. Ať je to, kdo chce, bouchl kuchyňskými dvířky o něco

silněji, ať ten chlápek radši stojí za to.

3

renna neměla nejlepší náladu, když vpadla do domu Gallagherových. Něklepala, ani ji to nenapadlo. Byla od nepaměti zvyklá pobíhat ve starém domě na útesech, jak ji napadlo, stejně jako Darcy v domě O'Tooleových.

V průběhu let se tady občas něco změnilo. Vždyť sama s otcem vyměnila před pěti lety podlahu v kuchyni - teď byla modrá jako letní nebe - a loni v červnu vytapetovala Darcyn pokoj růžovými poupaty.

Ale i po nějaké té renovaci zůstávala podstata stejná. Bylo to přívětivé místo, jehož stěny zněly hudbou, i když zrovna nikdo nehrál.

Od chvíle, co se sem nastěhovali Aidan s Jude, tu vždy byly vázy, misky a láhve plné květin, které Jude tak milovala. Na jaře měla v

plánu osázet jimi zahradu a s Brennou si domluvila stavbu nového loubí.

Ke kamennému domu s dřevěnými prvky by se hodilo něco starodávného, uvažovala Brenna. Už měla docela jasnou představu a věděla, že ji postupně zrealizuje.

I když se ještě mračila, zvuk Darcyina smíchu seshora ji přiměl protáhnout koutek úst. S holkami je stejně větší pohoda než s muži, pomyslela si.

Tedy s většinou mužů.

Našla je v pokoji, který býval Shawnův, i když tam po něm zbyly už jen stará postel a prádelník. Police napěchované hudbou si odstěhoval na Vílí kopec, stejně jako housle a kožený buben.

Ještě koberec tam zůstal, starý, ošuntělý běhoun, na kterém často sedávala a předstírala, že se nudí, když Shawn hrál nějakou melodii.

Když se poprvé zamilovala, bylo to do Shawnovy písně. Jenže tak dávno, že už by si nevzpomněla na její melodii. A rozhodně mu to nikdy nedala najevo. Podle jejího mínění s člověkem víc pohne postrčení než pohlazení. Jenže u Shawna zatím nefungovalo nic, co by ho přimělo živit se muzikou.

A jak by to tomu mezkovi přála. Aby mohl dělat to, k čemu byl stvořen, a předvést svoji hudbu světu.

Znovu si ale připomněla, že to není její starost a neměla by se tím trápit. Proto sem přece nepřišla. Rozhlédla se a našpulila rty. Byla tady kvůli Jude. Stěny vypadaly příšerně. Na vybledlém žlutém pozadí vystupovaly ostré čtverce na místech, kde visely Shawnovy obrázky a fotografie, a nespočetné díry ve zdech dokazovaly, že to s kladivem opravdu neuměl.

Vzpomněla si, že kdykoli jeho matka chtěla pokoj nějak vylepšit, smál se, ať to nechá být. Vyhovoval mu.

Brenna se opřela o dveře a představovala si, jak proměnit zanedbaný mužský prostor ve veselý dětský pokojíček. Přitom pohledem spočinula na svých kamarádkách, které stály u okna a vyhlížely ven.

Darcy se záplavou nádherných rozpuštěných černých vlasů a Jude s uhlazeným kaštanovým uzlem na temeni. Měly tak rozdílnou image, napadlo Brennu. Darcy ve-

selou jako slunce a Jude jemnou jako měsíční svit. Byly zhruba stejně vysoké, na ženy průměrně, ale Brennu o několik centimetrů převyšovaly. I stavěné se zdály podobně, jen Darcy měla výraznější křivky, které rozhodně neskrývala. Obě působily elegantně žensky.

Ne že by jim to Brenna záviděla, vůbec ne. Jen čas od času zatoužila nevypadat jako cvok, když se oblékla do sukně a nazula lodičky.

Ale ani tím si nechtěla lámat hlavu, a tak si strčila ruce do kapes širokých kalhot a naklonila hlavu ke straně.

„Jak chcete vymyslet, co bude s tím pokojem, když půl dne prostojíte u okna?“

Jude se otočila a její hezká, vážná tvář se rozzářila. „Pozorujeme, co dělá na pláži Aidan s Finnem.“

„Vystřelil odsud jako králík,“ pokračovala Darcy, „když jsme začaly probírat tapety, barvy a látky. Že prý musí jít cvičit psa.“

„Hm.“ Brenna také vykoukla ven. Zahlédla Aidana a Finna, jak sedí na pláži a vyhlíží na moře. „Moc hezký pohled. Dobře stavěný chlap a pěkný pes na zimní pláži.“

„Vypadá to, že se Aidan hluboce zamyslel. Asi o budoucím otcovství.“ Darcy na bratra naposled láskyplně pohlédla a pak se s rukama v bok obrátila. „A na nás zbydou praktické věci, zatímco on si filozofuje.“

Brenna položila Jude ruku na břicho. „A jak se daří tobě?“

„Dobře. Doktor říká, že jsme oba v pořádku.“ „Prý je ti po ránu špatně.“

Jude jen zvedla zelené oči v sloup. „Aidan to přehání. Dělá, jako bych byla první těhotná ženská na světě. Jsou to jen malé ranní nevolnosti. To přejde.“

„Kdyby šlo o mě,“ prohlásila Darcy a svalila se na starou postel, „vytěžila bych z toho co nejvíc. Máš se nechat

opečovávat, co to dá, Jude, protože až se dítě narodí, nebudeš vědět, čím jsi. Pamatuješ, když Betsy Duffyová porodila první dítě, Brenno? Dva měsíce pak každou neděli usínala na mši. Při druhém děcku tam jen omámeně seděla a u třetího...”

„Tak dost, dost," smála se Jude a usedla Darcy k nohám. „Je mi to jasné. Ale já čekám teprve první. Brenno..." Zvedla ruce. „Ty stěny."

„No jo, ty vypadají, co? Dáme to do pořádku. Vyčistíme, zaděláme díry..." Ukázala na jednu velikou. „A vymalujeme."

„Myslela jsem na tapety, ale malba bude lepší. Něco jednoduchého, světlého. Pak sem pověsím pohádkové obrázky."

„Jude, měla bys sem dát vlastní kresby," odpověděla Brenna. „Ale tak dobře zas nemaluju."

„Byly přece dost dobré do tvé povídkové knížky," připomněla jí Brenna. „Myslím, že jsou moc pěkné a že to pro dítě bude víc znamenat, když vyroste v pokoji, kam maminka pověsila vlastní obrázky."

„Myslíš?" Jude si zamyšleně klepla prstem na rty, očividně potěšená tou představou. „Možná bych některé mohla dát zarámovat a uvidíme, jak budou vypadat."

„Do barevných rámečků," dodala Brenna. „Děti milují barvičky, jak vždycky říkala moje mamka."

„Tak jo." Jude se zhluboka nadechla. „A teď ta podlaha. Nechce se mi ji zakrývat, ale potřebovala by obrousit a nalakovat."

„To není problém. Taky části obložení je třeba vyměnit. Vyroším je přesně na míru."

„Super. A ještě jsem měla takovou představu, že by se v tak velkém pokoji dal oddělit v rohu hrací koutek." Jude ukázala přes místnost. „Na té stěně police na hračky a u okna malý stolek a židlička."

„To by šlo. Ale kdyby se to tou policí oddělilo, lip by se využil prostor a ten koutek by byl takový uzavřenější, jestli víš, jak to myslím. A police můžou být nastavitelné."

„Oddělený koutek?" Jude přimhouřila oči a snažila se představit si to. „Ano, dobrý nápad. Co myslíš, Darcy?"

„Myslím, že vy dvě přijdete na to, co je potřeba, a já tě zas musím dostat do Dublinu, aby sis koupila hezké mateřské šaty."

Jude si instinktivně položila ruku na břicho. „Vždyť to na mně ještě není vidět."

„Proč čekat? Budeš je potřebovat dřív než děcko ty poličky, a na ty taky myslíš dopředu, no ne? Vyrazíme příští čtvrtek, až budu mít volno." A k dispozici kus výplaty, kterou se rozhodla utratit za parádu. „Vyhovuje ti to, Brenno?"

Brenna už vytáhla z kufříku metr. „Pro vás je to vyhovující. Já teď mám moc práce na to, abych si mohla vzít den volna a běhat po dublinských obchodech a obdivovat další boty, bez kterých nemůžeš být."

„Taky bys potřebovala nové boty." Darcy pohlédla dolů. „Tyhle vypadají, jako bys v nich prochodila celé ostrovy."

„Mně to stačí. Jude, řekni Shawnovi, ať si někam odveze ty krámy, a já tady začnu od příštího týdne."

„To nejsou žádné krámy," ozval se Shawn ode dveří. „V té posteli, na které se Darcy válí, jsem strávil mnoho šťastných nocí."

„Jenže už je stará," ušklíbla se Brenna. „A překáží tady. Taky by mě zajímalo, kolikrát musíš bouchnout do hřebíku, abys ve zdi nadělal takovéhle díry."

„Když na ně dáš obrázky, je jedno, jak jsou veliké."

„Jestli to bereš takhle, tak až budeš v chalupě něco předělávat, radši zavolej někoho, kdo pozná jeden konec kladiva od druhého. Ať ti to odpřisáhne, Jude," varovala ji Brenna, „nebo chalupu do jara zničí." „Zadělám ty díry sám, jestli ti to zavře pusu." Jeho tón byl příjemný, ale trochu nebezpečný. To stačilo, aby se Brenna naježila a neodpustila si ironii.

„No jistě, jako jsi spravil dřez v hospodě, když se naposledy ucpal, že jsem se pak musela brodit ve vodě, abych se k němu dostala."

Když se Darcy ušklíbla, Shawn jí věnoval ledový pohled. „Co tu po mně zbylo, si odstěhuju zítra, jestli ti to vyhovuje, Jude."

Jude rozeznama uraženou mužskou ješitnost a hned spěchala k Shawnovi. „Není třeba, zatím jsme jen..." Náhle se s ní místnost nepříjemně zatočila.

Když zavrávala, Shawn bleskurychle přeběhl pokoj, až Brenna překvapeně otevřela pusu, a zachytil švagrovou do náruče.

„To nic." Jude se už před očima vyjasňovalo, a tak ho poplácala po rameni. „Jen se mi zamotala hlava. To nic, to se občas stává."

„Musíš si okamžitě lehnout." Už ji odnášel z pokoje. „Sežeň Aidana," křikl přes rameno na Darcy.

„Ne ne, Shawne, je mi fajn..."

„Jdi pro Aidana," opakoval a Darcy se dala do běhu.

Brenna tam zůstala chvíli stát s měřícím pásmem v ruce. Jako nejstarší z pěti dcer už zažila mdloby u své těhotné maminky, takže ji Judeina závrať příliš neznepokojila. Zarazila ji spíš ukázka nečekané mužské síly. Vždyť ji Shawn zvedl, jako by docela nic nevážila.

Kde se to ukrývalo?

Zavrtěla hlavou, aby se vzpamatovala, a pak doběhla do ložnice právě ve chvíli, kdy Shawn jemně pokládal Jude na postel a přikrýval ji.

„Shawne, tohle je směšné, já..."

„Lež." Ukázal na ni ostře prstem, že ihned poslechla, a Brenna vykulila oči. „Zavolám doktora."

„Nepotřebuje doktora." Brenna sebou trhla, jak se na ni příkře podíval. Ale všimla si taky jeho upřímného zděšení, a to ji dojalo. „To je u těhotenství běžné." Přešla k posteli, usedla vedle Jude a poplácala ji po ruce. „Moje mamka sebou párkrát švihla na zem v kuchyni, zvláště když čekala Alice Mae."

„Cítím se dobře."

„Jistě, ale radši si trochu odpočiň. Co kdybys jí donesl trochu vody, Shawne?"

„Myslím, že bychom měli zavolat doktora."

„Aidan ji k tomu asi donutí." Brenna viděla, jak ta představa Jude zneklidnila, a mlčky na ni mrkla. „Nedělej si starosti. Tat'ka prý taky volal doktora, když mamka čekala mě, ale u dalších na to už byl zvyklý. Chlapi mají právo trochu panikařit. Nemůžou přece tušit, co se v tobě děje, jako to víš ty. Shawne, doneseš tu vodu?"

„Dobrá, jdu pro ni. Ale ať nevstává."

„Je mi fakt dobře."

„Já vím. Už nejsi tak bledá a oči máš jasné." Brenna jí znovu stiskla ruku. „Chceš, abych šla naproti Aidanovi a trochu ho uklidnila?"

„Jestli myslíš..." Odmlčela se, když zaslechla prásknutí domovních dveří a dupot na schodech. „Pozdě."

Brenna vstala, ale sotva přešla půl místnosti, řítil se Aidan dovnitř. „Je jí fajn. Jen se jí trochu zatočila hlava. To nic..." Ale pak si jen vzdychla, protože Aidan proletěl kolem ní.

„Jsi v pořádku? Omdlela jsi? Volal někdo doktora?"

„Necháme to na ní, ať si ho uklidní sama." Brenna kývla na Darcy, lehce ji vytlačila z pokoje a zavřela dveře.

„Víš jistě, že je v pořádku? Na chvíli tak hrozně zbledla."

„Je, věř mi. A Aidan ji nejspíš po zbytek dne udrží v posteli, i kdyby sebevíc protestovala."

„Jako by nestačilo, že musí ženská v těhotenství tak hrozně ztloustnout. Ještě každou chvíli viset nad zácho-

dem a omdlívat..." Darcy si odfrkla a snažila se uklidnit. „To je hrůza, jak je to na světě zařízené. A vy...", ukázala prstem na Shawna, který k nim spěchal se sklenicí v ruce, „si jen užijete, pak devět měsíců prožíváte a nakonec si vykouříte doutník."

„To jen dokazuje, že bůh je taky chlap," pousmál se.

Darcy se usklíbila a zavrtěla hlavou. „Jdu Jude aspoň uvařit čaj a připravit toust."

Odešla a nechala Shawna zírat na dveře do ložnice.

„Nech je chvíli v klidu." Brenna ho vzala za paži a vedla ke schodům.

„Neměla by dostat tu vodu?"

„Vypij ji sám." Brenna ho soucitně pohladila po tváři. „Jsi bílý jako stěna." „Taky mě k smrti vyděsila."

„To vidím. Ale zachoval ses správně a jednal jsi rychle." Vešli do vedlejšího pokoje a Brenna opět zvedla pásmo. „Její tělo teď prochází mnoha proměnami a měla by víc odpočívat. Jenže toho pořád tolik plánuje," dodala a zapsala si míry do notesu. „V jejím životě se za tak krátkou dobu hodně změnilo."

„Mám dojem, že pro ženy je lehčí zvládat všechno najednou."

„Asi jo." Brenna pokračovala v měření. „Možná si pamatuješ, když tvoje matka čekala Darcy."

„Jen trochu." Napil se vody, protože mu vyschlo v krku. Brenna vypadala klidně, jak ladně přecházela po pokoji ve velkých pracovních botách, přeměřovala ho, psala si poznámky a dělala značky přímo na stěnách.

Prameny vlasů se jí uvolnily zpod čepice, jen několik rudých kadeří, asi jak spěchala do ložnice.

„A co si pamatuješ nejlíp?“

„Hmm?“ Někam se ztratil v myšlenkách, a tak se od vlasů přesunul pohledem k její tváři. „Z doby, kdy tvoje mamka čekala Darcy.“

„Jak jsem pokládal hlavu na její břicho a cítil všechen len pohyb a kopání. Jako by se Darcy nemohla dočkat, až se dostane ven a všechno začne.“

„To je hezká vzpomínka.“ Brenna odložila pásmo a notes a chopila se kufříku s náradím. „Omlouvám se, že jsem na tebe dneska tak vyjela. Měla jsem divnou náladu.“

„Tu máš skoro pořád.“ Ale usmál se a sklepl jí kšilt čepice do očí. „Jsem na to tvoje kousání zvyklý, proč bych se trápil.“

Problém byl, že ho v tu chvíli opravdu zatoužila kousnout někam do krku. Zkusit, jak by chutnal. Ale kdyby to udělala, asi by pro změnu omdlel on. „Budu tady moc začít nejdřív v pondělí nebo v úterý, takže není třeba spěchat s vyklížením. Ale...“

Klepla ho prstem do hrudníku. „S tím zatloukáním hřebíků v domku jsem to myslela vážně.“

Jen se tomu zasmál. „Kdybych měl nutkání vzít do ruky kladivo,“ odpověděl a pak ji vyvedl z rovnováhy přátelským polibkem na tvář, „zavolám někoho z O'Tooleo-vých.“

„Jo, to udělej.“ Zase trochu podrážděná chtěla odejít, ale na prahu se srazila s vyjeveným Aidanem.

„Je v pořádku. Říká, že je v pořádku. Volal jsem doktorovi, a ten to tvrdí taky. Prý si má jen odpočinout a dát nohy nahoru.“

„Darcy jí šla uvařit trochu čaje.“

„To je dobře, tak jo. Jude si jen dělá starosti, že dnes chtěla zanést kytky na hrob staré paní Maude. Došel bych tam, ale...“

„Já to vyřídím,“ navrhl Shawn. „Budeš víc v klidu, když zůstaneš ještě chvíli s ní. Zajedu tam autem a stihnu se včas vrátit do hospody.“

„To bys byl hodný. Jsi hodný,“ opravil se Aidan a tvář se mu trochu roztáhl. „Řekla mi, jak jsi ji chytil a odnesl do postele.“

„Tak vyříd', ať to s tou chválou tolik nepřehání. Nebo si o sobě budu moc myslet.“

|

Shawn zajel na hřbitov s kyticí žlutých a fialových ^—' macešek, které už měla Jude přichystané. Často na to staré místo nechodil. Nikoho opravdu blízkého tu zatím nepochovali. Ale protože jeho domek byl nedaleko, uvažoval, že si to vezme na starost, dokud se Jude nebude cítit lip na šplhání do kopce.

Hroby se nacházely poblíž studně svatého Declana, kde se mohli omýt poutníci, kteří chtěli uctít tohoto irského světce. Opodál stály tři kamenné kříže, aby strážily svaté místo, a možná, pomyslel si Shawn, i přinášely útěchu živým, kteří přišli vzdát hold mrtvým.

Byl odsud neskutečný výhled. Ardmorský záliv se prostíral do dáli jako šedé plátno pod zakaboněným nebem. Příboj Keltského moře připomínal nekonečný tlukot srdce. A mezi tímto pulzem a šuměním větru se ozývala hudba, která i teď v zimě doprovázela zpěv ptáků.

Svítilo slabé, bělavé slunce a vlhký vzduch začínal mrazit. Polní tráva obrůstající hroby a kameny větrem zbledla. Ale Shawn věděl, že zima u nich doma nebývá krutá a tráva se brzy znova zazelená. Tenhle nekončící cyklus byl dalším zdrojem útěchy. Usadil se u hrobu Maude Fitzgeraldové, pohodlně zkřížil nohy a položil macešky pod kámen s nápisem „Moudrá žena“.

kem v měkkých kožených botách přešel po trávě a kamenech a usadil se na druhé straně hrobu.

Ostrý vítr si pohrával s jeho vlasy a s krátkým rudým pláštěm, co mu splýval z ramen.

Světlo se přiosťřilo, až všechno kolem - kameny, tráva, květiny - dostalo pronikavé kontury. Z dálky se do zvuku moře začaly ozývat dudy a flétny.

„Na dlouho určitě ne,“ odpověděl Shawn, snažil se dívat zpříma a doufal, že se mu srdce brzy uklidní.

Muž si položil dlaně na kolena. Měl na sobě úzké kalhoty a kazajku prošivanou zlatými nitkami. Na ruce se mu blýskal stříbrný prstem s velkým modrým kamenem. „Ty víš, kdo jsem, vid', Shawne Gallaghere?“

„Viděl jsem, jak vás Jude namalovala do své knížky. Docela to vystihla.“ „A teď je šťastná, že? Vdaná a zamilovaná.“ „Jo, to bude obojí, princí Carricku.“ Carrickovi se zaleskly oči, sebevědomě i pobaveně. „Dělá ti problémy konverzovat s vílím princem?“

„Jen bych se nerad na příští století ocitl ve vašem podzemním paláci, protože tady mám lepší věci na práci.“

Carrick se stále s rukama na kolenou od srdce rozesmál. Byl to sytý, hlasitý smích. „Některé dvorní dámy bys jistě potěšil. Svým vzhledem a hudebním nadáním. Ale lépe tě využiju tady, na vaší straně. Takže si nemusíš dělat starosti.“

Náhle zvážněl a naklonil se blíž. „Říkals, že Gwen mluvila s Brennou O'Tooleovou? A co jí řekla?“ „Vy to nevíte?“

Vztyčil se tak rychle, že si toho pohybu Shawn nestačil všimnout. „Do domku, ani do zahrady nemám dovoleno vstoupit, i když sídlím přímo pod nimi. Tak co jí řekla?“

Soucít pohnul Shawnovým srdcem. Byla to spíš prosba než příkaz. „Jeho srdce je v jeho hudbě.' Víc od Brenny nevím.“

SZ

„Dal jsem jí hudbu,“ řekl Carrick měkce. Zvedl paži, škulbl zápěstím a světlo se přiosťřilo ještě víc. „Drahokamy stvořené ze slunečního žáru. Nasypal jsem jí je k nohám, když jsem žádal, aby se mnou odešla. Ale ona se ode mě odvrátila. Ode mě i od svého srdce. Víš, jaké to je, Gallaghere, když tě odmítne jediný člověk, po kterém toužíš?“

„Ne. Tohle jsem ještě nepoznal.“

„To je mi tě líto, protože doopravdy nežiješ, dokud to nepoznáš.“ Zvedl druhou paži a náhle na ně padla tma, prosvětlená stříbrným jiskřením. Po zemi se valila hustá, vlhká mlha. „Ale i pak, když si na žádost otce vzala jiného, jsem posbíral měsíční slzy a hodil jí je jako perly k nohám. I tak mě odmítla.“

„A sluneční drahokamy i perly měsíce se změnilly v květiny,“ pokračoval Shawn. „A o ty ona rok za rokem pečovala.“

„Co pro mě znamená čas?“ Carrick se na Shawna netrpělivě zadíval. „Rok nebo století.“

„Rok může být jako století, když marně čekáte na lásku.“

Emoce se projevíly v Carrickových očích, a tak je zavřel. „Umíš to se slovy stejně jako s hudbou. Ale máš pravdu.“

Znovu pohnul zápěstím a slunce, zimničně slabé, se vrátilo. „Ale já jsem čekal a dost dlouho, než jsem za ní zašel naposled. A z hlubin jsem přinesl srdce oceánu. Stovky safírů z něj jsem jí pak rozsypal k nohám. Jen pro ni, pro moji Gwen. Ona řekla, že je stará a že už je pozdě. A tehdy se poprvé rozplakala a tvrdila, že kdybych jí jedinkrát nabídl slova svého srdce místo drahokamů a slibů věčnosti a bohatství, možná by vyměnila svůj svět za můj a povinnost za lásku. Nevěřil jsem jí.“

„Měl jste zlost.“ Shawn už ten příběh slyšel mnohokrát. A jako dítě o něm často snil. O krásném princovi na

I jeho matka byla za svobodna Fitzgeraldová, takže paní Maude považovali za vzdálenou sestřenicí. Pamatoval se na ni dobře. Na malou, útlou ženu se šedivými vlasy a zamlženými, vědoucíma zelenými očima.

Vzpomněl si, jak upřeně se na něj často zadívala. Nebylo to nepřijemné, jen zneklidňující. I přesto ho k ní něco táhlo a v hospodě si mnohokrát sedl k jejím nohám a poslouchal její vyprávění. Později některé ty historky použil do svých písní.

„To Jude ti posílá kytky,“ promluvil. „Teď odpočívá, protože se jí z těhotenství trochu motala hlava. Není to vážné a není se čeho bát, ale nabídl jsem se, že květiny odnesu já. Tak snad ti to nevadí.“

Na chvíli se odmlčel a bloudil pohledem kolem. „Bydlím ve tvém domku. Jude s Aidanem se nastěhovali k nám, což je taková Gallagherovic tradice, jak asi víš. A když teď budou mít dítě, do chalupy by se nevešli. Ju-deina babička, tvoje sestřenka Agnes Murrayová, na ni domek nechala přepsat jako svatební dar.“

Zavrtěl se, aby se mu lépe sedělo, a prsty bezděky začal na koleni vytvářet melodii v rytmu hukotu moře.

„Žije se mi tam dobře v tom klidu. Doufal jsem, že uvidím lady Gwen. Víš, že se ukázala Brenně O'Tooleové? Pamatuješ na Brennu, nejstarší z holek O'Tooleových, co bydlí kousek pod chalupou? Taková zrzka - teda ony jsou zrzavé všechny, ale Brenna má vlasy jako... jako by jí v nich uvízlo slunce. Člověk má dojem, že se spálí, když na ně sáhne, ale jsou teplé a jemné.“

Zarazil se, zamračil a trochu si odkašlal. „V každém případě tam žiju už skoro pět měsíců a Gwen se mi ještě neukázala, teda ne jasně. A pak si přijde Brenna opravit sporák a ona se jí zjeví, a dokonce na ni promluví."

„Ženy jsou nevypočitatelně bytosti."

Shawnovi prudce poskočilo srdce, protože nečekal, že mu na takovém místě někdo odpoví. Zvedl hlavu a uviděl muže s dlouhými černými vlasy, pronikavě modrýma očima a lehce povýšeným úsměvem.

„To si taky často říkám," promluvil co nejklidněji, ale srdce se mu v hrudi docela splašilo.

„Jenže bez nich se stejně neobejdeme, co?" Muž se zvedl z kamenné lavice vedle tří křížů. Graciézním krokem v měkkých kožených botách přešel po trávě a kamenech a usadil se na druhé straně hrobu.

Ostrý vítr si pohrával s jeho vlasy a s krátkým rudým pláštěm, co mu splýval z ramen.

Světlo se přiosťřilo, až všechno kolem - kameny, tráva, květiny - dostalo pronikavé kontury. Z dálky se do zvuku moře začaly ozývat dudy a flétny.

„Na dlouho určitě ne," odpověděl Shawn, snažil se dívat zpříma a doufal, že se mu srdce brzy uklidní.

Muž si položil dlaně na kolena. Měl na sobě úzké kalhoty a kazajku prošívanou zlatými nitkami. Na ruce se mu blýskal stříbrný prstem s velkým modrým kamenem. „Ty víš, kdo jsem, vid', Shawne Gallaghere?"

„Viděl jsem, jak vás Jude namalovala do své knížky. Docela to vystihla." „A teď je šťastná, že? Vdaná a zamilovaná." „Jo, to bude obojí, princí Carricku." Carrickovi se zaleskly oči, sebevědomě i pobaveně. „Dělá ti problémy konverzovat s vílím princem?"

„Jen bych se nerad na příští století ocítl ve vašem podzemním paláci, protože tady mám lepší věci na práci."

Carrick se stále s rukama na kolenou od srdce rozesmál. Byl to sytý, hlasitý smích. „Některé dvorní dámy bys jistě potěšil. Svým vzhledem a hudebním nadáním. Ale lépe tě využiju tady, na vaší straně. Takže si nemusíš dělat starosti."

Náhle zvážněl a naklonil se blíž. „Říkals, že Gwen mluvila s Brennou O'Tooleovou? A co jí řekla?“ „Vy to nevíte?“

Vztyčil se tak rychle, že si toho pohybu Shawn nestačil všimnout. „Do domku, ani do zahrady nemám dovoleno vstoupit, i když sídlím přímo pod nimi. Tak co jí řekla?“

Soucít pohnul Shawnovým srdcem. Byla to spíš prosba než příkaz. „Jeho srdce je v jeho hudbě.' Víc od Brenny nevím.“

SZ

„Dal jsem jí hudbu," řekl Carrick měkce. Zvedl paži, škulbl zápěstím a světlo se přiosřilo ještě víc. „Drahokamy stvořené ze slunečního žáru. Nasypal jsem jí je k nohám, když jsem žádal, aby se mnou odešla. Ale ona se ode mě odvrátila. Ode mě i od svého srdce. Víš, jaké to je, Gallaghere, když tě odmítne jediný člověk, po kterém toužíš?“

„Ne. Tohle jsem ještě nepoznal.“

„To je mi tě líto, protože doopravdy nežiješ, dokud to nepoznáš." Zvedl druhou paži a náhle na ně padla tma, prosvětlená stříbrným jiskřením. Po zemi se valila hustá, vlhká mlha. „Ale i pak, když si na žádost otce vzala jiného, jsem posbíral měsíční slzy a hodil jí je jako perly k nohám. I tak mě odmítla.“

„A sluneční drahokamy i perly měsíce se změnilly v květiny," pokračoval Shawn. „A o ty ona rok za rokem pečovala.“

„Co pro mě znamená čas?" Carrick se na Shawna netrpělivě zadíval. „Rok nebo století.“

„Rok může být jako století, když marně čekáte na lásku.“

Emoce se projevíly v Carrickových očích, a tak je zavřel. „Umíš to se slovy stejně jako s hudbou. Ale máš pravdu.“

Znovu pohnul zápěstím a slunce, zimničně slabé, se vrátilo. „Ale já jsem čekal a dost dlouho, než jsem za ní zašel naposled. A z hlubin jsem přinesl srdce oceánu. Stovky safírů z něj jsem jí pak rozsypal k nohám. Jen pro ni, pro moji Gwen. Ona řekla, že je stará a že už je pozdě. A tehdy se poprvé rozplakala a tvrdila, že kdybych jí jedinkrát nabídl slova svého srdce místo drahokamů a slibů věčnosti a bohatství, možná by vyměnila svůj svět za můj a povinnost za lásku. Nevěřil jsem jí.“

„Měl jste zlost." Shawn už ten příběh slyšel mnohokrát. A jako dítě o něm často snil. O krásném princovi na

53

okřídleném bílém koni, jak letí vzhůru ke slunci, měsíci a k moři. „Protože jste ji miloval a nevěděl, jak jinak to říct a dát najevo."

„Co víc může muž udělat?" chtěl vědět Carrick a Shawn se tentokrát usmál.

„To přesně nevím. Ale uvalit na vás kletbu a pak čekat celá staletí asi nebylo to nejmoudřejší řešení."

„Mám snad svoji hrdost, ne?" pohodil Carrick hlavou. „A svoji hlavu. Třikrát jsem prosil a třikrát odmítl. Teď čekáme, až třikrát za sebou láska potká lásku a přijme ji bez výhrad. I s chybami a ctnostmi, smutky a radostmi. Umíš to se slovy, Gallaghery," dodal zase s arogantním úsměvem. „Nepotěšilo by mě, kdybys ta správná hledal tak dlouho jako tvůj bratr."

„Můj bratr?"

„Třikrát." Carrick stál zase na nohou a oči se mu temně leskly. „Jednou se stalo."

Teď vyskočil i Shawn, ale měl zaťaté pěsti. „To mluvíš o Aidanovi a Jude? Chceš snad říct, žeš je očaroval, ty bastarde?"

Carrick se zamračil a nad hlavou jim zahřmělo. „Ty lidský blázne. Kouzla lásky jsou jen babské povídačky. Srdce se nedá obalamutit, protože je mocnější než moje kouzla. Chtíč můžeš probudit mrknutím oka a touhu úsměvem. Ale láska je nedotknutelná. To, co je mezi Aidanem a Jude Frances, je stejně skutečné jako slunce, měsíc a moře."

Shawn se pomalu uvolnil. „Tak to se omlouvám."

„Nezlobím se, pokud se bratr staví za bratra. Kdybych se zlobil," pokračoval s úšklebkem, „už bys tu hýkal jako osel. To mi taky můžeš věřit."

„Tak děkuji, že jste se ovládl," promluvil Shawn, ale pak se zase naježil. „Jestli si myslíte, že jsem druhý na řadě, kdo prolomí vaši kletbu, pak jste šlápl vedle."

Vím přesně, kam šlapu, Gallaghere. Ale t^o brzy pochopíš." Carrick se vznešeně uklonil a zmizel. V tu chvíli se nebe otevřelo a spustil se prudký liják.

No to je perfektní." Zmatený a rozčilený Shawn stal uprostřed deště a věděl, že přijde pozdě do práce.

Rád si dával na čas, všechno dobře promýšlel a zvažoval. Proto také zatím nikomu neřekl, co se přihodilo u hrobu staré paní Maude.

Znepokojovalo ho to. Ne setkání samotné - víru v existenci nadpřirozených sil měl vrozenou a cenil si jí. Spíš způsob toho rozhovoru a jeho téma ho zneklidnilo.

Ať se propadne, jestli se nechá ulovit nějakou ženskou jen proto, aby vyhověl Carrickovým plánům a přáním.

On přece nebyl typ na ženění a netoužil se usadit. To sedělo Aidanovi. Měl ženy rád, to jistě. Jejich vůni, tvary, horkost. A čekalo jich na něj ještě tolik. Křehkých, voňavých, krásných dívek.

Jako muzikant sice rád psal o lásce ve všech jejích rozkošných i bolavých podobách, ale ve skutečnosti raději jen kroužil kolem.

Láska, taková co chytne za srdce a už ho nepustí, vypadala jako šílená zodpovědnost. A život byl bez ní tak příjemný. Měl svoji hudbu, hospodu, přátele a rodinu a teď i domek na kopci, který patřil jen jemu.

Tedy kromě ducha, který jak vidno stejně nestál o jeho společnost.

Přemýšlel a přitom se věnoval svojí práci. Musel oloupat brambory, smažit ryby a v troubě se mu pekl ovčácký koláč. Zvuky sobotní zábavy začaly za dveřmi kuchyně zesilovat. Kapela z Galway, kterou Aidan objednal, právě hrála známou baladu a tenor se činil.

Darcy se s Jude dostala na nákupy do Dublinu, byla tedy ve vzácně dobré náladě a ochotná ke spolupráci. Do kuchyně vcházela tanečním krokem a objednávky přímo prozpěvovala. A za celý den se ani jednou nepohádali.

Měl dojem, že si to musí někam zaznamenat.

Když znovu zaslechl plácnutí dveří a proud hudby z lokálu, vložil na talíř do zlata osmaženou rybu. „Tohle je dnes poslední objednávka, zlatíčko. A koláč bude za pět minut upečený.”

„To si ráda kousek dám."

Ohlédl se přes rameno a zářivě se usmál. „Mary Kate! Myslím, že je to Darcy. Jakkak se máš?"

„Moc dobře." Nechala za sebou dveře zavřít. „A ty?"

„Taky." Zcedil hranolky, upravil je na talíři a prohlédl si dívku.

Brennina mladší sestra na studiích rozkvetla. Muselo jí být tak jednadvacet a byla hezká jako obrázek. Vlasy měla světlejší než Brenna, skoro zlatě rudé a nosila je sestříhané v polodlouhých hladkých vlnách. Šedozelenýma očima se na něho usmívala. Nebyla o mnoho vyšší než sestra, ale plnější v prsou a bocích a tmavě zelené večerní šaty její křivky ještě podtrhovaly.

„Vypadáš víc než dobře." Nechal objednané jídlo ohřívát a pak se opřel o linku, připravený si popovídat. „Kdy jsi stihla tak vyrůst? Ty určitě musíš kluky odhánět klackem."

Zasmála se a snažila se, aby to znělo zrale žensky a neuniklo jí dívčí zahihňání. Zamilovanost, kterou docela

nedávno pocítila k Shawnovi, byla velmi silná. „Na to při práci v hotelu nemám vůbec čas." „A líbí se ti tam?"

„Moc. Někdy se stav." Co nejsvůdnějším krokem přistoupila blíž. „Udělej si volno a já tě u nás pozvu do restaurace."

„To je prima nápad." Mrkl na ni tak, že se jí splášil pulz, a pak šel k troubě zkontrolovat koláč.

Popošla ještě blíž. „Voní báječně. Ty umíš skvěle vařit. Spousta mužů je přitom v kuchyni tak nešikovných."

„Pokud se chlap nebo i ženská chovají v kuchyni nešikovně, je to proto, že většinou vědí, že je odtamtud někdo vyžene a ušetří jim čas a otravnou práci."

„To je asi pravda," vydechla skoro nábožně. „Ale i když ti to tak jde, možná bys ocenil, kdyby občas někdo něco uvařil tobě."

„To by mi určitě nevadilo."

Když do kuchyně vešla Brenna, uviděla, jak se Shawn usmívá na její omámenou sestru.

„Mary Kate." Zaznělo to jako šlehnutí biče, dívka sebou škubla a začervenala se. „Co tady děláš?"

„Já jen... jen si povídám se Shawnem."

„Nemáš tady vzadu co pohledávat, ještě v těch šatech, a plést se Shawnovi do cesty.“

„Nepřekáží mi.“ Protože byl zvyklý na sekýrování staršího bratra, soucitně pohladil Mary Kate po tváři. Vůbec si nevšiml, jak se jí zamžily oči.

Ale Brenna ano. Stiskla zuby, přešla k sestře, ocelovým stiskem ji popadla za paži a táhla ven z kuchyně.

Pocit ponížení u Mary Kate okamžitě zahnal pracně vybudovaný dojem graciéznosti. „Hned mě pusť, ty jedna stíhačko.“ Snažila se vyprostit a přitom zvyšovala hlas. Cestou ven málem srazily Darcy. „Co to s tebou je? Nemáš právo mě takhle buzerovat. Řeknu to mamce.“

„No jen do toho.“ Brenna nepovolila sevření, dovlekla sestru na konec baru a tam ji nastrkala do privátního salonku zvaného zažívána. „Jen to zkus, ty jelito, a já jí povím, jak ses nabízela Shawnovi Gallagherovi.“

„To jsem nedělala.“ Mary Kate se jí vytrhla, zvedla bradu, ušklíbala se a pak si pečlivě uhladila rukáv svých nejlepších šatů.

„Doslova jsi mu dýchala na krk, když jsem tam přišla. Co tě to napadlo? Je mu skoro třicet a tobě sotva dvacet. Nevíš, o co si koleduješ, když se začneš o chlapa otírat prsama?“

Mary Kate jen chladně pohlédla na sestřin vytahaný svetr. „Aspoň nějaký mám.“

To byl zásah do velmi citlivého místa, protože Brenna vždycky litovala, že všechny její sestry včetně nejmladší Alice Mae měly větší ňadra než ona. „Právě proto by sis jich měla vážit a nestrkat je pod nos každému.“

„To nedělám. A už nejsem děcko, které bys musela poučovat.“ Narovнала se v zádech a procvičila si ramena. „Jsem dospělá. Dostudovala jsem a našla si práci.“

„Tak to jo. Už je asi nejvyšší čas, aby sis užila divokou jízdu s každým, na koho si pomyslíš, co?“

„On není rozhodně první.“ Mary Kate se znalecky usmála, až Brennu zamrazilo. „Ale zaujal mě a nechápu, proč bych mu to nemohla dát najevo. Je to jen moje věc, a ne tvoje.“

„Ale ty jsi moje věc. Jsi ještě panna, nebo ne?“

Sestřin šokovaný výraz Brennu ujistil, že se dívka na dublinské koleji nevrhala klukům do náruče. Než si mohla povzdechnout, Mary Kate vybuchla. „Co si o sobě myslíš? Moje románky jsou moje věc. Nejsi moje matka, ani kněz, abych se ti svěřovala, tak si hled' svého."

„Starám se, protože jsi moje rodina."

„Dej mi pokoj, Brenno. Mám právo bavit se se Shaw-nem, někam s ním zajít nebo cokoli jiného. A jestli chceš

žalovat mamce, že se špatně chovám, uvidíme, co řekne, až jí povím, že jste s Darcy hrály poker se svatými obrázky."

„To už je dávno." Brenna se polekala, protože maminka by uběhlé roky asi nepočítala. „Byla to neškodná holčičí hra. Ale to, co jsem viděla v kuchyni, nebylo neškodné, jen hloupé. Nechci, aby ti někdo ublížil."

„Umím se o sebe postarat sama." Mary Kate naposled pohodila hlavou. „Jestli chceš žárlit, že umím zaujmout chlapa, místo abych se snažila jako chlap vypadat, je to tvůj problém."

Byl to tak tvrdý zásah, že Brenna na chvíli ztuhla, ani si neuvědomila, že sestra vyběhla ven a práskla za sebou dveřmi. V očích jí pálily slzy, až se jí zachtělo svalit se do jednoho z křesílek a na chvíli se jim podvolit.

Nesnažila se být jako chlap, snažila se být sama sebou.

A chránit svoji sestru. Zastavit ji, než udělá něco, čím by si ublížila, nebo se ztrapnila. Nebo ještě hůř.

Ale to byla Shawnova vina, usoudila nakonec a ignorovala hlas, který ji uklidňoval, že je to hloupost. Shawn může za to, že se na něj její nevinná mladičká sestra upíná, a ona si to s ním hned vyřídí.

Vyšla ven a jen zavrtěla hlavou, když se Aidan dotkl její ruky a chtěl se zeptat, o co jde. Pak znova vběhla do kuchyně a oči se jí leskly. Už ne slzami, ale vztekem.

„Prosím tě, proč jsi ji odsud tak vyvlekla, my jsme si jen spolu..."

Zmlkl, protože k němu napochodovala, pracovními botami kopla do špiček těch jeho a bolestivě mu zaryla prst do hrudi. „Nech moji ségru na pokoji."

„O čem to proboha mluvíš?"

„Ty víš dobře, o čem mluvím, ty sukničkáři. Vždyť je jí sotva dvacet, je to vlastně ještě dítě."

„Cože?" Odstrčil jí ruku, než by ho mohla opravdu poranit. „Co?" „Jestli myslíš, že budu jen nečinně přihlížet, až ji přidáš ke svým skalpům, tak to se šeredně pleteš."

„Já... Mary Kate?" Opravdu se vyděsil. Pak si uvědomil, jak se ta dívka, tedy mladá žena, opravil se v duchu, na něho usmívala a přivírala oči. „Mary Kate," opakoval zamyšleně a pousmál se.

Brenna už začala vidět rudě. „Přestaň se takhle tvářit, Gallaghere, nebo přísahám, že skončíš s monoklem."

Začala pěsti, a tak raději ustoupil a zvedl otevřené dlaně. Už dávno si nemohl dovolit s Brennou zápasit. „Uklidni se. Nikdy jsem se jí nedotkl a nemám to v úmyslu. Nic takového mě ani nenapadlo, dokud jsi o tom nezačala ty. Panebože, vždyť ji znám od dob, kdy nosila plínky." „Ty už teda nenosíš."

„To rozhodně ne," dodal až příliš chápavě. Takže si možná tu ránu do žaludku zasloužil. „Krucí, Brenno, nemůžeš se zlobit, když to chlap ocení."

„Tak si to oceňuj z dálky. Jestli uděláš krok blíž, tak přísahám, že ti přelámu nohy."

Protože málokdy ztrácel sebekontrolu, uměl dobře rozeznat příznaky. Aby to ukončil, popadl ji za lokty a zvedl tak, až měla oči v jedné úrovni s ním. To Brennu šokovalo i rozzlobilo.

„Přestaň mi vyhrožovat. Kdybych si na ni takhle myslel, zařídil bych se podle toho a bylo by to jen mezi námi dvěma, rozumíš? Nic pro tebe."

„Je to moje sestra," ozvala se, ale pak zmlkla, protože s ní zatřepal.

„A to ti dává právo ji ztrapňovat a strkat do mě, když jsme nedělali víc, než si tady povídali? S tebou si přece taky pořád povídám. Copak jsem z tebe někdy strhal šaty?"

Pustil ji a otočil se zády, což ji nesmírně urazilo. „Měla by ses stydět za to, jak uvažuješ."

„Já..." Vypadalo to, že se přece jen rozpláče. Bojovala s tím, několikrát polkla na prázdno, ale pak jen mlčky zírala před sebe, protože dovnitř vešla Darcy. „Musím jít," vymáčkla ze sebe a vyběhla zadními dveřmi.

„Shawne." Darcy vložila špinavé nádoby do dřezu a zlostně se na bratra zadívala. „Čím jsi to Brennu rozplakal?"

Začaly v něm svádět bitvu pocity viny, uraženosti a ještě další, které nechtěl zkoumat. „Ještě ty začínej," odsekl. „Pro jeden večer mám ženských až po krk."

✓ cítila se trapně a pod psa. Stihla rozčílit, urazit a ztrapnit dva lidi, na kterých jí hluboce záleželo. A k tomu strkala nos, kam neměla.

Ne, tomu nevěřila. Tohle byla její starost. Mary Kate začala okatě koketovat a Shawn si to ani neuvědomil.

Typické.

Určitě by mu to časem došlo. Její sestra je krásná, sladká a inteligentní. Rozhodně mladá žena v plném květu.

Chránit ji se zdálo přirozené. Jen zvolila neohrabanou a trochu sobeckou metodu. Protože - to bohužel musela přiznat - chránila i svoje teritorium.

Což Shawnovi taky nedocházelo.

Ted' musela napravit, co pokazila.

Zašla na dlouhou procházku po pláži, aby se vyplakala, všechno promyslela a uklidnila se. Věděla, že až se vrátí domů, rodiče už budou pravděpodobně v posteli, a ona si v klidu promluví s Mary Kate.

Na verandě a v jednom okně v přízemí jejich domu se svítilo. Nezhasla, protože tušila, že se sestra Patty ještě nevrátila ze sobotního rande.

Další svatba, napadlo Brennu, když si svlékala bundu. Další plánování, dohady a slzy kvůli květinám a látkám.

Za nic na světě nemohla pochopit, jak může rozumný člověk dobrovolně něčemu takovému podlehnout. Mau-reen připomínala klubičko nervů a celou rodinu táhla s sebou, než si konečně ten rok na podzim prošla uličkou k oltáři.

Vypadala úžasně, vzpomínala Brenna, když věšela čepici v chodbě. Doslova zářila ve vlajících bílých šatech a krajkovém závoji po mamince. Zdála se šťastná až po konečky prstů a k tomu zamilovaná, že se v tu chvíli Brenna v nabíraných modrých šatech pro družičku cítila jako naprostý tulpas.

Jestli se někdy rozhoupe - a protože chtěla děti, co jiného než svatba jí zbývalo - rozhodně to bude velmi prostá záležitost.

Klidně v kostele, už kvůli rodičům, kteří si takový obřad přáli u všech svých dcer. Ale ať se propadne, jestli bude měsíce vybírat šaty, ležet v katalogích a dohadovat se, jestli jsou lepší růže, nebo tulipány.

Vezme si maminciny šaty a závoj a k nim možná žluté sedmikrásky, protože je měla ráda. A k oltáři se nechá tatínkem dovést spíš za zvuku flétny než nabubřelých varhan. A pak se přímo v domě uspořádá pořádná party. Velké hlučné *ceili*, kde si každý povolí kravatu a rád se pobaví.

Kruci, proč právě teď myslí na takové věci? Brenna zatřepala hlavou přede dveřmi pokoje, který sdílela Mary Kate s nejmladší Alice Mae.

Vklouzla dovnitř, nadýchlá se svěží dívčí vůně, chvíli přivykala tmě a pak se vydala k nejbližší posteli u zadního okna.

„Mary Kate, jsi vzhůru?”

„Je.” Vedle se nadzvedla silueta Alice Mae s divoce rozvířenými kudrnami. „A mám ti vyřídit, že tě nenávidí a do smrti bude a že s tebou nechce mluvit.”

„Ty spi.”

„Copak můžu, když sem přiběhla a šlela z toho, cos vyváděla? Opravdu jsi ji vystrkala z kuchyně u Gallaghery a pak jí ještě nadávala?”

„To ne.”

„Ale ano,” ozvala se Mary Kate ledovým hlasem. „A zopakuj jí, Alice, ať tu svou hubenou prdel odnese z naší ložnice.”

„Říká, že máš....”

„Mám uši, proboha. A nikam nepůjdu.”

„Fajn, jestli nevypadne ona, tak jdu já.” Mary Kate se chtěla zvednout, ale Brenna ji přikovala k posteli.

Kletby a zvuky zápasu přiměly Alice Mae rozsvítit lampičku a pozorovat show. „Ale Katie, takhle ji nepřemůžeš, pereš se totiž jako holka. Nepamatuješ se, co nás učila?”

„Přestaň, ty pitomečku. Jak se ti kruci mám omluvit, když se mi snažíš ukousnout ruku?”

„Nestojím o tvoje pitomý omluvy."

„Stejně je dostaneš, i kdybych ti je měla nacpat do krku." Brenna ze zoufalství udělala to jediné, co ji napadlo. Prostě se na sestru posadila.

„Brenna plakala." V Alice Mae se probudilo měkké srdce, vstala a šla sestru pohladit. „Ale no tak," políbila ji jemně na obě tváře, „přece to nebude tak zlé, zlatíčko."

„Jsi jako mamka," zašeptala Brenna a málem se rozplakala znovu. Její sestřička Alice už také nebyla malá, ale mladá, téměř dospělá žena. „Jdi si zas lehnout, nastydnou ti nohy."

„Sednu si sem," usadila se na nohách Mary Kate, „a pomůžu ti ji podržet. Jestli jsi kvůli tomu brečela, tak by tě mohla aspoň vyslechnout."

„Ale ona rozbřečela mě," protestovala Mary Kate.

„To bylo ze vzteku," odpověděla Alice Mae přísným hlasem jako jejich matka.

„U mě částečně taky." Brenna si povzdechla a vzala Mary Kate kolem ramen. „Máš právo se na mě zlobit,

chovala jsem se hrozně. Tak se omlouvám, Katie, za to, co jsem udělala a řekla." „Vážně?"

„Vážně." Slzy jí znovu zaplavily oči a uvízly v krku. „Mám tě moc ráda."

„Já tebe taky." Mary Kate vzlykla. „A taky se omlouvám. Řekla jsem ti hodně ošklivých věcí. Nemyslela jsem to tak."

„To nic." Přesunula se, aby se Mary Kate mohla nadzvednout.

„Nemůžu si pomoci, bojím se o tebe," zašeptala jí do vlasů. „Já vím, že už jsi velká, ale asi mi to pořád nedochází. U Maureen a Patty to není takový problém. Maureen je jen o deset měsíců mladší a Patty o další rok. Ale vy dvě..." Brenna otevřela náruč, aby do ní mohla přijmout i Alice Mae. „Vás si pamatuju, jak jste se narodily, a to je pak něco jiného."

„Nedělala jsem nic špatného."

„Já vím." Brenna zavřela oči. „Jsi moc hezká, Katie, a musíš si to na někom otestovat. Jen bych si přála, aby to spíš byli kluci tvého věku."

„To už jsem zkusila." Mary Kate s vodnatým smíchem zvedla hlavu z Brennina ramene. „Myslím, že už se můžu posunout dál."

„Bože dobrý." Brenna stiskla víčka. „Tak mi řekni jedno: Jsi do Shawna zamilovaná?"

„Já nevím." Neklidně trhla rameny. „Možná. On je prostě tak hezký, skoro jako rytíř na bílém koni. Nebo jako nějaký básník s hlubokou duší. A umí se člověku podívat tak přímo do očí. Kluci se často podívají spíš někam níž, takže ti dojde, že nemyslí na tebe, ale na možnost sundat z tebe blůzu. A všimla sis někdy jeho rukou?"

„Jeho rukou?" Dlouhých, úzkých, ladných. Nádherných.

„To jsou ruce umělce. Když je vidíš, musí tě napadnout, jak by se asi dotýkaly."

„Jo," odpověděla Brenna s dlouhým povzdechem, ale rychle se zarazila. „Chci říct, že chápu, co v tobě probudil, když je tak hezký. Jen chci, abys na sebe dávala pozor."

„Budu."

„Fajn, tak jste se zase udobřily." Alice Mae vstala a obě sestry políbila. „A teď už jdi, Brenno, ať se taky trochu vyspíme."

Brenna toho moc nenaspala. A pokud usnula, dostavily se sny. Podivné, zmatené sny, které až bodaly do mozku. Bílý okřídlený kůň se stříbrně oděným jezdcem v sedle. Měl ostře řezanou tvář a vlající černé vlasy.

Letěli nocí pod žhnoucími hvězdami vzhůru k zářivému úplňku. Měsíc ronil světlo jako slzy a muž je sbíral a měnil v perly ve své stříbrné brašně. Ty pak rozsypal k nohám lady Gwen před domkem na Vílím kopci.

„Toto jsou měsíční slzy. Podobají se mé touze po tobě. Vezmi si je a mě s nimi."

Ale ona se rozplakala, odvrátila a odmítla ho. Perly se zatřpytily v trávě a pak se proměnily v květiny.

Byla to Brenna, kdo je pak trhal uprostřed noci, když měly jemné bílé květy otevřené. Pak je položila na schod před Shawnovými dveřmi, protože neměla odvahu zaneść je dovnitř a podat mu je.

Edostatek spánku a příliš živé sny jí druhý den přivodily únavu a náládovost. Po mši se pustila do rozebírání motoru staré sekačky a doladování své dodávky, která to vůbec nepotřebovala.

Právě ležela pod matčiným autem a měnila olej, když zahlédla otcovy boty.

„Mamka mě poslala, abych zjistil, co ti leží v hlavě, než začneš rozbírat taky motor tohohle starého krámu.“

„Jen kontroluju pár věcí.“

„To vidím.“ Dřepł si a pak se dýchavičně vsunul pod auto vedle ní. „Takže v hlavě ti neleží nic?“

„Možná jo.“ Chvíli pracovala mlčky. Věděla, že jí otec poskytne čas na utřídění myšlenek. „Můžu se tě na něco zeptat?“

„Jistě.“

„Co muži vlastně chtějí?“

Mick našpulil rty, protože ho těšilo, jak hbitě a zručně umí dcera zacházet s klíčem. „No, dobrou ženu, stálou práci, teplý jídlo a dost je uspokojí i pinta piva na konci dlouhého dne.“

„Přemýšlím spíš o tom prvním. Co chtějí chlapi od ženských?“

„Hm.“ Trochu zrudl, vyděsil se a začal se soukat ven. „Zavolám ti matku.“

„Ty jsi chlap, ona ne.“ Brenna ho chytila za nohu, než mohl utéct. Byla šlachovitá, ale ona měla pevný stisk. „Chci vědět od chlapa, co chtějí muži po ženách.“

„Ach... no... zdravý rozum,“ řekl až příliš zvesela. „To je dobrá vlastnost. A trpělivost. Chlap potřebuje trpělivou ženskou, taková je pravda. Kdysi taky spokojenou domácnost, ale v dnešní době - a mých pět dcer mě nutí chápat dnešní dobu - už je to asi věc spolupráce. Takže pomocníci.“ Chytil se toho slova jako záchranného lana, co mu někdo hodil na okraj propasti. „Chlap potřebuje pomocníci a životní družku.“

Brenna se trochu odstrčila, aby si mohla sednout vedle auta. Stále držela otce za kotník, protože cítila, že by jinak odešel. „Myslím, že oba víme, že nechci mluvit o zdravém rozumu, trpělivosti ani pomáhání.“

Mick zrůžověl a pak zbledl ve tváři. „O sexu s tebou mluvit nebudu, Mary Brenno, to pusť rychle z hlavy. S dcerami o takových věcech nediskutuju.“

„Proč? Víím, že to znáš, protože jinak bych tady nebyla.“

„I tak," dodal a stiskl rty. „A kdybych byla syn, mluvil bys o tom?" „To nejsi, takže tím to končí." Teď si ještě složil ruce na prsou.

Jak tam tak seděl, připomněl Brenně našťvaného skřítku a napadlo ji, jestli ho Jude nepoužila jako předlohu pro obrázek do knížky.

„Jak to mám pustit z hlavy, když o tom nemůžeme mluvit?"

Micka její logika nezajímala a dál se díval do dálky. „Když už musíš, promluv si o těch věcech s matkou."

„Dobře, dobře, tak nic." Zkusí na to jít jinak. Copak ji sám neučil, že ke každému úkolu se dá přistupovat z několika stran? „Pověz mi něco jiného."

„Na docela jiné téma?"

„Tak trochu." Usmála se a poplácala ho po noze. „Napadlo mě, co bys dělal, kdybys po něčem dlouhou dobu toužil."

„Kdybych to chtěl, proč bych si to nevzal?"

„Protože ses o to nikdy nepokusil."

„A proč?" povytáhl světlé obočí. „To jsem tak pomalý, nebo hloupý?"

Brenna se nad tím zamyslela. Otec nemohl tušit, jak ji právě urazil. Pak zlehka přikývla. „V tomhle případě možná obojí."

Mickovi se ulevilo, že se hovor stočil na bezpečnou půdu, a zazubil se na ni. „Pak bych se snažil nechovat hloupě a bez váhání jít po tom, co tolik chci. Protože když si O'Tooleové něco umanou, tak to přece taky dokážou."

Věděla, že to platí a že se to očekává. „Jenže možná bys byl zrovna v tomhle případě nervózní a nejistý, jestli to dokážeš."

„Holka, jestli se o nic nepokusíš, nic nedostaneš. Když se nezeptáš, odpověď je pořád ne. Když neuděláš krok, stojíš na místě."

„Máš pravdu." Vzala ho za ramena, trochu mu umazala košili, a pak ho hlasitě políbila. „Ty máš vždycky pravdu, tati. Přesně tohle jsem chtěla slyšet."

„Od čeho jsou taky tátové, no ne?"

„Nemohl bys to za mě dodělat?" ukázala palcem pod auto. „Nerada nechávám věci nedokončené, ale teď si musím něco zařídit."

„Klidně." Nasoukal se zpátky, a protože byl spokojený, jak dceru uklidnil, začal si při práci pískat.

Shtawn nechal čaj vylouhovat do černa a pak našel několik starších housek, donesených z hospody. Před odchodem do práce mu zbývala asi hodinka, a tak si ji chtěl užít u snídani a novin, co si po mši koupil ve vesnici.

Rádio na lince hrálo tradiční irské melodie a v krbu vesele plápolal oheň. To všechno pro něj bylo jako soukromé nebe.

Zanedlouho bude zase vařit pro nedělní hosty a poslouchat Darcy, která do něj každou chvíli kvůli něčemu šila. Pak se na hodinku dvě zastaví Jude, které chtěl připravit pořádnou teplou večeři.

Nic z toho ho neobtěžovalo, jen občas potřeboval trochu klidu sám pro sebe, jinak by mu nejspíš explodovala hlava. Dovedl si představit, že by v domku strávil zbytek života a s náladovým černým kocourem nataženým u krbu si užíval jedno klidné ráno za druhým.

Jeho mysl se nechala unášet flétnami z rádia. Nohou podupával do rytmu. Hlasité rány na zadní dveře ho proto opravdu vylekaly.

Do skla se velkými tlapami opírala žlutá fena, šklebila se a vyplazovala jazyk. Shawn zavrtěl hlavou, ale šel otevřít. Proti Betty od O'Tooleových nic neměl. Byla to dobrá společnice a po několika pohlaženích se obvykle někde uložila a také se zasnila.

Bub se jen tak pro pořádek naježil a zasyčel. Když trpělivá Betty nereagovala, začal si v klidu olizovat srst.

„Ty už ses byla proběhnout, co?“ řekl Shawn a pustil Betty dovnitř z ostrého větru, který hrozil deštěm. „Tady jsi vítaná, ať si támhleten ďáblík říká, co chce.“ Ale když chtěl zase zavřít dveře, uviděl Brennu.

Nejdřív pocítil rozmrzelost, protože to byl někdo, kdo se nespokojí s podrbáním za uchem, ale bude vyžadovat konverzaci. Nechal otevřeno, stoupl si do dveří a v průvanu ji pozoroval.

Pár rubínově rudých loken, uvolněných zpod čepice, jí poletoval kolem hlavy. Rty měla stisknuté, takže ho napadlo, čím ji asi kdo naštvál. Což bylo docela snadné, uvědomil si. I tak ho pohled na ty hezké rty bavil.

Na drobnou ženu měla dlouhý krok. A velmi rozhodný. Pochodovala, jako by měla něco v úmyslu a chtěla to co nejrychleji vyřešit. Protože ji dobře znal, pochopil, že mu to velmi brzo vysvětlí.

Obešla malý bylinkový záhonek, z něhož chtěl na jaře vytvořit kompletní zdroj koření do kuchyně. Vítr jí vehnal barvu do tváří, a když zvedla oči, byla celá zružovělá.

„Dobré ráno, Mary Brenno. Jestli jsi chtěla na procházku se psem, tak to vypadá, že Betty už má dost. Už se mi usadila pod stolem a Bub ji ignoruje, jako by mu ani nestála za pozornost.“

„To ona chtěla jít se mnou.“

„Možná by s tebou vydržela dýl, kdybys tak neutíkala. Pojď z toho větru.“ Chtěl ustoupit ze dveří, když došla ke schůdku, ale pak si k ní přivoněl a usmál se. „Jsi cítit květinami a vazelínou, nebo čím.“

„Motorovým olejem a parfémem, co na mě Alice Mae ráno nastříkala.“

„To je teda kombinace.“ A jak moc jí to bylo podobné. „Dáš si trochu čaje?“

„Dám.“ Svlékla si bundu, pověsila ji na věšák, pak si provinile vzpomněla na čepici a sundala ji taky.

Vždycky se mu tak zvláště stáhl žaludek, když se jí vlasy rozlily po ramenou. Divné, pomyslel si a vydal se pro konvici čaje. Věděl dobře, že jsou pod tou ošklivou čepicí schované, a přece ho pokaždé tak překvapily.

„Mám i housky.“

„Díky, ale nechci.“ Měla chuť si odkašlat, protože jí něco horkého stahovalo hrdlo. Místo toho se jen posadila a snažila se uvolnit. „Mohla bych se ti někdy podívat na auto. Když jsem naposled slyšela jeho motor, nějak se mi to nezdálo.“

„To by neškodilo, jestli máš čas.“ Sledoval, jak se Bub přiloukal ke stolu, začal se Brenně třít o nohy a pak jí vyskočil na klín. Byla snad jediný člověk, kterého si oblíbil. Vysvětloval si to tím, že jsou oba stejně nesnášenliví.

„Copak nejsi zaměstnaná předěláváním dětského pokoje pro Jude?“

Pohládila kocoura po hlavě, až začal příst jako motorový vlak. „Času je dost.“

Posadil se naproti, a když přišla Betty loudit, dal jí půlku své housky. „A jak to tam jde?“ Uvědomil si, že se s ní nakonec cítí příjemně, když si tak povídají v kuchyni a kolem se ometají zvířata.

„Docela fajn. Jenom nějaké opravování a vylepšování, ale na ženský způsob. Jude zase připadá, že až bude dětský pokoj hotový, ostatní vedle něj budou vypadat zanedbaně. Chtěla by dát dokupy i ložnici.“

„A co je na ní špatného?“

Brenna trhla rameny. „Podle mě nic, ale Jude s Darcy přišly na spoustu věcí. Vytapetovat, natřít okna, zbrousit

podlahu. A když jsem řekla, že je z toho okna krásný výhled, Jude začala toužit po sedátku pod ním. Chtěla jsem jí poradit, jak na to, a ona hned, abych ho vyrobila já.“

Brenna si nepřítomně vzala druhou půlku housky a zakousla se do ní. „Myslím, že to tam s tátou vezmeme z gruntu pokoj za pokojem, odshora dolů. Jude se do toho dost zakousla. Buduje hnízdečko.“

„Jestli ji to těší a Aidan nic nenamítá...“ Shawn se odmlčel a představil si, jaké by bylo žít uprostřed toho rámusu a přestavby. Radši by se nechal pomalu opékat na rožni.

„Nenamítá?“ Brenna si se smíchem odfrkla. „Když se tam objeví, jen se usmívá jako měsíček. Je do ní docela blázen. Myslím, že kdyby řekla, že mám barák pootočit na jinou stranu, ani by nemrknul.“ S povzdechem se napila čaje. „Je hezké vidět je spolu.“

„Jude je to, na co Aidan čekal.“ Když se Brenna zatvářila udiveně, pokýval hlavou. „Jasně že čekal. Stačilo si ho občas prohlídnout. A když ten večer vešla poprvé do hospody, sepnulo to. Životní změna, což ještě ani jeden netušil.“

„A ty jo?“

„Asi ne přesně, ale cítil jsem, že něco přijde.“ Brenna se se zájmem naklonila kupředu. „A na co čekáš ty?“

„Já?“ povytáhl obočí. „Mně vyhovuje, jak to je.“

„Což je právě tvůj problém, Shawne," ukázala na něj prstem. „Chodíš vyšlapanou cestou a vůbec si toho nevšímáš, protože máš pořád hlavu v oblacích."

„Je to moje vyšlapaná cesta a já jsem spokojený."

„Potřeboval bys to vzít do rukou." Vzpomněla si na slova svého otce. „A pohnout se dopředu. Jinak zůstaneš stát na místě."

S pobaveným výrazem zvedl hrnek s čajem. „Ale mně se tohle místo líbí."

„Já jsem připravená na změnu, chci postoupit dál." Přimhouřenýma očima si ho prohlédla. „A nevádí mi vzít to do rukou, jestli je to potřeba."

„A na co ses zaměřila tentokrát?"

„Na tebe." Zaklonila se a ignorovala jeho úšklebek, než se napil čaje. „Myslím, že bychom se spolu měli vyspat."

Zakuckal se, vytil si horký čaj na ruku a noviny a divoce se rozkašlal. Brenna něco zamručela a sundala otráveného kocoura z klína, aby Shawna mohla plácnout do zad. „Tak strašná představa to snad není."

„Ježíši!" bylo to jediné, co ze sebe vypravil. „Bože dobrý." Když si znova sedla na židli, Shawn na ni jen zíral zamženými očima. Konečně se nadechl a zase vydechl. „Jak tě něco takového mohlo napadnout?"

„Jasná věc." Byla rozhodnutá udržet nervy i temperament na uzdě a přehodila si ruku přes opěradlo. „Prostě mě to k tobě táhne. Už delší dobu." Ted' jen šokované otevřel pusku, což ji opravdu naštvalo. „Co myslíš? Že jen chlapi můžou mít svrbění?"

To si rozhodně nemyslel. Ale taky by ho nenapadlo, že někdo vpadne k někomu do kuchyně a tohle na něj vybalí. „Co by řekla tvoje maminka, kdyby tě slyšela?"

Brenna naklonila hlavu ke straně. „Ale neslyší."

Odstrčil židli, a to tak prudce, že Betty vyskočila na nohy. Protože ho nenapadala žádná rozumná odpověď, vydal se ke dveřím. „Potřebuju vzduch."

Brenna tam dál seděla, snažila se pomalu dýchat a uklidnit. Chovat se rozumně, zrale a udržet si jasnou hlavu. Ale nezvládla to ani deset sekund.

Co si ten chlap vlastně myslí?! Že je nějaká obluda, se kterou se nikdo nechce pomilovat? Má kolem poskakovat v krátké sukni celá zmalovaná, aby si jí ráčil všimnout? To sotva.

V mžiku byla na nohou a hnala se ven. „Nemáš zájem, tak fajn, stačí říct.“

Dohonila ho a postavila se mu do cesty. Vyřešil to tím, že se otočil a vydal se na druhou stranu.

Měl štěstí, že v tu chvíli nedržela v ruce zbraň.

„Neopovažuj se odejít, ty zbabělce.“

Ohlédl se přes rameno a v očích se mu zablýsklo. „Měla by ses stydět.“ Pak se zas otočil a šel dál.

Byl šokovaný do morku kostí. A bože dobrý, taky vzrušený. Ale odmítal na ni takhle myslet. Vždycky. Jestli mu myšlenky párkrát zalétly tímhle směrem, okamžitě je zahnal. A teď byl rozhodnutý udělat to stejně.

„Stydět?“ Její hlas zněl jako rána pěstí. „Ty budeš rozhodovat, za co bych se měla stydět?“

„Právě ses mi nabídla jako kus žvance.“

Znovu ho doběhla, ale jeho slova ji ranila, až zbledla v obličeji. „Tohle si myslíš? Že v tom není nic víc? Pak by ses měl stydět ty.“

Všiml si jejího ublíženého výrazu a to jen přidalo další nepříjemný pocit k jeho vnitřnímu zmatku. „Brenno, nemůžeš přece jen tak říct chlapovi, aby se s tebou vyspal. To není správné.“ „A chlap ženské něco takového říct může?“ „Ne, to si taky nemyslím. Mělo by to... Proboha, o tomhle se s tebou přece nemůžu bavit. Jsi skoro jako rodina.“

„Proč se chlapi, které znám, nedokážou bavit o sexu jako o lidské přirozenosti? A rodina rozhodně nejsem.“

Možná to byla zbabělost, nebo taky opatrnost, ale raději poodstoupil. „Drž se ode mě dál.“

„Jestli se mnou nechceš spát, stačí říct, že tě prostě ne-přitahuju.“

„Já na tebe takhle vůbec nemyslím.“ Ustoupil ještě o krok a šlápl přímo do bylinkového záhonu. „Jsi prakticky moje sestra.“

Vycenila zuby, což bylo jasné znamení, že vybuchne. „Já nejsem žádná tvoje sestra!“

Vítr jí rozcuchal vlasy, až se mu zachtělo je chytit do illaní, což možná udělal už stokrát, ale tehdy to ještě bylo neškodné gesto.

Ted' měl strach, že už nic mezi nimi nebude docela neškodné.

„Ne, to nejsi, ale snažil jsem se tě tak vidět skoro celý život. Jak po mně můžeš chtít, abych na to najednou zapomněl a...? To nemůžu," dodal rychle, když se mu začala vařit krev. „To by nebylo správné."

„Nechceš se mnou spát, tvoje věc." Chladně kývla hlavou. „Jiní budou chtít." S tím se otočila a vydala se pryč.

„Počkej, kruci." Uměl se pohybovat rychle, pokud potřeboval, a držel ji za ruku dřív, než udělala třetí krok. „Jestli myslíš, že tě s tímhle nápadem nechám odejít, tak se pleteš. Aby ses pak vrhla na někoho jiného jen proto, že jsi na mě našťavaná."

Varovně blýskla očima, ale hlas měla klidný, takže to ani nepostřehl. „Moc si o sobě myslíš, Shawne. Když budu chtít jiného, stane se to. To není tvoje věc. Možná tě to bude šokovat, ale já už vím, co je sex a mám ho ráda. Takže si ho budu užívat, kdy budu chtít."

Taky ho mohla nabrat pěstí do břicha. „Ty... kdo...?"

„Nestarej se," přerušila ho s pousmáním. „To je moje věc. A ted' mě pusť, už ti nemám co říct."

„Zato já toho mám spoustu." Ale najednou ho nenapadlo nic, protože se mu v hlavě rojily představy Brenny v náručí cizích mužů.

Pohodila hlavou a vpila se do něj pohledem. „Tak chceš se mnou jít do postele, nebo ne?"

Pravdu, nebo lež? Najednou měl dojem, že každá odpověď ho přivede rovnou do pekla. Ale lež se mu zdála bezpečnější. „Ne."

„Tak tím to končí." Rozčilená a ponížená se mu vytrhla. Ale pak, možná to byla poraněná pýcha, možná touha, udělala něco bez přemýšlení.

Skočila mu do náruče, zahákla se mu stehny kolem pasu a přísála se k jeho rtům. Měla dojem, že zaslechla, jak Betty vyštěkla - jednou, podruhé, potřetí a připomnělo jí to smích. Držela se jako klíště, když Shawn zavrával, a ne zrovna něžně ho kousla do spodního rtu. Někdo zasténal, nestarala se, kdo z nich, a pak se plnou silou vložila do toho spojení rtů.

Bylo to příliš nečekané. Proto ji hned nesetřásl. Jak jinak? Byla to jen automatická reakce na dotek rukou na jejím pevném zadečku. Jen proto ji pak pohládl po zádech a zajel prsty do vlasů.

Pak se nadechl její vůně a to ho ochromilo. Nebyla jeho chyba, že vůně a chuť zaútočily na jeho smysly, až se mu zamotala hlava.

Musí přestat. Už pro její dobro toho musí hned nechat. Hned, nebo za chvíli.

Vítr je omotával ledovými stuhami. Slunce se ukrývalo za mraky a do jeho filtrovaných paprsků se začal snášet jemný déšť. Všechna krev jako by Shawnovi otekla z hlavy, až v ní zbyla jen představa, jak Brennu nese do domu a nahoru do ložnice, aby si mohl vzít víc.

Jenže pak do něj znova strčila a seskočila na zem. Touhou rozostřeným pohledem zahlédl její ostrý úšklebek. „To jen abys ochutnal, co jsi odmítl.”

Zatímco tam stál oněmělý vzrušením, klidně si oprašovala rukávy košile. „Na to auto se ti podívám, až budu mít volno. Asi bys už měl jít, jinak přijdeš pozdě do práce.”

Nepromluvil, ani když se otočila a šla pryč, a dál tam stál v dešti, když spolu se žlutou fenou zmizela za kopcem.

Jdeš pozdě,“ řekl Aidan, jakmile Shawn vstoupil *hj* dveřmi do kuchyně. „Tak mě vyraz, nebo mi jdi z cesty.”

78Na neobvykle příkrrou odpověď reagoval Aidan povytaženým obočím a sledoval, jak bratr přešel k lednici a začal vyndávat vejce, mléko a maso. „Těžko vyhodím někoho, kdo je spoluvlastníkem firmy.”

Shawn postavil hrnec na sporák. „Tak mě z ní vyplat’.”

Když se objevila Darcy, Aidan zvedl ruku, zavrtěl hlavou a naznačil, že má zase vycouvat. Jen nerada poslechla.

„Co se děje?”

„Nic. Mám práci a taky o čem přemýšlet.” „Ještě jsem nezažil, že bys nemohl pracovat a mluvit zároveň.”

„Není o čem. Jdu dělat masové koláče. Co to s těma ženskýma dneska je, kruci?” otočil se náhle od sporáku k bratrovi. „Jednou chtějí to, pak zas něco jiného, a člověk netuší, s čím přijdou příště.”

„Tak to jo.” Aidan už se tvářil pobaveně. Nalil si čaj a opřel se o linku, zatímco Shawn zamračeně pracoval. „O tom bychom mohli

mluvit celý den a stejně to nevyřešíme. Prekérní věc. Ale asi je lepší mít problémy se ženskou, než nemít vůbec žádnou, ne?"

„To si nemyslím."

Aidan se jen zasmál. „A kterápak ti to dělá starosti?"

„Žádná. Nikdo. Je to celé směšné."

„Hm, nechce říct." Zamyšleně se napil čaje. „To musí být teda vážné."

„Tobě se to směje," odsekl mrzutě Shawn, „když se tak pěkně zabydluješ se svojí Jude Frances."

„To asi jo," kývl Aidan. „Ale nebylo to tak vždycky a tys mi dobře poradil, když jsem byl s rozumem v koncích. Možná bys teď tu radu mohl použít sám, když nestojíš o moji."

„Já teď vůbec nechci ve svém životě ženskou," zavrčel Shawn. „A zvlášť tuhle, to by prostě nešlo."

Snažil se nemyslet na divoký, vášnivý polibek a na to, jak Brennino pevné tělo přesně zapadlo do jeho.

„Ne, to by nešlo," opakoval a prudkým pohybem zápěstí stáhl oheň pod kastrole s masem.

„Ty musíš vědět, co je pro tebe dobré a co ne. Já jen vím, že jsou chvíle, kdy ti hlava říká ne a zbytek těla nechce poslouchat. Chlap se může chovat jako malej kluk, pokud touží po někom, po kom by neměl, a bere si víc, než zvládne. I kdybys to nepovažoval za dobré, nezabrání ti to chtít."

„Nejsem pro ni ten pravý." Už klidnější vytáhl mísu a začal připravovat těsto na koláče. „I kdyby nešlo o další věci, nejsem ten správný, a tím to končí."

Smíchal mouku s vodou do pevného těsta, zakryl mísu a uložil ji do lednice. „Udělám bramborové bochánky," řekl Aidanovi a začal třít máslo. Od Briana jsem dostal pěkné mořské řasy a naložil je. Hodily by se k tomu lososovi, cos dneska koupil. Vyříd' Jude, ať si pak zajde na jídlo."

„Vyřídím, díky. Shawne..." Zarazil se, když dovnitř znovu nakoukla našťvaná Darcy.

„Chtěls, abych přišla brzo, a pak mě vystrkáš ze dveří. Jestli si tady potřebujete sdělovat mužská tajemství, tak jdu zpátky nahoru a udělám si nehty, protože stejně otvíráme až za hodinu."

„Pojď, naleju ti taky čaj, zlatíčko, za to, že jsem tě tak urazil.“ Aidan ji lehce plácl po tváři a pak pro ni odtáhl židli od stolu.

„Fajn, dám si, ale chci k němu i sušenky.“ Složila si ruce na stole a vyzývavě se na bratra usmála.

„Dobrá, i sušenky.“ Postavil před ni plechovku. „Potře-buju mluvit s vámi oběma, protože se to týká hospody.“

„Ale já u toho budu pracovat.“ Shawn vytáhl těsto z lednice a začal ho válet.

„Taky jsi přišel pozdě,“ dodal Aidan zlehka. „Jde o chlápka z New Yorku, toho Mageeho. Zdá se, že ho zaujala myšlenka, že svoji plánovanou hudební scénu spojí s naší hospodou. Chtěl jsem mu ten pozemek vzadu dlouhodobě pronajmout, ale on trvá na koupi. Ale když na to přistoupíme, přijdeme o půdu a možná i o část kontroly.“

„Kolik by za něj dal?“ zeptala se Darcy a kousla do sušenky.

„Zatím jsme jen dohadovali podmínky, ale myslím, že by přistoupil na naši cenu. Zavolám rodičům a zeptám se na jejich názor, ale protože se o podnik staráme my tři, měli bychom se dohodnout, co vlastně chceme.“

„Kdyby dost zaplatil, prodala bych mu ho. Nám k ničemu není.“

„Je to půda,“ ohlédl se na ni Shawn a pak začal plnit trojúhelníky vyváleného těsta směsí másla a loje. „Naše půda. Vždycky byla naše.“

„A teď z ní budou peníze. Naše peníze.“

„Zvažoval jsem obojí.“ Aidan špulil rty a obracel hrnek v ruce.

„Když to neprodáme, Magee si třeba najde jiný vhodný pozemek. Hudební scéna by hospodě pomohla, kdybychom do toho mohli trochu mluvit. Ten chlap mi připadá dost ostrý a radši bych s ním jednal tváří v tvář než po telefonu. Ale tvrdí, že má ještě jiné projekty a nemůže přijet, dokud s nimi neskončí.“

„Tak mě vyšli do New Yorku.“ Darcy zatřepala uhlově černými řasami. „Zamotám mu hlavu a on pořádně otevře peněženku.“

Aidan se krátce zasmál. „Nevím, jestli by se tímhle nechal oblbnout. Mám dojem, že umí dobře počítat. Chtěl jsem požádat spíš tátu, aby se za ním vypravil, protože je stejně dobrý vyjednávač jako nějaký Yankee. Ale než to udělám, musíme se dohodnout, co od toho čekáme.“

„Zisk," řekla Darcy okamžitě a dojedla sušenku.

„Dobrou pověst," dodal Shawn a Aidan se na něho zadíval.

„Posledních pár roků se snažíme udělat z hospody známé místo, kde se hraje. Naše jméno se dostalo do příruček kvůli dobrému jídlu, pití a naší nebo jiné muzice. Nevolají ti snad kapely nebo jejich manažeři, aby si domluvili termín?"

„Jasně, tohle nám vychází," souhlasil Aidan.

„Jestli chce tenhle Magee rozšířit v Ardmore možnosti zábavy a přivést víc turistů a zákazníků, pomůže to i naší reputaci."

Shawn uzavřel náplň v těstu a pak ho dal opět do lednice vychladit. „Ale mělo by to být trochu podle nás."

Aidan se narovnal a sledoval Shawna, jak ve dřezu čistí brambory. „Ty mě nepřestáváš překvapovat. Jo, buď to bude po našem, nebo vůbec. Tradiční, nepřehnané a irské. Nedáme si tu postavit nic bláznivě nablýskaného."

„Což znamená, že ho musíme přesvědčit, aby s námi spolupracoval," dodal Shawn. „Protože my známe Ardmore a zdejší kraj, on ne."

„A za náš přínos," rozhodl se Aidan, „budeme chtít podíl na jeho podniku. Tak nějak bych si to představoval. Řeknu otci, aby k tomu Mageeho postrčil."

Darcy zabubnovala prsty do stolu. „Takže mu buď prodáme pozemek za naši cenu, nebo ho dlouhodobě pronajmeme s podmínkou, že se budeme podílet na stavbě, plánech a zisku."

„Stručně řečeno," mrkl na ni Aidan. Darcy měla mozek obchodnice. „Tak to bude pěkně po našem." Aidan se zvedl od stolu. „Dohodnuto?"

„Dohodnuto." Darcy si vzala další sušenku. „Uvidíme, jestli z nás tenhle Magee udělá boháče."

Shawn vhodil brambory do vařící vody. „Taky souhlasím. A teď se vy dva kliděte z mé kuchyně."

„Moc ráda." Darcy mu poslala mlaskavý polibek a vyběhla ven celá zasněná, jak bude utrácet Američanovy peníze.

* * *

Shawn viděl, že Aidan má věci pod kontrolou, a tak už se smlouvami, stavbami a ziskem nezabýval. Vařil, co si naplánoval, a udržoval kuchyni vyhřátou a plnou vůní.

Připravoval objednávky a hladce vklouzl do rutiny, ale hudba, která mu většinou plnila hlavu, ho dnes zrazovala. Začal si pohrávat s nějakou melodií a nechal její rytmus plynout a náhle se ocital zpátky v dešti s Bren-nou v objetí. Jediné, co slyšel, byl hukot vlastní krve. A o to vůbec nestál.

Byla jeho kamarádka a chlap přece takhle nesměl myslet na kamarádku. I když s tím začala sama. Vyrostli spolu, dobíral si ji jako ségru. A když jí dal pusu, což dělal často, bylo to takové bratrské mlasknutí.

Jak se k tomu teď měl vrátit, když už věděl, jak chutná doopravdy? Jak její rty přilnou k jeho a kolik... vášně je v tom jejím malém těle. A jak se měl zbavit horkého uzlu kdesi v těle, o který vlastně vůbec nestál?

Nebyla ani jeho typ. Měl rád jemné ženy, které rády flirtují a mazlí se. A proboha hlavně takové, co si počkají na jeho první krok. Chlap má přece ženskou svádět, než ji dostane do postele, a ne být požádán, aby na to s ní skočil, protože má - Jak to řekla - chuť a svrbění.

At' se propadne, jestli stojí o to být pro někoho „svrbění“.

Rozhodl se, že se Brenně O'Tooleové bude nějaký čas vyhýbat. A určitě se přestane rozhlížet po té její ošklivé čepici pokaždé, když projde z kuchyně do lokálu.

Ale i tak měl oči na stopkách a špicoval uši, jestli nezaslechne její hlas. Jenže ten večer se u Gallaghery neukázala.

Vařil dál a hosté, co si jídlo objednali, odcházeli s plnými žaludky a spokojení. Ovšem když uklidil a vydal se domů, měl v sobě podivné prázdno, přestože večerel, a jeho spokojenost byla ta tam.

Znovu se pokusil ponořit do své hudby a strávil dobré dvě hodiny u piana. Ale tóny se zdály nějak hořké a melodie vážly.

Když ještě jednou přešel prsty po klávesách a zavrtěl hlavou, jak ho akordy neuspokojovaly, ucítil náhlou změnu atmosféry. Jakýsi

pohyb a nejasný zvuk. Zvedl hlavu, ale viděl jen svůj malý obývací a prázdnou chodbu.

„Já vím, že jsi tady," řekl jemně a čekal. Ale nikdo neodpověděl. „Co mi to chceš sdělit?"

Ticho se protahovalo, a tak vstal, šel prohrábnout oheň a na chvíli se zaposlouchal do šumění větru. I když byl příliš podrážděný, vydal se nahoru do ložnice.

Jakmile si lehl, vklouzl do snů o krásné ženě stojící v noční zahradě, kde jí měsíc postříbřil světlounké vlasy. Křídla bílého koně rozvířila vzduch a kopyta se dotkla země. Muž v sedle měl oči jen pro onu ženu. Seskočil, otevřel stříbrnou kabelu a její obsah zajiskřil.

K nohám jí vysypal perly čisté a bílé jako měsíční svit. Ale ona se otočila zády a na klenoty v trávě ani nepohlédla. Hned za cípem její noční košile se perly měnily v květy, podobné nočním duchům.

A ještě za té noci, obklopený bílými květy, vztáhl Shawn k té ženě ruku. Světlé vlasy zaplanuly rudě a jemné oči se proměnily v ostře smaragdové. Byla to Brenna, koho vtáhl do náruče a pevně objal pažemi.

Ve spánku, kde logika a rozum nemají místo, ochutnával Brenniny rty.

6

Potřebuju klacek, zlato." „ Brenna zvedla vodováhu - otec si familiárně pojmenoval skoro všechno nářadí - a přešla po zacákaných hadrech na podlaze, aby mu ji podala.

Pokoj už se začínal rýsovat podle představ a připomínal mnohem víc dětský než ten původní Shawnův. Někdo by hotový projekt uprostřed nepořádku a rámusu neviděl, ale Brennu těšila dobře rozjetá práce skoro stejně jako dokončené dílo.

Vyhovovaly jí pachy i zvuky kolem a také zdravý pot, který vystoupil na kůži, když se chvíli oháněla kladivem. Teď když stála opodál a dívala se, jak otec kontroluje zarovnání polic, které stavěli, pochopila, jak moc má svou práci ráda. Měření, řezání, několikerou kontrolu, dokud všechno nebylo dokonale přesné jako představa v její mysli.

„Sedí to jako ulité," řekl Mick vesele a zkontroloval ještě roh police. Aniž si to uvědomili, stáli tam chvilku docela stejně - rozkročení a s rukama v bok.

„A když je to od O'Toolea, tak to vydrží."

„Správně." Poplácával ji po rameni. „Tohle jsme zvládli. Tak co zajít na oběd do hospody? A odpoledne to doděláme."

„Hm, ani nemám hlad." Vyhnula se jeho pohledu a šla si prohlédnout obložení, které mělo přijít na polici. „Ale klidně jdi. Já se do toho zatím pustím sama."

Mick se podrbl na zátylku. „Nebylas u Gallaghery celý týden."

„Fakt?" Věděla moc dobře, že tam od minulé soboty nevkočila. Potřebovala ještě aspoň dva dny, aby se stačila oklepat z ponížení a mohla se Shawnovi podívat do očí.

„V pondělí jsi tvrdila, že sis vzala něco z domova, v úterý zas, že se najíš potom. Včera jsi musela něco dokončit s tím, že zaskočíš později, ale nepřišla." Naklonil hlavu ke straně a připomněl si, že Brenna může mít svá ženská tajemství. „To jste se s Darcy pohádaly?"

„Ne." Byla vděčná, že ho napadlo právě tohle a že mu nemusí lhát. „Viděly jsme se včera tady, když jsi odešel ke Clooneyovým dělat okapy."

Snažila se udržet klidný tón hlasu. „Asi už se nemůžu dočkat, jak to tady bude vypadat, a měla jsem velkou snídani. Jdi se najíst sám. Kdybych dostala hlad, zaběhnu dolů a vezmu si něco u Jude v kuchyni."

„Jak myslíš." Jeho dcery, a že je měl všechny rád, pro něj byly často záhadou. Ale ani za svět nemohl přijít na nic, co by se mohlo dít s Mary Brennou. Mrkl na ni, když si oblékal bundu. „Až to bude hotové, zajdem si k večeru na pintu piva."

„Jasně, to už budu mít žízeň." A najde si výmluvu, proč vyrazit přímo domů.

Otec odešel a Brenna přilepila obkladovou lištu na polici. Pak z opasku s nářadím vytáhla hřebík a kladivo. Nebude se trápit, to si slíbila. Když se hodně zaměstná, nepříjemné pocity ohledně Shawna brzy pominou.

Bylo tolik věcí, které chtěla a nemohla mít. Laskavé a štědré srdce jako Alice Mae, trpělivost jako její matka. Nebo třeba pár centimetrů navíc, napadlo ji, když posouvala štafle, aby upevnila horní část lišty.

Dokázala bez toho žít a mít se dobře. Vydrží to i bez Shawna Gallaghery. A vůbec bez chlapů, když na to přijde.

Jednoho dne si vlastnoručně postaví dům a bude si žít podle svého. Obklopená houfem neteří a synovců, které bude rozmazlovat, ale nikdo ji nebude obtěžovat svými požadavky a stížnostmi.

Copak by si mohla přát víc?

Nebude osamělá. Připevnila hřebíkem druhou stranu lišty. To ji nikdy nenapadlo, proč by se tím měla trápit teď? Měla svou práci, rodinu a přátele.

Krucí, ale jak moc jí ten mizera chyběl!

Za čtyřiaadvacet let snad nebyl den, kdy by ho někde nepotkala. V hospodě, ve vesnici, u něj nebo u nich doma. Scházely jí společné rozhovory, dohadování i jen pouhý pohled na něho. Bude na svou touhu muset zapomenout, aby z nich zase mohli být přátelé.

Její chyba a její slabost. To snad napraví. S povzdechem si položila hlavu na lištu. Opravovat věci přece uměla.

Jakmile zaslechla na schodech kroky, trhla sebou a začala se usilovně ohánět kladivem.

„Brenno!" Jude stála na prahu a celá zářila. „Nemůžu uvěřit, kolik jste toho za těch pár dní stihli. To je nádhra!"

„Bude," kývla Brenna. Slezla ze štaflí, aby si vzala další lištu. „Tat'ka šel zrovna na oběd, ale do večera to doděláme. Myslím, že to vypadá pěkně."

„A miminku se taky dobře daří. Dneska se poprvé pohnulo."

„No né." Brenna se ohlédla. „To je prima, co?"

Jude se zamžily oči. „Nedá se to pospat. Nikdy bych nevěřila, že zažiju takové pocity, že budu tak šťastná a že mě někdo jako Aidan bude milovat."

„Proč bys nemohla mít tohle a ještě víc?"

„Nikdy jsem si nepřipadala dost dobrá nebo chytrá." Položila si ruku na břicho a pak si šla prohlédnout nové obložení zblízka. „Když na to teď myslím, ani nechápu, proč jsem se cítila tak méněcenná."

Nic mě k tomu nenutilo, jen já sama. Ale asi to tak mělo být, víš, abych se postupně, krok za krokem, dostala až sem."

„Hm, to je takový pěkný a irský pohled na věc."

„Osud," pousmála se Jude. „Někdy se probudím uprostřed noci, vedle spí Aidan, a napadne mě, tak tady jsem. Jude Frances Murrayová. Teda Gallagherová," opravila se a ukázala dolíčky ve tvářích. „Žiju v Irsku u moře, jsem vdaná a roste ve mně nový život. Jsem spisovatelka, co vydává knihu, a další dokončuje. A už nemůžu poznat tu ženu, kterou jsem byla v Chicagu. Jsem tak ráda, že už jsem jinde a jiná."

„Ale ona je tvou pevnou součástí, jinak bys nedocenila, co máš teď."

Jude povytáhla obočí. „Máš absolutní pravdu. Možná bys taky měla být psycholožka."

„Ne, děkuju pěkně. Radši buším kladivem do dřeva než někomu do hlavy." Zaťala zuby a ještě párkrát trefila hřebíček. „Až na pár výjimek."

A, uvědomila si Jude, narážka, na kterou čekala. „A není na seznamu výjimek můj švagr?"

Brenna sebou při té otázce škubla, minula hřebík a trefila se do palce. „Krucinál!"

„Ukaž mi to. Je to zlé?"

Brenna nasála vzduch skrze zuby, než bolest polevila. Jude se tvářila ustaraně. „To nic není. Jsem neohrabaná. Je to moje chyba."

„Pojď dolů, dám ti na to led."

„Není třeba," vrtěla hlavou.

„Jdeme." Jude ji vzala za paži a táhla ke dveřím. „Můžu za to já. Rozptylovala jsem tě. Aspoň ti to můžu ošetřit."

„Jen jsem se ťukla." Ale nechala se odvést po schodech dolů.

„Sedni si. Přinesu led."

„To mi neuškodí." V kuchyni u Gallagherů se Brenna vždycky cítila dobře. Od jejího dětství se tam mnoho nezměnilo, i když Judein vkus začínal být tu a tam znát.

Stěny měly krémovou barvu a zdály se jemné proti obkladům z tmavého dřeva. Na velké parapety Jude vystavila květináčky s bylinkami, aby chytaly sluneční světlo. Starý prosklený příborník byl

dřív bílý a hodně odřený, teď dostal světle zelený nátěr a působil příjemně žensky.

Bylo v něm vystavené sváteční nádobí, které se v rodině používalo při zvláštních příležitostech. Bílá souprava s maličkými fialkami.

V krbu ze štípaného kamene hořel mírný oheň, který strážila víla, co Brenna darovala Jude ke třicátým narozeninám.

Byl to vždycky příjemný, hřejivý dům, a teď v něm kralovala Jude.

„Tahle kuchyň se k tobě hodí," prohodila Brenna, když jí Jude omotala prst kouskem hadříku s ledem.

„Ano," zazářila Jude, která vůbec netušila, že už začíná mít irský přízvuk. „Jen škoda, že neumím dobře vařit."

„Ale umíš."

„Není to žádná sláva, ještě že máme Shawna." Přešla k lednici a doufala, že udrží hovor v klidném tónu. „Včera poslal po Aidanovi polévku a maso s bramborem. Když jsi nešla s tátou na oběd, ohřeju trochu pro obě."

Chtěla odmítnout, ale bála se, že jí začne kručet v žaludku. „Tak díky"

„Upekla jsem chleba." Jude nalila polévku do kastrolku a postavila ji na sporák. „Za výsledek neručím."

Brenna kývla, když Jude vytáhla bochník. „Domácí chleba, hm, ten mám ráda. Vypadá dobře."

„Mám dojem, že už mi to jde."

„Proč se vlastně namáháš, když stačí říct Shawnovi, aby ti nějaký poslal?"

„Ráda pečú. Líbí se mi celý ten proces." Rozložila na talířek několik krajíců. „A dobře se u toho přemýšlí."

„To mamka říká taky. Já si teda radši lehnu, když chci přemýšlet. Dáš si takovou práci s vařením a...," Brenna popadla jeden krajíc, „je to fuč," zazubila se.

„To je pro kuchařku právě největší radost." Jude přešla ke sporáku a zamíchala polévkou. „Vy jste se s Shawnem pohádali, že? Nešlo asi o žádnou obvyklou maličkost."

„Nevím, jestli zrovna pohádali, ale obvyklé to není. To přejde, Jude, nedělej si starosti.“

„Mám tě ráda. Vás oba.“

„Já vím. O nic nejde, vážně.“

Jude už nic neříkala a zašla pro misky a lžíce. Jak moc by se měla kamarádka plést do osobních věcí druhého? uvažovala. Kde byla ta hranice? Pak s povzdechem usoudila, že žádná neexistuje. „Ty k němu něco cítíš, že?“

Brennu její jemný tón rozechvěl. „Jo, jasně, něco jo. Jsme vlastně celý život spolu. Proto mě asi taky často rozčiluje, že bych ho vzala kladivem po kebuli.“

Usmála se, když to řekla, ale Jude se dál tvářila vážně. „Něco k němu cítíš,“ opakovala. „Nemá to co dělat s dětstvím ani kamarádstvím, ale s normální přitažlivostí mezi mužem a ženou.“

„Já...“ Brenna cítila, jak jí červeň stoupá do tváří -věčné prokletí zrzek., „To není...“ Chtěla vyslovit nějakou lež, ale nedokázala to. „Krucí.“ Promnula si tvář poraněnou rukou, ale náhle se zarazila a vytřeštěně koukla mezi roztaženými prsty na Jude. „Bože, to je to tak vidět?“

Než moha Jude odpovědět, Brenna vyskočila a začala přecházet kolem. Tiskla si ruce ke spánkům a klela. „Budu se muset odstěhovat, opustit rodinu. Třeba na západ, mám nějaké příbuzné v Galway. Ne, to není dost daleko. Budu muset pryč ze země. Do Chicaga. Budu bydlet u tvé babičky, než se postavím na vlastní nohy. Vezme mě k sobě?“

Otočila se a stiskla zuby, když Jude se smíchem nalévala polévku do misek. „Tobě to asi připadá směšné, ale pro mě je to pohroma. Ponížila jsem se přede všemi, co znám, a to jen proto, že mě přitahuje chlápek s hezkou tvářičkou a změkklým mozkiem.“

„Neponížila ses a omlouvám se za ten smích, ale kdyby ses viděla...“ Znovu se uculila a postavila misky na stůl. „Sedni si a nadechni se. Rozhodně se nemusíš nikam stěhovat.“

Když tam Brenna dál stála, Jude si vydechla. „Nemyslím, že by to bylo tak vidět. Asi jsem zvyklá pozorovat lidi a rozebírat je. A navíc je zamilovaný člověk nejspíš naladěný na podobné emoce. Když vy dva jste spolu v jedné místnosti, něco je cítit, nějaká jiná

atmosféra. Chvilí trvalo, než mi došlo, že to není jen obvyklé pošťuchování jako v rodině, ale nějaký ten základní instinkt."

Brenna jen mávla rukou. Teď se držela jediné věci. „Takže to vidět není?"

„Ne, leda že se hodně pozorně díváš. Tak už se posad'."

„Tak dobře." S povzdechem si sedla, ale ještě se jí úplně neulevilo. „Kdyby si toho všimla Darcy, něco by určitě řekla. Nedala by mi pokoj. Jestli to víš jen ty a Shawn, asi to přežiju."

„Tys mu to řekla?"

„Vypadá to tak." Brenna si bez zájmu nabrala trochu polévky. „Už dlouho jsem na to myslela. A nedávno mě napadlo, že kdybychom se spolu jednou dvakrát vyspali, třeba by to přešlo."

Jude upustila lžíci. „Tys ho požádala, aby se s tebou vyspal?"

„Jo, a choval se, jako bych ho nabrala kladivem do rozkroku. Takže tím to končí."

Jude si založila ruce na prsou a naklonila se blíž. „Tak to budu vyzvídat."

Brenna se pousmála. „To jsi jako ještě nezačala?"

„Ani ne. Tak cos mu přesně řekla?"

„Normálně a na rovinu, že bychom se podle mě spolu měli vyspat. Co je na tom špatného?" zeptala se a zašermovala lžící.

„Chlap by snad mohl přímé jednání ocenit, ne?"

„Hmmm," vypravila ze sebe Jude. „Vypadá to, že neo-cenil."

„Pch. Prý jsem pro něho něco jako sestra a měla bych se stydět. Stydět," opakovala rozčileně. „Pak mi řekl, že si něco takového nepřeje. Tak jsem na něj skočila."

„Tys..." Jude si odkašlala a znovu se chopila lžice. Potřebovala něčím zvlhčit lechtání v krku. „Tys na něj skočila."

„Jo. Dala jsem mu takovou pusu, že na ni hned tak nezapomene. A určitě se nezačal bránit, jako by mu šlo o život." Ulomila si kousek chleba a začala žvýkat. „Když jsem s ním skončila, stál tam jako opařený."

„Umím si to představit. Takže ti to oplácel?"

„Jasně že oplácel." Trhla rameny. „Chlapi jsou v tomhle předvídatelní. I když ženská není jejich typ, rádi ochutnají, no ne?"

„Hm, asi jo." Znejistělá Jude raději přešla zpět ke svému *hmmm*.

„Ted' se mu radši na nějakou chvíli vyhýbám," pokračovala Brenna, „protože přesně nevím, jestli se zlobím, nebo je mi trapně."

„Posledních pár dnů je dost roztržitý."

„Vážně?"

„A taky podrážděný."

Brenna se začala vracet chuť k jídlu. „To ráda slyším. Doufám, že si to protrpí, pitomec jeden."

„Kdybych si přála, aby chlap trpěl, asi bych ho u toho chtěla nenápadně pozorovat," prohodila Jude. „Ale to bych udělala já."

„No, asi by neškodilo, kdybych se po práci stavila v hospodě." Brenna na Jude krátce mrkla. „Díky." „Není zač."

Brenna si zbytek dne při práci pohvizdovala a měla mnohem lepší náladu. Nepřišlo jí sice hezké, že ji těší něčí trápení, ale byla přece jenom člověk.

Když vešla ke Gallagherovi, cítila se velmi dobře. V hospodě byl ještě klid a jen pár stolků obsazených. Darcy postávala u baru a povídala si s Jackem Brennanem.

„Jen jdi klidně ke kamarádům," pobídla otce, když si všimla dvou starých kumpánů usazených s pivem u krbu. „Já pokecám s Darcy na baru." „Fajn, tak ji popros, ať mi donese pivo." „Jasně." Brenna se šla vyhoupnout na stoličku vedle Jacka. „Á, návrat ztracené dcery." Aidan automaticky postavil pod pípu pintu a sklenici, protože stále zákazníky dobře znal. „Kdepak ses to schovávala, Mary Brenno?"

„Ve mém domě. Zajdi se podívat na nový pokojíček a dej vědět, jak se ti líbí." „To udělám."

„Nechali jsme tam novomanželku celou dojatou z nových políček." Během hovoru Brenna neustále sledovala dveře do kuchyně. „A jak se vede tobě, Jacku?"

„Docela fajn. Jak tobě?"

„Taky. Snad ses nezamiloval tady do naší Darcy?"

Začervenal se jako řepa. Přestože to byl obří chlap s rameny zápasníka, při rozhovoru se ženami rudnul jako žáček základní školy.

„Na to mám dost rozumu, ta by mi rozcupovala srdce na hadry."

„Ale umřel bys jako šťastný chlap," prohodila Darcy.

„Neposlouchej ji, Jacku." Aidan dotáčet pěknou míru guinnessu. „Je proradná a přelétává jako všechny."

„Svatá pravda," Darcy se neodolatelně zasmála. „Já se totiž šetrím pro bohatého muže, který mě bude uctívat a zasypávat šperky. Ale mezitím..." přejela prsty po Jackově zrudlé tváři, „si ráda užiju pozornosti velkých, pohledných chlapů."

„Hele, radši dones tátovi tu pintu, než z tebe Jack začne koktat." Brenna si přehodila nohu přes nohu a vzala si sklenici, co před ni Aidan postavil. „Se mnou jsi v bezpečí, zlatíčko."

„Jsi stejně hezká jako ona."

„Takové věci neříkej. Ještě tě uslyší a stáhne nás z kůže." Ale dojalo ji to i pobavilo, a tak ho líbla na tvář. V tu chvíli do lokálu vešel Shawn.

Bylo komické, a Brenna litovala, že si toho nikdo jiný nevšiml, jak se zarazil a lítací dveře ho pláclý do zadku.

Potěšilo ji to, ale povytáhla obočí a nechala ruku na Jackově rameni. „Dobrý večer, Shawne."

„Brenno." Svářelo se v něm tolik pocitů, že je neuměl rozlišit. Poznal jen rozčilení a podrážděnost. Pak bohužel ještě chtíč, o který vůbec nestál. A to ostatní byl jen velký zmatek.

Popíjela pivo a pozorovala ho přes pěnu. „V poledne jsem si s Jude dala trochu tvój polívky. Byla moc dobrá."

„Dneska je na jídelním lístku *cistě*. Paní Lauryová dodala čerstvé vepřové." „To si dáš, Jacku, co?" „Hm to jo. Zůstaneš i na jídlo, Brenno?" „Ne, dopiju a půjdu."

„Kdyby sis to rozmyslela, zvu tě. Shawn umí skvělé *cistě*."

„Je to dobrý kuchař, vid'?" usmála se, ale v očích měla ostře odsuzující výraz. „A co ty, taky vaříš?"

„Tak párky a vajíčka. Snad ještě brambory." Jelikož už byl takový, vzal její otázku vážně a zamyslel se nad svými

kuchařskými dovednostmi. „Taky udělám sendvič, když na něj všechno mám, ale to vlastně není vaření."

„Asi to stačí." Přátelsky ho poplácala po rameni. „My dva bysme měli nechat vaření na takových jako Shawn. Jo, Aidane, budeš mě tenhle víkend potřebovat na výpomoc v hospodě?"

„V sobotu večer by ses nám hodila. Kapela, co jsme objednali, je hodně populární, a Mary Kate dala vědět, že do hotelu přijede větší skupina turistů. Určitě jich sem pár zabloudí."

„Tak já přijdu v šest." Dopila pivo a seskočila ze stoličky.
„Zajdeš sem v sobotu taky, Jacku?" „Jo, určitě. Mám tu kapelu rád."

„Tak se uvidíme." Ohlédla se a viděla, že se tatínek dobře baví s kamarády. Ještě tam chvíli vydrží, odhadovala a zavolala na něj. „Já už jdu, tati, a doma vyřídím, že přijdeš brzo. Darcy, dohlídni, ať se někdy za hodinu zvedne, jo?"

„Jasně, vystrkám ho ven." Darcy tlačila k baru vozík plný prázdných sklenic. „Příští úterý mám rande s jedním Dubliňanem, co tu projížděl. Chce mě vzít na večeři do Waterford City. Co si sehnat chlapa a přidat se?"

„To bych mohla."

„Anebo mu řeku, ať vezme kamaráda."

„Klidně." Brenna neměla nejmenší chuť večeřet s neznámými lidmi, ale dělalo jí dobře, že je Shawn slyší. „Tak já se tě budu držet, asi se vrátíme pozdě."

„Vyzvedne mě přesně v šest," zavolala ještě Darcy za Brennou. „Tak přijď včas a oblíkni se jako holka."

Jack si povzdechl, když Brenna odešla. „Voní po pilinách," prohodil spíš pro sebe. „Je to docela příjemné."

„Co ji máš co očuchávat?" utrl se na něj Shawn, až Jack překvapeně zamrkal.

„Cože?"

„Hned jsem zpátky." Proběhl kolem baru, i když Aidan začal nadávat, a vyrazil ven.

„Počkej. Brenno, slyšíš?"

Zastavila se u dveří auta a poprvé v životě pocítila přívál ženského uspokojení. Moc prima pocit, uvědomila si.

S mírně zaujatým výrazem se k němu obrátila. „Nějaký problém?"

„Jo. Proč jsi začala flirtovat s Jackem?"

Povytáhla obočí až pod kšilt čepice. „Ráda bych věděla, co je tobě po tom."

„Před pár dny jsi po mně chtěla, abych s tebou šel do postele, a najednou se tulíš k Jackovi a plánuješ večeři s nějakým Dubliňanem."

Počkala několik sekund. „No a?"

„No a?" zaraženě a rozčileně na ni zíral. „Není to správné."

Jen trhla ramenem a otevřela dveře auta. „Není to správné," opakoval a chytil ji za ruku. „Nechci to."

„To už jsi jednou řekl a dost jasně." „Tohle jsem teď nemyslel."

„Jestli ses rozhodl, že se mnou spát chceš, tak už jsem změnila názor."

„Nerozhodl..." Zmlkl a zaváhal. „Změnila názor?"

„Jo. Líbání s tebou zas nebylo takové, jak jsem čekala. Takže jsi měl pravdu ty, a ne já." Provokativně ho plácla po tváři. „A tím to prostě končí."

„Krucinál." Přimáčkl ji k autu tak rychle a pevně, že ji to rozčílilo a vzrušilo zároveň. „Až tě budu chtít, tak si tě vezmu, a *tím* to končí. Mezitím se koukej chovat slušně."

Nemohla ani promluvit. Jasně cítila, že by to znělo přiškrceně. A tak udělala jediné, co ji napadlo. Nabrala ho pěstí do žaludku.

Zalapal po dechu a barva se mu vytratila z tváře. Ale udržel se na místě. To Brenně přidalo na vzrušení, protože dobře věděla, jak solidní má ránu.

„O tomhle si promluvíme v soukromí, Brenno."

„To beru. Chtěla bych ti toho hodně říct."

Ustoupil, spokojený, že dosáhl svého. „Zítra ráno se u mě můžeš stavit."

Naštvaně nastoupila do auta a bouchla za sebou dveřmi. „To bych mohla," nastartovala, „ale neudělám to. Jednou jsem přišla a odkopl jsi mě."

Radši uskočil, než aby mu přejela špičky bot. Pokud nepřijde ona za ním, pomyslel si, když odjížděla, najde si jinou možnost, jak s ní být o samotě a... vyrovnat si účty.

V soukromí.

7

Schovala se, jako by mu nikdy neskočila do náruče a di-í-^voce ho nelíbala. Chlap by si málem myslel, že trpí halucinacemi a že nikdy neseděla v jeho kuchyni a nena-vrhla, aby se spolu vyspali.

Ale ona udělala obojí. Věděl to dobře, protože pokaždé, když se k ní přiblížil, se mu zauzlovaly svaly v břiše.

O takové pocity vůbec nestál. Ani o to, jak klidně a *normálně* vklouzla do rutiny sobotního večera v hospodě. Pokaždé když kvůli

něčemu vyšel z kuchyně, věnovala mu jeden z těch svých lehce pohrdavých úsměvů.

Nechápal, jak se mu na ní mohl tenhle samolibý výraz líbit.

Brenna obsluhovala jednu a Aidan druhou půlku baru. Bavila se se zákazníky a smála se na starého pana Ri-leyho, který jako obvykle žádal každou hezkou mladou dívku o ruku. Pokud muzikanti spustili píseň, kterou měla ráda, přidala se k refrénu.

Dělala úplně všechno co mnohokrát předtím o sobotním večeru, kdy hospoda praskala ve švech a dobře se tu hrálo.

Mohla to být úleva - což si snažil namluvit - že se tak snadno vrátili na známou půdu.

Jenže ho to teď neskutečně štvalo.

Oblékla si džíny a vytaháný svetr. Ten na ní taky už viděl mnohokrát. Tak proč si doted' nepředstavoval, jak pevné, drobné tělo se pod ním skrývá? Hbité, silné tělo a malá, pevná ňadra, připomínající broskve těsně před uzráním.

Spálil si prsty horkým olejem, když z něho vytahoval hranolky, a proklel se za představu, jak jeho ruce to tělo a ta ňadra hladí.

Tohle přesně měla v plánu. Čarodějka proradná. Zasela mu tu myšlenku do hlavy, probudila jeho klín, protože byl přece jen chlap, a teď ho mučila svou přítomností.

Ale tuhle hru mohli hrát oba.

Než by počkal, až Darcy přijde pro objednávky, odnesl je do lokálu sám. Jen ať Brenna O'Tooleová vidí, že s ní nemá žádný problém.

Ta zvrácená ženská se ani nepodívala jeho směrem, když nesl jídlo ke stolkům. Jen aby ho naštvála, tím si byl jistý, dál točila pivo a konverzovala s párem turistů, jako by to byli nejlepší přátelé a konečně se znova potkali.

Vlasy měla na zádech stažené černou stuhou a ve světle baru jí žhnuly jako oheň.

Kéž by dokázal přestat myslet na její vlasy. A kéž by do nich mohl zajet rukama.

„Ahoj, Shawne.“ Mary Kate k němu přistoupila, když servíroval Clooneyovým mísu hranolků. Naklonila se, co nejbliž to šlo, aby měl možnost ucítit její nový parfém. „Dneska je tu rušno.“

„Hrajou dobře. Mám dojem, že tady je celá vaše turistická skupina.“

„Užívají si to.“ Zvýšila hlas, protože hudebníci začali hrát hbitou verzi písně „Maloney Wants a Drink.“ „Ale radši poslouchám, jak hraješ ty.“

Usmál se a strčil si prázdný táč do podpaží. „Mě můžeš slyšet kdykoli jindy. Ti kluci z Galway jsou fakt šikovní.“ Zadíval se k jejich boxu a obdivoval zručnost houslisty. „Přišla jsi s rodinkou?“

Její ego dostalo zásah. Proč ji pořád považoval jen za jednu z holek O'Tooleových? Byla přece dospělá. „Ne, nejsem tu s nikým.“ Nelhala, ujišťovala samu sebe. Možná přišla s rodiči a Alice Mae, ale nemusela tu s nimi být.

„Hezky hrajou,“ zamumlal, jak se na chvíli ztratil v hudbě. „Má to švih. Není divu, že si udělali dobré jméno. Tenor je nejvýraznější, ale umí se sladit s ostatními.“

Napadlo ho, jak by asi zvládli jednu z jeho balad, ale Mary Kate ho probrala do reality, protože se dotkla jeho paže. „Ty by sis taky mohl udělat jméno.“ Zasněně se mu zadívala do očí. „A ještě mnohem lepší.“

Vyhnul se odpovědi a skoro bezděčně ji políbil na tvář. „Jsi zlatíčko, Mary Kate. Ale už bych se měl vrátit do kuchyně.“

Sotva se za ním zavřely dveře, rozrazila je Brenna. „Neříkala jsem ti, abys sestru nechal na pokoji?“ „Co?“

Stála tam rozkročená, což jasně signalizovalo hádku. „Nebavili jsme se před týdnem právě tady na tom místě, jak to s Mary Kate je?“

To jistě. Shawn si prohrábl vlasy a uvědomil si, že na to vůbec nepomyslel. „Jen jsem s ní prohodil pár slov, Brenno. Neškodných, jako když škádlíš děcko.“

„Ale ona už není děcko a tys ji políbil.“

„Ježíšikriste, takhle líbám i svoji matku.“

„Němci jsou hladoví,“ zvolala vesele Darcy a tlačila dovnitř vozík se špinavým nádobím. „Dají si tři porce

guláše a dvě ryby. Člověk by myslel, že se nenajedli, co odjeli z domova.“

Vyložila nádobí a pak si plácla na kapsu se spropitným. „Ale naštěstí platí moc dobře a jen jednou mě plácli po zadku.“

Když chtěla začít mýt nádobí, Brenna se pro uklidnění nadechla. „Darcy, mohla bys to udělat později? Chtěla bych si se Shawnem soukromě promluvit.”

Darcy povytáhla obočí. Ted’ už si všimla napětí ve vzduchu. Pokud šlo o tyhle dva, nemohli se obejít bez neustálého pošťuchování, ale tohle se zdálo nějak... jiné. „Děje se něco?”

„Tady O’Tooleová si myslí, že to zkusím na Mary Kate, a vyhrožuje mi.” Otevřel lednici, vytáhl rybu, ale ještě zahlédl, jak sebou Brenna trhla.

„Ne.” Protože odpověděla neobvykle tiše, ohlédl se na ni. „Ona to zkouší na tebe.”

„Je do něj cvok, to si buď jistá,” potvrdila Darcy, „ale nikdy si toho nevšiml.”

„Jen jsem se s ní bavil.” Nesvůj, že ho dvě ženské pro-bodávají očima s lítostí i znechucením, začal na pánvi rozpalovat olej. „Příště ji odstrčím a půjdu dál. Pak budeš spokojená?”

Darcy si vzdychla. „Ty jsi tak zabeďněný, Shawne.” Stiskla Brenně chápavě paži a vyklidila pole.

„Omlouvám se, že na tebe takhle startuju.” Omluvy byly u Brenny velmi neobvyklé, a proto měly mnohem větší váhu. „Všechno je pro ni tak nové, konec studia a začátek kariéry. Pozoruje Maureen, jak je šťastná jako novomanželka, a Patty, která se těší na svatbu na jaře. Ona...”

Bezmocně rozhodila rukama. Se slovy to vůbec neuměla, zvláště s těmi podstatnými. „Myslí si, že už je dospělá a připravená na všechno, co život přináší, ale uvnitř je to pořád ještě romantická holka. Má křehké srdce, Shawne, nechci, abys ho poničil.”

„To neudělám.”

„Ne úmyslně.” Usmála se, ale úsměv nedorazil až k očím. „Takový nejsi.”

„Radši tě vidím našťavanou než takhle smutnou. Nechci, aby ses trápila, Brenno...” Ale když se natáhl k jejím vlasům, zavrtěla hlavou a ustoupila.

„Ne. Ted’ bys řekl něco laskavého a dojemného, a to by pro moji náladu nebylo dobré. Máme oba moc práce.”

„Myslím na tebe jinak než dřív," řekl měkce, když chtěla odejít.
„A dost často."

Ucítila záchvěv u srdce a zhluboka se nadechla. „To sis vybral vhodnou chvíli, ale správné načasování ti vždycky šlo jen v muzice."

„Myslím na tebe moc často," opakoval, přistoupil blíž a potěšilo ho, že znejistěla.

„Na co se chystáš?" Cítila se trapně, a to ještě nikdy nezažila. Zvlášť před Shawnem ne. Vždycky ho uměla zvládnout. Jenže najednou ji nohy nechtěly poslouchat.

Není to zajímavé? bavil se v duchu. Znervózněla a začala se červenat. „Nikdy mě nenapadlo, že tohle udělám." Dlouhými prsty ji uchopil vzadu na krku, přistoupil ještě blíž a díval se jí do očí. „A teď na to myslím neustále."

Začal ji zlehka líbat. Byl to škádlivý, jemný a devastující tanec rtů.

Měla tušit, že to bude takové, když si dá opravdu záležet. Pomalé, něžné, smyslné, že sotva udržela myšlenku v hlavě. Ruka na jejím krku střídavě tiskla a povolovala a vysílala do ní svůj rytmus. Zaplavilo ji teplo, v hrdle, prsou i břiše, kdežto nohy se jí podlamovaly, až se podvolila rytmu, který navodil jen pohybem rtů.

Zachvěla se. Shawn zažil vítězoslavný pocit, že se Brenna poprvé v jeho náruči rozechvěla. Hned zatoužil po dalším.

Ale ustoupil, protože ho zatlačila do ramene.

„Minulý týden jsi mě zaskočila ty," řekl, když se jí oči vyjasnily.
„Ted' jsme si to myslím vyměnili."

Dej se dohromady, holka, nakázala si. Takhle ho nezvládneš.
„Takže je to jedna jedna."

Přivřel oči. „To je nějaká soutěž?"

S jeho mírnou podrážděností si věděla rady spíš než se svůdně laskavým tónem. „Vždycky jsem si to myslela. V sexu je to naštěstí tak, že vyhrát můžou oba. Ted' musím obsluhovat zákazníky."

Rty ji ještě svědily od polibku, když vyšla z kuchyně.

„Možná vyhraje oba," zašeptal, „ale podle tvých pravidel to myslím nebude, zlatíčko."

Spokojený sám se sebou se vrátil ke sporáku, aby udělal radost německým turistům.

\ V neděli se slunce rozhodlo svítit a nebe bylo jasně modré. Šedý obzor na východě naznačoval, že k večeru nejspíš dorazí bouřka z Anglie, ale zatím byl krásný den na procházku v kopcích.

Napadlo ho, že kdyby zabloudil k domu O'Tooleových, asi by se dočkal pozvání na čaj a nějaké pečivo. A bavil by se tím, jak by Brenna reagovala kvůli tomu, co se mezi nimi předešlý večer událo.

Tušil, co se děje v její hlavě. Byla to žena, která ráda řeší problémy - po svém. Krok za krokem, rozumným tempem. Z nějakého důvodu se na něj zaměřila a jemu se ta myšlenka začala zamlouvat. A ne málo.

Taky rád dělal věci po svém, i když jeden krok možná nešel za druhým tak přímo, protože volil klidnější tempo. Kdo spěchá, přijde o hodně věcí kolem.

Shawn si vážil detailů. Třeba ostrého volání straky, odlesků slunce na lístcích trávy. Nebo pohledu na útesy, které se odrážely na pozadí věčně vzdušného moře.

Mohl se procházet celé hodiny a dělal to, když zapomněl na čas. Věděl, že si hodně lidí myslelo, že jen sní a nic nedělá, a chápavě se přitom usmívali. Ale on v té době stihl všechno. Přemýšlet, odpočívat i pozorovat.

A protože byl znovu zamyšlený, nevšiml si Mary Kate, dokud na něj nezavolala a nepřiběhla k němu.

„Hezký den na procházku.“ Aby se cítil bezpečněji, strčil si ruce do kapes.

„Konečně se trochu oteplilo.“ Uhladila si vlasy pro případ, že se tím popoběhnutím rozcuchaly. „Zrovna mě napadlo, že bych za tebou mohla zajít do domku, a ty jsi tady.“

„Do domku?“ Nedělní šaty sice schovala, ale oblékla si nejspíš nový svetr a měla i náušnice a lesk na rtech. Všechny drobné návnady, co ženy používají.

Najednou pochopil, že Brenna situaci dobře odhadla, a trochu se polekal.

„Myslela jsem, že tě vezmu za slovo, jak jsi včera navrhoval.“

„Včera?“

„Že si tvoji hudbu můžu poslechnout kdykoli. Ráda poslouchám, když hraješ.“

„Hm... Zrovna jsem chtěl zajít k vám a promluvit si o něčem s Brennou."

„Není doma." Mary Kate usoudila, že Shawn potřebuje trochu povzbudit, a zahákla se do něj. „Maureen chtěla něco opravit, tak tam vyrazily i s mamkou a Patty."

„Tak bych si promluvil s tátou."

„Ten tam taky není. Jeli s Alice Mae na pláž sbírat mušle. Ale klidně pojd'."

Směle mu přejela dlaní po paži. Ucítla svaly muže, ne chlapce, a taky zrychlený tep. „Ráda ti uvařím třeba čaj nebo něco k jídlu."

„To jsi hodná." Byl mrtvý muž. Z vrcholku kopce zahlédl jejich dům, ale i když z komína vycházel proužek

kouře, působil opuštěně. Nestála před ním Brennina dodávka, ani psa nebylo nikde vidět. Zdálo se, že i Betty ho v kritické chvíli opustila.

Zbýval jen rychlý a zbabělý ústup.

„Na co myslím?" zastavil se a klepl se do čela. „Vždyť jsem měl jít dneska pomáhat Aidanovi s přestavbou domu. Úplně mi to vypadlo." Jemně odtáhl její ruku, jako kdyby utěšoval štěně, které se chce zakousnout. „Já pořád zapomínám, takže ho tím nepřekvapím."

„Ale jestli už máš zpoždění..." Naklonila se k němu, téměř se o něho opřela, v čemž by i zmatený zbabělec jako on musel rozeznat výzvu.

„Bude mě shánět." Tentokrát ji poplácal po hlavě jako děcko a z jejích našpuřených úst poznal, že pochopila, jak to myslel. „Na čaj se stavím někdy jindy. Pozdravuj ode mě celou rodinu."

Byl dvacet kroků daleko, než si dovolil úlevné vydechnutí. Co to s těmi holkami 0'Tooleovými najednou je? Místo aby si dal čaj v útulné kuchyni a pak třeba doma pracoval na muzice, bude muset dobrovolně zajít do vesnice a najít si nějakou práci u Aidana.

Copak tady děláš?" zeptal se Aidan. „O „To je složité povídání." Shawn se opatrně rozhlédl, než vešel. „Je Jude doma?"

„Nahore s Darcy. Naše sestřička se nemůže rozhodnout, kterým svetrem by toho svého Dubliňana víc doháněla k šílenství."

„To by je na chvíli mohlo zaměstnat, mám poslední dobou ženských po krk," vysvětloval, když na něj Aidan zpytavě pohlédl.

„Á, tady je ten úžasný pes." Sehnul se a poškrábal Finna na hlavě.
„Ten ale pěkně rychle roste."

„To jo a taky je to dobrák, vid', kamaráde?"

Finn se na Aidana zadíval obdivným pohledem a zavr-lěl ocasem tak silně, že pleskl Shawna do kolen. „Jestli dál poroste tak rychle, bude tím ocasem shazovat lampy ze stolků. Nemáš pivo?"

„Dám si s tebou. Když už jsme u ženských," pokračoval Aidan cestou do kuchyně, „ty ti budou vždycky dělat problémy. Máš na to až moc hezký obličej."

Shawn se s úsměvem posadil ke stolu, zatímco Aidan vytáhl dvě láhve harpu. Nepřítomně se dotkl Finnovy hlavy, když mu ji pes podstrčil. „Ty jsi v tomhle směru měl taky hodně úspěchů, pokud se pamatuju. A to nejsi tak hezký jako já."

„Jenže chytřejší." Aidan se zazubil a podal bratrovi láhev.
„Přidržel jsem se té nejlepší z nich."

„To máš pravdu." Přitukli si a Shawn se dlouze napil. „Nepřišel jsem bavit se o ženských, spíš si od nich na chvíli odpočinout."

„Jestli ti nevadí hovor o byznysu, tak něco mám." Aidan zašel pro plechovku se slanými tyčkami a postavil ji na stůl. „Dneska ráno se mi ozval táta. Oba vás pozdravují. Chtěl ti taky zavolat."

„Byl jsem venku, asi jsem ho prošvihl."

„Poslední novinka je, že se chystá do New Yorku na schůzku s tím Mageem." Pes loudil a Jude nebyla nikde poblíž, a tak mu Aidan hodil jednu tyčinku. „Chce ho trochu omrknout, než s tou smlouvou pokročíme dál."

„Nikdo neposoudí člověka lip než táta."

„Jo, ale mezitím sem Magee posílá svého chlápka, aby posoudil nás. Jmenuje se Finkle a bude bydlet v hotelu na útesech. Dohodli jsme se s tátou, že s Finklem nebudeme probírat konečné finanční částky, dokud se nesejde s Mageem."

„Vy dva s tátou se v těchhle věcech vyznáte lip, ale..."

„Ale?"

„Myslím, že nám jde o to, co z toho projektu budeme mít. Finančně taky, ale hlavně jak prospěje hospodě." „To je fakt."

„Takže háček je v tom," dumal Shawn nad pivem, „jak získat co nejvíc informací a druhé straně jich zas tolik neposkytnout."

„Na tom táta zapracuje v New Yorku.“

„To nám ale nebrání zkusit to taky.“ Protože byl stejně snadný terč jako Aidan, dal Finnovi další tyčinku. „Když se tak dívám na tu naši rodinku, máme tu jednoho byznysmena,“ ukázal lahví na bratra, „teda tebe.“

„Asi jo.“

„A pak,“ nastavil prst vzhůru ke stropu, „dvě krásné ženy. Jednu jemnou, okouzlující, která plachostí maskuje pronikavou inteligenci. A druhou krásnou koketku, co si každého chlapa omotá kolem prstu, než stačí zjistit, jak má ta holka pevnou páteř.“

Aidan pomalu přikývl. „Pokračuj.“

„Taky jsem tu já, bratr bez sebemenšího smyslu pro byznys, ale příjemný chlapík, co si finančních záležitostí nevšímá.“

„Možná tak vypadáš, Shawne, ale obchodu rozumíš stejně jako já.“

To zas ne, ale žít se s tím dá. Jasně z toho vyplývá, že se Finkle soustředí na tebe.“ Bezděčně máchl lahví s pivem. „Mezitím se my ostatní můžeme spojit a trochu do něj šťourat každý po svém. Myslím, že nakonec budeme vědět všechno, co je třeba. A ty pak uzavřeš dohodu. Gal-lagherova hospoda bude proslulá v celém kraji kvůli irské pohostinnosti a muzice.“

Aidan se opřel do židle a zatvářil se vážně. „To si přeješ?“

„To si přeješ ty.“

„Na to jsem se neptal.“ Než Shawn znovu zvedl láhev ke rtům, uchopil ho Aidan za zápěstí a pevně držel, až Shawn povytáhl obočí. „Ptám se, co chceš ty.“

„Gallagherova hospoda je naše,“ odpověděl prostě. „Měla by být nejlepší.“

Po chvíli ho Aidan pustil a neklidně vstal. „Nikdy by mě nenapadlo, že tady zůstaneš.“

„A kam bych šel? A proč?“

„Vždycky jsem myslel, že až pochopíš, co chceš od své muziky, půjdeš si za tím.“

„Mám, co od ní chci.“ Protože žádné tyčky už nepřicházely, svalil se Finn pod stůl k Shawnovým nohám. „Je to moje potěšení.“

„Proč ses nikdy nepokusil ji prodat? Nevydal se do Dublinu, Londýna nebo třeba New Yorku a nehrál někde po hospodách, aby tě někdo slyšel?“

„Ještě není na prodej.“ Byla to výmluva, ale lepší odpověď neměl. Alespoň to ostatní považoval za pravdu. „Nemám potřebu někam cestovat a hrát za jídlo. Tohle je moje místo, co mě drží za srdce.“

Pohodlně se opřel a nohou třel Finnovi bok. „Nemám toulavé boty jako ty, Darcy nebo rodiče. Chci vidět známé věci a slyšet známé zvuky, když se ráno probudím. Přináší mi vnitřní klid,“ pokračoval a Aidan si ho prohlížel, „že kolem sebe mám známé tváře a cítím se doma.“

„Jsi z nás nejlepší,“ odpověděl Aidan tiše a Shawn se překvapeně rozesmál.

„Hm, to by se mělo tesat do kamene.“

„Ale jsi. Jsi svázaný s touhle zemí, mořem a vzduchem, miluješ je a respektuješ. Já jsem to neuměl, dokud jsem odsud neodešel. A občas jsem si myslel, že už se nevrátím.“

„Vrátil ses.“

„Protože jsem pochopil, co tys věděl odjakživa. Že tohle je náš svět. Kdybychom postupovali podle srdce, ne podle práv prvorozeného, byla by hospoda tvoje.“

„Do roka bych ji přivedl na buben. Díky, ale nechci.“

„To by se určitě nestalo. Spíš jsem tě vždycky trochu podceňoval.“

Shawn zamyšleně obracel láhev v ruce a pak mrkl na Finna. „Kolik toho páníček asi vypil, než se dostal až sem?“

„Nepil jsem. Jen chci, abys mě pochopil, než zase přijde změna. A pokud uzavřeme tuhle smlouvu, změní se hodně věcí.“

„Ale my budeme řídit jejich průběh.“

„I pro tebe to bude náročné na čas.“

Shawn přemýšlel, k čemu čas vlastně potřebuje. „Mám ho dost.“

„Taky pro Darcy, což ji asi nepotěší.“

„Ne,“ Shawn si povzdechl, „ale potěší ji cetky, které si pak bude moct koupit. A bude stát při nás, Aidane.“ Zadíval se bratrovi do očí. „V tom se na ni můžeš spolehnout.“

„Aspoň dokud si nenabalí bohatého manžela.“

„Ale i pak, až poctí návštěvou nás nuzáky, ji budeš moci požádat, aby se chopila zástěry a tácu.“

„A rovnou mě s ním praštila po hlavě,“ ale Aidan i tak přikývl.
„Já vím. Pomohla by vždycky, kdyby bylo potřeba.“

„Neber to celé jen na sebe - smlouvu, starosti a práci kolem,“ řekl Shawn. „Jsme přece tři, vlastně čtyři, když počítám i naši Jude Frances. Jsme rodina. Půjde nám to, cítím to.“

„Dobře, že ses stavil. Nějak mi to pročistilo hlavu.“

To by si zasloužilo ještě jedno pivo, než...“ Zmlkl, protože zaslechl zvýšené ženské hlasy. „Bože ne, ženský. Nejsem tady. Půjdu zadem.“

„Příště tě opiju a vytáhnu z tebe, proč se jich tak děšíš.“

„Jestli si s tím brzo neporadím, povím ti to.“ Hned potom Shawn zmizel z domu zadními dveřmi.

8

elodie, kterou Shawn měl v hlavě, mu přivodila dobrou náladu. Zatímco se z hrnců a pánví kouřilo a olej začal prskat, přehrával si ji znova takt za taktem a měnil stupnice pro větší dramatičnost. Slova ještě jasně neslyšel, ale věděl, že se dostaví. Připadalo mu to jako lehká letní písnička. Jak na ni myslel, docela zahnal zimní chlad.

Pivo a konverzace v Aidanově kuchyni předešlý den ho uklidnily. Přesně to potřeboval.

Ted' ani nechápal, proč se nechal tak rozčílit. Mary Kate prostě procházela jedním vývojovým obdobím, jaká holky prožívají a co brzy pomine. Sám měl přece taky svoje chvíle. Jasně si vzpomínal, jak byl v osmnácti zblázněný do pěkné Coleen Brennanové. Naštěstí se nezmohl na víc než vzdychání a snění, protože Coleen byla o čtyři roky starší a k tomu zasnoubená s Timem Rileym.

Během pár týdnů se z toho dostal a upnul se na jinou pěknou tvářičku. Tak už to chodí. Nakonec samozřejmě

pokročil dál než ke snění a objevil zázračný pocit v náručí nahé ženy. Což rozhodně stálo za to.

Přesto si dával dobrý pozor, koho a jak se dotýká, aby z toho, až bude po všem, oba vyšli s hezkými vzpomínkami. Z milování si

rozhodně nedělal sport. Proto nejspíš už pár měsíců něco podobného nezažil.

A to byl asi důvod, proč Brenna tak snadno probudila jeho žádost.

Ne že by se už rozhodl, co s tím přesně udělá. Brenna byla záhadou, kterou by měl možná nechat nevyřešenou. Kdyby ještě trochu počkal a snažil se, mohli se vrátit do starých kolejí a nechat to plavat.

Uklidnil by se a život by zase plynul, jak měl.

Stačilo jen zapomenout, jak vzrušující bylo cítit její rty na svých.

Zkontroloval prasečí nožičky, které vařil spolu s brambory a zelím, a přidal k nim trochu majoránky.

Tohle jídlo rád servíroval zvláště Američanům a pro pobavení pak sledoval jejich rozdílné reakce. Pro ten večer se toho ujala Jude, která už uměla všechno zastat.

Mezitím musel připravit rybu pro dva turisty z Wex-fordu. Vložil tresku do rozpáleného oleje a ohlédl se, když slyšel, že se otevřely dveře.

Ihned trochu ztuhl, přimhouřil oči a pocítil stah v žaludku.

„Voní to skvěle," prohodila Brenna zlehka. „Nejsou to vepřové nožky? Pochybuju, že se ve Waterford City taky tak dobře najíme."

Byla nalíčená a v uších se jí leskly náušnice. A k tomu si oblékla šaty, které ukazovaly všechny křivky a značnou část štíhlých, vypracovaných nohou.

„Co tady děláš takhle vymóděná?"

„Jdu na večeři s Darcy a Dubliňany." Mnohem radši by si vzala židli a dala si porci vepřového. Ale jednou dala slovo a nedalo se nic dělat.

„Jdeš na rande s chlapem, kterého nikdy předtím neviděla?"

„Darcy ano. Radši ji půjdu odtáhnout od zrcadla, nebo tam vydrží ještě hodinu, a já se své večeře nedočkám." „Moment."

Už jen ten ostrý a jemu nepodobný tón by ji zarazil, ale než se stihla otočit, držel ji za ruku. „Co to do tebe vjelo?"

„Tak ještě i parfém," řekl znechuceně, když dostal zásah její nové vůně. „To jsem měl tušit. Rychle se otoč a mazej domů. Takhle nastrojená se tady producírovat nebudeš."

Byla by se rozčílila, ale šok z té drzosti ji ochromil. „Že nebudu? Nastrojená jak?"

„To nedovolím. A víš dobře jak nastrojená. Divím se, že tě máma takhle pustila ven."

„Zapomněls, že je mi čtyřadvacet. Matka mi už dávno přestala schvalovat oblečení. A tobě může být docela jedno, co mám na sobě."

„Ale není. Běž domů a umyj si ten obličej."

„Tak to se nedočkáš." Ve skutečnosti se nalíčila jen proto, aby ji Darcy nezmalovala dvakrát tolik, kdyby se objevila bez make-upu. Nemělo cenu to vysvětlovat, zvlášť když už vztek začal převládat nad šokem.

„Fajn, tak to udělám za tebe hned teď." Popadl ji oběma rukama, ignoroval její výkřik i pěst, co mu namířila na spánek, a vlekl ji ke dřezu. V naštvanosti si představil, jak jí strčí hlavu pod ledovou vodu.

Už měl ruku téměř na kohoutku, když se objevila Jude. „Shawne!"

Její užaslý a trochu mateřský tón ho zarazil.

„Co to proboha vyvádíš? Hned ji pusť."

„Dělám, co musím. Podívej, jak se zmalovala, a to jde ven s cizím chlapem. To přece není správné."

Mezi klením se Brenna natočila a pokusila se ho hryznout do boku. V zubech ucítila jen flanelovou košili. Za-

čala vyhrožovat, že udělá něco velmi krutého s jeho mužstvím, a tak ji raději sevřel ještě silněji.

Tak tak, pomyslela si Jude a snažila se neusmát. „Pusť ji," řekla co nejklidněji. „Měl by ses stydět."

„Já? To už může jít klidně nahá, když si oblíkla tohle, a já se mám stydět?"

„Moc jí to sluší." Jude neviděla jinou možnost. Vyhnula se Brenně, aby ji nekopla, a chytila Shawna za ucho. „Postav ji na zem."

„Jau! Krucifix." Naposled ho takhle čapla za ucho matka, a to se taky nemohl bránit. „Jen se o ni snažím starat. Tak fajn, už toho nech," dodal, když Jude uchem zakroutila.

Pustil Brennu a zatvářil se ublíženě. „Nerozumíš situaci," začal, ale pak zavrával, protože Brenna popadla pánev a majzla ho po hlavě.

„Parchantě jeden. Nejsem tvoje štěně, abys mě vodil na vodítku, na to nezapomínej."

Musel se přidržet dřezu a sledoval, jak tři Brenny odcházejí dozadu ke schodům. „Ona mě omráčila."

„Zasloužil sis to." Přesto ho Jude vzala jemně za ruku. „Radši si sedni. Máš štěstí, že nepopadla tu ocelovou, to už bys asi ležel na zemi."

„Nechci, aby chodila ven s nějakým Dubliňanem." Motala se mu hlava, a tak se nechal usadit na židli. „A ještě takhle oblečená."
„Proč?"

„Protože nechci."

Trpělivě a s větším soucitem, než dala znát, mu začala ohmatávat hlavu. „Nemůžeš mít všechno, co si umaneš. Kůži to neroztrhlo, ale budeš mít pěknou bouli." Jude mu nadzvedla bradu. Jeho smutný, zarytý výraz ji dojal, a tak ho lehce políbila. „Netušila jsem, že máš tak tvrdou makovici. A když nechceš, aby Brenna chodila s jinými, proč ji nepozveš někam sám?"

Ošil se. „Tak to není."

Vzala jeho tvář do dlaní. „Že ne?" Nechala ho supět a šla obrátit rybu, která už se stejně nedala zachránit. „Nechci to tak."

Jude se pousmála, ale zůstala otočená zády. Pak zašla do ledničky pro novou rybu. „Opakuju, že asi vždycky nedostaneš, co chceš."

„Ale jo." Vstal, ale musel ještě počkat, než se místnost přestane otáčet. „Proto si dávám pozor na to, co chci."

„Jako kdysi já. Ale teprve když jsem chtěla víc, dostala jsem se až sem."

„Já už jsem, kde chci být, a můžu si dovolit trochu opatrnosti."

Stále s rybou v ruce na něho příkře pohlédla. „Vždyť to říkám, tvrdá makovice."

„Jo, to jsem já. A tohle nech být, udělám to sám." Odstrčil pánev a nalil na novou čerstvý olej. „Popros Aidana, ať dá těm lidem další pivo na mě a že se omlouvám za zdržení."

„Dobře." Cestou ven se ještě ohlédla. Na tyhle rodinné záležitosti si teprve zvykala. „Shawne, možná se ti líbí, kde jsi, ale občas přichází chvíle ujistit se. Udělat krok dopředu, nebo zpátky. Není fér vůči tobě, ani vůči Brenně, že stojíš na místě."

„Promluvila psychologka." Když sebou trhla, zastyděl se. „Nemyslel jsem to tak, promiň. Máš pravdu. Ještě jsem se asi nerozhodl, kterým směrem dál." Zamyšleně obaloval rybu. „Ale je fakt, že ona mě provokuje, a to mě pak nutí bránit se a držet pozici."

„To chápu. I to, že Brenna je typ, co potřebuje s věcmi pohnout. Jedním, nebo druhým směrem."

„Jo." Zamračil se a dotkl se rostoucí boule na hlavě. „Jedním, nebo druhým."

„Jestli sneseš ještě jednu radu, běž radši pro něco do komory, až půjdou dolů po schodech."

„Jsi rozumná holka."

* * *

Jde to dobře, co?" Darcy si pudrovala nos na toaletě v restauraci a pohlédla do zrcadla na Brennina odraz. „Jídlo je moc dobré."

„To taky, ale já myslím celkově. Je fajn povídat si pro změnu s někým inteligentním. Matthew žil skoro celý rok v Paříži," pokračovala a měla na mysli svého nového známého. „Umí dokonale francouzsky. Myslím, že ho přivedu na myšlenku, aby mě tam na víkend vzal."

Brenna se musela zasmát. „A ještě si bude myslet, že to byl jeho nápad."

„Přirozeně. Mají to tak radši. Ale tys na Daniela taky udělala dojem."

„Je to docela milý kluk." Protože věděla, že se Darcy bude vylepšovat dlouho, vyndala z kabelky svoji rtěnku. Tedy rtěnku Mary Kate, ukradenou z koupelny.

„Vypadá dobře a je nechutně zazobaný. Co kdyby nás vzali do Paříže obě?"

„Nemám čas jezdit do Paříže ani chuť platit za cestu, jak by si chlap představoval."

„Ale čas by byl." Darcy si načechrala vlasy. „A chytrá holka neplatí žádným způsobem, pokud se jí nechce. Já s Matthewem spát nehodlám."

„Myslela jsem, že se ti líbí."

„To jo, ale tohle ve mně nějak neprobouzí. Třeba se to změní," dodala zvesela.

Brenna našpulila rty a vysouvala a zase zasouvala rtěnku. „Chtěla jsi někdy spát s někým, kdo nechtěl spát s tebou?"

„Neznám chlapa, který by si při sebemenší provokaci nerozepínal zip. Jsou takoví od podstaty a nemůžeš se na ně zlobit."

„Ale třeba jsou takoví, které určitá ženská nepřitahuje."

„Z každého pravidla existuje výjimka. Ty si nemusíš dělat starosti." Povzbudivě Brennu plácla po rameni.

„Daniela přitahuješ hodně. Jsem si jistá, že by se s tebou rád vyspal, kdybys měla chuť."

Brenna si odfoukla a vrátila rtěnku do kabelky. „To je teda úleva."

avila se skvěle. Snad nejlíp v životě. Dobré jídlo na hezkém místě a s prima lidmi. Sice se k smrti nudila, ale nikdy by to nepřiznala. I proto dala Danielovi telefonní číslo a slíbila si, že s ním někam znovu zajde, pokud zavolá. Byl zdvořilý a zábavný, připomněla si cestou z hospody, kde se stavila pro auto. Dokonce předstíral zájem o její práci a snažil se najít něco, co by měli společného. Nakonec to byly staré americké filmy.

Prý jich má doma velkou sbírku a ležérně prohodil, že by se u něj v Dublinu mohla stavit, aby si společně nějaké pustili.

Něco takového by si mohla užít. Stejně jako si užila polibek na dobrou noc. Nijak to nepřeháněl a nezačal ji při něm po tak krátké známosti osahávat.

Byl to velice příjemný chlapík.

Jen kdyby jí ten mizera Gallagher nevzal chuť na jiné muže.

Zpomalila, když mýjela jeho domek, a téměř tam v jemné mlze zastavila.

No jistě, byl tam, schovaný jako had v trávě. V salonku se svítilo. Asi zase něco skládá. Kdyby měl otevřené okno, nejspíš by jeho hudbu slyšela.

Kéž by mohla.

Ale protože ji to rozněžnilo, zamračila se. Zachtělo se jí prudce odbočit k jeho brance, vběhnout dovnitř a dát mu co proto.

Jenže tím by jen přidala na významu jeho předešlému chování. Radši si ho přestane všimát, pitomce.

Co je to za chlapa, že ji jeden večer líbá, jako by nechtěl nic jiného na světě, a druhý se chová jako tatínek. Umýt jí obličej, to tak!

Chtěla se zase chopit volantů, ale pohyb v horním okně ji zarazil. Nejdřív se polekala, že ji Shawn uviděl, jak zírá na jeho dům.

Ani se nestihla začervenat, protože ihned rozeznala ženskou postavu, v jejíchž světlých vlasech se odráželo měsíční světlo.

Brenna si vzdychla, stáhla okénko, položila na něj zkřížené ruce a opřela si o ně bradu.

Kolik nocí už ubohá lady Gwen prostála u toho okna? napadlo ji. Tak osamělá a se zlomeným srdcem. A to jen kvůli mužskému.

„Proč se s nimi vlastně trápíme, Gwen? Proč jich máme plnou hlavu? Když dáš pryč všechno ostatní, jsou přece tak protivní.“

Jeho srdce je v jeho hudbě. Uslyšela to jasně, jako by jí někdo šeptal přímo do ucha. *A ty taky. Poslouchej.*

Zavřela pevně oči, jak v ní začalo narůstat něco strašidelného.

„Ne, ne. Skončila jsem s ním. Shawnovi už nevěnuju ani myšlenku, ani svůj čas. Už jsem se s ním zabývala až moc.“

Pak prudce stočila volant, aby se auto dostalo na cestu, a ujížděla k domovu.

C\ Věděl dobře, že pracuje sama, protože si to předem zjistil. Mick měl nějakou zakázku v hotelu a Jude vyrazila na pochůzky.

Šel vzhůru po schodech za zvuky kladiva. To znamenalo, že je ta ženská ozbrojená, a bylo dobré na to nezapomínat.

Skoro celou noc o ní přemýšlel. Nestávalo se mu často, aby ho něco připravilo o spánek. Ale došel k závěru, že

Jude měla pravdu. Bylo na čase pohnout se z místa. Snad mu následující rozhovor pomůže rozhodnout, kterým směrem to bude.

Rány vycházely z dětské šatny, uvědomil si. Z náhlého popudu za sebou zavřel dveře, zamkl a klíč schoval do kapsy. Tak jí aspoň zabrání, aby odešla dřív, než to s ní vyřídí.

Blížil se k šatně, připravený na výbuch její zlosti.

„Jude? Už jsi zpátky? Pojď se podívat na ty police, jak se ti zamlouvají." Ze třetí příčky na štaflích pohlédla dolů a uviděla ve dveřích Shawna.

Nepromluvil, a tak se do něj nepustila, jen o něj zavadila očima a zase se otočila ke své práci.

To nebylo dobré znamení, pomyslel si.

„Chci s tebou mluvit," začal.

„Mám práci. Na řečičky není čas."

„Potřebuju s tebou mluvit." Přistoupil blíž a položil jí ruku na bok. Chtělo to dávku sebezapření, aby nesekočila, ale jen pevněji chytla kladivo a podívala se dolů. „Dej tu ruku pryč."

„Nedám."

Možná měl odvahu, ale k tomu i dost rozumu. Rychlým pohybem jí sebral kladivo z ruky. „Už mám na hlavě jednu bouli a o další nestojím. Chci s tebou jen něco probrat."

„Já ti nemám co říct, Shawne. A protože si vážím našeho kamarádství, nech mě radši na pokoji."

To není dobré, opakoval si v duchu, a pocítil mírnou paniku. „Přišel jsem se omluvit." Přesunula se na štaflích, odvrátila se a vytáhla z kapsy metr.

Ta ženská ho nutila dělat hrozné věci, pomyslel si. Chytil ji za boky a stáhl dolů. Prudce se otočila, ale přestože to čekal, nebránil se ráně. Zvlášť když si všiml, že má slzy v očích.

„Promiň." Panika už mu docela sevřela hrdlo. „Nebreč. To jsem nechtěl."

„Já nebrečím." Radši si nechá slzami vypálit oči, než by před ním jedinou uronila. „Řekla jsem, abys mě nechal. Když nepůjdeš ty, jdu já."

Doběhla ke dveřím, trhla za kliku a pak se užasle otočila. „Tys zamknul! Zbláznil ses?"

„Znám tě. Věděl jsem, že nebudeš poslouchat. Teď budeš muset."

Všiml si, jak očima zabloudila ke kufříku s nářadím, což byl celý arzenál zbraní. Nechtěl se nechat něčím propíchnout, a tak se postavil před něj, aby ji zbavil pokušení.

„Říkáš, že ti na našem přátelství záleží. Mně taky. A hodně. Na tobě mi záleží, Brenno."

„Tak proto jsi se mnou včera zacházel jako s nějakou courou?"
Hlas se jí přitom zlomil. To ho vyděsilo, a tak změnil tón. „Asi jo. Není moc obvyklé vidět tě takovou jako včera."

Rozčileně rozhodila rukama. „Jakou?"

„Krásnou." Když vytřeštila oči, využil toho a přistoupil blíž.
„Takovou žensky vylepšenou."

„Ale já jsem ženská, proboha!"

„Já vím, jen na to moc často neupozorňuješ."

„Proč taky?" chtěla vědět. Tenhle problém nerada rozebírala.
„Když umím opravit vodovod nebo zatlouct hřebík, tak nesmím vypadat jako ženská? Šaty a rtěnka ze mě hned dělají couru?"

„Ne, spíš ze mě blbce. Choval jsem se hloupě a neohrabaně.
Omlouvám se ti."

Když nic neříkala, strčil si ruce do kapes, ale zase je vytáhl. Radši by to měl vysypat všechno najednou. „Pravda je, že jsem o tobě přemýšlel, a ty jsi pak přišla takhle oblečená a chystala se na rande s jiným. Žárlil jsem. Neuvědomil jsem si to hned, ani později jsem si to nechtěl přiznat. Tenhle pocit neznám. Ani o něj nestojím."

Trochu se uklidnila a začala přemýšlet. „Ani já o to moc nestála."

„Napadlo mě, že sis vzala ty šaty, rozpustila vlasy a na-I íčila si rty, abys mě vzrušila." 1

Zvážila to a pak přikývla. „To bych asi udělala, kdyby mě to napadlo. Jenže asi tak neuvažuju."

„Ne, jsi přímá ženská, já vím." Zastavil se a naklonil hlavu ke straně. Na každý pokus o přiblížení reagovala krokem vzad. „Proč najednou utíkáš? Nezačala sis s tím sama?"

„Jo, začala, ale měla jsem čas přemýšlet. Zůstaň radši tam, než si to přeberu," požádala ho, protože si všimla, jak se mu potměšile zaleskly oči. Takový výraz ženskou právě neuklidnil. „Byli jsme hodně dlouho kamarádi a nechci o to přijít. Kdybys reagoval hned, jak jsem začala o sexu, a třeba řekl s úsměvem, že je to dobrý nápad a jdeme na to, asi by to dopadlo dobře. Užili bychom si a pak zůstali kamarádi. Teď už to není tak instinktivní a začíná se to komplikovat."

Opřel se dlaní o zed' vedle její hlavy, aby ji udržel v klidu. Než mohla utéct, zvedl i druhou paži a uvěznil ji. „Ty máš ve zvyku

jednat impulzivně a já zas o věcech přemýšlím. Jednáš rychle a já pomalu."

Krev se jí začala ohřívat, ale hrdost ji udržela na místě. „Ježíši, Shawne, i ledovec se pohybuje rychleji než ty."

„Ale i tak se dostanu, kam chci, nebo ne? Mám dojem, že když zvážíš rychlost i uvážlivost, nakonec bychom se mohli potkat někde na půli cesty."

„Už je to nějak... zapeklité."

„Buší ti srdce," zašeptal a přisunul se blíž. „Skoro ho slyším." Zadíval se jí do očí a položil dlaň mezi její ňadra. Zpozorněla, rty se jí zachvěly a pak ostře vydechla, když na její hrudi roztáhl prsty. „Teď ho i cítím. Chtěl jsem se tě dotknout."

Pocítila tíhu v kolenou. „Nikdy by tě to nenapadlo, kdybych nezačala."

„Jasně, ale nezlobím se, protože na to teď myslím pořád." Sklonil se a lehce ji políbil na rty. „Spíš nemůžu myslet na nic jiného. Než jsem za tebou dneska přišel..." Natočil se a začal ji líbat na krk. „Myslel jsem, že se omluvím a napravím, co půjde. Byl jsem si skoro jistý, že dám zpátečku, ale teď se tě chci dotýkat." Zlehka si pohrával s bradavkou, která se jí rýsovala pod košilí. „Toužím tě ochutnat."

Konečně, konečně naplno zakryl její rty svými.

Popadla ho za boky a pustila se s ním do hry jazyků. Toužila po horkém, vášnivém polibku. Měla dojem, že tu něhu nevydrží.

„Počkej." Něco jako by se v ní uvolnilo. Něco zásadního, co mělo zůstat bezpečně na místě. „Moment. Ty myslíš, že potřebuju všechno to dvoření." Odvrátila hlavu, ale tím jeho rtům jen nabídla své ucho.

Ježíši, co ten s tím jazykem uměl.

„Nepotřebuju." Dech se jí začal zadrhávat a hlava točit. „Nebo svádění."

„Ale já ano." Naklonil se zpět k jejímu hrdlu.

„Jestli ses rozhodl - a vypadá to, že jo - že se spolu přece jen vyspíme, zajedeme na hodinku k tobě domů."

Zasmál se přidušený její jemnou kůží. „Radši někde uprostřed, Brenno. Ano, chci tě." Zachvěla se, když znovu našel její rty. „Mám

v plánu trochu nás dohánět k šílenství, než tě dostanu nahou pod sebe."

„Proč?"

„Protože je to tak příjemnější. Tohle se ti líbí, nebo ne?" Třikrát krátce vdechla, když ji prsty jemně hladil ve výstřihu košile. „Vidím, že jo. Máš zamlžené oči."

„Jsem už napůl slepá. Kašlu na domek. Dokončíme to třeba hned tady."

Když ho chytila kolem krku, se smíchem s ní zatočil dokola. „Ne ne, nepřipravím nás o požitek."

„To mi nepřipadá jako napůl cesty. Spíš že to bude přesně podle tvého."

„Možná, ale nakonec mi ještě poděkuješ."

„Prostě chlap," prohodila, když ji postavil na zem. „Zase si myslíš, že jen ty víš, co je nejlepší."

Zazubil se. „Brenno, miláčku, kdybych nebyl chlap, nevedli bychom tenhle rozhovor."

Odfrkla si a posadila si čepici pevněji na hlavu. „Tak to máš asi pravdu."

„Řeklas, že máš svrbění. Fajn, zbavím tě ho, ale podle svého a svým způsobem. To je fér, ne?"

Zadívala se na něho a přikývla. „Asi fér, ale taky frustrující."

„Potom zůstaneme kamarádi. I když po tobě moc toužím, nedotknu se tě, když si teď neslíbíme, že zůstaneme kamarádi."

Jak jí na něm mohlo nezáležet, pomyslela si, když byl tak laskavý, že na tohle nezapomněl? A hlavně to myslel vážně.

„Kamarádi teď i potom." Podala mu na to ruku. „To ti slibuju."

„Já tobě taky." Podržel její ruku ve své. A pak, aby viděl její reakci, si ji donesl ke rtům.

Šokované otevřela pusy, což ho opravdu rozesmálo.

„Mary Brenno, ty asi zažiješ ještě hodně překvapení."

„Možná." Odtáhla ruku a schovala ji za záda, ale stále na ní cítila jeho rty. „Ale ty možná taky."

„S tím počítám." Vytáhl z kapsy klíč a obrátil se ke dveřím. „Co kdybys dneska večer přišla do hospody. Uvařím ti večeři a ukážu pár překvapení v komoře."

„V komoře?" Chtěla se taky zasmát, ale pak jí to došlo. „A kolik holek jsi vlastně už v té komoře překvapil?"

„*Mauverneen.*" Mrkl na ni, než otevřel. „Nejsem chlap, co to počítá."

Je tady Finkle od Mageeho," zasyčela Darcy, když *hl* vběhla do kuchyně.

Shawn vzhlédl od trojice sendvičů, které právě vyráběl. „Fakt?"

„Na beton." Darcy si překontrolovala obličej v zrcátku, které pověsila vedle dveří. „Aidan mu točí pivo a klábosí, ale on vypadá celý hr do byznysu."

Shawn věděl, v čem je sestra silná, a tak máchl nožem. „Popiš mi ho."

Darcy přimhouřila oči a klepla si prstem do rtu. „Něco přes padesát, plešatý, ale stydí se za to, protože má pře-hazovačku. Podle břicha miluje dobré jídlo. Ženatý, ale rád se podívá. Domácký typ. Umí přijímat i udílet rozkazy. Je spořivý, protože podle Mary Kate prý smlouval o cenu pokoje, i když mu to jde z nákladů. Prostě chlápек z města, rád se oblíká a botky má naleštěné jako zrcadlo."

„Skvělé." Shawnovi se zaleskly oči. „Nebude problém ho oslnit, co?"

Darcy se s potměšilým úsměvem zadívala na své nehty. „To je hodně snadný terč."

„Nemusíš ho uvádět v pokušení, Darcy, stačí se k tomu přiblížit."

„Tak mi trochu věř. Je ženatý, přece nebudu ničit rodinku."

„Promiň, to ten tvůj kukuč. Ty jsi hotová pohroma pro všechny chlapy."

Vytáhla z kapsy rtěnku a opravila si rty. „Chlapi milují pohromy jako jsem já."

„To věřím, protože jsem už dost takových viděl. Pomůžu ti odnést ty sendviče, aby pan Finkle poznal taky neškodného bratra."

Darcy s ním naskládala sendviče na táč. „Zdá se netrpělivý. Myslím, že by už chtěl vidět pozemek a začít s jednáním."

„Je přece v Irsku," prohodil Shawn. „Na Gallaghery se nesmí spěchat."

K objednávkám přidal ještě misku se slanými krekrý na bar. „Nesnil jsem tady," řekl k sestřiným zádům, když zamířili do lokálu. „Přemýšlel jsem."

Darcy se chýtila jeho narážky a vzdychla si. „Když máš hlavu v oblacích, všechno ti děsně trvá. Zkus jednou zůstat nohama na zemi."

Shawn se zatvářil posmutněle a postavil misku na bar.

„Shawne, pojď se seznámit s panem Finklem z New Yorku." Shawn se pousmál a přešel, kam mu Aidan pokynul, aby podal ruku muži s prořídlymi vlasy a pronikavým pohledem.

„Těší mě, pane Finkle. Máme v New Yorku příbuzné a taky kamarády. Prý je to hodně rušné město, kde se pořád něco děje. Aidane, tys v New Yorku byl. Je to pravda, nebo ne?"

Aidan musel spolknout pousmání, a tak jen přikývl. Shawn zvýraznil místní přízvuk, aby působil jako venkovský balík.

„Bratr je cestovatel. Máme to v rodině. Ale já se radši držím tam, kde jsem vyrostl."

„Aha." Finkle byl připravený Shawna ignorovat a vrátit se k důležitějším věcem.

„Takže jste do Ardmoru přijel na dovolenou, pane Finkle? Jo, je to pěkný místo. A teď docela klidný, takže máte štěstí," pokračoval Shawn. „Ale koncem května se to navalí na pláže, protože jsou tady moc pěkný, a pak k nám do hospody, že ani nestíhám vyřizovat objednávky. Aspoň v zimě si člověk trochu vydechne."

„Jsem tady obchodně," odpověděl Finkle důrazně a Shawn v něm podle přízvuku rozeznal rodilého new-yorčana. „Za firmu Magee Enterprise."

Aidan musel reagovat na Shawnův nechápavý výraz. „Říkal jsem ti přece o možnosti spolupráce s panem Ma-geem. Ten nový sál..."

„Á, já nevěděl, že se to myslí vážně." Shawn se poškrábal na hlavě. „Kino v Ardmoru?"

„To nemá být kinosál," ozval se Finkle se zjevnou netrpělivostí. „Ale scéna pro živá vystoupení."

„Já myslím, že je to skvělý nápad." Darcy se přitočila k baru a zářivě se na Finklea usmála. „Vážně. Musíte sem dneska večer zajít, abyste viděl, jaké talenty můžeme vašemu podniku nabídnout."

„A co ten chlapík z Londýna?" Shawn se zmateně zadíval z Darcy na Aidana. „Ten s tou restaurací?"

„O tom si promluvíme později." Aidan do Shawna viditelně šťouchl. „To není důležité."

Finkle se napřímil a přimhouřil oči. „Mluvíte snad o jiném investorovi, pane Gallaghere?"

„To není nic tak významného, opravdu. Co kdybych vám ukázal pozemek, o který tu jde? Určitě byste ho chtěl vidět, abyste nekupoval zajíce v pytli. Shawne, ty hezky pohlídej bar." Aidan rychle přešel k Finkleovi. „Provedu vás tady."

„Určitě se ještě vraťte," zavolala za nimi Darcy a potěšilo ji, jak se Finkle začervenál. „Ráda vám něco zazpívám."

Počkala, až byli bezpečně z doslechu. „Chlápek z Londýna, jo?" pousmála se. „To bylo chytré."

„Tak mě to napadlo. A vsadím se, že jakmile se dostane k telefonu, zavolá Mageemu, že to hrajeme na dvě strany."

„Jen aby ho to neodradilo a nezačal se poohlížet jinde."

„Anebo se to vyplatí." Zatahal ji za vlasy. Byl překvapený, jak ho ta hra začala bavit. „Život je sázka do loterie, nebo ne?"

Zvedl hlavu, protože na oběd přišla Brenna s otcem. „Aspoň je zábavnější. Dobrý den, pane 0'Toole," řekl Mickovi, když se postavil k baru. „Ahoj, Mary Brenno. Co si dáte?"

„Mám žízeň, Shawne." Mick mrkl na Darcy.

„S tím vám pomůžeme." Shawn věděl, co si Mick bude přát, a rovnou začal čepovat pintu guinnessu. „A tobě, Brenno?"

„Já bych si spíš dala tu polívku, co nabízíte," kývla k tabuli s menu. „Ale nespěchám."

„Tak tak," potvrdil Mick. „Dneska jsme to u bráchy dokončili. Brenna tam odpoledne ještě trochu poklidí a pak se vrátíme renovovat pokoje v hotelu. Ale obědy tady mi budou chybět, Shawne. Ne že by v hotelu špatně vařili, ale tvoje jídlo má šmrnc."

„Dáte si taky polívku a sendvič, pane 0'Toole?" zeptala se Darcy a nalévala Brenně obvyklý čaj. „Kdo tvrdě pracuje jako vy, potřebuje dodat energii."

„Tak to já si dám, zlatíčko. Z tebe jednou bude prima nevěsta, co bude umět chlapa ocenit."

Darcy se smíchem posunula čaj před Brennu. „Já ale hledám někoho, kdo se bude starat o mě, a vydatně. Když o tom mluvíme, už ti volal Daniel, Brenno?“

„Daniel?“ Zachytila Shawnův tázavý výraz a snažila se neošívát. „No ano.“

„Tak to je fajn. Matthew říkal, že se asi ozve. Ten pohledný a dobře situovaný mladý muž totiž našel ve vaší dceři zalíbení, pane O'Toole.“

„Aby ne. Je přece moc pěkná.“

„Nech toho, tati.“

„Vždyť jsi. Proč bych to nemohl říct?“ Plácl ji po rameni, jako to otcové dělávají synům. „Každý by rád ulovil děvče, jako je moje Brenna, hezké a pracovité k tomu. Možná trochu prudší povahy, ale to dodá vztahu koření. Chlapi nehledají nanicovaté holky, vid', Shawne?“

Shawn přitočil trochu piva do sklenice. „Řekl bych, že jak kteří.“

„Chytrý chlapi určitě ne, jinak by se do roka zbláznili nudou. Ne že bych spěchal, aby se Brenna provdala. Holky mi už beztak rychle opouštějí hnízdo. Maureen je vdaná a Patty se na to za pár měsíců chystá.“ Povzdychl si. „Nevím, co si bez Brenny počnu, až to přijde.“

„My přece zůstaneme vždycky partáci. Zajdu si pro polívku sama, když teď máš jinou práci.“

Aspoň se dostala z centra pozornosti a ukončila nepříjemné téma hovoru. Obešla bar do kuchyně, jak nejrychleji mohla. Když se za ní zavřely dveře, zvedla oči v sloup a úlevně si vydechla.

Otec začínal být poslední dobou hodně sentimentální, a i když ji to občas dojímalo, tohle nebyla ta chvíle. Našla misky a pokusila se zůstat v klidu, když zaslechla otvírání dveří. Nemusela se ani otáčet, aby poznala, že je to Shawn.

„Já si to naližu. Máš jinou práci.“

„Darcy to za barem zvládne taky. Navíc tatínek chce i sendvič, a to ti nejde tak dobře jako práce s kladivem a hřebíky.“

Protože se mu zachtělo a věděl, že ji to rozruší, uchopil ji ze zadu za boky a políbil na šíji.

Pocítila horkost až po konečky prstů. „Co vyvádíš? Jsi přece v práci.“

„S tebou je taky dost práce." Obrátil ji a podržel v pase.

„Musím se co nejrychleji najíst a pak to jít k Aidanovi dodělat."

„Brzy tě nasytím taky." Vzal ji v podpaží a posadil na linku. „Ale ty nejdřív. Mám na tebe chuť."

Chtěla protestovat, i když srdce říkalo něco jiného, ale to už ji jemně líbal na rty. „Někdo může přijít," bránila se, ale prsty mu zajela do vlasů.

„A proč by to mělo vadit? Mysli chvíli jen na mě." Vzal její tvář do dlaní, natočil hlavu a ponořil se do polibku.

Sliboval, že ji dožene k šílenství, a musela uznat, že drží slovo. Už celé dny ji schválně vzrušoval. Vždycky šlo jen o polibek, dlouhý a pomalý nebo jen letmý, o škádlivé doteky a tiché pohledy, které neskutečně bouřily krev.

Měl chuť, jak říkal. Musela to být pravda, protože neustále ochutnával a zkoušel ji. Když se rozechvěla, souhlasně cosi zamručel.

„Shawne." Hlavu měla lehkou a v útrobách to vřelo. „Já to takhle dlouho nevydržím."

„Já ano." Zasnul se. „Vydržel bych to celé roky."

„Toho jsem se bála."

Uculil se a trochu odtáhl. Její zamlžené oči ho potěšily. „A co jsi řekla tomu Danielovi?" „Jakému?"

Zazubil se a Brenna se probrala. Zaklela, odstrčila ho a seskočila z linky. „Krucí, o tohle ti jde? Oblbnout mě a masírovat si ego?"

„To je jen postranní efekt." Vyndal ingredience na sendvič. „Ale jinak mě zajímá, jestli si s tím Dubliňanem chceš znova vyrazit."

„Měla bych, už tobě naschvál." Strčila si ruce do kapes. „Darcy by to určitě udělala."

„Ty nejsi Darcy, zlatíčko."

„To ne, a nemám talent ani energii na manipulování. Řekla jsem Danielovi, že se vídám s někým jiným."

Shawn se jí zadíval do očí. „Díky."

„Ale ráda bych věděla, kdy taky budu s někým jiným spát."

Přidal na sendvič trochu hořčice, kterou měl Mick rád, a povytáhl obočí. „Za celé roky, co tě znám, jsem neměl potuchy, jak moc jsi posedlá sexem."

„Nebyla bych posedlá, kdybych nějaký měla.“

„A jak si tím můžeš být jistá, když jsi ho nezažila se mnou?“

Měla chuť se chytit za hlavu, ale jen se tomu zasmála. „Bože, z tebe by se jeden dal na pití.“

„Tak řekni Darcy, ať ti na mě jedno natočí,“ začal, ale pak zaslechl hlasy u zadních dveří. „Ne, počkej. Pomoz mi to uhrát.“

„Co?“

„Nalej polívku,“ kývl směrem k miskám. „Prostě se jen připoj.“

Dveře se otevřely a dovnitř vešli Aidan s Finklem. „Kuchyně je Shawnovo území, jak vidíte. Občas dodáme nějaké vybavení, které potřebuje. Ahoj, Brenno. Tohle je naše kamarádka a příležitostně i zaměstnanec, Brenna O'Tooleová. A tohle pan Finkle z New Yorku.“

„Těší mě.“ Brenna nic nechápala, a tak jen s úsměvem nalávala polévku.

„Pan Finkle chce k hospodě přistavit restauraci,“ ozval se Shawn.

„Hudební sál, Shawne,“ odpověděl Aidan tak ostře, až se Brenna lekla. „Soustřed' se přece trochu, už zase to pleteš.“

„No jo vlastně. Byznysu jsem nikdy moc nerozuměl.“ „Zase vaříš skvělou polévku,“ Brenna se povzbudivě pousmála asi jako na pomalého žáčka a doufala, že ta-

kovou pomoc měl Shawn na mysli. „Nedal byste si taky, pane Finkle, nebo už jste jedl?“

„Ne, ještě ne.“ V kuchyni to vonělo jako v nebi, až se mu začaly sbíhat sliny. „Voní to báječně.“

„A chutná ještě lip, to mi věřte. Jaký podnik vlastně chcete stavět?“

„Jen menší vkusný sál. Můj zaměstnavatel si přeje něco tradičního.“

„A lidi se před nebo po představení rádi najedí a napijí, že?“
Shawn ozdobil sendvič petrželkou a ředkvičkami.

„Bývá to tak.“ Finkle se rozhlédl. Nablýskané nádobí, čisté pulty, všude uklizeno. Obří sporák musel být velmi starý, ale zdál se funkční.

To by mohlo stačit, pomyslel si. Zmíní se o kuchyni ve svém hlášení.

„Tak to pro ně není lepší volba než hospoda u Gal-laghera," ujistila ho Brenna. „Posadíte se tady, nebo radši venku u stolku?"

„U stolku, jestli to nevádí," odpověděl. Tam bude moci sledovat, jaká je návštěvnost.

„Najdeme vám místo." Aidan ho vedl ke dveřím. „Stačí, když řeknete naší Darcy, na co máte, chuť. Na účet podniku samozřejmě."

Aidan se vítězoslavně ohlédl přes rameno a otevřel Finkleovi dveře.

„Jaká hudební scéna? A proč ses choval, jako bys po ránu někde zapomněl mozek?"

„Povím ti to. Zanes tátovi oběd, vrať se na polívku a já ti všechno vysvětlím."

fjL/áyi se stalo, Brenna se začala kousat do spodního 0rtu jako vždy, když usilovně přemýšlela. „Já toho Mageeho znám."

„Vážně?"

132

„Nemyslím osobně, ale ten typ lidí. Obchodnická rodina. Otec a syn, ale syn už přebírá zodpovědnost za firmu."

„Rodinný podnik," kývl Shawn. „Tomu já dobře rozumím."

„A ještě dobře zavedený. Ten Magee staví samé pěkné věci. Divadla, arény a tak. Je známý v Americe i v Anglii. Synovec máminy sestřenice Brian Cagney jel do New Yorku pracovat na jednu jeho stavbu. Někdy před rokem psal, že kdybych chtěla, dostanu tam práci hned a že Magee nedře lidi z kůže."

„Uvažuješ o práci v New Yorku?" Ta představa ho tak polekala, že jen s námahou udržel klidný hlas.

„Ne." Brenna už myslela na něco jiného. „Pracuju přece tady s tátou. Ale Brian občas napíše. Tvrdí, že Magee se o své lidi dobře stará, slušně platí a umí vzít sám za práci, když je třeba. Jen netrpí žádné povaleče, takoví hned letí. Zavolám Brianovi, jestli tady o tom něco neslyšel."

Pak přimhouřila oči a zadívala se na Shawna. „Chce si přivést vlastní lidi, nebo najmout místní?"

„O tom nic nevím."

„Měl by dát práci zdejšími řemeslníkům, tak je to správné. Když chceš stavět v Irsku, tak za pomoci irských rukou. Měl by zaměstnat lidi z Ardmore a z Old Parish. To by se nám s tátou mohlo hodit.“

„Kam jdeš?“ chtěl vědět Shawn, když vstala.

„Promluvit si s Finklem.“

„Počkej. Ježíš, ženská, nespěchej. Na to ještě není vhodná doba.“

„Proč by ne, když se chci dovědět, jak to bude?“

„Ať nejdřív Aidan uzavře dohodu.“ Chytil ji za paži. „Ještě je to v jednání. Až prosadíme všechno, co je třeba, můžeš se začít bavit o stavbě.“

Nesnášela čekání, i když chápala, že má Shawn pravdu. „Ale chci to vědět hned, jakmile bude smlouva podepsaná.“

kovou pomoc měl Shawn na mysli. „Nedal byste si taky, pane Finkle, nebo už jste jedl?“

„Ne, ještě ne.“ V kuchyni to vonělo jako v nebi, až se mu začaly sbíhat sliny. „Voní to báječně.“

„A chutná ještě lip, to mi věřte. Jaký podnik vlastně chcete stavět?“

„Jen menší vkusný sál. Můj zaměstnavatel si přeje něco tradičního.“

„A lidi se před nebo po představení rádi najedí a napijí, že?“ Shawn ozdobil sendvič petrželkou a ředkvičkami.

„Bývá to tak.“ Finkle se rozhlédl. Nablýskané nádobí, čisté pulty, všude uklizeno. Obří sporák musel být velmi starý, ale zdál se funkční.

To by mohlo stačit, pomyslel si. Zmíní se o kuchyni ve svém hlášení.

„Tak to pro ně není lepší volba než hospoda u Gal-laghera,“ ujistila ho Brenna. „Posadíte se tady, nebo radši venku u stolku?“

„U stolku, jestli to nevádí,“ odpověděl. Tam bude moci sledovat, jaká je návštěvnost.

„Najdeme vám místo.“ Aidan ho vedl ke dveřím. „Stačí, když řeknete naší Darcy, na co máte, chuť. Na účet podniku samozřejmě.“

Aidan se vítězoslavně ohlédl přes rameno a otevřel Finkleovi dveře.

„Jaká hudební scéna? A proč ses choval, jako bys po ránu někde zapomněl mozek?"

„Povím ti to. Zanes tátovi oběd, vrať se na polívku a já ti všechno vysvětlím."

Když se stalo, Brenna se začala kousat do spodního rtu jako vždy, když usilovně přemýšlela. „Já toho Mageeho znám."

„Vážně?"

„Nemyslím osobně, ale ten typ lidí. Obchodnická rodina. Otec a syn, ale syn už přebírá zodpovědnost za firmu."

„Rodinný podnik," kývl Shawn. „Tomu já dobře rozumím."

„A ještě dobře zavedený. Ten Magee staví samé pěkné věci. Divadla, arény a tak. Je známý v Americe i v Anglii. Synovec máminy sestřenice Brian Cagney jel do New Yorku pracovat na jednu jeho stavbu. Někdy před rokem psal, že kdybych chtěla, dostanu tam práci hned a že Magee nedře lidi z kůže."

„Uvažuješ o práci v New Yorku?" Ta představa ho tak polekala, že jen s námahou udržel klidný hlas.

„Ne." Brenna už myslela na něco jiného. „Pracuju přece tady s tátou. Ale Brian občas napíše. Tvrdí, že Magee se o své lidi dobře stará, slušně platí a umí vzít sám za práci, když je třeba. Jen netrpí žádné povaleče, takoví hned letí. Zavolám Brianovi, jestli tady o tom něco neslyšel."

Pak přimhouřila oči a zadívala se na Shawna. „Chce si přivést vlastní lidi, nebo najmout místní?"

„O tom nic nevím."

„Měl by dát práci zdejšími řemeslníkům, tak je to správné. Když chceš stavět v Irsku, tak za pomoci irských rukou. Měl by zaměstnat lidi z Ardmore a z Old Parish. To by se nám s tátou mohlo hodit."

„Kam jdeš?" chtěl vědět Shawn, když vstala.

„Promluvit si s Finklem."

„Počkej. Ježíš, ženská, nespěchej. Na to ještě není vhodná doba."

„Proč by ne, když se chci dovědět, jak to bude?"

„Ať nejdřív Aidan uzavře dohodu." Chytil ji za paži. „Ještě je to v jednání. Až prosadíme všechno, co je třeba, můžeš se začít bavit o stavbě."

Nesnášela čekání, i když chápala, že má Shawn pravdu. „Ale chci to vědět hned, jakmile bude smlouva podepsaná.“

„Slibuju.“

„Ukážu ti, jak by to mělo vypadat.“ Vytáhla z kapsy tužku a byla by to nakreslila přímo na zeď, kdyby jí ne-podstrčil papír. „Tohle je vaše severní zeď. V té se udělá velký průchod.“ Kreslila rychle.

„Jenom takový zastřešený tunel, aby lidi mohli snadno přecházet z hospody do sálu. A mělo by to být v podobném stylu jako hospoda, stejné dřevo a podlahy, aby se to hezky sjednotilo a aby vstupní hala byla skoro součástí hospody a naopak.“ Přikývla a zvedla oči. „Čemu se směješ?“

„Je to poučné sledovat tě při práci.“

„Kdyby bylo po mém, mohl bys mě při práci sledovat měsíce, a táta by si zaskočil sem na jídlo a pití. Už budu muset jít.“

„Měla bys pak hodinku?“ uchopil ji ještě za ruku. „Asi jo. Víc by mi nezabralo svlíknout tě a dokončit to s tebou.“

„Myslel jsem na něco jiného. Pokud jde o tohle, nestojím o žádné časové rozvrhy.“ Donesl si její ruku ke rtům a jemně ji políbil. „Půjdeme se projít po pláži.“

Bylo mu to tak podobné, pomyslela si. Hodinka na zimní pláži za větru a bouření vln. „Tak mě vyzvedni u Jude. Jestli to stihneš, tak já taky.“

„Co ještě pusu na rozloučenou?“

Stoupala si na špičky a naklonila se, aby mu vyhověla, ale vtom se otevřely dveře.

„Finkle by si rád dal polívku a trochu...“ Darcy se zarazila při pohledu na kamarádku líbající jejího bratra. „Co to má být, proboha?“

„Přesně to, na co to vypadalo, než jsi sem vpadla. Nedo-končilas to,“ řekl Brenně, která polekaně uskočila.

„Už musím do práce.“ Usoudila, že nejlepší bude vzít do zaječích, a utekla z kuchyně.

„Tak polívku, říkáš?“ Shawn se klidně a bez rozpaků otočil ke sporáku.

„Shawne, tys líbal Brennu!“

„To jo, ale moc jsem si to neužil, protožes ji vyplašila." „Co tě to napadlo?"

Nasadil povýšený výraz. „Myslím, že ti už maminka tyhle věci vysvětlovala, ale jestli potřebuješ přednášku, povím ti to znova."

„Nech si ty řeči, chytráku." Darcy byla příliš zmatená, aby se opravdu naštvála. „Je skoro jako sestra, nedovolím, abys ji takhle pokoušel."

Nalil do misky poctivou porci polévky. „Možná by sis nejdřív měla promluvit s ní, než se do mě pustíš."

„To asi udělám." Popadla misku. „Já totiž vím, jak zacházíš s holkami."

Naklonil hlavu ke straně. „Vážně?"

„Jo," odpověděla odsuzujícím tónem, pohodila hlavou a vyběhla z kuchyně.

Wakmile obsloužila Finklea a chvíli koketovala, až v / celý zrůžověl ve tváři, řekla si Aidanovi o patnáctimi-nutovou pauzu a utekla dřív, než jí to mohl zakázat.

Ve spěchu si zapomněla sundat zástěru a obléct bundu, a tak jí v kapse cestou k rodnému domu vesele cinkaly drobné.

Když proběhla dveřmi, byla celá zadýchaná. Zamířila rovnou k dětskému pokoji, kde Brenna lakovala čerstvě zbroušenou podlahu.

„Já vím, co se děje."

„Jo, první vrstva laku bude schnout a tvrdnout tak jeden dva dny a pak na ni teprve přijde druhá."

„Mezi tebou a Shawnem. Kruci, nemůžeš se od něj přece nechat líbat. Lidi by si to špatně vykládali."

Brenna pokračovala v práci. Ještě neměla odvahu pohlédnout kamarádce do očí. „Spíš si to vyloží, jak to je. Měla jsem ti to asi říct, ale nevěděla jsem jak."

Darcy se opřela o dveře a krev se jí vytratila z obličeje. „Ty... ty mi máš co říct?"

„Zas tolik toho není." Přišel čas se tomu postavit, uvědomila si Brenna, a otočila se. „Chci se s ním vyspat. To je celé."

„Ty se chceš..." Darcy se docela stáhlo hrdlo, a tak se za něj chytila. „Ty chceš *spát* se Shawnem? Proč?" „Z obvyklých důvodů."

Darcy se pokusila promluvit, ale pak natáhla ruku, aby Brenna nezačala jako první, a mohla si utřídit myšlenky. „Počkej, přemýšlím. Ty jsi zrovna sexuálně vyhladovělá, takže... Ne, já to nechápu. Mluvíme tady přece o Shawnovi. O tom pacholkovi, co nás od malička otravoval.”

„Jasně, je to divné, přiznávám. Ale fakt je, že po něm nějak... toužím odjakživa. Měla jsem pocit, že přišel čas s tím něco udělat, pak uvidím, kam mě to dovede.”

„Musím si sednout.” Svezla se na zem přímo ve dveřích. „Ty ses rozhodla s tím něco dělat?”

„Ano a byl překvapený stejně jako ty. Aspoň ze začátku. Nechoval se moc hezky, ale teď začal mít zájem. Jen jsem si uvědomila, že ani v tomhle se na něj nesmí spěchat, což mě dohání k šílenství.”

Pečlivě namočila váleček v laku a pak ho roztřela na podlahu. „Mrzí mě, že tě to tak rozrušilo. Myslela jsem, že si to odbudeme, aniž se to někdo doví.”

„Takže k němu nic necítíš?”

„Ale jistě že ano.” Brenna znovu zvedla hlavu. „Určitě. Jsme jako rodina. Jenže tohle je... prostě jiné.”

„To teda rozhodně je.” Darcy si pro uklidnění zhluboka vydechla. „Chtěla jsem tě před ním chránit, protože on dokáže holkám pěkně zamotat hlavu, aniž si toho všimne. Ale když slyším, co říkáš, Brenno, musím myslet na něj.”

Brenna se zatvářila překvapeně a odložila váleček. „Myslíš, že musíš chránit jeho přede mnou? Darcy, já ne-

jsem *žádni* osudová žena jako třeba ty.” Rozhodila rukama, protože dobře věděla, jak vypadá v odrbaných pracovních kalhotách a botách. „Myslím, že se mnou Shawn není v ohrožení.”

„Tak to mu dobře nerozumíš. V srdci je romantik a buduje si vzdušné zámky. Je citlivý. Radši by si usekl ruku, než by někomu ublížil. Nebo obě, když už se mu to nedopatřením stane. Na tobě mu záleží. A to nemá zas tak daleko k lásce. Co uděláš, když se zamiluje?”

„On se nezamiluje.” V duchu tu myšlenku odmítla. „Jasně že ne.”

„Neubliž mu." Darcy se nepřítomně postavila. „Prosím, neubliž mu."

„Já..." Ale protože se Darcy už otočila, musela za ní Brenna vyběhnout. „Nedělej si s tím takovou hlavu." Stála u zábradlí a Darcy se ohlédla na půl cesty ze schodů. „Oba víme, co chceme. Už jsme si slíbili, že i potom zůstaneme kamarádi."

„Tak ten slib hlavně dodrž. Oba pro mě moc znamenáte." Zmohla se na úsměv, protože to kamarádka potřebovala. „Spát se Shawnem," pohrdavě se usmála. „Kam to ten svět spěje?"

10

Po o zavírací hodině, kdy vesnice ztichla, že bylo slyšet pouze vlnobití, se Gallagherovi sešli u stolu v kuchyni svého rodinného domu nad šálkem čaje a whiskey. „Tak jak si zatím stojíme..."

Aidan položil ruku na Judeinu, ta ji obrátila a propletla si s ním prsty. Ihned si představil své rodiče, jak se podobně drželi při každé rodinné poradě.

Gallagherovic zvyky, pomyslel si. Jeden za druhým pro udržení tradice.

„Jak si stojíme?" chtěla vědět Darcy.

„Promiň," Aidan zatřepal hlavou, „zamyslel jsem se. Na úvod: Finkle je možná Amík, ale v byznysu žádný zele-náč. Taký pochybuju, že by úspěšný člověk jako Magee poslal vyjednávat a hájit své zájmy nějakého nekňubu."

„Možná," uvažoval Shawn, „ale na toho chlápka z Londýna se nechal nachytat."

Aidan uznale kývl a zazubil se. „My taky nejsme žádní zelenáči. Irové přece uměli handlovat s koňmi ještě dřív, než jiní vůbec objevili Ameriku. Ale o to nejde."

Chtěl hodit loudícímu psovi sušenku, ale uvědomil si přítomnost své ženy. „Finkleovi se líbí pozemek, jeho umístění a tak dál. Jsem si tím jistý, i když naoko trochu remcal a ohrnoval nos. A pořád opakoval, že Magee stojí o koupi, a já zas, že to chápu, že osobní vlastnictví má váhu, ale že my zas chceme pronájem."

„Kdybychom to prodali, měli bychom hned peníze, se kterými se dá nakládat," špitla Darcy.

„To je pravda," kývl Aidan.

„Když prosadíme pronájem, budeme mít víc kontroly," ozval se Shawn, „část zisku a možnost mluvit do toho, co se tam děje.

Představ si to za deset nebo dvacet let. A jako dědictví pro děti."

„Kdo říká, že je budu mít?" Pak trhla rameny. „Ale jo, rozumím. Jen je těžké neskočit hned po penězích."

„Naše nabídka zní pronájem na sto let."

„Sto let?" Darcy vytřeštila oči a Aidan jen tiše pohlédl na Jude.

„To je kouzelné číslo."

„Tady jde o byznys, ne o pohádku."

„Kouzla se hodí, když se namanou." Shawn si přidal do čaje trochu whiskey. Měl pocit, že se to k jednání hodí. „Jestli je Magee pokrokový člověk, bude se mu to zamlouvat. Brenna prý o jeho společnosti něco ví." Všiml si, jak při zmínce o Brenně Darcy zpozorněla. „Říkala, že je to fér chlap, ale rozhodně žádný trouba. Asi bude uvažovat ještě dál než sto let dopředu."

„Což bychom měli taky. Libru ročně na sto let."

„Libru?" Darcy rozhodila rukama. „Proč mu tu půdu rovnou nedáš?"

„Ale budeme požadovat polovinu zisku."

Darcy se zase uklidnila a přimhouřila oči. „A nakonec se spokojíme s?"

„Se dvaceti procenty. A ke konci pronájmu budou Gal-lagher a Magee vlastnit sál a pozemek na polovic."

„To je dobré, pokud podnik vydrží," přikývla Darcy. „A výhodné pro nás."

„Určitě vydrží," blýsklo v očích Aidanovi. „Při našem štěstí a jeho penězích."

„Jsem ochotná tomu věřit. Ale proč by na naše podmínky měl přistoupit?"

„Já..." Jude chtěla něco říct, ale zmlkla.

„Jen mluv," stiskl jí Aidan ruku. „Jsi v tom s námi."

„Myslím, že určitě přistoupí. Po nějakém tom vyjednávání a úpravách. Nakonec totiž obě strany dostanou, co chtějí."

„Magee chce svůj nový podnik," ozvala se Darcy.

„Víc než to." Jude automatiky plácla po ruce Shawna, když chtěl Finnovi podat sušenku. „Měl důvod vybrat si tohle místo a úspěšný

člověk si může dovolit občas něco navíc. Jeho rodina odsud pochází," pokračovala. „Jeho prastrýc byl zasnoubený s mojí pratetou."

„No jistě." Shawn ťukl prstem do láhve whiskey, jak mu to došlo. „John Magee, který padl v první světové. Jeho nejmladší bratr - Dennis myslím - odjel udělat štěstí do Ameriky. Nedal jsem si to dohromady."

„Netuším, jestli si Magee vybral Ardmore jen ze sentimentálních důvodů," pokračovala Jude, „ale část motivu to bude. Jestli byl vychovaný podobně jako já, vyrostl na historkách o Irsku a tomhle kraji zvlášť. Ted' stojíš i o užší spojení s místem svého původu. To docela chápu."

„Ta americká nostalgie po předcích," kroutila Darcy hlavou a napila se whiskey. „To nikdy nepochopím. Předkové... Jsou přece dávno mrtví, no ne? Ale jestli to pomůže uzavřít obchod, nemám nic proti."

„To bude jen část věci, ale jistě mu půjde i o zisk. Kdyby ne, neměl by jednu z největších společností ve Státech. A ze stejných důvodů mu bude záležet taky na reputaci."

„A ta naše zůstane na nás." Shawn pozvedl sklenici.

„Že ty ji tak máš," ušklíbla se Darcy.

„Ne tak pěkně zaoblenou jako ty, zlatíčko."

„Aspoň nesvádím kamarády z dětství."

Pomalou a s nebezpečným leskem v očích postavil sklenici na stůl. Než se do sebe mohli pustit, natáhl mezi ně Aidan ruku. „O co proboha jde?"

„Ofrňuje se, protože jsem políbil Brennu."

„To snad není důvod..." Aidan spustil ruku. „Brennu O'Tooleovou?"

„Jasně že O'Tooleovou."

„Proč jsi líbal naši Brennu?"

„Aidane," Jude ho zatahala za rukáv, „to je Shawnova věc."

„Není, když jde o Brennu."

„Bože můj. Nepovalil jsem ji přece na podlahu a ona se nebránila." „Vy jste byli na podlaze?"

„Ale nebyli." Shawn si zoufale přitiskl prsty na víčka. „V téhle rodině člověk nemůže mít normální život. Políbil jsem Brennu, nebylo to poprvé, ani naposled. Jen nechápu, proč je to pro všechny, kdo nás znají, takové překvapení. A proč se zlobíte."

Darcy si založila ruce na prsou. Z toho popichování se aspoň něco dověděla. Nezminil se, že Brenna jako první posunula jejich vztah jinam. U jiného muže by to považovala za ješitnost, ale Shawn spíš chránil dívku, o níž byla řeč.

To ji těšilo a vylekalo zároveň.

„Je to jen... překvapující."

„Já se nezlobím." Darcy se na něho sladce usmála. „Jen jsem z toho zmatená. Ale Brenna tě už nahého viděla. Je to pár let, ale takové věci utkví v paměti. A když viděla tvé náradí, nechápu, proč má ještě zájem."

„Budeš se muset zeptat jí." Chtěl to důstojně odbýt mávnutím ruky, ale přece jen se urazil. „Bylo mi sotva patnáct a lezl jsem z ledové vody."

„To je tvůj výklad, tak se ho drž."

„Ty ses neměla co dívat, ale tys vždycky byla zvrácená."

„Proč bych se nemohla podívat jako všichni ostatní? Ztratil tehdy plavky v moři," vysvětlovala Jude, „a nevšiml si toho, dokud nestál docela nahý v příboji. Škoda že jsem neměla foťák."

Jude na Shawna soucitně pohlédla. „Vždycky mi bylo líto, že jsem jedináček. Ale jsou jisté okolnosti, kdy... jé!"

„Co je ti?" Aidan byl na nohou, připravený vzít ženu do náruče, když se chytila za břicho. „Vidíte, rozrušili jste ji tím dohadováním."

„Ne ne, dítě se hýbe." Nadšeně vzala Aidana za ruku a položila si ji na břicho. „Cítíš to? Je to takové vlnění."

Strach ustoupil dojetí. „Je hodně čilé."

„Je to rodinná sešlost, tak chce být taky u toho." Shawn znova pozvedl sklenici. „*Slainte*."

ry Vydal se navštívit Maude. Byl zvyklý za ní chodit jednou dvakrát týdně, dokud žila, neviděl důvod to měnit po její smrti. A místo jejího odpočinku bylo dobré k přemýšlení.

Nijak to nesouviselo s tím, že cesta zpět vedla kolem hotelu na útesech. Nebylo pravděpodobné, že tam Brennu zahlédne, ale kdyby šel jinudy, neměl by šanci ji vidět.

Pokud se pamatoval, Maude Fitzgeraldová byla romantická duše, a jeho logiku by ocenila.

Hotel se dramaticky vyjímal na útesech, za nimiž se prostíralo moře. Třebaže bylo sychravé ráno, pár hostů se tu procházelo a užívalo výhledu. Shawn se také rozhlédl, chvíli sledoval lodě na hladině a děkoval předkům, že si pro obživu zvolili pohostinství a ne rybolov.

Uviděl Toma Rileyho, jak s posádkou rozhazuje síť, zatímco vlny tančily kolem. Jejich rytmus ho přiměl představit si v duchu duel dud a violoncella.

Napadlo ho, že turistům se lodě jistě zdají malebné. Práce rybářů nejspíš jako romantické a tradiční dobrodružství. Jak mu chladný vítr čuchal vlasy a snažil se dostat pod svetr, uvědomil si znovu, že je to strastiplné a osamělé živobytí.

Radši si každý den zalezl do teplé hospůdky a rušné kuchyně.

Právě romantika donutila Mary Kate vyběhnout ven, jakmile ho spatřila. Musela si dokonce přitisknout ruku na srdce, plné krásných představ.

Dívala se na Shawna, jak stojí rozkročený na útesech a sleduje obzor, a viděla Heathcliffa, Rhetta Butlera, Lan-celota a další hrdiny, kteří jitrí dívčí fantazii.

Byla ráda, že si ráno vypůjčila novou modrou blůzu sestry Patt, i když jí tím radost neudělala. Pokusila si uhladit vlasy a spěchala za Shawnem.

„Shawne.“

Sotva ji uviděl, proklel se. Nepomyslel na setkání s Brenninou sestrou, zvláště když byl tak zaměstnaný přemýšlením o Brenně.

Hlavně buď opatrný, Gallaghery, připomněl si. „Dobré ráno, Mary Kate. Zapomněl jsem, že hotel je teď plný O'Tooleových.“

Musí rychle něco říct, napomenula se. Měl v tom světle tak průzračné oči, že v nich mohla vidět svůj odraz. Jak svůdné.

„Měl by ses jít schovat před tím větrem. Mám zrovna volno, pozvu tě na čaj.“

„To je od tebe milé, ale jdu za starou paní Maude. Jen jsem se zadíval, jak Riley vytahuje sítě, a zdály se plné ryb. Budu mu později muset o nějaké říct.“

„Tak se stav cestou zpátky.“ Naklonila hlavu ke straně a podívala se na něj zpod řas, což byl pohled, který donekonečna trénovala. „Pauzu na oběd si můžu udělat kdykoli.“

„No...“ Uměla flirtovat lip, než by čekal. A dost ho to děsilo. „Já pak budu muset do hospody.“

„Ráda bych s tebou chvíli poseděla,“ položila mu ruku na paži. „Moc se toho tady neděje.“

„Hezká představa, ale budu muset jít. A ty bys měla taky, nebo v té halence nastydněš. Pozdravuj ode mě rodinku.“

Když utekl, Mary Kate si povzdechla. Tak si té blůzy všiml.

Zvládl to dobře, gratuloval si Shawn. Choval se přátelsky a trochu jako starší bratr. Krize zažehnána. A bylo vlastně sladké, že si na něj začala myslet. Měl by se cítit polichocení, zvlášť když vyklouzl z několika nastražených smyček.

Ale protože trochu pomoci nikdy neškodí, smočil si prsty ve studni svatého Declana a postříkal s ní zem.

„Pověřivý? Takový moderní muž?“

Shawn prudce zvedl hlavu a zadíval se do pronikavých modrých očí vílího prince Carricka. „I moderní muž ví, že občas je k pověrám důvod, zvlášť když se baví s někým jako vy.“

Protože jeho cesta měla cíl, vydal se od studny ke hrobu paní Maude. „Povězte, to jste tady někde pořád? Chodím sem celý život a vídám vás teprve chvíli.“

„Dřív nebyl důvod, abys mě vídal. Chci ti položit otázku, Shawne Gallaghery, a doufám, že odpovíš.“

„To musíte nejdřív zkusit.“

„Jistě.“ Carrick se posadil na druhé straně hrobu, aby Shawnovi viděl do očí. „Na co u všech svatých čekáš?“

Shawn povytáhl obočí a položil si ruce na kolena. „Na hodně věcí.“

„To je pro tebe typické,“ zvýšil Carrick otráveně hlas. „Mluvím o Brenně O'Tooleové. Proč jsi ji ještě neodvedl do postele?“

„To je mezi mnou a Brennou," řekl Shawn chladně, „vás se to netýká."

„Ale jistě že týká." Carrick už byl zase na nohou. Postaral se tak rychle, že to lidské oko nepostřehlo. Prsten na jeho ruce začal modře žhnout a stříbrná kabelka u pasu se zaleskla. „Soudil jsem, že bys mohl mít víc pochopení, ale jsi ještě zatvrzelejší než tvůj bratr."

„Nejste první, kdo to říká."

„Věci už jsou v běhu, Gallaghere."

Protože Carrick stál vedle něho, zvedl se Shawn také. „A jaké?"

„Tvoje účast, tvůj osud. A volba. Jak to, že dokážeš tvořit takovou hudbu a nežiješ svůj život?" „Můj život se mi líbí."

„Tvrdohlavče," řekl Carrick. „Ať mě Finn chrání před pošetilostí smrtelníků." Rozhodil pažemi a z čistého nebe zahřmělo.

„Jestli věříš, že mě ohromíš salónními triky, tak se pleteš. Jen ukazuješ svůj vztek, ale ten znám taky."

„Chceš se se mnou měřit?" Aby demonstroval svou sílu, pohnul prstem a k Shawnovým nohám šlehl oslnivý bílý blesk.

„Zastrašování." Shawn musel potlačit reflexivní touhu uskočit. „Není tě to hodno."

Carrickovi zlostí potemněly oči a konečky prstů mu rudě žhnuly. Pak se ale ovládl, pohodil hlavou a zasmál se. „Máš víc odvahy, než bych čekal. Nebo jsi prostě jen hloupý."

„Nebo dost chytrý na to, abych věděl, že mi tvoje kousky nemůžou ublížit. Nebojím se tě, Carricku."

„Mohl bych tě proměnit v kvákajícího žabáka."

„Což by se dotklo mé hrdosti, ale nic víc." Ne že by to chtěl vyzkoušet na vlastní kůži. „A k čemu tohle všechno? Hrozbami se mi nezalíbíš."

„Čekal jsem šest vašich životů na něco, co ty máš na dosah ruky." Pak si ale povzdychl. „Podruhé jsem pro ni

sesbíral slzy měsíce." Přitom si od pasu odepnul kabelu. „A k nohám jí vysypal perly z nich stvořené. Ale ona viděla jen ty perly."

Obrátil kabelu a bílým vodopádem skropil Maudein hrob. „Zářily v trávě a měsíčním světle jako hladká, bílá pleť méj Gwen. Ale ona neviděla, že to nejsou perly, ale moje srdce, co jsem jí položil k nohám - moje touha a taky čistota lásky. Netušil jsem, že to

potřebuje slyšet, nebo že je pozdě, protože jsem jí ze sebe nedal tu část, kterou chtěla."

Carrickův hlas byl plný zoufalství, že se Shawn soucitně dotkl jeho paže. „A co chtěla?"

„Lásku. To slovo. Jediné slovo. Ale já jsem nabízel drahokamy - sluneční diamanty, tyhle perly a pak kameny, kterým říkáte safíry, z hlubin oceánu."

„Znám váš příběh dobře."

„Ano. A tvoje nová sestra Jude ho zanesla do své knihy o legendách. Ale je to historie se smutným koncem, protože jsem na Gwen uvrhl kletbu, ukvapeně, ve zlosti a zoufalství. Třikrát teď láska musí poznat lásku a srdce přijmout srdce bez výhrad a předsudků. Pak se s Gwen opět svobodně setkáme. Třikrát sto let jsem musel čekat a moje trpělivost je krutě zkoušena. Ty jsi člověk slova."

Carrick zamyšleně kroužil kolem Shawna a hrobu. „Vy-užíváš slova v hudbě, kterou jiní slyší. Člověk s takovým darem musí vědět, co se skrývá v druhých, často dříve, než to oni sami pochopí. Chci jen, abys ten dar využil."

Rozmáchlým gestem proměnil perly na hrobě v bílé květiny. „Klenoty pro Gwen se změnilly v květy. Jude by ti řekla, že právě ty květiny si Gwen ponechala. Některé ženy touží po prostých věcech, Gallaghery. To už jsem pochopil."

Natáhl prst a na jeho konečku seděla jedna dokonalá perla. S pousmáním ji hodil Shawnovi a uznale přikývl, když ji zachytil ve vzduchu. „Vezmi si ji a schovej, dokud nepoznáš, komu ji máš věnovat. Pak ji odevzdej s těmi správnými slovy. Ta mají mnohem větší kouzlo."

Vzduch se zachvěl a Carrick se v něm rozplynul.

„Ten ale dokáže prudit," zašeptal Shawn a posadil se k Maudeinu hrobu. „Máš tu dost zvláštního společníka."

Na delší chvíli se odmlčel. Sledoval noční květiny, které se pohupovaly ve větru na plném denním světle. Prohlížel si perlu a hladil ji v prstech. Pak ji schoval do kapsy a utrl z hrobu jediný kvítek.

„Snad ti to nevadí, je totiž pro Jude," řekl. Ještě dvacet minut tam poseděl a dělal Maude společnost, než se vypravil na cestu domů.

eklepal. Býval to jeho domov příliš dlouho, aby na to vůbec pomyslel. Ale jakmile vešel dovnitř, uvědomil si, že Jude nejspíš pracuje.

Když se objevila nahoře nad schody, zatvářil se omluvně. „Nechci tě rušit, můžu přijít později.”

„To nic, ráda si udělám přestávku. Nechceš trochu čaje?” zeptala se a scházela dolů. „Rád, ale uvařím ho pro oba.”

„Tak dobře.” S nejistým úsměvem si vzala květinu, co jí podal. „Díky. Neměla by kvést v jinou denní dobu?”

„Většinou ano. To je jedna z věcí, o kterých s tebou chci mluvit.” Vydal se za ní do kuchyně. „A jak se dnes cítíš?”

„Dobře. Vlastně moc dobře. Ty ranní nevolnosti už mizí a vůbec mi nechybí.”

„A jak jde práce?”

To byl celý Shawn, pomyslela si, chvíli trvalo, než se dostal k důvodu své návštěvy. Našla láhev na darovaný květ, zatímco stavěl vodu na čaj. „Taky dobře. Ještě pořád nemůžu uvěřit, že to opravdu dělám. Loni touhle dobou jsem učila na vysoké a nenáviděla to. Teď čekám na vydání své první knihy a druhá mi vzniká pod rukama.

Jsem z toho trochu nesvá, protože tohle je můj vymyšlený příběh a ne jen sbírka historek někoho jiného. Ale proces psaní je úžasný.”

„S trochou nervozity možná napíšeš lepší příběh, ne?” jako doma našel plechovku se sušenkami a vysypal je na talíř. „Myslím, že budeš trochu pečlivější.”

„Doufám, že máš pravdu. Ty jsi nervózní, když skládáš hudbu?”

„U melodií ne,” odpověděl po chvíli. „Jen někdy u textů, když se snažím najít ta správná slova, co by vyjádřila hudbu. Občas je to zoufalé.”

„A jak to zvládáš?”

„Dost se tím trápím.” Zatímco se voda vařila, odměřoval sypaný čaj. „Pokud mě z toho rozbolí hlava, jdu se projít, abych si ji vyčistil, a myslím na něco docela jiného. A slova se pak většinou objeví zničehonic, jako by někde čekala na svoji chvíli.”

„Já mám strach odejít od práce, že bych pak nebyla schopná napsat nic, až se vrátím. Tvůj způsob se mi zdá zdravější.”

„Ale ty jsi nakonec publikující autorka, no ne?" Nechal čaj odstát a našel hrnky.

„A ty bys nechtěl vydat svoje skladby, Shawne?"

„Možná jednou, není kam spěchat." Ale věděl, že to opakuje už léta. „Skládám si pro radost a to mi zatím stačí."

„Moje agentka jistě zná někoho z hudební branže. Ráda se poptám."

Žaludek se mu sevřel leknutím. „Ale ne, to není třeba. Přišel jsem vlastně kvůli něčemu úplně jinému."

Vyčkávala tedy. Nechala ho donést konvici na stůl a nalít čaj. Pak se posadil, čaj zavoněl, ale on ještě chvíli nic neříkal.

„Tak povez, co máš na srdci."

„Přemýšlím jak do toho. Možná začnu s tímhle." Sáhł do kapsy, vytáhl perlu a položil ji vedle jejího hrnku.

„Perla?" Zmateně k ní vztáhla ruku, ale pak se zarazila a prudce zvedla hlavu. „Carrick." „Mluví o tobě moc hezky."

„Zvláštní. Moc... zvláštní." Uchopila perlu a položila si ji na dlaň. „A ta květina. Zbylé perly se proměnily v květiny."

„Na Maudeině hrobě. Co si o tom všem myslíš?"

„Co si moderní, vzdělaná, poměrně inteligentní ženská myslí o existenci vil?" Nechala si perlu koulet po dlani a zavrtěla hlavou. „Že je to úžasné. Doslova. Tenhle princ je trochu arogantní, netrpělivý a rád se předvádí, ale setkání s ním mi změnilo život."

„Mám dojem, že by chtěl změnit i můj. To by mi tohle nedával."

„Máš určitě pravdu." Jude vrátila perlu Shawnovi. „A jak to vidíš?"

„Že se načeká, protože mně se můj život líbí, jaký je."

„Nechceš...?" Odmlčela se a chopila se hrnku. „Nikdy jsem neměla sourozence, takže nemůžu mluvit o tom, co je vhodné a co ne. Ale chtěla bych vědět, jestli na Brennu myslíš."

„Docela dost. A taky na to, že Carrick vidí v mém spojení s ní další krok při řešení svého problému." „No a?"

„Hm." Shawn si vzal sušenku a zakousl se do ní. „Znova říkám, že se načeká." Ušklíbl se, když Jude sklonila hlavu k hrnku s čajem. „Nebyl to náhodou výraz dohazovačky, co jsem právě zahlídl, Jude?"

Usmála se. „Netuším, o čem mluvíš.“

„Mluvím o šťastně vdané paní, která se dívá na svého svobodného švagra a říká si: ‚Nebylo by hezké, kdyby se náš milý Shawn taky usadil s tou správnou ženuškou? A jakpak bych tomu mohla pomoci?‘“

„Nehodlám do ničeho zasahovat.“ Řekla to přísným tónem, ale její oči se usmívaly. „Ani v nejmenším.“

To oceňuju.“ Schoval perlu zpět do kapsy. „Když už se o tom bavíme, chci, abys věděla, že pokud k něčemu mezi mnou a Brennou dojde, bude to jen naše rozhodnutí, a ne nátlak nějakého vílího bubáka. Nebo třeba moji hezké švagrové, kterou mám mimochodem moc rad. „Já si jen přeju, abys byl šťastný.“ ^

„To já taky. Takže radši poběžím do práce, aby mi Aidan něco neprovedl, že jdu pozdě.“

11

Brenna v tom slídění neviděla a hádala by se s každým, kdo by ji obviňoval. Měla jen náhodou něco na práci ve Finkleově pokoji. Stěžoval si, že ze sprchy teče jen slabý proud vody, a protože v hotelu zrovna pracovala, poslali ji, aby to opravila.

Mohla snad za to, že se právě v tu chvíli rozhodl zavolat svému zaměstnavateli? Nebo za to, že byl ten typ člověka, co si personálu vůbec nevšímá?

Leda snad že by vypadala jako Darcy a ten chlápek by musel být hluchý, slepý nebo rok pod drnem, aby se na ni nepodíval. Ale to v jejím případě neplatilo.

Pustil ji dovnitř jen netrpělivým mávnutím ruky. Pak beze slov ukázal ke koupelně a vrátil se k telefonu. Takové chování ji nijak neuráželo. Přišla přece jen spravit sprchu.

Ale měla taky uši, tak proč je nepoužít? „Omlouvám se za přerušení, pane Magee, přišel sem nějaký mladý instalatér.“ *Tak instalatér?* Brenna si mlaskla a zvedla oči v sloup.

„Zprávu odfaxuju co nejdřív. Možná už nebudete v kanceláři, tak bych vám kopii zaslal ještě na soukromou linku.“

Brenna v koupelně zarachotila náradím. Ze svého místa viděla jen Finkleovy naleštěné boty a kus šedých ponožek.

„Ne, jméno londýnské firmy, co má zájem o stejný pozemek, jsem nezjistil. Starší z bratrů Aidan jen mávl rukou, že to ten mladší plete. A abych pravdu řekl, je to docela možné, protože ten Shawn je příjemný, ale ne moc bystrý.“

Brenna se uchechtla a pak co nejtíšeji začala čistit hadici.

„Pokud můžu soudit podle jejich výrazu a jak rychle přešli na jiné téma, asi k nějakému dalšímu jednání už došlo.“

Finkle na moment zmlkl. Brenna našpicovala uši a uslyšela jemné ťukání prsty o desku stolu. „Ano, pane, je to hezké místo. Malebné, nezkažené, takové prosté, bych řekl. Ale trochu na samotě. Za tu krátkou dobu, co jsem tady, bych přesto navrhoval to, co původně. Hudební sál tady velký finanční zisk nepřinese. Dublin by byl rozumnější volba. A pokud by to nevyšlo...“

Zase se odmlčel a mírně si vzdychl. „Ano, jistě, já chápu, že máte své důvody. Pak vás ujišťuju, že v Ard-more je tenhle pozemek nejlepší možnost. Hostinec je přesně takový, jak jste očekával. I teď mimo sezónu mají hostů dostatek a starší Gallagher ho dobře vede. Jídlo je prvotřídní, což mě dost překvapilo. Žádné běžné hospodské blafy. Sestra? Ano, ta je... ta je...“

Jeho koktání způsobilo, že se Brenna kousla do tváře, aby přidusila smích. Muži jsou vážně tak předvídatelní.

„Zdá se výkonná. Včera večer jsem tam na jejich žádost chvíli poseděl. A Darcy, teda slečna Gallagherová, má výjimečný hlas. Všichni tři jsou poměrně muzikální,

což může být výhoda. Pokud jste rozhodnutý postavit sál tady a spojit ho s hostincem, je to podle mě dobré řešení.“

Brenna vkleče zavrtěla zadečkem, protože měla plné ruce a nemohla vítězoslavně vztyčit pěst.

„Jistě, ta procenta, co požadují, srazíme jednáním dolů. Já vím, že byste raději půdu koupil, ale jejich sentimentální vazba k ní se zdá nezdolatelná. Pronájem, co nabízejí, je pro vás méně riskantní a za delší období by znamenal těsnější spojení s dobře zavedeným podnikem. Myslím, že je výhodné využít reputace Gallagherovy hospody a na tom zahájit i provoz vaší scény.“

Znovu zatřukal do stolu a několikrát zkrřížil a uvolnil nohy v kotnících. „Ano, rozumím. Ne víc než dvacet pět procent. Spolehněte

se. Myslím, že to uzavřu do čtyřiaadvaceti hodin. Snad staršího Gallaghery přesvědčím, že lepší nabídku od té londýnské nebo jiné firmy nedostane."

Brenna vycítila, že rozhovor je u konce, a tak rychle vstala a pustila kohoutky naplno. Tiše si prozpěvovala a kontrolovala proud vody. Po chvíli ji zase zavřela, ještě chvilku v koupelně rachotila, pak popadla náradí a vyšla ven.

„Už to teče jako po másle. Omlouváme se za problémy."

Sotva vzhlédl, jen mávl rukou jako předtím a zase se skláněl nad laptopem.

„Přeju hezký den, pane," zavolala ještě zvesela, ale slyšela jen ťukání do klávesnice.

Jakmile vyklouzla ven, dala se do běhu. Finkle nebyl jediný, kdo uměl podávat zprávy.

Ták ten nápad s londýnskou firmou se asi vyplatil." Aidan pochvalně plácl bratra po rameni a souhlasně kývl na Brennu. „Donutilo je to k ústupu."

„Někteří lidi soupeření neodolají." Protože byli v kuchyni, Shawn zašel do ledničky pro čtyři piva. „Myslím, že bysme měli připít tady přítomné OTooleové, že má tak dobré uši."

„Byla jsem ve správnou chvíli na správném místě." Ale pivo si od něho vzala.

„Jste dobrý voják do bitvy, seržantko O'1boleová." Aidan si s ní, se Shawnem a Darcy přít'ukl. „Tak maximálně pětadvacet procent. Škoda že neví, že bychom bez mrknutí přistoupili na dvacet."

„Ten Magee," vysvětlovala Brenna, „je opravdu rozhodnutý sehnat něco tady, i když to Finkle neschvaluje. Zato chválí Shawново vaření, Darcyin obličej a tvoje vedení hospody, Aidane. A taky si myslí, že Shawn je hodný, ale trochu tupý. Kdežto když mluví o Darcy, celý se chvěje."

Darcy se potěšené rozesmála. „Dejte mi ještě den dva a začne k tomu i koktat. A dostaneme z nich třicet procent."

Aidan vzal sestru kolem ramen. „Vezmeme dvacet pět a uzavřeme dohodu. Nechám Finklea, aby si myslel, že to dojednal sám. Proč by nemohl být taky trochu spokojený? Tátovi se Magee

docela zamlouval. Volal dneska ráno a říkal, že ostatní už klidně nechá na nás."

„Takže necháme Finklea smlouvat," Shawn pozvedl láhev piva, „až nám nakonec dá, co chceme."

„Přesně tak. Teď zpátky do práce. Brenno, zlatíčko, mohla by ses lokálu spíš vyhýbat, než tu smlouvu zpečetíme?"

„Ale mohla, i když pro lidi jako on jsem stejně neviditelná. Stačí mu pohled na kufřík s náradím. Dokonce si myslel, že jsem kluk."

„Tak to by spíš potřeboval brýle." Aidan jí nadzvedl bradu a políbil ji. „Máš to u mě."

„Těch třicet procent bych z něj dostala celkem bez námahy," opakovala Darcy a šla za Aidanem do lokálu.

„To je pravda pravdoucí," poznamenala Brenna, když se Shawnem osaměli.

„Není třeba být chamtiví. Taky jsem ti vděčný."

Naklonila hlavu a pousmála se, jak to měl Shawn nejradyji.

„Takže mi dáš pusku jako Aidan?"

„Uvažuji o tom."

„Uvažuješ dlouho jako vždycky."

„Jen tak dlouho, jak je třeba." Vzal její tvář do dlaní a pak ji políbil na usmívající se rty.

Pomalou, zasněně, jako když zavane teplý vítr uprostřed léta. Uvolnila se a užívala si sladkého polibku. Pak ho zručně prohluboval, že si ani neuvědomila, jak se v něm utápí.

Vydala zvuk podobný vzdechu i zasténání. Srdce se jí rozbušilo, a tak ho pohladila vzhůru po zádech a stiskla mu ramena. Jakmile se její tělo připravilo na víc, začal se odtahovat.

„Prozatím můžu být jen takhle vděčný."

Točila se jí z něho hlava a tělo ji rozbolelo. Kruci. „Udě-lals to schválně."

„Samozřejmě."

„Mizero. Jdu zpátky do práce." Sehnula se pro náradí, ale jak byla znejistělá, uhodila se tvrdě o stůl. Rychle vzhlédla a varovně přimhouřila oči, ale Shawn rozumně udržel klidný výraz.

Ušklíbla se a rychle maširovala k zadním dveřím. U nich se ještě naposled ohlédla. „Víš, když o tom přestaneš jen přemýšlet, jde ti to moc hezky.“

Usmál se, teprve když odešla. „To je dobře, protože už jsem přestal přemýšlet.“

Shawn se držel stranou, když se Finkle ten večer objevil, ale připravil mu královskou porci pečeného platýza s bramborem a kadeřavou kapustou.

A když Darcy poznamenala, že by Finkle vylízal talíř, kdyby ho nikdo neviděl, považoval svůj úkol za dobře splněný.

Už jen pro radost než z obchodních důvodů mu osobně donesl kousek sýrového koláče.

Chlapík mu po dobrém jídle a omámen Darcynou pozorností dokonce nabídl nepatrný úsměv. „Lepší rybu jsem ještě nejedl. Jste velmi dobrý kuchař, pane Gal-laghere.“

„To rád slyším, pane. Tak doufám, že vám zachutná i tohle. Je to podle receptu mojí babičky. Myslím, že až se vrátíte do Londýna, lepší tam nenajdete.“

Finkle zaváhal před prvním soustem a máchl vidličkou ve vzduchu. „Do New Yorku,“ řekl důrazně.

Shawn zamrkal. „Do New Yorku? No jistě, myslel jsem New York. Ten pán z Londýna byl hubený a měl kulaté brejličky. Myslel jste, že se mi to plete, vidíte?“

Finkle se tvářil mile a ochutnal koláč. „Takže... vy jste mluvil s někým z Londýna o nové restauraci?“

„To Aidan, já obchodům moc nerozumím. Chutná vám?“

„Je to výborné.“ Moc mu to nemyslí, ale vaří báječně, bavil se v duchu Finkle. „A jak že se jmenoval?“ zkoušel přitlačit. „Mám tam docela dost známých.“

Shawn se zadíval na strop a podrbal se na bradě. „Snad Finkle? Ale ne, to jste přece vy.“ S bezradným výrazem rozhodil rukama. „Já prostě nemám paměť na jména. Ale byl to příjemný člověk stejně jako vy, pane. Kdybyste měl ještě místo na další kus koláče, řekněte Darcy.“

S tím odešel do kuchyně a cestou mrkl na Aidana.

O deset minut později tam nakoukla Darcy a sykla: „Finkle poprosil Aidana o chvíli času a zašli spolu do zašívárny.”

„To je fajn. Dej vědět, kdybys potřebovala pomoc na baru.”

„Tak jako že jsem dala. Přišel totiž Frank Malloy a jeho bratři.”
„Zase se pohádal se ženou?”

„Vypadá na to. Asi je nebudu stíhat a zbytek hostů k tomu.” „Už jdu.”

Točil druhé pivo pro bratry Malloyovy, podsadité c hlapy se slámovými vlasy, kteří se živili na moři, když Aidan s Finklem vyšli ze zašívárny.

Finkle popřál dobrou noc Aidanovi, pak Shawnovi, ale jakmile se podíval na Darcy, jeho přísná tvář dostala výraz šťastného štěněte.

„Dnes odcházíte tak brzy, pane Finkle.” Darcy odložila tác a pak se na toho chudáka usmála, že by to na dálku roztavilo čokoládu.

„Já...” Musel si zatahat za pečlivý uzel kravaty, protože se mu sevřelo hrdlo. „Bohužel musím, abych brzy ráno stihl letadlo.”

„Tak vy nás už opouštíte?” natáhla k němu ruku. „To je škoda, ale doufám, že vás zase uvidíme.”

„Tím jsem si docela jistý.” Nemohl si pomoci a udělal něco, na co nikdy nepomyslel ani u své manželky. Políbil Darcy ruku. „Moc mě těšilo.”

S lehkým ruměncem ve tvářích pak odešel z hospody.

„No?” obrátila se Darcy k Aidanovi.

„Ještě chvílku, ať máme jistotu, že se nevrátí, nepadne na kolena a nezačne prosit, abys s ním odjela na Tahiti.”

Darcy se uculila a zavrtěla hlavou. „Má rád svoji ženu. Ten si dovolí jen tajně snít o tom, co bysme na takovém místě dělali.”

„Tak dobře.” Chytil Darcy za ruku a druhou položil Shawnovi na rameno. „Uzavřeli jsme dohodu, jak jsme to předtím s Jude probírali. Vrací se do New Yorku a papíry budou hotové, jen co je právníci připraví.”

„Dvacet pět procent?” zeptal se Shawn.

„Dvacet pět a možnost mluvit do vzhledu té nové scény. Detaily se ještě dořeší s ním, s Mageem a právníky.”

„Takže jsme to dokázali?” Shawn odložil utěrku, kterou otíral barpult.

„Vypadá to tak, protože jsem mu dal svoje slovo.“

„Prima.“ Shawn položil ruku na tu, kterou se Aidan opíral o Darcyinu. „Tak já se postarám o bar a ty to běž povědět Jude.“

„To počká. Máme moc práce.“

„Dobré zprávy se mají sdělovat za tepla. Zvládnou to a pak i zavřu. Na oplátku bys mi mohl dát volno zítra večer. Už dlouho jsem žádný neměl. Pokud za mě kuchyň vezme Kathy Duffyová.“

„To je fér. Zavolám taky tátovi,“ dodal a obešel bar. „Ledaže byste chtěli počkat do rána, až s ním budeme moci mluvit všichni najednou.“

„Jen mu zavolej,“ mávla rukou Darcy. „Taky by to chtěl vědět hned. On moc nevnímá,“ dodala, když Aidan odešel. „Zato já ano. Na zítřek plánuješ něco s Brennou?“

Shawn jen klidně přesunul sklenice z tácu do dřezu. „Máš zákazníky, zlatíčko.“ Naklonil se blíž. „Tohle je můj život a ty máš svůj.“

Darcy našťavaně trhla ramenem. „Tvoje záležitosti jsou mi fuk, jde mi o Brennu. Ona je kámoška, kdežto ty jen protivný brácha.“

Ale protože ho znala, nechala to být. Pokud se rozhodl, nevytáhla by z něj nic ani dynamitem.

ěl jasný plán. V tom byl dobrý. Ne že by mu všechny plány vycházely, ale uměl si dobře představit, jak mají věci fungovat.

Šlo i o vaření, a to byla jeho parketa. Měl na mysli něco jednoduchého, co by šlo ohřát, když bude chuť, a tak nachystal ostrou tomatovou omáčku a nechal ji na sporáku.

Pak bylo třeba připravit scénu. Měl to tak rád a získal by tím jistou výhodu. Pokud šlo o Brennu, chlap potřeboval hodně výhod na své straně.

Vyřídil ještě jeden telefonát koncem polední směny, kdy měl jistotu, že Brenna bude hodně zaměstnaná.

Taky věděl, že se odpoledne staví, protože nahlásil poruchu myčky.

Chvilí po návratu domů lehce ohřívaná omáčka už provoněla dům. Natrhal macešky a petúnie, které vydržely v zimní zahradě, a zanesl je do ložnice spolu se svíčkami z tržnice.

Ještě vyměnil povlečení a uvědomil si, že ho čeká praní.

Na řadu přišla hudba. Byla až příliš jeho součástí, aby ji mohl vynechat. Vybral nejoblíbenější cédéčka, jedno pustil na malém přehrávači, co si před pár měsíci koupil, a vrátil se do kuchyně.

Kocoura musel pustit ven, protože vycítil, že se děje něco důležitého a neustále se pletl pod nohy.

Nečekal Brennu dřív než kolem šesté, a tak měl dost času připravit ták jednohubek. Našel sklenice na víno, vyčistil je, a láhev červeného z hospody nechal na lince dýchat.

Naposled zamíchal omáčkou, rozhlédl se a spokojeně přikývl. Všechno bylo hotové. Přesně deset minut před šestou uslyšel přijíždět její dodávku.

„Je to dochvilná žena," zamumlal a s překvapením zjistil, že se mu žaludek stáhl nervozitou. „Vždyť je to jen Brenna, proboha," uklidňoval se. „Znáš ji přece celý svůj život."

Ale ne v tom, na co se chystal. Náhle se mu zachtělo běžet k myčce, něco z ní vytrhnout a okamžitě zapomenout na zbytek.

Odkdy se Gallagherové chovají zbaběle? Zvlášť co se týče žen? S tímhle napomenutím se vydal ke dveřím.

Už přicházela k domu s kufříkem v ruce. Na džínách měla čerstvou trhlínu těsně pod pravým kolenem a na tváři špinavou šmouhu.

Zavřela za sebou dveře, udělala dva kroky a pak ho uviděla. Leknutím málem vyskočila z bot. „Ježíši, proč mě rovnou nepraštíš po hlavě, abych to měla za sebou? Co tady v tuhle denní dobu děláš?"

„Vzal jsem si na večer volno. Zaparkovala jsi za mým autem, ne?"

„No jo, myslela jsem, žeš šel dolů pěšky nebo tě někdo svezl." Čekala, až se jí srdce uklidní, a přitom se nadechla. „To ale pěkně voní. Pracuješ i ve svém volnu? Co vaříš?"

„Omáčku na špagety. Chtěl jsem ji vyzkoušet, než ji nabídnu v hospodě. Už jsi jedla?" zeptal se, třebaže odpověď znal.

„Ne, mamka mě za chvíli čeká na večeři."

Nečekala, protože zavolal Mollie, že Brennu nakrmí, když už k němu pojede. „Dej si večeři se mnou." Vzal ji za ruku a vedl do kuchyně. „Aspoň posoudíš omáčku."

„To by šlo, ale nejdřív ze všeho bych měla zjistit, co je s myčkou.“

„Nic s ní není.“ Vzal jí opatrně z ruky náradí a odložil ho stranou.

„Jak to myslíš, copak jsi nevolal do hotelu, že vůbec nefunguje?“

„Lhal jsem. Ochutnej tohle.“ Uchopil plněnou olivu a strčil ji Brenně do pusy. „Lhal?“

„Jo, lhal. A jsem připravený ten hřích napravit.“

„Proč bys...?“ Pomalu jí to docházelo a začala pociťovat neklid.

„Aha. Takže tohle je čas a místo, které ti vyhovuje.“

„Jo. Tvé matce jsem řekl, že se trochu zdržíš, takže si s tím nemusíš dělat starosti.“

„Hmm.“ Pozorněji se rozhlédla po kuchyni. Voňavá omáčka, tác s pohoštěním a láhev vína. „Mohl jsi dát vědět, abych se na to trochu připravila.“

„Máš čas teď.“ Nalil víno do sklenic. „Já vím, že tě po vínu druhý den bolí hlava, ale sklenička snad neuškodí.“

Klidně by riskovala kocovinu, kdyby jí víno pomohlo svlažit vyschlé hrdlo. „Nemusel sis kvůli mně dát tolik práce. Už na začátku jsem říkala, že to není třeba.“

„Chtěl jsem, a ty bys to mohla tolerovat.“ Už se cítil klidněji, protože ona tak znejistěla. Přistoupil blíž. „Sundej si...“ Málem se rozesmál, jak užasle rozevřela oči. „Tu čepici,“ dokončil větu. Pak to udělal sám a odložil ji i se skleničkou, aby jí mohl načechrat rozpuštěné vlasy, jak to měl rád. „Sedni si.“

Dovedl ji k židli a posadil se naproti. „Proč si nezuješ boty?“

Sehnula se, zatahala za tkaničky, ale pak se zase napřímila. „To se na mě budeš dívat? Cítím se divně.“

„Jestli se při zouvání bot cítíš divně, tak to bude za chvílku mnohem horší. Jen si je sundej,“ dodal šeptem, až jí po zádech přejelo příjemné mrazení. „Leda že sis to rozmyslela.“

„Nerozmyslela.“ Otráveně si zula boty. „Začala jsem s tím, tak to taky dokončím.“

Ale vůbec to nebylo, jak si představovala. Viděla je vždycky rovnou nahé v posteli. Nikdy se nezaobírala tím, jak se tam dostanou.

Zakopla boty pod stůl a co neklidněji na něj pohlédla.

„Máš hlad?“

„Ne." Za těchto okolností by nemohla nic spolknout. „Dali jsme si s tátou pozdní oběd."

„Tím lip. Najíme se později. Vezmem si nahoru to víno."

Nahoru. Fajn, půjdou nahoru. To byl přece původně její nápad. Ale když ji vzal za ruku, málem sebou šklubla. „To chci."

„Jeden drink zvládnou," ozvala se a pak si otřela zpoceně dlaně o stehna, protože začal zapalovat svíčky. „Tohle není potřeba, ještě se ani nesetmělo."

„Brzo se setmí. Ve světle svíček už jsem tě viděl," prohodil, když rozsvěcel svíčky na římse krbu, kde už hořel oheň. „Jen jsem to nedokázal pořádně ocenit. Dneska to ale udělám."

„Nechápu, proč z toho musíš za každou cenu dělat takovou romantiku."

„Nebojíš se trošky romantiky, že ne?"

„Ne, ale..." Obrátil se a mihotavé světlo mu zatančilo po tváři i těle. Mohl klidně vystoupit z jednoho z Judei-ných obrázků jako vlí princ, rytíř nebo zasněný muzikant.

„Je na tobě prostě něco, co mě pořád přitahuje," vypravila ze sebe. „Trochu mi to vadí, abych byla upřímná, tak bych se toho potřebovala zbavit."

„Tak dobře." Měl stejně jemný tón jako ona podrážděný. „Uvidíme, co se s tím dá dělat."

Stále se jí díval do očí a přistoupil blíž.

12

Wv té podivné situaci to byl pořád Shawn, muž, kterého znala a měla ráda celý život. A možná se to zdálo směšné, ale pořád po něm toužila.

Nervozita se nezdála na místě, stejně jako svíčky a hrající harfy.

A tak když se dotkl jejích ramen, pohládl ji po pažích a vzal za ruce, naklonila hlavu ke straně. „Jestli se začnu smát," řekla, „neber to osobně. To jen, že mi celá tahle záležitost přijde legrační."

„Tak dobře."

Protože se na ni stále jen díval, jako by čekal, stoupla si na špičky a našla jeho rty. Nechtěla spěchat, věděla už, že by to stejně nedovolil. S prvním ochutnáním zatoužila rychle brát až do konce. Uvolnila ruce v jeho sevření a kousla ho do spodního rtu.

„Moc tě chci a nemůžu tomu zabránit.“

„Už nemusíš.“ Nechtěl spěchat, ale bavilo ho udávat tempo. To fascinující malé tělo už v jeho náruči vibro-

valo a její ústa byla horká. Cítil, že bude uspokojivější, když ji nechá dohánět ho chvíli k šílenství.

„Pojď nahoru.“ Chytil ji za boky a vysadil si ji do pasu, aby ho omotala stehny jako předtím. „Líbej mě ještě. Líbí se mi to.“

Zasmála se a nervozita ji začala opouštět. „Vážně? Vzpomínám si, že když jsem to udělala poprvé...“ Dvakrát přiblížila a odtáhla rty na dotek. „Vypadal jsi, jako bych tě praštila kladivem.“

„Vůbec jsem to nečekal a měl jsem v hlavě zmatek.“ Intimně i přátelsky stiskl v rukou její zadek. „Že to nedokážeš ještě jednou?“

„Tak my se sázíme?“ Vyzývavě se usmála a pak mu zabořila prsty do vlasů. „Asi prohraješ.“

Vložila se do polibku celou bytostí, to musel uznat, až se mu skoro protočily panenky. Přišla chvíle, kdy odevzdání vůbec nebyl ponížující zážitek. Na jazyku ještě měla sytou chuť vína, a ta se mísila s její vlastní vůní do omamující kombinace.

Harfy a svíčky, horkokrevná žena v jeho náruči. Nechal se zaplavit romantikou i vášní. Vzrušením, které rychle narůstalo.

Ucítila, jak jí zabořil prsty do boků a jeho dech zrychlil, jako by vyběhl na nějaký kopec. Když se otočil směrem k posteli, cítila, že vítězí.

Dostane ho, rychle, divoce a po svém. Pak ten hrozný tlak na prsou, v břiše a v hlavě zmizí. Zasmála se, když ji položil na matraci a spadl na ni.

„Jedna nula pro tebe.“ Oči se jí zaleskly, když jí zvedl ruce nad hlavu a chytil za zápěstí. „Teď je řada na mně. Pokud si vzpomínám, když jsem tě poprvé políbil, měla jsi touhou zamžené oči.“ Jemně ji kousl do brady. „A chvěla ses.“

Prohnula se v bocích a přitiskla se k němu. „Schválně, že to nedokážeš znova.“

Takhle vzrušený chlap už neucukne, tím si byla jistá. I tak se rozechvěla, když jeho rty začaly s mučivou něhou přejíždět po jejích.

Paže měla bezvládné a mysl prázdnou. Tlak v těle se začal měnit v úchvatnou bolest.

První světlo vycházejícího měsíce se stříbrně zatřpytilo na zlatých plamenech svíček.

Vzal do dlaní její ňadra, pak po nich přejel prsty přes látku košile a nakonec začal hledat knoflíky. Vespod měla prosté bílé tričko a Shawn užasl, jak sexy její drobná ňadra vypadají pod jednoduchou bavlněnou látkou.

„Vždycky se mi líbily tvoje ruce.“ Brenna měla oči zavřené, aby si lépe užila jeho doteků. „Takhle se mi líbí ještě víc.“ Když se znova sklonil a přes látku uchopil její ňadro do úst, prudce otevřela oči. „Ach bože můj.“

Zasmál by se, kdyby na to měl dost dechu. Ale plíce nestíhaly a začínala se mu točit hlava. Kde tohle všechno bylo ukryté? Ta chuť, tvary, pocity? Kolik toho ještě neviděl?

Když ji nadzvedl, začala mu stahovat svetr. Pak se na sebe zadýchaně zadívali. Oba se zdáli být v šoku, ale souhlasně přikývli. „Už je pozdě,“ vypravil ze sebe a stáhl jí tričko přes hlavu.

„Díkybohu.“

Pak se jeden druhému vrhli do náručí.

Možná byly jeho ruce hbitější a tvrdší, ústa horká a méně trpělivá, ale to mu nebránilo v důkladnosti. Toužil prozkoumat každý kousek jejího těla, aby si navždy zapamatoval tu vůni, jemné místo pod ňadry, křivku žebra a boků a pocit, jak jemné je to vše na dotek jeho prstů.

Její síla byla také silně erotická, když se obraceli a on ucítil její svaly. A ještě vzrušivější se mu zdálo, když pod jeho rukama tála, chvěla se a slábla, pokud objevil nové citlivé místo.

Ted' jim k tomu flétny hrály pohádkovou hudbu a měsíční světlo perlivě prozařovalo vzduch plný vůně vosku a pálené rašeliny v krbu.

Zabořila tvář do jeho krku a snažila se popadnout dech. „Shawne, prosím.“

„Ještě ne, ne.“ Toužil ty její malé dlaně věčně cítit na svém těle a dál ji objevovat svými. Copak si ty krásné nohy nezasloužily trochu pozornosti, když z nich konečně stáhl džíny? A její ramena, tak úžasná místa k prodlévání.

„Na tak malou holku je toho na tobě strašně moc."

Zoufale ho kousla do krku. „Už to nevydržím."

„Tak takhle." Se rty přitisknutými k jejím zajel rukou mezi její stehna a zabořil prsty do horkého klína.

Vyvrcholila okamžitě. Vzpínala se proti němu. Spolkl její šokovaný výkřik a vychutnával si ho, třebaže jeho krev volala po uvolnění.

Brenna ochabla jako vosk rozlité kolem svíček, a tak se mohl ještě chvíli pást na jejích rtech, hrdle a nadrech.

„Nech mě si tě ještě užít."

Tlak začal znovu narůstat, vrstvu za vrstvou, silně a nedobytně, až přes okraj přepadla podruhé. Jak to mohl vydržet? divila se v duchu. Měl na kůži pot stejně jako ona, srdce mu prudce bušilo a svaly se napínaly.

Znovu se proti němu prohnula a omotala mu stehna kolem pasu. Jejich oči se v mihotavém světle setkaly.

„Teď," zašeptal a hladce do ní vklouzl, jako by se milovali už tisíckrát.

Třaslavě se nadechla. Vzali se za ruce, propletli si prsty a dál se na sebe dívali, když se začínali pohybovat.

Pomalou, jemně jako při tanci. Zvedání a klesání ve společné rozkoši. Jako by to vyžadoval rytmus hudby, začali zrychlovat. Oči mu potemněly a zmatněly, jak se v ní začal ztrácet. Když se kolem něho sevřela, zavřela oči a zasténala, ještě chvíli se držel.

168

Pak zabořil tvář do jejích vlasů a podvolil se sám sobě.

ořebovala pár minut, nebo možná hodinu. Snad radši rovnou den dva. Až pak se asi bude moci znova pohnout nebo na to aspoň pomyslet. Pro tu chvíli se jí zdálo nejlepší zůstat natažená na Shawnově posteli, přišpendlená pod jeho tělem.

Tělo měla jako zalité zlatem. Napadlo ji, že kdyby otevřela oči, viděla by ho celého zářit.

Dopadlo to přesně, jak říkala. Jakmile ten chlap přestane přemýšlet, jde mu to moc dobře. „Není ti náhodou zima?" Jeho hlas zněl ospale. „Asi by nebyla, ani kdybych ležela na ledové kře plující do Grónska." „Prima." Trochu se odsunul. „Pojďme tak ještě chvíli

vydržet." „Hlavně na mně neusni."

Pousmál se a přitulil se k ní. „Líbí se mi, jak ti voní vlasy."
„Pilinami?"

„Taky a trochu po citrónech."

„To bude asi šampon od Patty." Její tělo už se probouzelo, a tak si dokázala všimnout, jak pěkně do sebe zapadají a jak mají propletené nohy. Pak ji teprve zaujalo, jak je Shawn těžký.

„Vážíš víc, než na co vypadáš."

„Promiň." Vložil pod ni ruku a zvedl ji na sebe. „Lepší?"

„Předtím to taky nebylo špatné." Ale když už to udělal, bylo hezké zkrřížit ruce na jeho prsou a pohlédnout mu dolů do tváře. Měl tak hezký obličej, že jí ani nevadil ten jeho spokojeně arogantní úsměv. „Musím říct, Shawne, že to umíš mnohem lip, než jsem čekala."

Otevřel oči. Jejich modř už byla zase blankytná. „No, přiznávám, že už jsem to trochu trénoval."

„Na to bych si neměla stěžovat, ale stejně je tady jeden problém."

„Ano?" Uchopil pramen jejích vlasů a namotal si ho na prst. „A jaký?"

„Můj původní plán byl, že se spolu vyspíme."

„Vzpomínám si, že ses zmínila." Pustil kadeř a vybral si jinou. „A přiznávám, že to nebyl špatný nápad."

„To je jedna věc. Myslela jsem totiž, že tím touhu po tobě zaženu."

„Na to se taky pamatuju. Říkalas tomu svrbění." Přejel jí lehce nehty po zádech. „Snažil jsem se co nejlíp ti ho poškrábat."

„To jo, rozhodně. V tom je právě část problému." Zadívala se na něj a pohládila ho prstem po klíční kosti. Sledovala, jak zamrkal a oči se mu zaleskly.

„Tak co máš teda za problém, 0'Tooleová?"

„Víš, nějak to zatím nepomohlo. Nepřešlo to. Takže to asi budeme muset zkoušet znova."

„Když musíme, tak musíme." Posadil se a zvedl ji s sebou. „Ale nejdřív sprchu a večeři. Pak uvidíme, co se dá dělat."

Se smíchem mu položila ruce na tváře. „A pořád jsme kamarádi, vid'?"

„Pořád." Přitáhl ji blíž, ale přestože ji chtěl políbit jen lehce, nezvládl to.

Hlava se jí už zase točila, když ji položil zády na postel. Vztáhla k němu paže a zeptala se: „A co sprcha a večeře?"

„Později."

Ylo to mnohem a mnohem později, ale zato jedli jako hladoví vlci. U jídla bylo snazší obnovit přátelskou atmosféru, protože spolu v životě večeřeli už tisíckrát.

Víš, že všechna děcka Betsy Clooneyové dostala neštovice?

Všiml sis, jak Jack Brennan kouká po Therese Fitzgeraldové, co se rozešla s Colinem Rileym?

Mezi sousty mu vyprávěla o dalším plačtivém záchvatu sestry Patty, jestli si má na svatbu vybrat žluté, nebo růžové růže. Pak si připili na uzavřenou dohodu s Mageem z New Yorku.

„Myslíš, že sem pošle nějakého architekta?" zeptala se pak Brenna a šla dovnitř pustit kocoura, který škrábal na dveře.

„Jestli ano, tak se mi to ještě nedoneslo." Shawn se díval, jak se Bub tře Brenně o nohy.

„Jedině tak by to asi mohlo jít." Uvažovala, jestli si nepřidá, ale pak s lítostí talíř odsunula, aby jí nebylo příliš těžko. „Nemůže přece vysedávat v prosklené newyorské kanceláři a vymýšlet, co se postaví v Ardmore."

„A jak víš, že má prosklenou kancelář?"

„Boháči to tak mají rádi." Se smíchem se zhoupla na židli.

„Zeptej se Darcy, jestli nebude chtít něco podobného, až najde toho svého zazobance. V každém případě si musí obhlídnout nás a situaci, než se do něčeho pustí."

„To souhlasím." Vstal, aby sklidil ze stolu. „Ale mně se zamlouvá tvůj návrh. Možná bys ho mohla překreslit trochu podrobněji. Ukážeme ho Aidanovi, a když se mu bude líbit, nic nebrání dát ho k posouzení i Mageemu."

Chvilí jen tiše seděla. „To bys udělal?"

Ohlédl se přes rameno, zatímco napouštěl drez horkou vodou. „Proč ne?"

„To by byla velká zakázka. I kdyby se tomu Magee nakonec jen vysmál, hodně by to pro mě znamenalo. Nejsem asi schopná nakreslit něco tak... proskleného,"

dodala a vstala, „ale vždycky jsem toužila něco navrhnout a postavit úplně od začátku."

„Máš v hlavě jasnou představu," řekl. „Prázdný pozemek a pak to, co tam vznikne až po sebemenší detaily."

„Přesně tak. Jak to víš?"

„Je to stejné jako vystavět melodii."

Zamyšleně se mračila na jeho záda. Nikdy by ji nenapadlo, že by tyhle oblasti měly něco společného. „Asi máš pravdu. Nakreslím to, jak nejlíp budu umět. Ať už si to Magee prohlédne, nebo ne, jsem ti vděčná, žes na to pomyslel."

Pomohla mu s nádobím, a protože se blížila půlnoc, rozhodla se jít domů.

Chtěl ji doprovodit, a málem došli k domovním dveřím, když si to rozmyslel. Popadl ji do náruče, přehodil přes rameno a ještě jednou odnesl do postele.

V důsledku toho se vkrádala do rodného domu až kolem půl druhé. Plížila se, protože na nic jiného už neměla sílu. Koho by napadlo, že ji ten chlap dokáže tak utahat?

Zhasla světlo, které jí maminka nechala rozsvícené. I po tmě se dokázala vyhýbat vzrajícím schodům a parketám a do pokoje proklouzla docela neslyšně.

Ještě nebyla matka, a tak nemohla tušit, že o ní ta její ví, i kdyby byla sebevíc opatrná. Jakmile ulehla, dlouze vydechla a okamžitě usnula. Ve snu se ocitla u stříbrného vílího paláce pod kopcem. Kolem rostly květiny a mohutné stromy ve zlatavém světle. Mezi nimi protékala řeka, jejíž hladina se blýskala jako brilianty.

Přecházela po mramorovém mostě a slyšela zvuk svých kroků na kameni, bublání vody a také rychlý tep svého srdce, který neznamenal strach, ale vzrušení.

Na stromech kolem spatřila zlatá jablka a stříbrné hrušky. Na chvíli se jí zachtělo jednu utrhnout a zakousnout se. Ale i ve snu si uvědomila, že ve vílím světě nesmíte nic jíst a pít pouze vodu, jinak v něm uvíznete na celé století.

A tak se jen dívala, jak se drahocenné ovoce třpytí. Cesta od mostu k bráně paláce byla posetá rubíny. Jakmile k ní došla, otevřela se a zevnitř se ozvaly zvuky lléten a dud.

Vstoupila do té hudby a vůně obřích pochodní na stěnách, jejichž plameny připomínaly šípy.

Prostorná hala byla plná květin a polstrovaných židlí s tepanými opěrkami. Jinak neviděla nic.

Šla tedy za hudbou vzhůru po schodišti, rukou přejížděla po hladkém zábradlí v barvě safírů.

Stále slyšela jen hudbu a nikde se kromě ní nic nepohnulo.

Nad schodištěm se otvírala dlouhá a široká chodba. Jak jí procházela, viděla nalevo dveře z topasu a napravo smaragdové. Jen ty přímo před ní zářily jako perly.

Odtamtud se ozývala hudba.

Otevřela bílé dveře a vešla dovnitř.

Stěny byly vyzdobené květinami. Stoly jako menší jezírka se prohýbaly pod tácy s jídlem. A vzduch vábivě voněl.

I tady byly v podlaze zasazené drahokamy v nádherné mozaice.

Sál byl plný křesel a nadýchaných pohovek, ale jinak prázdný, kromě trůnu uprostřed. Na něm graciézně vysedával muž ve stříbrném obleku.

„Vůbec jsi nezaváhala,“ promluvil. „Tomu říkám odvaha. Ani jednou jsi nepomyslela, že se vrátíš. Prostě jsi šla přímo za neznámým.“

Usmál se, otočil záěstím a náhle v ruce držel zlaté jablko. „Možná bys chtěla ochutnat tohle.“

„Možná, ale nemám sto let nazbyt.“

Zasmál se tomu, luskl prsty a jablko zmizelo. „Nenechal bych tě. Mám pro tebe nahoře lepší využití než tady.“

Zvědavě se rozhlížela. „Jste tu sám?“

„Nejsem, ale i víly někdy spí. Je tady noc, stejně jak u vás. To světlo tě mělo jen doprovodit. Chtěl jsem s tebou mluvit o samotě.“

„Tak fajn,“ zvedla paže a nechala je zase klesnout, „jsem tady.“

„Mám pro tebe otázku, Mary Brenno O'Tooleová.“

„Pokusím se odpovědět, Carricku, vládce vílího světa.“

Souhlasně se pousmál, ale pak se s vážným pohledem naklonil.
„Vzala by sis perlu od milence?”

Vážně divná otázka, napadlo ji. Ale ona přece často mívala divné sny. „Vzala, kdyby mi ji chtěl svobodně věnovat.”

S povzdechem poklepal na široké opěradlo. Prsten na jeho ruce se modravě zatřpytil. „Proč je v tom vždycky nějaká podmínka, když smrtelníci odpovídají na moje otázky?”

„A proč vílí princové neberou upřímné odpovědi?”

Pobavilo ho to. „Jsi odvážná, že? Naštěstí mám pro smrtelníky slabost.”

„Já vím.” Přistoupila blíž. „Viděla jsem vaši lásku. Touží po vás. Nevím, jestli vám to uleví, nebo přitíží, ale je to opravdu tak.”

Podepřel si zamyšleně hlavu. „Rozumím jejímu srdci, ale až teď, když je pozdě, a musím jen čekat. Musí být láska před naplněním tolik bolestná?”

„Na to neumím odpovědět.”

„Jsi toho všeho součástí,” zamumlal a narovnal se v zádech.
„Částí odpovědi. Pověz, co máš v srdci pro Shawna Gallaghera.” Než mohla odpovědět, zvedl varovně ruku. „Než promluvíš, uvažuj. Jsi v mém světě a bylo by snadné donutit tě mluvit pravdu. Dám přednost tomu, že ji vyslovíš sama.”

„Nevím přesně, co mám v srdci. Tohle vezměte jako pravdu.”

„Pak je čas se podívat a pochopit to.” Znovu si vzdychl a nesnažil se zakrýt znechucení. „Ale to nedokážeš, dokud nebudeš připravená. Běž tedy radši spát.”

Pohybem paže se zase ocitl o samotě se svými myšlenkami a Brenna odpočívala ve své posteli spánkem beze snů.

espala ani čtyři hodiny, ale druhý den sršela energií. Málo odpočinku na ní přitom bývalo většinou hodně znát, ale chovala se tak čile, že to i její otec několikrát okomentoval.

Nemohla mu říct to, co si opakovala v duchu. A sice že dobrý a zdravý sex způsobil, že si píská při práci. I přesto, jak si byli blízcí, by tatínek sotva vydržel poslouchat, jak strávila předešlý večer.

Vzpomněla si i na svůj sen, docela jasně a podrobně, jen se jím nechtěla zabývat po celý den.

„Tak to by asi pro dnešek stačilo, co říkáš?" Mick se narovnal a zadíval se na dceru, jak ve dřepu natírá podlahu pokoje. Našpulil rty, když si všiml, že víc než šestkrát přejela štětcem po stejném místě. „Brenno?" „Hmm?"

„Nemyslíš, že už je tam té barvy dost?"

„Co? Aha." Znovu si namočila štětec a dala si pozor, aby se trefila na nenatřené dřevo. „Jen jsem se zamyslela."

„Už toho dnes necháme." „Už?"

Zavrtěl hlavou a šel sbírat štětce, válečky a kbelíky. „Co ti to matka ráno přimíchala do ovesné kaše, že jsi tak vytrvalá? A že to se mnou nic neudělalo?"

„Jen mi to dneska nějak rychle uteklo." Vstala a rozhlédla se. Překvapilo ji, kolik toho stihli udělat. Jako by ji celý den něco řídilo. „Už to máme skoro hotové."

„Zítra to bude. Zasloužíme si pěkný kus roštěné, co nám mamka na večer slíbila."

„Jsi unavený, tati. Já už to tady uklidím." Aspoň tím mohla odčinit provinění, které už začala po citovat. „Myslela jsem, že se stavím ještě za Darcy. Vyřídíš mamce, že si tam dám nějaký sendvič?"

Zatvářil se bolestínsky, když si od něj brala štětce. „To mě chceš opustit, když víš, že Patty s matkou zase začnou plánovat svatbu, až mi bude zvonit v uších?"

Brenna se zazubila. Kdyby si na to vzpomněla sama, mohla mít aspoň lepší výmluvu, proč nejde hned domů. „Chceš jít do hospody se mnou?"

„Rád bych, ale doma bych to schytl. Dej mi aspoň slovo, že až přijde tvůj čas, nebudeš se mě ptát, jestli jsou lepší krajky, nebo hedvábí a nerozbrečíš se, když odpovím špatně."

„Svatosvatě slibuju." Na důkaz ho políbila na tvář.

„Toho se budu držet, děvče moje." Nasoukal se do bundy. „A jestli to doma bude k nevydržení, možná do té hospody ještě uteču."

„Koupím ti pintu."

Jakmile odešel, dala si Brenna větší práci s úklidem, než musela. Cítila se pak o něco méně provinile. Darcy přece taky uvidí, když jde

do vesnice. Jestli tam bude i Shawn, co se dá dělat? Vždyť tam pracuje.

I přes tohle ospravedlnění raději za Darcy hned zaběhla. Našla ji u baru, jak flirtuje se starým panem Ri-leym, a tak se posadila vedle něho a políbila ho na vrásčitou tvář.

„Už zase děláte oči na jinou ženskou, když jste mi tolikrát přísahal, že je máte jen a jen pro mě?"

„Ale drahoušku, chlap se dívá tam, kam se otáčí hlava. Ale i tak jsem čekal, až přijdeš a sedneš si mi na kolena."

Byl to tak hubený a vetchý stařík, že by se při pokusu sednout mu na klín musel rozsypat. „Ale my holky 0'To-

oleovy jsme děsně žárlivé, pane Riley. Takže to Darcy asi pěkně schytá, že mi vás chce odloudit."

Když se zachechtal, kývla na Darcy, aby s ní zašla k jednomu stolku. „Mám děsnou žízeň. Takže pintu piva a něco teplého k jídlu. Co Shawn dneska vařil?"

Darcy přimhouřila jasně modré oči, povytáhla obočí a dala si ruku v bok. „Ty ses s mým bráchou opravdu vyspala, co?"

„O čem to mluvíš?" I když Darcy mluvila tiše, Brenna se polekaně rozhlédla, jestli ji někdo nemohl slyšet.

„Myslíš, že na holce, co znám od narození, nepoznám, že si včera užívala? U Shawna je to jinačí, protože ten je pořád stejně zasněný. Ale ty ne."

„A co kdyby?" sykla Brenna, když se posadila. „Říkala jsem, že to chci udělat. Ne," dodala, když se Darcy zablýsklo v očích, „nebudu ti o tom vyprávět."

„Kdo říká, že chci?" Samozřejmě chtěla, a tak si sedla a naklonila se blíž. „Jen jednu věc."

„Ani jednu."

„Jednu jedinou věc, to jsme musely vždycky splnit, pamatuješ?"

„Krucí." Byla to pravda a nemohla si dovolit porušit tradici. „Tak fajn, bylo to celkem čtyřikrát."

„Čtyřikrát?" Darcy se užasle ohlédla ke kuchyni, jako by mohla prohlédnout dveřmi a přišpendlit Shawna na protější stěnu. „Tak to mu musím zvednout ohodnocení. Není divu, že vypadáš tak uvolněně."

„Je mi skvěle. Vážně to je vidět?"

„Něco takového bys dlouho hledala. Mám tu lidi." Váhavě vstala. „Donesu ti pivo. Být sebou, dám si kuřecí řízky. Hosté je chválí."

„Tak dobře, ale možná si je půjdu sníst do kuchyně."

„Fajn, tak si to pivo natoč cestou sama. Nechceš tu dnes večer zůstat se mnou? Třeba z tebe ještě něco vytáhnu."

„Zítřka to bude. Zasloužíme si pěkný kus roštěné, co nám mamka na večer slíbila."

„Jsi unavený, tati. Já už to tady uklidím." Aspoň tím mohla odčinit provinění, které už začala po citovat. „Myslela jsem, že se stavím ještě za Darcy. Vyřídíš mamce, že si tam dám nějaký sendvič?"

Zatvářil se bolestínsky, když si od něj brala štětce. „To mě chceš opustit, když víš, že Patty s matkou zase začnou plánovat svatbu, až mi bude zvonit v uších?"

Brenna se zazubila. Kdyby si na to vzpomněla sama, mohla mít aspoň lepší výmluvu, proč nejde hned domů. „Chceš jít do hospody se mnou?"

„Rád bych, ale doma bych to schytl. Dej mi aspoň slovo, že až přijde tvůj čas, nebudeš se mě ptát, jestli jsou lepší krajky, nebo hedvábí a nerozbrečíš se, když odpovím špatně."

„Svatosvatě slibuju." Na důkaz ho políbila na tvář.

„Toho se budu držet, děvče moje." Nasoukal se do bundy. „A jestli to doma bude k nevydržení, možná do té hospody ještě uteču."

„Koupím ti pintu."

Jakmile odešel, dala si Brenna větší práci s úklidem, než musela. Cítila se pak o něco méně provinile. Darcy přece taky uvidí, když jde do vesnice. Jestli tam bude i Shawn, co se dá dělat? Vždyť tam pracuje.

I přes tohle ospravedlnění raději za Darcy hned zaběhla. Našla ji u baru, jak flirtuje se starým panem Ri-leyem, a tak se posadila vedle něho a políbila ho na vrásčitou tvář.

„Už zase děláte oči na jinou ženskou, když jste mi tolikrát přísahal, že je máte jen a jen pro mě?"

„Ale drahoušku, chlap se dívá tam, kam se otáčí hlava. Ale i tak jsem čekal, až přijdeš a sedneš si mi na kolena."

Byl to tak hubený a vetchý stařík, že by se při pokusu sednout mu na klín musel rozsypat. „Ale my holky O'Tooleovy jsme děsně žárlivé, pane Riley. Takže to Darcy asi pěkně schytá, že mi vás chce odloudit.”

Když se zachechtal, kývla na Darcy, aby s ní zašla k jednomu stolku. „Mám děsnou žízeň. Takže pintu piva a něco teplého k jídlu. Co Shawn dneska vařil?”

Darcy přimhouřila jasně modré oči, povytáhla obočí a dala si ruku v bok. „Ty ses s mým bráchou opravdu vyspala, co?”

„O čem to mluvíš?” I když Darcy mluvila tiše, Brenna se polekaně rozhlédla, jestli ji někdo nemohl slyšet.

„Myslíš, že na holce, co znám od narození, nepoznám, že si včera užívala? U Shawna je to jinačí, protože ten je pořád stejně zasněný. Ale ty ne.”

„A co kdyby?” sykla Brenna, když se posadila. „Říkala jsem, že to chci udělat. Ne,” dodala, když se Darcy zablýsklo v očích, „nebudu ti o tom vyprávět.”

„Kdo říká, že chci?” Samozřejmě chtěla, a tak si sedla a naklonila se blíž. „Jen jednu věc.”

„Ani jednu.”

„Jednu jedinou věc, to jsme musely vždycky splnit, pamatuješ?”

„Krucí.” Byla to pravda a nemohla si dovolit porušit tradici. „Tak fajn, bylo to celkem čtyřikrát.”

„Čtyřikrát?” Darcy se užasle ohlédla ke kuchyni, jako by mohla prohlédnout dveřmi a přišpendlit Shawna na protější stěnu. „Tak to mu musím zvednout ohodnocení. Není divu, že vypadáš tak uvolněně.”

„Je mi skvěle. Vážně to je vidět?”

„Něco takového bys dlouho hledala. Mám tu lidi.” Váhavě vstala. „Donesu ti pivo. Být tebou, dám si kuřecí řízky. Hosté je chválí.”

„Tak dobře, ale možná si je půjdu sníst do kuchyně.”

„Fajn, tak si to pivo natoč cestou sama. Nechceš tu dnes večer zůstat se mnou? Třeba z tebe ještě něco vytáhnu.”

„To by se ti asi povedlo, protože jsi nenechává opice, ale dneska musím dřív domů. Včera jsem toho moc ne-naspala.”

„Vejtaho,” řekla Darcy se smíchem a šla pro nové objednávky.

„Jak se dneska máš, Brenno?" zeptal se jí Aidan, když došla za bar. „Proč? Jak vypadám?"

Zadíval se na ni, když tak ostře odpověděla. „Mně se docela líbíš."

„Je mi fajn." Brenna se v duchu proklela a natočila si pivo. „Jen jsem trochu unavená. Vzala bych si jídlo dozadu, jestli ti to nevadí."

„Jen si posluž, jako vždycky."

„Budeš mě tady o víkendu potřebovat, Aidane?"

„Hodila by ses v pátek i v sobotu večer, jestli máš čas."

„Budu tady." Co neklidněji obešla bar a vydala se do kuchyně.

„Neměl bys teplé jídlo pro hladovou ženskou?"

Otočil se od dřezu plného horké vody a oči měl plné něhy.

„Myslím, že se tu něco dobrého najde. Doufal jsem, že se stavíš."

„Zašla jsem pozdravit Darcy." Zasmála se a posadila se ke stolku.

„Ale asi mi nevadí vidět se s tebou."

Zavřel vodu a otřel si ruce do utěrky u pasu. „A jak je ti dnes po těle?"

„Moc dobře, díky za optání. Možná se v něm ještě něco ozývá."

„A nechtěla bys od toho zase pomoci?" „To by neškodilo."

Přešel za její záda, naklonil se a vzrušil tělo, o němž byla řeč, sladkým kousnutím do ucha. „Pojď dneska večer ke mně."

Zachvěla se, nedokázala to ovládnout. V jeho hlase a nabídce bylo něco nevýslovně erotického, když nevi-

178

děla jeho tvář. „Nemůžu. To už bych rodině těžko vysvětlovala."

„Já ale nevím, kdy zas budu mít volný večer."

Před očima se jí zatmělo, jak šikovně něco prováděl s jazykem na jejím uchu. „Co třeba ráno?"

„Rána mám dlouhodobě volná."

Jak já se stavím, jak to nejdřív půjde."

Narovnal se, stáhl jí čepici a pohladil po rozpuštěných vlasech, až měla chuť se protáhnout a zapříst jako kočka. „Dveře jsou pořád otevřené."

13

Bylo vlhké ráno. Jemný déšť smáčel probouzející se jarní květiny. U země se ještě držela řídká, téměř bílá mlha, kterou měly brzy zahnat sluneční paprsky, pronikající skrze mraky.

Brenna opatrně vešla do ztichlého domku na Vílím kopci. I víly občas spí, vzpomněla si. Možná že duchové taky a právě za sedavých svítání přichází čas jejich snů. Cítila se plná energie a měla přesný plán jak ji využít. Posadila se dole na schody, aby si zula boty. Pak usoudila, že si rovnou může svléct i bundu a čepici. Když ji chtěla pověsit na věšák, lehce klepla do špendlíku s vílou, který tam byl zapíchnutý. Kolik čepic už tahle drobnost přežila?

Napadlo ji, jestli by jí něco takového daroval někdo jiný než Shawn. Většinou od blízkých dostávala samé praktické věci. Náradí, knihy, teplé ponožky nebo košile.

Tak ji ostatní viděli a tak se vlastně viděla i ona sama. Jako praktická žena, co si nepotrpí na roztomilé drobnosti.

Ale od Shawna už před lety dostala malou stříbrnou vílu s přimhouřenýma očima a špičatými křídly.

Uvažovala, jestli by stejný dárek od jiného člověka nosila celé ty roky každý den, aniž na to vůbec pomyslela.

Neznala odpověď na svoje otázky, a tak jen trhla rameny, že to tak mezi nimi prostě bude.

I přesto se jí zrychlil tep, když začala stoupat nahoru po schodech.

Ještě spal, zamotaný do přikrývek a roztažený uprostřed široké postele jako člověk, který je zvyklý na prostor jen pro sebe. Na dece u jeho nohou ležel stočený černý kocour. Otevřel oči, když Brenna vstoupila, a dlouze se na ni zadíval.

„Hlídáš ho, vid’? Neboj, já mu to nepovím. Ale být tebou, radši se přesunu jinam, jestli se za chvíli nechceš cítit trapně nebo žárlit.“

Bub si protáhl hřbet, pak seskočil a otřel se Brenně o nohy. Sehnula se a jednou ho dlouze pohladila. „Promiň, zlato, ale dneska chci hladit někoho jiného.“

Ten chlap uměl využít každý centimetr postele. Ale teď se o ni bude muset podělit, pomyslela si a začala si rozepínat košili.

Pokud Shawn v ložnici večer zatápěl, oheň už stihl vyhasnout. Kdyby ho chtěla prohrábnout, vzbudil by se. Ona ale měla připravené docela jiné metody.

Spal docela tiše, uvědomila si, když se svlékala. Uhnízdil se ve svých snech bez velkého převalování. Měl hluboké spaní. Pamatovala se, jak ho paní Gallagherová musela dlouze budit, když někdy přespávala u Darcy.

Brzo se ukáže, kolik práce dá probudit ho jinými prostředky.

Bylo vzrušující pozorovat ho, když o ničem nevěděl. Zdál se bezbranný a nemohl tušit, co má připravené. Jeho krásná, výrazná tvář se jevila skoro nevinná. Brenna ho vždycky považovala za nevinnějšího tvora, než byla sama.

Věřil ve spoustu věcí. Třeba že se něco dostaví v pravý čas samo, aniž by se o to musel nějak přičinit. To ji nejvíc zlobilo, pokud šlo o jeho hudbu. Copak si mohl myslet, že někdo zabloudí do jeho domku, aby si koupil skladby, které tam sesmolil?

Jen skládat nestačí. Copak to neviděl? Lenocho do morku kostí, řekla si a zavrtěla hlavou. Jestli na to nepřestane myslet, zkazí si náladu. A tím i celé tohle ráno.

Nahá vklouzla k němu pod pokrývku a osedlala si ho. Zakryla mu rty svými. Měla v úmyslu obrátit příběh o probuzení Šípkové Růženky, ale přitom ten polibek hodně prodloužit.

Byl ponořený do snů plných tvarů a barev. Na to příjemné místo jen pomalu pronikaly nové pocity, teplo a vzrušující vůně ženského těla. Všechno tak jemné a známé, že se mu s příštím nadechnutím zrychlil tep. Začal vnímat její tvar a doteky kůže na kůži.

Vztáhl ruku a ta se ztratila v jejích vlasech. Zašeptal její jméno, ale ona už se nad ním zvedla, obklopila ho a přijala do sebe. Rozkoš v něm bezděčně explodovala, zatímco byl ještě v polospánku.

Bezmocně pohnul boky, lapený v pasti nevědomé touhy. Poprvé v životě neměl kontrolu nad svým tělem. Nemohl nic, než ji nechat brát.

Když otevřel oči, zvedala se nad ním v sedavém ranním světle a žhnoucíma zelenýma očima ho pozorovala. Pak se prohnula v zádech, zabořila si ruce do vlasů a rychle je oba dovedla k cíli.

„Bože na nebi," vyrazil ze sebe a nemohl ji víc potěšit.

„Dobré ráno přeju." Cítila se skvěle uvolněná. „Ale víc času pro tebe nemám. Musím jít."

„Co? Proč?" Natáhl se po její ruce, ale snadno unikla z jeho dosahu.

„Pro dnešek jsem s tebou skončila a teď musím do práce."

„Vrať se." Chtěl se posadit, ale dokázal se jen převálit na bok.

„Zvládnou to lip, když už jsem vzhůru."

„Zmákla jsem to za nás oba." Navlékla si tričko a na něj flanelovou košili. „Čekají mě v hotelu. A ještě se musím aspoň krátce mrknout na tvoje auto, protože jsem tátovi řekla, že sem kvůli tomu jdu."

„Tak dneska večer." Shawn zamručel, když na postel vyskočil kocour a škrábl ho drápkami do zadku. „Vymysli něco a zůstaň tu dneska v noci."

„Zůstaň" bylo to slovo, které ji znejistělo, ale při natahování kalhot se na něj zadívala. Měl ještě napůl zavřené oči. „Zítra večer pomáhám v hospodě. Můžu říct, že přespím u Darcy."

„Proč musíš lhát?"

„Vždyť víš, co by lidi začali říkat, kdyby se tohle dověděli." „A záleží na tom?"

„Jasně že záleží." Když na něho pohlédla tentokrát, už nevypadal ospale, ale pozorně ji sledoval. „Snad se za to nestydíš?"

„Ne, ale je to soukromá věc. Jdu se mrknout na to auto a co nejdřív ho opravdu pořádně proklepnu." Sklonila se, aby ho políbila, a pak si odhrnula vlasy z tváře. „Zase se brzo objevím."

Obrátil se na záda a rozmrzelého kocoura tím vyhnal z postele. O samotě pak zíral na strop a poslouchal, jak za Brennou zaklaply domovní dveře.

Kdy se to stalo, že si zatoužil vzít víc? Podivil se. Proč zrovna od ní? Co to v něm narůstalo za touhu? Nebo to tam bylo odjakživa?

Otázky, pomyslel si znechuceně, na které stejně nezná odpověď. Že jich je najednou tolik?

Zvedl se z postele a chtěl zajít do sprchy, ale pak zaslechl, jak startuje jeho auto, a to ho přitáhlo k oknu.

Brenna právě otvírala kapotu a strkala pod ni hlavu. Představil si, jak přitom tiše kleje, protože zanedbal tohle

nebo nechal ušpinit tamto. Nemělo cenu jí opakovat, že všechno v motoru se mu zdá záhadné a špinavé a nijak zvlášť ho to nezajímá. Dokud auto startovalo, když otočil klíčkem, kašlal na to, jak celá věc funguje.

Zato ona ne, puntičkářka Brenna. Nemohla být šťastnější, než když mohla něco rozebrat na součástky a pak důkladně přezkoumat. To mu připomnělo, že by se mohla mrknout na toaster, který už chvíli všechno z jedné strany připaloval.

Zvedla hlavu a prudce kapotu zabouchla. Pak se zadívala k oknu, kde stál, a věnovala mu otrávený pohled. Na oplátku se provokativně usmál, ale to už utíkala ke své dodávce. Podle toho, jak se jí rty pohybovaly, hádal, že ho posílá do háje.

Proběhla deštěm, naskočila do vozu a zase tak energicky vycouvala na cestu a divoce vyrazila po hrbolech dolů.

Shawn už se neusmíval. Pobavenost náhle ustoupila naprostému šoku. Znal jednu z odpovědí na předchozí otázky a vůbec ho nepotěšila.

Zamiloval se do ní.

„Zatracená práce! Co si s tím mám jako počít?“ Chtěl si strčit ruce do kapes, ale bohužel zjistil, že je nahý. Otočil se, aby ty nepříjemné pocity utopil ve sprše.

Ve dveřích stála lady Gwen, měla spojené ruce a pozorovala ho.

„Ježíšikriste.“ I když to bylo pošetilé, popadl deku z postele a omotal ji kolem sebe. „Člověk by mohl mít ve svém domě trochu soukromí.“

Užasle na ni zíral. Vypadala opravdově jako on sám a osaměleji, než by všechny legendy mohly vypovědět. V očích měla i soucit a porozumění, což pocítil jako neklid v žaludku.

Ale stála tam, o tom se nedalo pochybovat. Kocour se dokonce vrátil, vinul se kolem její sukně a divoce předl.

185. „Takže na tohle jsi čekala, než se mi konečně ukážeš? Až si uvědomím něco bolestného? Jestli je pravda, že zoufalství má rádo společnost, tak já bych si teda radši lízal rány o samotě.“

Přistoupila k němu, ladně a vznešeně, a jemné oči měla plné citu. Viděl, jak vztáhla ruku, a třebaže neucítil dotyk kůže na kůži, dotkla se soucitně jeho tváře.

A pak zmizela.

r^achoval se stejně jako pokaždé, když narazil na /^něco, co neuměl vyřešit. Odsunul to v mysli někam dozadu s tím, že se třeba časem najde řešení samo, a ponořil se do své hudby.

V ní nacházel rovnováhu a naplnění. Třebaže k sobě měli v rodině blízko, nikdy by nedokázal vysvětlit, co pro něj znamená hudba, kterou v sobě slyší a cítí a kterou pak může zhmotnit v tónech.

Vždy k němu patřila, potřeboval ji a někdy se bál, že ji ztratí.

Až do Brenny.

Tu také znal odjakživa a potřeboval ji, aniž věděl, jak hluboko je ta potřeba zakořeněná. A teď, když na to přišel, se také začal bát, že o ni přijde.

Zamyšleně otevřel krabičku, kterou postavil na piano. Byla v ní perla, co dostal u Maudeina hrobu. Teď chápal, co Carrick chtěl, aby udělal. Ale ještě zdaleka nebyl připravený dát perlu a také sám sebe Brenně.

Ať s ním měli druzí jakékoli plány, bude postupovat svým tempem a způsobem. Slíbil Brenně přátelství. Nechtěl vzít svůj slib zpátky. Jen si uvědomil, kolik ho to bude stát, pokud se mu nepovede získat celé její srdce.

Žena, která za ním to ráno přišla, nehledala romantiku a sliby do budoucna, ale jen momentální potěšení.

186

Sám nebyl jiný, v jiných případech a s jinými ženami. Nesedělo mu, že teď po jedné zatoužil. A protože klid pro něj hodně znamenal, nehodlal se soužit dlouho.

Musel jen přijít na to, jaké kroky učinit a v jakém pořadí. Jelikož šlo o Brennu, věděl, že rychleji dosáhne svého, když ji přesvědčí, že to celé byl vlastně jenom její nápad.

Takže... přejel prsty lehce po klávesách. Musí to zařídit tak, aby si Brenna začala namlouvat jeho.

Ta představa ho pobavila a jeho prsty se začaly pohybovat svižněji a vyloudily živější melodii. Jakmile přestal hrát, aby si zapsal noty, v hlavě mu naskočila i slova.

Vrať se mi zpátky, chyt' si mě zas, zatančíme si, až přijde čas. Má krásko plavá, vrať se brzy, bez tebe život mrzí. Polib mě něžně, polib mě víc, ať smím si o tvou ruku říct.

Znělo to docela vesele a jeho napětí začalo ustupovat. Jak by taky někdo, kdo je oba znal, mohl nevidět jejich odlišnosti.

Ona realistka, on snílek. Tolikrát už se přece dohadovali kvůli svým nesourodým povahám. Copak srdce mělo nějakou logiku? A navíc měl dost rozumu, aby věděl, že kdyby se zamiloval do někoho podobného jako on, život by jim asi utekl, aniž by vůbec někdy něco dokončili.

A třebaže neznal muže podobného Brenně, uměl si představit, jak by to dopadlo, kdyby takového potkala. Do týdne by jeden druhého přizabili.

Takže ze širšího pohledu ji tím, že se zamiloval a že ji přesvědčí, aby s ním chtěla zůstat, vlastně uchrání od divokého, ale krátkého života.

Bylo mu jasné, že si tenhle plán musí nechat pro sebe.

Spokojeně vrátil perlu do krabičky, listy s notami nechal rozházené a vydal se za svými pracovními povinnostmi.

* * *

ekl jablečný koláč, protože ho Brenna milovala. Když už chtěl jejich role obrátit, návnada v podobě oblíbené sladkosti mu přišla jako dobrý nápad.

Chvíli si pokoušel vymluvit si, že je opravdu zamilovaný, jak to dělávají lidé, kterým takové pomyšlení nedělá dobře. Zkoušel si vyjmenovat důvody, proč to není dobrý nápad. Na prvním místě seznamu byl fakt, že ho za celé dlouhé roky nic podobného nenapadlo.

A to šlo většinou o jemné, smyslné ženy. *Bezproblémové* ženy, pomyslel si nad mísou s těstem. Na 0'Too-leové nebylo nic bezproblémového, i když se v posteli jevila jako požehnání. Chlap přece nemohl strávit celý život v posteli s divokou, nahou ženskou.

Což mu připomnělo dnešní ráno, kdy ho dovedla k slepému vyvrcholení, aniž si to ještě pořádně uvědomoval. Ale z toho pomyšlení mu zase tak dobře nebylo. A tak na to pro tu chvíli raději nemyslel.

Nebylo to sexem, že se zamiloval. To jen intimita fungovala jako klíč k tomu, co v něm bylo uzavřeno a co v něm na ni čekalo. S Brennou to nikdy nebylo lehké. Bůhví že ho často otravovala a provokovala tolik, že měl chuť ji majznout. Vyvolávala hádky a vždycky našla způsob jak ho vytočit.

Dokázala ho i rozesmát. A odhadla předem půlku toho, co chtěl říct, ještě než to vyslovil. To bylo velmi cenné. Zнала jeho chyby a dokázala se s nimi vyrovnat.

O jeho hudbě si nic valného nemyslela, což ho dost mrzelo. Ale přesvědčoval se, že tomu nemůže rozumět, jako on nerozumí tomu, co se děje pod kapotou auta.

Ať se na věc díval, jak chtěl, jeho srdce už jí stejně patřilo. Musel ji jen přesvědčit, aby si ho chtěla ponechat.

Vyzdobil koláč kousky těsta, jak to viděl na nějakém obrázku, potřel rozšlehaným vajíčkem a strčil do trouby.

Když se objevila Darcy, hvízdal si nad hmcem bublajícího dušeného masa.

4XX

„Mám v žaludku prázdnou jako Rory O'Hara na hlavě. Potřebuju nejdřív aspoň sendvič.“

„Nech to na mně,“ zadržel ji, než stihla otevřít lednici. „Nadělala bys mi tu binec.“

„Taky bych brala kousek toho rostbífů, jestli nějaký zbyl.“

„Je ho dost.“

„Tak nešetři.“ Sedla si a opřela si nohy na vedlejší židli, jednak aby obdivovala své nové boty a taky aby ulevila nohám před dlouhou směnou. Když si všimla ještě neumytých misek od těsta, nasála vůni pečiva. „To bude jablečný koláč?“

„Možná. Třeba ti kousek schovám, když na mě budeš hodná.“

Objela prstem misku od náplně a olízla si ho. „Mám dojem, že ten ze všeho nejvíc miluje naše Brenna.“

Shawn rozkrojil sendvič na dvě poloviny, jak to Darcy vždycky požadovala. „Taky mám dojem.“ S nečitelným výrazem před ní postavil talíř.

„Jsi snad...?“ Darcy ztichla a pustila se do svého oběda. „Ne, já to ani nechci vědět. Moje nejlepší kamarádka a můj brácha,“ dodala při prvním soustu. „Nikdy bych nevěřila, že si někdy na něco takového budu muset zvykat.“

„Tak se snaž.“ Sedl si naproti a zaujatě na ni pohlédl. „S Jude taky kamarádíš a nevadilo ti, když ona a Aidan...“

„To je *nová* kamarádka.“ Darcy se na něho posmutněle zadívala. „To je něco docela jiného. Musí to být tím tvým obličejem,“ usoudila, „protože tě zná odjakživa a tvoje povaha by ji musela odradit. Je omámená tvým vzhledem, protože nikdo nepopře, že máš výrazně hezskou tvář.“

„To říkáš jen proto, že jsme si tak podobní.“ Zazubila se a ukousla další kus sendviče. „To je fakt. Nemůžeme za to, že jsme krásní lidi, nebo jo?“

„Můžeme to břemeno jen trpně snášet. A pak to někomu nabídnout.“ Řekl to tak pochmurně, že se musela usmát.

„Já takové břemeno nesu ráda. A jestli na mně chlap nevidí nic jiného, co se dá dělat. Já přece vím, že mám taky mozek.“

„Copak se ten chlápek z Dublinu, co s ním chodíš, takhle chová?“

Trhla ramenem, protože cítila nespokojenost se vztahem, který měl na začátku takový potenciál. „Je se mnou rád a zve mě na pěkná místa.“ Protože mluvila se Shaw-nem, mohla to vzdát a vydechnout si. „Ale většinu času se vytahuje a čeká, že budu celá paf. Jenže není ani z půlky tak chytrý, jak si myslí, a za většinu svých úspěchů stejně víc vděčí rodině než vlastním schopnostem.“

„Už tě otravuje.“

Otevřela a zase zavřela pusu a znovu pohnula ramenem. „Jo. Co to se mnou je?“

„Řekl bych ti to, ale asi bys po mně pak nejspíš hodila talířem.“

„Nehodila.“ Na důkaz příměří odsunula talířek stranou. „Pro tentokrát.“

„Tak fajn, povím ti, o co jde. Ty se totiž podceňuješ a pak jsi otrávená, že to ostatní dělají taky. Nemáš úctu k lidem, co ti padnou k nohám a slibují modré z nebe. Jsi zvyklá starat se sama o sebe a víš, že to klidně dokážeš.“

„Ale já chci víc." Řekla to s takovou naléhavostí, až se jí v očích zatřpytily slzy. „Co je špatného na tom chtít víc?"

„Nic. Vůbec nic." Natáhl se a uchopil ji za ruku.

„Chci jen cestovat, něco vidět. A něco *mít*." Prudce vstala od stolu a začala přecházet po kuchyni jako v kleci. „Nemůžu si pomoci. Všechno by bylo snadnější, kdybych do něj byla aspoň trochu zamilovaná. Aspoň trochu by stačilo, ale nejsem a nedokážu se k tomu donutit. A když

190

jsem se ráno probudila, věděla jsem, že to musím ukončit a že přijdu o hezký výlet do Paříže." „Asi to tak bude správné."

„Ale já to nedělám, protože to je správné." Rozhodila pažemi. „Jen si takovou cestu nechci nechat zkazit chlapem, co mě k smrti nudí." Šla se posadit a vážně se na bratra zadívala. „Já nejsem moc hodná holka, Shawne."

Poplálal ji po ruce. „Přesto tě mám rád."

Chvíli to trvalo, ale pak se jí oči vděčně rozzářily. „Neměla bych čekat, že začneš vyjmenovávat moje dobré vlastnosti. I tak se cítím lip." Už proto znovu sáhla do misky a nabrala na prst trochu jablečné náplně. „Kéž bych našla někoho, s kým by byla aspoň trochu zábava a vzrůšo, jako to máte vy s Brennou."

Málem si toho nevšimla. Byla to jen drobná změna výrazu, než vstal, aby sklidil ze stolku. Ale znala ho příliš dobře, možná lip než samu sebe. „Krucinál, toho jsem se bála. Ty ses do ní zamiloval, co?"

„S tím si nemusíš lámat hlavu."

„Jasně že musím, když vás mám oba ráda, ty hlavo dubová. Nemohl sis jen užívat jako většina chlapů?"

Vzpomněl si na ranní zážitek a dal si trochu náplně. „Ale já si to užívám."

„A jak dlouho asi, když jsi zamilovaný?"

Zaujatě na ni pohlédl a pak se zas pustil do práce. „Copak láska vylučuje zábavu?"

„Jo, pokud vejde jedněmi dveřmi a druhé zůstanou zavřené."

„To mě dost podceňuješ, když myslíš, že bych je neotevřel, když mi o to půjde."

„Shawne, nechci ti ublížit, a Brenna jistě taky ne, ale řekla mi docela jasně, že s tebou chce jenom spát.”

„Dala docela jasně najevo, co chce.” Tentokrát se pousmál. „Já chci víc. Je snad špatné chtít víc?”

„Takhle mi to vracet nemusíš. Mám o tebe strach.”

„Neměj.” Omyl velkou mísu ručně, než aby zabírala místo v myčce. „Vím, co dělám. Nemůžu si pomoci. A než to řekneš,” pokračoval, „já vím, že ona taky ne. Co zlého je na tom, když se pokusím její pocity změnit?”

„Jakmile začne mít dojem, že se jí dvoříš...”

„Tak to nebude. Ona se bude dvořit mně.”

Darcy nejdřív reagovala ušklíbnutím, pak se zarazila. „Ty jsi ale hlavička, co?” zamumlala.

„Prostě vím, že Brenna bude radši sama přesvědčovat, než by se nechala.” Zkontroloval koláč a upravil teplotu. „Tohle musí zůstat jen mezi námi dvěma.”

„Jako bych jí hned běžela všechno vyslepičit.” Uraženě se chopila tácu, ale on na ni chvíli tázavě zíral. „Tak jo, obvyklejné to dělám. Ale tohle je jiné, můžeš mi věřit.”

Věděl, že může. Spíš mu mohla rozbít hlavu letícím talířem, než by porušila slib důvěry. „Asi mi neprozradíš, co ti říkala ona.”

„To ne. Hledej si špiony jinde.” Zvedla bradu a chtěla odejít, ale pak se ještě s povzdechem otočila. „Brenna nevěří, že je atraktivní.”

Protože nic takového nečekal, nechápavě na ni zíral. Darcy jen tiše zaklela.

„Říkám ti to, i když to takhle nikdy nevyslovila. Myslí si, že její tělo není nic zvláštního a že není dost ženské. Taky že ji muži tak nevidí a že je nemůže moc přitahovat. Proto je podle ní sex jenom sex. Nevěří, že by se na ni někdo mohl dívat s něhou a romanticky.”

Na chvíli se odmlčela a přemýšlela, jestli by jí Brenna odpustila, že něco takového říká. „Jenže ženská to potřebuje slyšet. Pokud máš trošku rozumu, měl bys vědět, že nejde jen o to chytit za to, v čem se od tebe liší, ale umět to říct. A teď zavři pusku, protože vypadáš dost hloupě.”

Pak odešla a nechala za sebou zaklapnout dveře.

ožná si pamatuješ na Dennise Mageeho, co odjel do Ameriky. Vlastně si nikdo nemůže moc pamatovat, protože to bude asi padesát let a nebyly jsme ještě na světě, já tedy určitě ne. Ale jistě jsi slyšela, jak odjeli a udělali v New Yorku kariéru."

Kathy Duffytová byla usazená v kuchyni O'Tooleových, popíjela čaj a ukusovala dortíky s polevou, na kterých podle ní mohlo být trochu víc vanilky, a dělila se o místní klepy.

Protože byla zvyklá víc mluvit a málo poslouchat, ani si nevšimla, že ji její společnice téměř nevnímá.

„Byl to šikulka, tenhle Dennis. Všichni to aspoň říkají. Oženil se s Deborah Caseyovou, sestřenicí mojí matky, které to taky myslelo, a za oceán odjeli v době, kdy byl jejich prvorozený kluk ještě maličký. A dobře se jim dařilo, když se tam dali na byznys. Vzpomínáš, jak byla Maude zasnoubená s Johnem Mageem, co padl v první světové? Tak to byl Dennisův bratr. Za celé ty roky to nevypadalo," Kathy si olízla polevu z prstů, „že by Dennis nějak tesknil po staré vlasti. Jenže měl syna a ten zase syna. A vnuk, jak se zdá, začal hledat svoje kořeny." Na chvíli se odmlčela, což přimělo Mollie k pozornosti.

„Vážně?"

„No jo. Začal se zajímat o Ardmore. Chce tady prý postavit hudební divadlo."

„No ano." Mollie zamíchala čajem, který ještě neochutnala. „Brenna něco povídala." Nesoustředila se, ale Kathyina napjatého výrazu si teď všimla. „Nic podrobnějšího ale nevím," dodala rychle.

„Tak jo," pustila se Kathy nadšeně do vysvětlování. „Gallagherovi prý uzavřeli s Mageem dohodu a hodlají to divadlo přistavět k hospodě. Nebo spíš jen hudební sál, jestli jsem to dobře pochopila. No představ si něco takového v Ardmore, Mollie, a Gallagherovy, jak v tom mají podíl."

„Když už to má být, ať se na tom někdo místní podílí. A nevíš, jestli se ten mladší Magee hodlá vrátit do Ardmore?"

„Jak jinak by to udělal?" Kathy se narovнала a uhladila si vlasy. Neteř jí před týdnem doma vyrobila trvalou a Kathy s ní byla velmi spokojená. Každá kudrlinka držela přesně na svém místě.

„Dennis si se mnou kdysi trochu zafliktoval, když se jednou v mládí na čas stavil." Kathy se při té vzpomínce zasnula. „Objížděl známá místa a chtěl vidět, kde se narodili jeho rodiče a kde žil první roky svého života. Byl to hezký člověk, tenhle Dennis Magee, pokud se dobře pa-matuju."

„Jestli já se dobře pamatuju, flirtovala jsi s každým hezkým mužem, než sis našla toho svého."

Kathy se rozzářily oči. „K čemu by byl člověk mladý a pošetilý, kdyby to nedělal?"

Právě tohle teď Mollie trápilo, tak se jen chabě usmála a nechala kamarádku dál švitořit.

m

Mollie si už byla jistá, že mezi její nejstarší dcerou a Shawnem Gallagherem jde o víc než o flirt. To ji nijak zvlášť nepřekvapilo, jako spíš fakt, že s ní o tom Brenna nemluví. Vychovala svoje děvčata s tím, že se jí mohu s čímkoli svěřit.

Že se Maureen zamilovala, věděla hned tu noc, co se vrátila celá uzardělá, rozesmátá a užaslá. A když Kevin požádal Patty o ruku, dcera se jí brzy nato vrhla s pláčem do náruče. Takové byly - Maureen se štěstím smála a Patty plakala.

Ale Brenna, nejpraktičtější z jejích dcer, nedělala nic z toho, ani nezačala vyprávět, jak Mollie čekala, co se mezi nimi se Shawnem změnilo.

To ráno odešla z domu a tvrdila, že přespí u Darcy, a ani se jí při té lži nedokázala podívat do očí. Mollie zabořilo, že má její dítě potřebu lhát.

„Kdepak to bloudíš?"

„Hmm?" Znovu se zadívala na Kathy a zavrtěla hlavou. „Promiň, nějak se nesoustředím."

„Není divu. Jedna dcera čerstvě vdaná a druhá se na to za pár měsíců chystá. Jsi z toho snad smutná?"

„Trošku určitě." Čaj už vystydl a Kathy svůj dopila, a tak šla Mollie svůj vylít a znovu naplnit šálky. „Jsem na ně hrdá a těší mě to,ale..."

„Vyrostly moc rychle, co?"

„Ano. Jednu chvíli jim měníš plínky a druhou už kupuješ svatební šaty." Mollie samotnou překvapilo, že se jí oči zalily slzami. „Ach, Kathy."

„Ale no tak, zlatíčko." Kathy ji vzala za obě ruce a stiskla je. „Taky jsem se tak cítila, když ty moje opouštěly hnízdo."

„Za to může Patty." Mollie si z kapsy vytáhla kapesník. „S Maureen jsem si pobřežela až na svatbě. Občas mě sice doháněla k šílenství, protože chtěla mít všechno dokonalé a pořád to měnila, ale Patty, ta se rozpláče, jen když vybíráme květiny. Přísahám, že mám strach, aby nebrečela i cestou k oltáři. Ještě by si všichni mysleli, že jsme ji ke svatbě donutili."

„To se neboj. Patty je citlivka, ale bude to krásná nevěsta i s těmi slzičkami."

„To bude." Mollie si sama ještě trošinku poplakala. „A pak Mary Kate. Vypadá to, že se zamilovala do nějakého hochy a smutní si nad deníčkem. Často ani nepustí Alice Mae do pokoje."

„Asi v hotelu na někoho narazila. To tě snad trápí?"

„Zas tolik ne. Mary Kate byla vždycky zamyšlená a mladší sestry to obvykle schytají."

„Vychovala jsi je moc dobře, Mollie. Dělalj ti čest, všechny. Ale máma se o své děti nikdy nepřestane bát. Aspoň Brenna je teď v klidu."

Mollie pomalu zvedla šálek a napila se. „Brenna je stálice," řekla. O některé věci se nemohla podělit ani s kamarádkou.

přestávce mezi směny nakoukl Aidan do kuchyně. „Můžeš toho na pár minut nechat?" Shawn se rozhlédl po běžném nepořádku po rušném obědě. „Bez zaváhání. Proč?" „Chtěl bych s tebou o něčem mluvit. Prošel bych se." Shawn odhodil utěrku. „Kudy?"

„Třeba po pláži." Aidan vešel dovnitř a vyrazil k zadním dveřím. Tam se na chvíli zastavil a prohlížel si mírně svažité pozemek až ke skupině stromů ohnutých větrem směrem k moři.

„Že by sis to rozmyslel?" zeptal se Shawn.

„Ne, tohle ne." Ale dál se díval kolem. Na obchody a chaty po stranách hospody, na zadní zahrádky a psa, který si našel místo na spaní ve stínu na konci parcely, kde Aidan kdysi poprvé políbil jedno děvče.

„Hodně se toho tady změní," prohodil zvesela.

„To ano, ale změnilo se, už když Shamus Gallagher vybudoval tenhle hostinec. A každý to tady pak něčím pozměnil. Teď je řada na tobě."

„Na nás." Aidan odpověděl tak rychle, jako by na to právě myslel. „To je jedna z věcí, které jsem chtěl probrat. Darcy jsem nestihl. Vystřelila odsud jako z praku. Pamatuješ, jak jsme si tady hrávali?"

„Jasně." Shawn se zamyšleně podrbl na nose. „Pama-tuju."

Aidan se dal se smíchem do kroku. „Tak na tohle bych si nevzpomněl. Tady tě Brenna praštila baseballovou pálkou přímo do nosu. Bože, to bylo krve."

„A páлка přitom byla skoro větší než ona."

„To jo, ona měla už tehdy páru. Vybavuju si, jak jsi tu ležel a nadával. Ale když viděla, že je to jen rozbitý nos, řekla, že toho máš nechat a hrát dál. Jojo, tady jsme se něco nablbli."

„Jako budoucí otec začínáš být sentimentální."

„Asi." Přešli ulici, v tuhle denní i roční dobu poměrně klidnou. „Přichází jaro," pokračoval Aidan cestou dolů k pláži, „a s ním turisti. Zima v Ardmore nikdy dlouho netrvá."

Shawn si strčil ruce do kapes. Vítr ještě zalézal za nehty. „To mi nevadí."

Cestou po pláži západním směrem jim písek křupal pod nohama. Voda na horizontu se zdála snově modrá, ale u zeleného břehu pěníla v bílých vlnách. Jejich vrcholky se leskly na slunci.

Chvíli pokračovali mlčky a vzdalovali se od zakotvených lodí a sušících se sítí k útesům.

„Dneska ráno jsem mluvil s tátou."

„Jak se má? A mamka?"

„Oba dobře. Příští týden se má sejít s právníky. Některé dokumenty už prý budou připravené k podpisu. A když už se do toho dal, rozhodl se prý hospodu oficiálně převést na mě."

„Nejvyšší čas, stejně se v Bostonu usadili na dlouho."

„Povím ti, co jsem mu odpověděl. Myslím, že by bylo lepší a férovější, kdyby byla hospoda převedená na všechny tři."

Shawna zaujala jedna mušle, a tak se pro ni sehnul, aby ji prozkoumal. „Tak to u nás nechodí.”

Přesně to samé namítl otec. Aidan sykl a přešlápl na místě. „Bože, jak ty jsi mu děsně podobný.”

„Jistě, ale teď právě to nezní jako kompliment.” Shawn zůstal stát, zatímco Aidan neklidně přecházel kolem.

„Taky nebyl. V některých věcech jste oba šíleně zatvrzelí. Copak jsi právě neříkal, že změna není špatná? Když už budeme měnit hospodu, proč ne způsob jakým se dědí?”

Shawn si nevědomě strčil mušli do kapsy. „Protože některé věci se mění a jiné ne.” „A kdo o tom rozhodne?”

Shawn natočil hlavu ke straně. „My. V tomhle budeš v menšině, Aidane, tak to nech plavat. Hospoda je tvoje a jednou ji odkážeš děcku, co nosí Jude. Ale svým způsobem bude vždycky patřit i nám s Darcy.”

„Mluvím o oficiálním vlastnictví.”

„Rozumím. Dneska bude hezký večer,” dodal Shawn, protože věc považoval za uzavřenou. „Přijde hodně lidí.”

„A co tvoje děti až přijdou?” zeptal se Aidan. „Nechceš, aby na hospodu taky měly zákonné právo?”

„A proč to všechno najednou musí být tak oficiální?”

„Protože se všechno mění,” rozhodil Aidan netrpělivě rukama. „Hudební scéna změní hospodu i Ardmore. Vlastně i nás.”

„Ne tak, jak se asi bojíš. Přijede víc lidí, z různých důvodů,” snažil si to Shawn představit. „Možná tu vyroste další motel nebo třeba nové obchůdky na nábreží. Gal-

198

lagherové budou dál nabízet jídlo, pití a dobrou muziku. Jeden z nás se postaví za bar, a když už jsme u toho, lodě budou pořád vyrážet na moře. Život pokračuje, jak má, ať děláš, co děláš.”

„Nebo co neděláš?” zeptal se Aidan.

„Někdo by možná nesouhlasil, ale ty neseš tíhu rodinného podniku a jsi v tom lepší. To myslím vážně. A nosit jméno Gallagher docela naplňuje moje potřeby.”

Shawn se otočil, aby si zdálky mohl prohlédnout hostinec - tmavé dřevo, štípaný kámen a pískované sklo oken, kde se odráželo slunce.

„Zatím je to dobře zařízené, nemyslíš? Až přijde čas, tvoje, moje a Darcyny děti si to zas zařídí podle svého.“

„Můžeš se oženit s někým, kdo bude mít jiné představy.“

Shawn pomyslel na Brennu a zavrtěl hlavou. „Kdyby ta žena nevěřila ve mně a moji rodinu, asi bych si ji nemohl vzít.“

„Ještě nevíš, co je to být bezhlavě zamilovaný. Asi bych odešel od všeho tady, kdyby si to Jude přála a chtěla to po mně.“

„Ale nepřála si to a nechtěla to po tobě. Možná bys po takové ženě toužil, ale asi bys jí nedal svoje srdce.“

Aidan chtěl něco namítnout, pak si odfrkl. „Máš na všechno odpověď. A nejhorší je, že se zdá správná.“

„Taky jsem o tom občas přemýšlel. A teď mi na něco odpověz ty. Když už jsi bezhlavě zamilovaný, bolí to, nebo je to radost?“

„Obojí, a většinou obojí najednou.“

Shawn přikývl a vydali se na zpáteční cestu. „Myslel jsem si to, ale je dobré to od někoho slyšet.“

Byl opravdu hezký večer a v hospodě se střídali hosté, jako by je přivál čerstvý vítr od moře. Lákala je

hudba, kterou jen poslouchali u pinty piva, nebo si zazpívali alespoň refrén a někteří dokonce tancovali.

I při tom provozu stihl Shawn občas vykouknout z kuchyně. Jednou uviděl Brennu, jak se točí kolem stolků v rytmu waltzu v náručí starého pana Rileyho, a zamyslel se.

„Mám nápad, Aidane.“ Sám donesl na bar dvě porce ryby a hranolků, pak si vzal sklenici a natočil si pivo, aby zahnal žízeň. „Vidíš, jak Brenna tancuje?“

„No jo.“ Aidan dotočil další dvě piva. „Ale nevěřím, že s ním uteče na Slingo, jak pořád slibuje.“

„Ženy jsou proradné bytosti.“ Shawn chvíli klidně popíjel a užíval si pohledu na tančící párek. „Když to tak vidím, napadlo mě, jestli by v tom novém divadle nemělo být taky místo pro tanec.“

„Od toho je snad pódium, ne?“

„Nemyslím profesionální, ale takovýhle tanec. No víš, jako parket někde venku, něco takového intimnějšího.“

„Ty jsi poslední dobou samý nápad." Aidan se zamyšleně rozhlédl. „Mohli bychom si o tom promluvit s Ma-geem, až se začnou kreslit plány."

„Brenna taky nakreslila jeden pláněk, ještě pořád ho mám v kuchyni. Kdyby se ti líbil, třeba tě bude zajímat i podrobně rozkreslený návrh, o který jsem jí řekl."

Aidan mu se zaujetím pohlédl do očí. „Tak tys jí o to řekl?"

„Ano, protože ona přesně ví, jak bychom to chtěli a jak by to Magee měl postavit. Je to snad problém?"

„Ne, vůbec ne. Jen mě napadlo, žes měl pravdu v tom, že oficiální vlastnictví hospody ve své podstatě nic nezmění. Rád se podívám, co Brenna vytvořila."

„Tak to je fajn. Pokud se ti bude zamlouvat, můžeš pláněk poslat Mageemu, ať se taky mrkne."

„To bych mohl, ale ten bude mít asi svoje architekty."

200

„Třeba najdeme způsob jak ho přimět k tomu, co chceme my. Neškodilo by mít v tom prsty hned od začátku," dodal a stále sledoval Brennu.

„To ne," souhlasil Aidan.

I když Brenna skvěle tančila, Aidan ji potřeboval zpátky za barem. Zachytil její pohled a naznačil jí to. Přikývla a pak přelétla pohledem k Shawnovi. I jako pouhý pozorovatel Aidan vycítil, jak byl horoucí.

„A budu ti vděčný, když mi nebudeš rozptylovat barmanku, protože nevíme kam skočit."

„Jen tady stojím a piju pivo."

„Tak si ho běž pít do kuchyně, jestli nechceš, aby se polovina hostů o vás dva začala zajímat."

„Mně by to nevadilo." Zkusmo se díval na Brennu o chvílku déle. „Ale jí ano." Nechtěl to přehánět, a tak raději zašel do kuchyně.

Nebyl problém zaměstnat se tam do konce směny, a to ještě hodinku uklízel.

Právě drbal větší hrnec, když dovnitř nakoukla jedna z hudebnic. Hezká blondýnka jménem Eileen s ostrými rysy tváře a krátkým účesem, aby je zdůraznila. Měla hezký, čistý hlas a byla přítulná. To

první obdivoval, to druhé využil, když tu její skupina naposled hostovala.

„Dneska nám to vyšlo oběma.“

„To jo.“ Osušil hrnec, ohlédl se k ní a pak se chopil dalšího.
„Moc se mi líbilo tvoje podání, Foggy Dew‘.“

„Dneska poprvé jsme to veřejně zkusili.“ Přešla k němu a opřela se zády o dřez, kde Shawn myl nádoby. „Připravuju si ještě pár dalších novinek. Docela ráda bych si je s tebou přezpívala.“ Přejela mu prstem dolů po paži. „Dneska v noci se nemusím vrátit. Neubytoval bys mě jako posledně?“

Posledně si užívali muziky a pak půlku noci i jeden druhého. Dobře si vzpomínal, že se ta dívka o své nadání ráda podělila. Musel se pousmát a zároveň promýšlel co nejzdvůřilejší způsob, jak by ji odradil.

Brenna, která přinesla poslední tác se špinavým nádobím, jen viděla, jak se Shawn sklání k blondýnce, která se ho dotýká. Rázně přešla k pultu a upustila tác vedle dřezu, až se sklenice roztančily.

„Copak tady pohledáváte?“

Eileen rychle odhadla hrozbu v očích, které se do ní vpařovaly, a také její význam. „Už nic.“ Zvesela plácla Shawna po paži. „Asi přeje jen pojezdu domů. Tak někdy jindy, Shawne.“

„Á... hmmm.“ Měl jen zlomek sekundy na rozmyšlenou. Rozhodl se spolehnout na instinkt a nasadil provinilý výraz. „Tak dobrá.“

„Přijet sem k vám je vždycky potěšení,“ dodala Eileen a vydala se ke dveřím. S úsměvem si představila, jak to Shawn od té drobné zrzky schytá.

„Takže tohle je poslední?“ zeptal se Brenny a vrátil se k mytí nádobí, jako by ho nikdy nic jiného nezajímalo.

„Jo. A co mělo znamenat tohle?“

„Co jako?“

„Ty a ta zpěvačka s velkýma prsama a klukovským sestřihem.“

„No Eileen.“ Schválně si odkašlal, odložil hrnec a pustil se do mytí sklenic. „Přišla mi popřát dobrou noc.“

„Aha.“ Zavrtala mu prst do boku, až nadskočil. „Kdyby si stoupla blíž, už by ji od tebe nikdo neodlepil.“

„Hm, je prostě přátelská.“

„Tak si pamatuj, že dokud spolu my dva spíme, budeš se od takových kamarádek držet dál.“

Přestože ho to potěšilo, pomalu se narovnal. „Obviňuješ mě snad z něčeho, Brenno?“ Dokázal vzbudit dokonalý dojem uraženosti. „Že to zkusím na jinou, když jsem s tebou? Netušil jsem, že si o mně tohle myslíš.“

„Viděla jsem vás.“

Zadíval se na ni a pak začal mlčky otírat přepážky. Bylo by zajímavé vidět, jak moc by se snažila ho přivést k rozumu.

„Dotýkala se tě.“

„Ale já jí ne, nebo ano?“

„To je snad...“ Kruci. Brenna si založila ruce na prsou a pak je pro změnu strčila do kapes. Měla chuť té holce vyškrábat oči, ale nějak se to nehodilo. Nechtěla se hádat, a zvláště kvůli chlapovi ne.

„Usmíval ses na ni.“

„Odteď se na nikoho neusměju, pokud to nedovolíš.“

„Vypadalo to dost důvěrně.“ Ruku v kapse měla zaťatou, a kdyby si nepřipadala jako blázen, možná by mu dala do zubů. „Omlouvám se, jestli jsem si to špatně vyložila.“

„Fajn.“ Nechal to tak, otevřel dveře do lokálu a dal všem dobrou noc. Když se otočil, vypadala Brenna tak nešťastně, že to málem vzdal. Ale chlap má dokončit, co začal. Promluvil tedy chladnějším tónem, aby pochopila, že se musí ještě trochu víc snažit. „Chtěla bys radši přespat u Darcy?“

„Ne, to ne.“

„Tak dobře.“ Přešel k zadním dveřím, otevřel je a čekal. Vzala si z věšáku u dveří bundu a čepici, strčila si je pod paži a vyšla do chladného večera jen tak.

Mlčky nasedli do jeho auta. Brenna zamyšleně vyhlížela ven, když vyjížděli z vesnice a nahoru k jeho domku.

Namlouvala si, že reagovala docela přirozeně. Pak se otočila a řekla to i Shawnovi. Když neodpovídal, snažila se neošívát. „Tohle je pro nás docela nová situace, souhlasíš?“

Á, to byla nárážka, v jakou doufal. Tiše se na ni zadíval a přikývl.

„A ještě jsme si nestačili stanovit žádné hranice.“

„Tobě šlo o sex. A dostaneš ho." Koutkem oka zahlédl, jak to s ní trhalo. Super.

„To je pravda, to je pravda," opakovala tiše, když parkoval u domu. Nějak jí přitom nebylo dobře u žaludku. „Ale já... já jen, že...," zaklela, protože musela vystoupit, aby ho dohonila. „Krucí, můžeš mě aspoň poslouchat?"

„Poslouchám tě. Dáš si čaj?" zeptal se zdvořile, když vešli dovnitř.

„Ne, nechci čaj. A hned se přestaň takhle tvářit. Jestli jsi nepoznal, že se ta holka s tebou chtěla vyspat, tak jsi šlépěj jako netopýr."

„Důležitější snad je, co jsem chtěl nebo nechtěl já." Vydal se nahoru po schodech.

„Ale je krásná."

„Ty taky. Co to s tím má společného?"

Protože úžasem otevřela pusy, chvíli trvalo, než se přiměla k pohybu. Za celou dobu, co ho znala, jí neřekl, že je krásná. Rozhodilo ji to. Nedokázala se soustředit.

„To si o mně doopravdy nemyslíš, ale to nevadí. Na tom mi přece nesejde."

Umyslel si, že se k tomu někdy vrátí, ale pro tu chvíli vyndal obsah kapes na noční stolek. „Tak na čem ti sejde, Brenno?"

„Uvědomila jsem si, že když jsme s tímhle začali - teda já si začala - neřekla jsem, co vlastně čekám." Zatoužila umět se vyjádřit slovy tak dobře jako on. Prohrábla si vlasy. „Že dokud budeme spolu a jeden nebo oba neusoudíme, že už je konec, tak mě ani nenapadne jít s jiným mužem."

Posadil se na postel, aby si zul boty. „Chceš říct, že náš vztah by měl být exkluzivní? Že si nebudeme začínat s jinými? Tak jsi to myslela?"

„Jo, tak nějak."

Ano, oni budou výlučně jeden pro druhého, je to přece její nápad a požadavek. A pořádný krok směrem, kterým s ní chtěl pohnout. Dal si na čas, aby měla dojem, že o tom přemýšlí. „Asi to vidím nějak podobně. Ale..."

„Ale?"

„Jak poznáme a kdo o tom rozhodne, že se to změnilo?"

„Na to neumím odpovědět. Nikdy by mě nenapadlo, že to bude tak složité. Jen se mi nelíbilo, jak se na tebe ta zpěvačka věšela."

„Dokud se dotýkám tebe, nikoho jiného nebudu, to mi můžeš věřit."

„Věřím ti, Shawne." Uklidněná k němu přistoupila. „Mám jen problémy s prsatými blondýnkami."

„Poslední dobou mám spíš spadeno na svalnaté zrzky."

Rozesmála se, protože se jí ulevilo, že už se Shawn netváří tak chladně. „Tak svalnaté, jo? Takže jsme se teda usmířili?"

„Pro začátek." Plácl na postel vedle sebe. „Sundej si boty a usmíříme se trochu lip."

Poslušně zatahala za tkaničky. „Omlouvám se, jestli jsem tě urazila."

„Takové dohadování mi nevadí, Brenno." Pohládl ji po vlasech. „Jen nechci, aby sis myslela, že můžu být s jinou, když jsi tu ty."

„Tak já si to myslet nebudu." Shodila boty, narovнала se, ale zpozorněla, jak na ni upřel oči. „Copak?"

„Rád se na tebe dívám."

„Nic nového k vidění."

„Možná právě proto." Vzal její obličej do dlaní, pak jí hrábl prsty do vlasů a stáhl je dozadu. „Znám tu tvář dobře," pokračoval šeptem, „jako svoji vlastní. Dokážu si ji dokonale představit, tu linku od ucha k bradě." Políbil ji na to místo. „Tvar a barvu očí a jejich nálady."

Ted' právě byly překvapené, pomyslel si, a trochu znejistělé. „A rty," pokračoval, lehce je políbil a zase ji odtáhl. „Jejich tvar a záhyby. Taková hezká tvář. Rád si ji představuju, i když nejsi poblíž."

„Tohle je divné..." Zmlkla, protože ji znovu a dlouze políbil.

„A pak ten zbytek." Lehce přešel bříšky prstů po jejím těle, ale chytil ji za ruce, než si mohla stáhnout svetr. „Ne, udělám to." Postavil ji a pomalu jí ho svlékal. „Je potěšení tě svlékat, sundávat všechny ty vrstvy až k tomu nádhernému tělu. Dohání mě k šílenství, jak jsi oblečená."

Zalapala by po dechu, kdyby se jí ho dostávalo. „Ano?"

„Pořád si říkám, že přece vím, co je pod tím vším." Uvolnil jí knoflík kalhot. „Už jsem to viděl." Nechal kalhoty spadnout ke kotníkům. „Vystup z nich, drahoušku," zašeptal a hrál si s okrajem jejího tílka.

„Mám tělo jako dvanáctiletý kluk."

„Jelikož jsem kdysi byl dvanáctiletý kluk...", stáhl jí tílko a prohlédl si ji, „vím jistě, že to tak není. Mléčná plet' a silná ramena." Naklonil se, aby mohl políbit jedno a pak druhé. „A tohle." Pomalu posunoval ruce od pasu k jejím nadržům. Brenna na chvíli zadržela dech. „Měkké, pevné a citlivé."

Nechala se unášet úžasnými doteky jeho rukou. Ale pak v šoku i pobaveně zalapala po dechu, když ji popadl a postavil na nízkou skříňku.

Pobavenost se jí vytratila z očí, protože sevřel v ústech její ňadro a lehce ji kousl do bradavky. „Ach bože."

„Chci ti to udělat." Přejel prstem po okraji bavlněných kalhotek a sjel za ním ústy. „Chci, abys přitom vykřikla moje jméno." Vsunul ruku pod látku a pak do ní, kde už bylo horko a vlhko.

Opřela se o něj, šklubla sebou a zaryla mu prsty do ramen. Rozkoš ji ovládla takovou rychlostí, až se lekla, jestli to přežije.

A opravdu vykřikla jeho jméno.

Padala, nebo letěla? Nohy se jí podlomily, jako by byly z vosku. Marně se snažila soustředit, když ji vzal do náruče a nesl na postel.

„Ještě světlo."

Položil ji a klekl si nad ni. „Takhle na sebe lip uvidíme. Pro tentokrát." Pak si svlékl košili. „Víš, jak je vzrušující vědět, že tě tam můžu dostat znova a znova? Že toho ke mně tolik cítíš?"

Natáhla se po něm. „Chci tě v sobě."

„Nejdřív tě ještě trochu omámíme." Znovu ji začal ochutnávat a hladit. „Chci tě slyšet vzlykat."

„Ty mizero." Nadchlo ho, jak to slovo zasténala. „Tak to zkus."

Byla to nádherná výzva a hned se do toho pustil.

Jeho ruce byly jednu chvíli jako vílí křídla a druhou jako ze železa. Každý dotyk přinášel nový požitek. Když o něm snila jako o svém milenci, netušila, jak je schopný. Muži, které poznala dřív, jí

nedávali tolik, ani ji nepřiměli tolik vracet. S ním se cítila mnohem svobodnější. Byla to zvláštní směs překvapení i poznání.

A důvěra. Absolutní důvěra.

Ochotně se mu otevřela. Možná by to při jeho schopnostech ani jinak nešlo, ale i tak chtěla přijímat všechno, co nabízel, a oplácet mu to.

I přes šokující pocity se začala poddávat. Takové odevzdání s nikým jiným nezažila.

Jako by to vycítil, vedl ji znovu k vrcholu, tentokrát mučivě pomalu, až se její tělo měnilo ve shluk obnažených nervů.

Kůže se jí orosila, srdce jí vynechávalo. Pohybovala se pod ním ve smyslném ženském rytmu, až bolestně zatoužil po spojení. Ve světle lampy měl přimhouřené oči a upřeně ji pozoroval. Ovládal svou touhu a držel Brennu na samém okraji srázu.

Rozechvěla se, zavzlykala a on uslyšel své jméno.

Pronikl do ní o něco drsněji, než chtěl, ale ona mu tělem vyšla vstříc, aby ho přijala a spojila se s ním v divokých pohybech a rytmu srdce. Nadšeně ji popadl za boky, prodral se hlouběji a vedl je oba k deliriu.

„Jen ty jediná, Brenno, jedine ty.“ Srdce mu bušilo jako silný, primitivní buben. „Řekni to taky, řekni.“ „Jedině ty,“ opakovala a pak jejich svět explodoval. Přemožený láskou v ní vyvrcholil.

15

Měla ve zvyku vstávat časně a vydat se do práce. Vyspávala jen výjimečně, obvykle když večer předtím vypila větší množství alkoholu.

Ale protože předešlý večer neměla nic než trochu minerálky, udivilo ji, jak je slunce vysoko, když ráno otevřela oči. Dalším překvapením bylo zjištění, že nespádla z postele jen díky tomu, že ji Shawn pevně objímal.

Roztahoval se uprostřed matrace a Brennu vystrkal téměř na okraj. Aspoň že ji podvědomě držel, aby se neskutálela na obličej.

Pokusila se vyprostit a odsunout ho, ale sevřel ji pevněji a přitáhl si ji blíž k tělu do pohodlnější pozice.

„Ty se možná můžeš půl dne povalovat v posteli, ale já ne.“ Pokusila se vysoukat, ale ucítila, že ne všechny jeho části spí. „Budíš

se připravený, co?" uculila se a odstrkovala ho. „Já teda ne. Potřebuju sprchu a kafe." Jen něco zamručel a posunul ruku na její ňadro. „Nech mě, nemám chuť na hraní, dokud si nedám kafe."

Nato jí vsunul ruku mezi nohy a snadno dokázal, že lže. „No," hlas měl ztěžklý spánkem, ale snadno ji udržel na místě, „tak klidně lež a já tě zneužiju."

Když se později dostala do sprchy, usoudila, že to zas není taková oběť nechat se občas po ránu zneužít.

Pustila si o něco chladnější vodu, protože měla ještě horkou a zrůžovělou kůži. Pak vlezla do staré vany na nožkách, zatáhla závěs a strčila hlavu pod slabý proud.

Nebylo to nic snadného s trochou vody a spoustou vlasů, ale už téměř končila, když Shawn odhrnul závěs. Jedním okem na něj zamžourala.

„Nevěřím, že bys to tak rychle dokázal znovu."

„Chceš se vsadit?" zeptal se a vešel za ní.

Prohrála by.

Celá rozechvělá popadla ručník a omotala se jím. „Už mě nech. Nemám čas, musím domů." „Tak to si asi nedáš lívance."

Odhrnula si vlhké vlasy z očí. „Ty budeš dělat lívance?"

„Chtěl jsem, ale když tak spěcháš, asi si umíchám jen vajíčka."

Už se stihl osušit a teď si čistil zuby, což byla intimní záležitost, kterou ani neregistroval. „Zas tak nespěchám. Nemáš náhodou kartáček navíc?"

„Ne, ale za těchhle okolností si snad můžeš půjčit můj."

Měla jeden schovaný u Darcy a pár dalších nezbytností k tomu, ale předešlý večer ani nepomyslela na to, aby si pro ně zašla.

„Nevadilo by ti, kdybych si tady pár základních věcí nechala?"

Naklonil se nad umyvadlo, aby si vypláchl pusy, takže nemohla vidět jeho vítězoslavný výraz. „Místa je dost." Podal jí kartáček.

„Zatím si tady vezmi, co je libo. Já skočím dolů postavit na kafe."

„Díky."

210

Nechal ji tam a šel si obléknout svetr a džíny. Kdyby nemusel do práce, přemluvil by Brennu, aby den strávila s ním. Takhle mu zbývala jen asi hodina času.

Už si uměl jasně představit, jak by to mezi nimi vypadalo. Rána, jako to dnešní, milování, společné jídlo a pak by šel každý po své práci. Brenna usazená v kuchyni v hospodě, kde by počkala, až skončí a bude moct odjet domů.

Cestou dolů po schodech si připomněl, že je ještě třeba udělat pár kroků, než se dostanou tak daleko. Jen musel věřit, že když je tak moc zamilovaný, dokáže najít způsob, jak s ní strávit zbytek života.

Budou potřebovat dům, který by jim opravdu patřil. Velkou kuchyni a ložnice, kam by se vešla rodina, kterou spolu založí. Měl už dost našetřeno, aby si mohl koupit kousek půdy. Postavil na kávu, ale čaj připravil také, protože raději začínal den s ním.

Našel vajíčka, mouku a smetanu. Málem ji leknutím převrhl, když někdo zaklepal na zadní dveře.

„Omlouvám se,“ zasmála se Mary Kate, když otevřela, „nechtěla jsem tě vylekat.“ Tváře měla chůzí do kopce zružovělé a oči jí zářily. „Byla jsem se projít, protože mám dnes volno, a řekla jsem si, že se stavím.“

Rychle uvažoval o způsobu, jak ji dostat ven, aniž by to někomu uškodilo, ale než mohl zavolat třeba jen *hoří!*, bylo pozdě.

„Jak to že ještě necítím kafe?“ chtěla vědět Brenna. „Vyřídíš člověka ještě před desátou a pak ani...“ Slova jí uvízla na jazyku, protože vešla a uviděla svou sestru.

Mary Kate zmizela všechna krev z tváří a užaslé oči jí potemněly. Chvilí se nikdo z nich nepohnul. Byli jako herci ve špatné hře, kteří čekají na oponu a vědí, že pak přijde katastrofa.

Shawn se natáhl a dotkl se paže Brenniny sestry. „Mary Kate.“ Pronesl to jemně a jeho tón ji vytrhl ze šoku. Odstrčila mu ruku a běžela ke dveřím.

„Mary Kate, počkej!“ Brenna spěchala za ní, ale prudce se zastavila, když se sestra otočila. Teď už měla tvář zrudlou zlostí a ponížením.

„Ty s ním spíš. Jsi pokrytecká lhářka!“ Rozmáchla se, a protože se Brenna ani nepokusila uhnout, rána ji srazila na podlahu. „A k tomu jsi děvka.“

„To by stačilo.“ Zasmušile popadl Mary Kate za ruku. „Nemáš právo ji bít nebo s ní takhle mluvit.“

„To nevadí." Brenna se zvedla do kleku, protože víc jí tlak na hrudi ani nedovolil.

„To tedy vadí. Na mě se zlob, jak chceš," řekl Mary Kate. „Je mi líto, jestli jsem ti nějak ublížil, ale tohle je mezi mnou a Brennou a tebe se to netýká."

Chtěla se jí plakat. A taky křičet. Měla strach, že udělá obojí najednou. Snažila se najít poslední zbytek důstojnosti, a tak zvedla hlavu a odtáhla se. „Nemusel sis ze mě dělat blázný. Víš dobře, že jsem k tobě něco cítila. Pořád cítím, ale teď už tě nenávidím. Oba vás nenávidím."

Rozrazila dveře a vyběhla ven.

„Ježíši." Shawn pomohl Brenně vstát a položil jí dlaň na zrudlou tvář. „Je mi to moc líto, ona to tak určitě nemyslela."

„Ale myslela. Teď to tak cítí až do morku kostí. Já vím, jaké to je. Musím za ní." „Půjdu s tebou."

„Ne." Zbolelo, že se od něho odvracela. „Tohle musím vyřídit sama. Bylo by pro ni horší, kdyby nás viděla spolu. Co jsem si jen myslela?" zavřela oči a přitiskla prsty na víčka. „Na co jsem to myslela?"

„Snad na mě. Mysleli jsme jeden na druhého. Na to přece máme právo."

Spustila ruce a otevřela oči. „Myslí si, že tě miluje. A já jsem na to měla myslet taky. Jdu zjistit, jestli dokážu něco napravit."

„Já mám zůstat tady a nedělat nic?"

„Je to přece moje sestra," odpověděla jednoduše a odešla.

Vzala to poklusem, ale Mary Kate měla náskok a taky delší nohy. Když ji konečně zahlédla, už se blížila k jejich dvorku a před ní běžel jako strážce žlutý pes.

„Mary Kate, počkej!" Brenna přidala a dohonila sestru před domem. „Počkej, nech si to vysvětlit."

„Co chceš vysvětlovat? Že pícháš se Shawnem? To snad bylo jasné z toho, jak jsi vtančila dovnitř ještě s mokrou hlavou."

„Tak to není." Ale copak to přesně proto nezačalo? pomyslela si.

„Asi jste se často dobře bavili na můj účet."

„Ani jednou, vůbec jsem na to nepomyslela."

„Na mě jsi nepomyslela?" Mary Kate už křičela tak, že se pes raději běžel schovat. „Tak to je super, to je vážně super. Klidně děláš kurvu chlapovi, na kterého si myslím, a vůbec na mě nepomyslíš."

Brenně se varovně zablýsklo v očích. „Už jednou jsi mě urazilaa já to vzala. Uhodilas mě a taky jsem to vydržela. Řekla sis svoje a teď bys mě mohla vyslechnout."

„Jsi do hajzlu." Tvrdě Brennu odstrčila, otočila se na patě a běžela ke dveřím.

Ale pak zalapala po dechu, protože po ní Brenna skočila. „Jestli to chceš řešit násilím, tak já jsem pro." Popadla Mary Kate za vlasy a pořádně jimi škubla, ale to už se ve dveřích objevila matka.

„Co to má znamenat? Hned pusť svoji sestru, Mary Brenno!"

„Až se omluví za to, že mi dvakrát řekla kurvo."

„Kurvo!" I přes slzy bolesti a vzteku to Mary Kate vykřikla z plných plic. „To je potřetí."

Začaly se divoce zmítat na zemi. Mollie mezi ně bez váhání skočila, popadla každou za to, co zrovna nahmátla, a odtrhla je. Bylo to jako oddělit dvě prskající kočky, a tak jim ještě chvíli držela hlavy od sebe.

„Stydím se za vás. Teď mazejte domů, a jestli uslyším slovo, než to dovolím, dostanete ode mě každá jednu pořádnou."

Mary Kate vstala, oprášila se a držela hlavu skloněnou. Jakmile zachytila Brennin pohled, rty naznačila slovo „kurva" a pak se zaradovala, jak se Brenna znovu rozmáchla a nechala se matkou odstrčit.

„Dospělé holky," zamumlala Mollie a hnala je dovnitř, kde už čekal Mick a snažil se tvářit nesouhlasně, překvapená Alice Mae a Patty, která předstírala, že je nad věcí.

„Sednout!" ukázala Mollie ke stolu a chladně se ohlédla na ostatní dcery. „Vy snad máte co na práci. A jestli ne, ráda vám nějakou najdu."

„Že ti ale vyřála slušnou," mlaskla Alice Mae a prohlížela si Brenninu tvář.

„Podruhy se to nestane."

„Ticho," křikla Mollie, protože jí došla trpělivost. „Vy dvě ven," ukázala na dveře.

„Pojď, Alice." Patty vzala sestru za rameno. „Nemá cenu pozorovat tohle dopuštění." Ale jakmile zašly za roh, přikrčily se, aby slyšely co nejvíc.

Když se i Mick chtěl odporoučet, Mollie ho přikovala na místo ledovým pohledem. „Ty ne, Michaeli, tohle je stejně tvůj problém jako můj." Zapřela si ruce o boky. „Tak co se to děje? Brenno?"

„To je osobní věc mezi mnou a Mary Kate." Přeskočila pohledem z matky na otce, který si šel nalít čaj.

„Když jedna sestra uráží druhou, a dokonce se rvou jako psi, už to není jen jejich věc. Možná ti bude pětadvacet, Mary Brenno, ale dokud žiješ pod touhle střechou, nebudu takové chování tolerovat."

„Omlouvám se za to." Brenna si položila ruce na stůl a připravila se na obhajobu. „Mary Kate, co na to řekneš ty?"

„Jestli bude dál žít pod touhle střechou, tak já už nemusím."

„Tvoje volba," odpověděla Mollie chladně, „ale všechny moje děti mohou zůstat, jak dlouho chtějí." „I kurvy?"

„Pozor na jazyk, děvče." Mick přistoupil blíž. „Jestli se chcete porvat, prosím. Ale k matce se budeš chovat slušně a sestru nesmíš takhle urážet."

„Tak ať to popře."

„Mary Kate." Brenna to vyslovila tiše, prosebně i varovně zároveň.

I když se sestře zachvěly rty, svůj hněv ještě neovládla. „Ať popře, že strávila noc v Shawnově posteli."

Mickovi zarachotil šálek na talířku a pak ho převrhl na okraj linky. Brenna jen zahanbeně zavřela oči a posmutněla.

„Nepopírám to. Ani to, že jsem tam zašla už předtím a docela svobodně." Rozechvěle vstala. „Snad nejsem kurva proto, že mi na něm záleží. A dobře víš, že jestli si budu muset vybrat mezi ním a tebou, nechám ho být."

Sebrala zbytek odvahy, aby pohlédla na svoje rodiče. Soucit v matčiných očích působil jako lék, otcovo zděšení moc ne. „Omlouvám se za to všechno. I za to, že jsem nebyla upřímná, ale víc o tom mluvit nemůžu. Prostě nemůžu."

Spěchala pryč a byla by proběhla i kolem sester, ale Patty po ní natáhla ruce. „To bude dobré, zlatíčko," zašeptala a pevně Brennu objala.

Tím odstartovala slzy, které Brenna zatím jen cítila v krku. Oslepená pláčem běžela nahoru do svého pokoje.

Mollie se v kuchyni upřeně zadívala na mladší dceru. Srdce ji bolelo pro obě, ale útěcha musela jít ruku v ruce s disciplínou.

Mary Kate chvíli jen těžce oddechovala. Mollie se v tichosti posadila na židli, kterou Brenna uvolnila.

Nikdo si nevšiml, že se Mick z kuchyně vytratil.

„Já vím, jaké to je být zamilovaná," ozvala se Mollie tiše. „Když máš dojem, že je to jako jasné světlo, že znáš odpověď na všechny otázky a že to zaplňuje všechna prázdná místa. To je ve dvaceti stejné jako ve čtyřiceti. Nepochybuju o tom, co cítíš, Katie."

„Já ho miluju." Vzдор byla její jediná obrana, ale po tváři jí přesto stékala osamělá slza. „Věděla to."

„Je těžké tohle cítit k někomu, kdo city neopětuje."

„Mohl by, kdyby po něm neskočila ona."

„Katie, zlatíčko..."

Mohla vyslovit hodně věcí. Že je pro ni Shawn starý, že je to zamilovanost, která přejde, že se ještě zamiluje mockrát, než přijde něco skutečně důležitého, co vydrží. Místo toho ji jen vzala za ruku.

„Shawn si na Brennu myslel," pronesla tiše, „a už dlouhou dobu. I ona na něho. A ani jeden by to nedělal, aby někomu ublížil, to přece víš."

„Nestarali se o mě."

„Měli asi oči jen jeden pro druhého a na chvíli tě neviděli."

Bylo to horší, stokrát horší, cítit soucit a ještě si připadat jako hlupák. „Ty snad myslíš, že je tohle správné?"

Tady se pouštěli na nejistou půdu, uvědomila si Mollie. „Tak jsem to nemyslela. Tohle je věc Brenny, jejího srdce a svědomí. Nikdo z nás by ji neměl odsuzovat."

Slzy už jí z očí proudily rychleji a s nimi přišla lítost. „Takže se stavíš na její stranu."

„To se pleteš. Mám teď dvě ublížené dcery a obě miluju stejně. Pokud se někdo staví na něčí stranu, pak Brenna na tvoji. Nemůžeš

vědět, co k němu cítí a jak jsou ty city hluboké, ale kvůli tobě by ho přesto nechala. Tohle si snad přeješ, Mary Kate? Zahojilo by to tvoje srdce a tvoji hrdost?"

Vnitřní zmatek už se nedal snést. Mary Kate položila hlavu na stůl a rozplakala se jako dítě.

Chlap a otec k tomu neměl v takových chvílích na výběr než se s tím nějak vypořádat. Mick by si ale radši nechal lámat prsty jeden po druhém, než by jimi klepal na dveře domku na Vílím kopci. Ale co mu zbývalo?

Jeho dcera se začala oddávat muži, který asi rád bral, co se nenabízelo, a tím vzala za své Mickova příjemná iluze o jeho prvorozené holčičce. Nebyl hloupý a věděl, že ženy mají své potřeby, ale nikdo mu je nemusel takhle předhazovat.

O potřebách mužů taky věděl své. A třebaže měl Shaw-na rád, nemohl popřít fakt, že se ten mizera dotýkal jeho dítěte.

Zaťukal a byl připravený věc řešit rázným a civilizovaným způsobem.

Když se dveře otevřely, Mick dal Shawnovi pěstí do obličeje.

Tomu poskočila hlava, zavrával, ale udržel se na nohou. Je tvrdší, než vypadá, napadlo Micka a znovu zaťal pěst, protože tahle rána se mu povedla.

„Tak pojď, braň se, ty mizero, nebo s tebou vytřu podlahu.“

„Ne, pane.“ Shawnovi zvonilo v uších a měl chuť zahýbat čelistí, jestli ji nemá zlomenou, ale raději jen stál a paže nechal svěšené. Ten muž byl sotva poloviční a dvakrát tak starý. „Můžete mě praštit znova, jestli chcete, ale já se s vámi prát nebudu.“

„To jsi takový zbabělec?“ Mick vběhl dovnitř jako boxer do ringu a zkusmo Shawna klepl pěstí do hrudi a fingoval ještě jednu ránu na obličej. Shawn si vysloužil jeho váhavý obdiv, protože ani nemrkl.

„Bráníte svoji dceru. Nemůžu se prát, protože na vašem místě bych dělal to samé.“ Náhlá děsivá představa ho také donutila zatnout pěsti. „1 ji jste kvůli tomuhle bil?“

To Micka urazilo. „Krucinál, na svoje holky jsem nikdy nevztáhl ruku. To nechávám na jejich matce, když je potřeba.“

„Takže je v pořádku? Řekněte mi aspoň tohle.“

„Ne, pojede do nemocnice s frakturou lebky." Mick si bolestně povzdechl a spustil ruce. Už neměl sílu použít pěsti, ale ještě tady neskončil. „Dlužíš mi nějaké vysvětlení, Gallaghere."

Shawn přikývl. „Hm. A chcete ho tady ve dveřích, nebo radši v kuchyni u whiskey?"

Mick si zamýšleně promnul bradu a měřil si soupeře. „Whiskey bych si dal."

Zlost v něm ještě bublala, ale následoval Shawna do kuchyně a počkal, až vytáhne láhev a nalije slušnou dávku Jamesona do silných sklenic.

„Nesednete si, pane O'Toole?"

„Máš vychování, co? I za takové situace." Mick se zamračeně posadil, vzal si sklenici a zadíval se na Shawna přes její okraj. „Tak ty sis začal s mojí dcerou?"

„Ano."

Mick stiskl zuby. „A jaké máš s Mary Brennou úmysly?" „Miluju jí a chci si ji vzít."

Mick si sykavě vydechl. Prohrábl si vlasy, obrátil do sebe whiskey a natáhl ruku pro další. „Tak proč to kruci neřekneš rovnou?"

„No..." Shawn se opatrně chytil za bradu a pohnul s ní ze strany na stranu. Nic zlomeného, jen naražená čelist. „Protože mám dilema."

„A jaképak?"

„Ještě jsem to Brenně neřekl. Až to udělám, nejspíš se začne cukat. Snažím se vymyslet, jak to udělat, aby měla

dojem, že je to její nápad. Pak se teprve začne snažit a nutit mě, abych na to přistoupil."

Mick chvíli zíral, pak zavrtěl hlavou a odložil sklenici. „Páni, ty ji ale dobře znáš."

„Znám. A miluju ji z celého srdce a chci s ní být do konce života. Nic si nepřeju víc. Takže..." Shawn do sebe vyčerpaně obrátil whiskey. „Takže víte všechno."

„Ty teda umíš člověku vzít vítr z plachet." Mick se znova napil. „Mám svoje holky moc rád, Shawne. Každá z nich je můj poklad. Když jsem nedávno vedl Maureen k oltáři, byl jsem pyšný a zároveň

mi to lámalo srdce. Taky to jednou poznáš. A brzo mě to čeká s Patty. Obě si vybraly moc příjemné muže."

Nastavil skleničku a počkal, až mu Shawn dolije. „Brenna má rozum a dobrý vkus. Možná i lepší než její sestry."

„Tak to děkuju." Shawn si s úlevou dal druhou skle-ničku. „Kéž by na to přišla sama co nejdřív. Je to tvrdá palice, jestli nevádí, že to říkám."

„Nevadí a jsem na ni hrdý." Mick se trochu uvolnil. „Ale to, co teď mezi vámi je, teda neschvaluju." Viděl, že Shawn má dost odvahy, aby se mu podíval do očí, ale dost rozumu, aby mlčel. Kdo by si pomyslel, že si Brenna najde někoho stejně tvrdohlavého? „Ale už máte oba svůj věk," pokračoval Mick. „Můj souhlas nebo nesouhlas vám stejně nezabrání, abyste... Ne, k tomuhle se už radši nebudu vyjadřovat."

Chvíli popíjeli mlčky.

„Pane O'Toole..."

„Myslím, že už bys mi mohl začít říkat Micku."

„Micku, toho s Mary Kate moc lituju. Přísahám, že mě nikdy nenapadlo..."

Jen mávl rukou a nenechal Shawna domluvit. „Za to nemůžeš. Naše Katie má svoje krásné představy a citlivé srdíčko. Nelíbí se mi, že ji teď bolí, ale to není ničí vina."

„Brenna si to bude vyčítat a nebude mě chtít vidět. Kdybych ji nemiloval, třeba bych ji nechal."

„To chce čas." Mick dopil další whiskey a pomyslel si, že je docela hezké někdy se po ránu lehce opít. „Až budeš starší, porozumíš síle času. Což neznamená, že máš posedávat a nechat to být."

„Hledám nějakou půdu," řekl Shawn bez přemýšlení. Whiskey už udělala své, a tak mu to ani nevadilo.

„Cože?"

„Pozemek, co bych mohl koupit. Pro Brennu. Ráda by si dům postavila sama, nemyslíte?"

Mickovi vhrkly slzy do očí. „To byl odjakživa její sen."

„Vím, že by chtěla něco vybudovat od základů, a doufám, že dostane příležitost při stavbě té hudební scény."

„Jo, pomáhal jsem jí kreslit plány."

„Mohl byste se postarat, aby se ke mně dostaly? Možná mi je teď ani nebude chtít dát."

„Přinesu ti je zítra."

„Prima. Ten sál je pro nás důležitý, i pro Brennu a celý Ardmore. Ale vlastní dům, domov... to je něco víc než byznys."

„To ano a pro ni rozhodně."

„Kdybyste věděl o něčem vhodném, dáte mi vědět?"

Mick vytáhl kapesník a vysmrkal se. Potěšilo ho, že mu Shawn dolil skleničku bez požádání. „Dám." Pak přimhouřil oči a zadíval se na Shawnovu zrudlou bradu. „Co tvůj obličej?"

„Bolí to jak stará mrcha."

Mick se od srdce zasmál a přitůkl si se Shawnem. „Tak to už je něco."

Zatímco se Mick se Shawnem družili nad whiskey, Mollie měla plné ruce práce. Skoro hodinu jí zabralo, než uklidnila Mary Kate a odvedla ji do postele, aby si trochu zdřímla. Protože ji samotnou rozbolela hlava, přitiskla si prsty na víčka, aby ulevila tlaku, než se vydala za Brennou.

Připomněla si, že si přála mít hodně dětí a toho požehnání se jí dostalo. Byla za ně vděčná.

Ale při panence Marii taky unavená.

Brenna se choulila na posteli a oči měla zavřené. Vedle ní seděla Alice Mae a hladila ji po vlasech. U nohou postele si Patty otírala slzičky.

Byl na ně hezký pohled. Romantická Patty dala do takovéhle chvíle celé svoje srdce. Alice Mae uměla, díky-bohu, snášet cizí bolest klidněji.

Mollie pohybem ruky naznačila, aby obě odešly. „Promluví si s Brennou o samotě." Vystrkala je z pokoje, aniž stihly něco říct, a zavřela dveře.

Když přišla blíž, uviděla, jak Brenna ztuhla. „Omlouvám se." Brenna nechala oči zavřené a hlas měla nakrápľý. „Nevím, co víc říct, je mi to líto. Nesmíš mě nenávidět."

„Co je tohle za hloupost?" Mollie použila ráznější tón než u Mary Kate a zatřásla Brenniným ramenem. „Proč bych měla? Myslíš, že jsem tak stará a nevím, co mladá holka cítí?"

„To ne." Brenna se zoufale přisunula blíž a položila matce hlavu do klína. „Ale tohle je moje vina. Já si s tím začala. Chtěla jsem Shawna, tak jsem šla za ním a prostě mu to řekla. A nedala jsem pokoj, dokud... Je to přece jenom chlap."

„Víc mezi vámi není? Jen tyhle potřeby?"

„Ano. Ne." Vtiskla tvář matce do klína. „Já nevím. Na tom už stejně nesejde."

„Na ničem nezáleží víc."

„Nemůžu s ním být, po tomhle ne. Kdybys viděla, jak se na nás a hlavně na mě dívala. Ta bolest, než se začala zlobit. Vůbec jsem na ni nepomyslela." Převrátila se zpět na záda a zadívala se do stropu. „Myslela jsem jen na sebe a co se ve mně děje, když jsem s ním. A lhala jsem kvůli tomu tobě i tátovi. Copak mi ještě můžete věřit?"

„Neříkám, že lhát je správné, ale stejně jsem to poznala." Málem se usmála, když na ni Brenna překvapeně pohlédla. „Myslíš, že já jsem své matce svěřovala, že se v noci vykrádám z domu, abych se mohla líbat s Michaelem O'Toolem?" Při té vzpomínce se pousmála. „Jsme spolu pětadvacet let, přivedli jsme na svět pět dětí a moje matka pořád věří, že jsem každou noc před svatbou strávila ve své posteli."

Brenna si dlouze vzdychla, zvedla se, objala matku a položila jí hlavu na rameno. „Moc po něm toužím, mami, a je to strašně silné. Myslela jsem, že to přejde a oba se vrátíme k tomu, jak to bylo dřív. Ale nepřechází to. A teď jsem to pokazila, protože jsem Katie nedokázala říct: 'Tenhle je můj, najdi si jiného.' Nebo něco v tom smyslu. Jak se teď k němu můžu vrátit?"

„Řekni mi upřímně jednu věc." Mollie se odtáhla a zadívala se dceři do očí. „Zajímal by se Shawn o Katie, kdyby nebylo tebe?"

„Ale o to teď..."

„Odpověz mi."

„Ne." Bolestně si vydechla. „Ale nikdy by jí neublížil, kdyby nebylo mě."

„Udělal jste pár chyb, to ano, ale Mary Kate je za své city odpovědná sama. Sebeobětováním stejně nic nezměníš. A teď si odpočiň," dodala a políbila ji na čelo. „Bude se ti lip přemýšlet, až tě přestane bolet hlava. Nechceš donést čaj nebo třeba toust?"

„Ne, díky. Mám tě strašně moc ráda."

„Už nebreč. Další slzy by to tady vyplavily. Zuj se a odpočívej."

Stejně jako Mary Kate uložila Mollie i Brennu. Ještě chvíli u ní poseděla, a když Brenna ztichla, vstala, aby se mohl dostavit hojivý spánek.

Když procházela kolem okna, zarazila se a zírala na manžela, jak si to nejistým krokem šněruje k domovu.

„Prokrista, on je docela opilý a to jeste neru ani poledne " Chytila se za hlavu. „Co je tohle za rodinu?"

16

Přichystat se do práce byl pro Shawna těžký úkol.

Oblečený už našťestí byl, ale holení nepřicházelo v úvahu. I kdyby se odvážil přejíždět žiletkou po bolavé čelisti, tak i v tom stavu pochopil, že by se neskutečně pořežal.

Nechal to být, a když zakopl o boty, napadlo ho, že by bylo dobré se about.

Bub se svou zvrácenou povahou neměl na práci nic jiného než po něm lézt, a když se ho Shawn pokusil odstrčit, zaťal mu dráčky do ruky.

„Ty potvoro jedna!" Chvíli na sebe vztekle zírali z bezpečné vzdálenosti. „Musel jsem vydržet ránu od Micka, ale od tebe si to líbit nechám, ty malej satane." Vyskočil, ale kocour byl rychlejší a Shawn se bolavou bradou udeřil o podlahu. „Do hajzlu, tak to by fakt stačilo."

Když se zvedl na kolena, v hlavě mu zvonilo. Kocour si to ještě odskáče později. Ať si prozatím klidně myslí, že vyhrál. Pomsta bude o to sladší.

Ještě otráveny si třel škrábance a vyrazil z domu. Ze zvyku zamířil k autu, ale musel se chytit zahradní branky, aby neztratil rovnováhu.

Byl si jistý, že řídit může. Trochu alkoholu přece snese. Copak není Gallagher? Ale při své smůle by dnes nejspíš sjel z cesty a vyrazil si zuby o volant.

Radši půjde pěšky, rozhodl se. Pročistí si hlavu a urovná myšlenky. Vyrazil na cestu, snažil se vyhybat výmolům a dlouhou chvíli si krátil zpěvem.

Zakopl jen dvakrát a spadl jednou. Zato musel narazit kolenem na ostrý kámen. Zrovna se snažil postavit, a už byl nedaleko vesnice, když kolem projížděla Betsy Cloo-neyová s autem plným děcek. Zastavila vedle něj.

„Co se stalo, Shawne? Měls nehodu?“

Usmál se na ni. Měla hezké dětičky, všechny blond a modrooké. Starší dvě se vzadu hašteřily a ta nejmladší v sedačce užasle zírala na Shawna a přitom olizovala červené lízátko.

„Ahoj, Betsy. Jak se máš?“

„Naboural jsi s autem?“ Vyskočila a spěchala k němu, zatímco se zubil na její dcerku a k tomu vypadal, jako by se s někým popral.

„Ne, jen se procházím.“

„Máš krev na rukách a na puse modřinu. Taký roztržené kalhoty na koleně.“

„Fakt?“ Podíval se dolů a uviděl zabláčenou trhlínu. „Do hajzlu, teda omlouvám se,“ dodal rychle, protože si vzpomněl na děti.

Betsy už byla dost blízko, aby poznala a ucítila, o co jde.

„Shawne, ty jsi opilý.“

„Asi jo, trochu.“ Protože spolu chodili do školy, poplácal ji přátelsky po rameni. „Máš moc prima děcka, Betsy, ale ta starší právě dost mydlí svého bráchu.“

Betsy se ohlédla, vykřikla varování a děti toho okamžitě nechaly.

„Jako moje mamka,“ pronesl Shawn s obdivem. „Většinou stačilo, aby se ostře podívala a byl klid. No, já už musím.“

„Nastup si, proboha, odvezu tě domů.“ „Díky, ale musím do práce.“

Protočila oči a otevřela mu dveře auta. „Stejně si nastup, hodím tě tam.“ Ať si s ním poradí jeho rodina, pomyslela si.

„To jsi hodná, fakt díky, Betsy.“

Děti byly tak zaujaté opilým strýčkem Gallagherem, že ani nestačily zlobit, než ho Betsy vyhodila u hospody.

Zvesela jí zamával, pak otevřel zadní dveře, zakopl o práh a málem spadl na obličej podruhé. Zachytil se pultu a chvíli čekal, až se s ním kuchyň přestane otáčet.

Opatrným krokem opilce přešel k lince a vytáhl pánev a hrnec.

Zrovna se kroutil u otevřené lednice a přemýšlel, co by kruci s jejím obsahem provedl, když dovnitř vběhla rozčilená Darcy.

„Jdeš skoro o hodinu pozdě, a zatímco ses válel v posteli, jedou sem dva autobusy turistů a my pro ně nemáme nic než čipsy a oříšky.“

„Hned s tím něco udělám.“

„A co máme podle tebe napsat na menu, když...“ Zmlkla a dobře si ho prohlédla. Oči mu neklidně bloudily sem tam. „Podívej se na sebe, jak jsi špinavý a otrhaný. Vždyť tys pil.“

„Pil.“ Otočil se a věnoval jí bezelstný opilecký úsměv. „A dost.“

„Ty cvoku, radši si sedni, než upadneš.“

„Ale ne. Udělám rybí koláč, asi.“

„To určitě.“ Pobaveně ho odtáhla ke stolku a zatlačila na židli. Pak si prohlédla jeho odřenou ruku a usoudila, že tak zlé to nebude. „Zůstaň tady,“ nařídila a běžela pro Aidana.

„Jak to myslíš opilý?“ řekl, když mu tu novinku pošeptala.

„Myslím, že tomu slovu rozumíš. Jestli ne, tak se jdi podívat do kuchyně.“

„Proboha, na tohle nemám čas.“ V lokále bylo jen pár hostů, protože právě otevřeli, ale do půl hodiny mělo dorazit šedesát hladových turistů z výletu do Waterford City.“

„Tak zatím dohlídni na bar,“ nařídil.

„Tak to ne, tohle já si ujít nenechám.“ S tím ho následovala do kuchyně.

Shawn si právě srdceryvným hlasem prozpěvoval písničku o chladné Peggy Gordonové. Mírně se potácel a jedno oko držel zavřené, zatímco do misky vymačkával citron.

„Krucí, Shawne, ty jsi napůl ožralý.“

„Popravdě spíš na tři čtvrtě.“ Zapomněl, kolik šťávy už v misce má, a raději ještě trochu přidal. „A jak se máš ty, Aidane?“

„Vypadni odsad', než někoho otrávíš."

Shawn se uraženě otočil, ale musel se opřít o linku, aby zůstal stát rovně. „Jsem opilej, ale ne vrah. Rybí koláč upeču i ve spánku. A v kuchyni poroučím já, jestlis zapomněl."

Šťouchl se přitom palcem do hrudníku a málem sám sebe převrátil.

Snažil se zachovat si důstojnost, a tak zvedl bradu. „Takže jděte pryč a nechte mě pracovat."

„Co to máš s rukou?"

„To ten mizera kocour." Shawn nechal práce a zamračil se na rudé šrámy. „Ten si to ještě slízne, jen počkej."

„Teď bych spíš sázel na kocoura. Máš ponětí, jak se dělá rybí koláč?" zeptal se pak Darcy.

„Ani v nejmenším," odpověděla vesele.

„Tak běž zavolat Kathy Duffyové, jestli by neměla hodinku času, že tady máme pohromu."

„Pohromu?" Shawn se zmateně rozhlédl. „Jakou?"

„Tak pojď, ty kluku jeden."

„Kam."

„Do pelechu."

„Jestli ho vedeš nahoru," zavolala Darcy od telefonu, „tak ať tam po tom střízlivění nezůstane binec."

„Ty zavolej Kathy a postarej se o bar." Aidan popadl Shawna a vlekl ho ke schodům.

„Vařit můžu i opilej," bránil se Shawn. „Nevím, co vyvádíš. Jsou to jen rybí koláče." Pak Aidana mlaskavě políbil na tvář.

„Ty máš vždycky veselou opici, co?"

„A proč ne?" Shawn vzal bratra kolem ramen a zakymácel se. „Můj život je v řiti a přes whiskey se na něj aspoň lip kouká."

Aidan vydal několik chlácholivých zvuků a dovedl ho do Darcyiny útulné koupelny. „Takže jste se s Brennou pohádali?"

„Ne, spíš se všema ostatníma. Strávil jsem noc se ženskou, kterou si chci vzít. Povím ti, že je něco docela ji-nýho dělat to s holkou, co miluješ. Kdo by to řekl?"

Aidan uvažoval o potížích se Shawnovým svlékáním a o nepořádku, který by nastal, kdyby to neudělal. Pak opřel bratra o zed'. „Chvíli stůj, ano?"

„Dobře." Shawn se poslušně zapřel o stěnu. „Ona myslí, že jde jen o sex, víš?"

„Hm..." Aidan se co nejrychleji pokoušel Shawna zout, ale měl neskutečně zauzlované tkaničky. „Ženské jsou záhadné bytosti."

„Mně se holky vždycky líbily. A že jich je tolik druhů. Ale tohle je, jako když dostaneš zásah do srdce, takový horký a jasný. Už ji nenechám jít, a bašta."

„To je dobře." Zul mu boty, stáhl džíny, a se zručností člověka, který už to dělal mnohokrát, svlékl Shawna do-naha.

Protože tušil, co přijde, také si sundal košili a kalhoty. „Mazej."

„Nikam nejdu, jsem nahej, zavřeli by mě."

„Zaplatím kauci, neboj." Bez soucitu pustil ledovou vodu a strčil bratříčka pod sprchu.

Řev a kletby, které následovaly, mu málem protrhly bubínky. Ale Aidan to ustál, občas si pomohl pěstí a přidržel Shawnovi loktem hlavu, aby ji nechal pod vodou.

„Vždyť mě utopíš, ty parchantě."

„Ještě ne." Popadl ho za vlasy, aby se mu studená voda dostala i na obličej. „Zadrž dech, zavři pusu a přežiješ."

„Zabiju tě, jen co se dostanu ven."

„Myslíš, že mě to těší?" Aidan se smíchy zakuckal. „Bude ti lip. Co hlava, už funguje?"

Protože Shawn v odpověď něco zabublal, vydržel Aidan ještě chvilku a pak vodu zavřel. Raději zůstal stát dál, když bratrovi házel ručník. „Pořád vypadáš strašně, ale oči už máš jasnější. Nepozvracíš mě, že ne?"

I když měl nohy zesláblé, omotal se Shawn ručníkem a snažil se tvářit důstojně. „Topit mě je jedna věc a urážet druhá. Za tohle bych ti měl rozbít hubu."

Krize zažehnána, pomyslel si Aidan a povytáhl obočí. „To už myslím někdo zkoušel. Tu modřinu na bradě máš od Brenny?"

„Ne, od jejího táty."

„Mick O'Toole?" Aidan se zarazil při utírání svého hrudníku.
„Mick že ti jednu natáhl?"

„Jo, ale už jsme se usmířili." Shawn vylezl ze sprchy, našťvaný, že se příjemný alkoholový opar rozplývá a on už zase všechno cítí - bolavou tvář, ruku, koleno. A taky srdce.

„Takže jste se nejspíš opili spolu." „Tak nějak." Shawn sklonil záchodové víko, sedl si na něj a při oblékání Aidanovi všechno pověděl.

„Tos měl teda rušné dopoledne." Aidan mu položil ruku na rameno. „Poprosím Kathy, aby to vzala na celý den."

„Ne, zvládnou to. Aspoň se zaměstnám, než vymyslím co dál." Vstal. „Musím ji přesvědčit, Aidane, ať už tak nebo tak."

„Jednou jsi mi v těchhle věcech poradil. Tak teď ti to oplatím. Najdi ta správná slova. Pro každou ženskou jsou asi jiná, ale když to zvládneš, dozví se to nejdůle-žitější."

ež se vypravil dolů, dal Shawn do pořádku sebe i koupelnu. Nic mu nestálo za lekci, kterou by mu jinak Darcy udělila. Protože ho rozbolela hlava, našel ingredience na směs zvanou Gallagherův vyprošťovák a vypil ho plnou sklenici.

Necítil se o moc lip, ale už měl dojem, že den přežije bez větších problémů.

Podle soucitného pohledu, který mu v kuchyni věnovala Kathy Duffová, poznal, že o mnoho lip ani nevypadá.

„Tak pojd', hochu," mlaskla a podávala mu hrnek silného čaje. „Vypij to a trochu si vydechni. Tady je všechno pod kontrolou."

„Jsem vám moc vděčný. Nechal jsem tady po sobě pěkný binec."

„Kdyby člověk občas neměl svůj den, za co by život stál?"

Během hovoru zamíchala něco v hrnci a obrátila na pánvi. „Koláče jsou hotové a jdou rychle na odbyt. Měls tu čerstvé mušle, tak jsem uvařila polívku, která už se může nalívat, kdyby měl někdo zájem. Nejvíc lidí chtělo smažené brambory, ale nadělala jsem i bramborové placky."

„Vy jste poklad, paní Duffová."

Polichoceně zružověla. „Ale jdi. To by tvoje mamka pro moje děti udělala taky, kdyby bylo třeba." Rozdělila na talíře ryby, přidala hranolky a pak petrželku a nakládanou řepu.

Jako na zavolanou si pro objednané jídlo přišla Darcy. „Á, někdo vstal z mrtvých," řekla po krátkém pohledu na bratra. „Taky na to vypadáš."

„Už se jen trochu třese, nech ho být, zlatíčko."

Shawn se na sestru za zády paní Duffyové zazubil. „Budu potřebovat dvě polévky a dva kusy koláče, jednou s hranolky a jednou s plackami. A všichni si k tomu dají salát, co jste udělala, když byl můj bratr in-disponován."

„Hned to bude, drahoušku."

Darcy si nakládala jídlo na táč, pak na Shawna vrhla zlostný pohled a cestou ven si propěvovala.

„Obrátím hranolky, paní Duffyová, jestli si vezmete na starost saláty."

„Cítíš se na to, chlapče?"

„Už jo, díky."

„Nejlepší je se zaměstnat. Ale pozor na ruce, to jsou ošklivé škrábance." Plácla ho zlehka po paži. „Až se tady Brenna večer objeví, určitě to spolu srovnáte, věř mi."

Kdyby ho praštila po hlavě, byl by asi zaražený méně. „Brenna?"

„Myslela jsem, že jste se chytli," pokračovala Kathy zvesela a rozdělávala salát do misek. „Zamilovaní ptáčekové nezpívají jen hezké písničky."

Shawn se snažil vzpamatovat a zadíval se na dveře. „Darcy." Pronesl to s hořkostí a zlostí v hlase.

„Darcy?" rozesmála se Kathy. „Proč by mi Darcy měla vysvětlovat, co vidím na vlastní oči? Copak jsem tady včera večer nebyla?"

„Včera jsem s Brennou skoro nemluvil." Shawn se zamyšleně zaobíral hranolky. „Měli jsme oba moc práce."

„Takhle by odpověděla většina chlapů, ale ty jsi přece básník a musíš vědět, že někdy stačí jen pohledy. Vy dva jste měli oči jen jeden pro druhého, jakmile jsi vyšel z kuchyně. Ne že bych to už dlouhou dobu nečekala."

„Krucí," zaklel tiše, ale Kathy měla dobrý sluch.

„No a co? Není to hezké, že jste se konečně pohnuli stejným směrem?"

A k tomu pusů jako šlejířnu. „Víte, paní Duffýová, jde o to - a doufám, že budete diskřétní - že když Brenna uslyší, jak se mluví o tom, že jsme se pohnuli stejným směrem, nejspíš se rozběhne na opačnou stranu.”

Kathy zkontrolovala, jak mu jde smažení, a pak se natáhla pro misky na polévku. „Brenna přece slyší jen to, co se jí líbí. Je pěkně tvrdohlavá, bůh ti pomáhěj.”

Shawn vytáhl z oleje porci hranolků. „Tak to máte naprostou pravdu.”

„Znám vás už od chvíle, kdy jste byli jen kulička pod zástěrou svých matek.” Nalila do misek polévku a nešetřila knedlíčky. „A někdy před deseti roky - Jo, to bude deset let, protože to léto si náš Patrick zlomil ruku, když spadl ze střechy, kde neměl co pohledávat. To jsme jednou seděli s Duffym tady v hospodě, Brenna s rodinou u stolku a tys hrál na housle, zatímco tvůj táta obsluhoval u baru.”

Odmlčela se a vyrovnala do řady misky s polévkou. „A jak jsem si všimla, že po tobě pořád pokukuje a ty po ní občas taky, povídám manželovi, že z toho jednou něco bude.”

„Tehdy jsem si na ni takhle nemyslel.” „Ale myslel,” řekla Kathy klidně. „Jen jsi to ještě nevěděl.”

Blížil se začátek večerní směny a Darcy vyhlížela JD Brennu. A málem ji propásla, protože výjimečně vešla předními a ne zadními dveřmi.

„Dneska tady byl nával.” Darcy se přiloudala blíž a strategicky dostrkala Brennu do rohu k věšákům. „Shawn přišel pozdě,” pokračovala šeptem, „a k tomu namol. Co se vlastně stalo?”

„Teď o tom nechci mluvit. Hodně jsem toho zvorala.”

Darcy si ji prohlédla. „Vypadáš hrozně. Byla to malá, nebo velká hádka?”

„Se Shawnem žádná.” Zadívala se ke dveřím do kuchyně a přemýšlela, jak to celé zvládnou. „Tak on se opil, jo? Škoda že jsem na to taky nepomyslela. Nech mě pracovat, Darcy. Bude to dlouhý večer, a čím dřív začnu, tím dřív skončím.”

Jestli někdo čekal, že se s tím spokojí, tak to neznal Darcy Gallagherovou. Při první příležitosti vešla do kuchyně, předala

objednávky a zadívala se na bratra. Vypadal o něco lip, ale hlavně byl střízlivý.

„Brenna přišla." Darcy si všimla, jak Shawn při válení těsta vypadl z rytmu. „Vypadá dost nešťastně. A ty taky."

Pokračoval v práci. „To bude dobré."

„Třeba vám pomůžu."

Pousmál se. „A proč?"

„Protože ona je moje nejstarší a nejlepší kamarádka a ty nějakou nešťastnou náhodou můj brácha."

Pobavila ho. „Tohle musíme zvládnout sami, Darcy."

„Odmítáš pomoc experta na danou oblast."

Začal krájet těsto na úhledné čtverce. „Nechám si tě do rezervy, jestli ti to nevadí."

„No jak chceš." Otočila se, ale pak ještě zaváhala. „Záleží ti na ní?"

Protože uměla číst jeho výrazy, raději držel hlavu skloněnou. „Myslíš, že nevím, že bys jí hned vysypala všechno, co řeknu?"

„Nevysypala, kdybys mě o to požádal."

Ted' se na ni podíval. Věděl, že by si radši překousla jazyk, než porušila slovo. „Tak tě teda žádám. Mám po-

cit, že se zrovna pohybuju nad propastí. Jestli uklouznu a něco zvorám, je po všem."

„Tak dej pozor, kam šlapeš," poradila mu a vrátila se do lokálu.

Hluk začal narůstat. Hosté se zklidnili, až když začala hrát hudba, a do hlasité debaty se dali vždycky o přestávkách. Brenna točila pivo oběma rukama a mezitím poslouchala, jak Jack Brennan vypráví vtip o princezně a žabákovi. Třebaže to nebylo od srdce, nakonec se s ním zasmála.

Když se kapela začala připravovat na vystoupení, nařídila si, že jí nebude věnovat pozornost. Ani v nejmenším. Zvlášť té blond'até zpěvačce ne.

To byl přesně typ, ke kterému by se Shawn vrátil. Jak dlouho by mu to trvalo? Měsíc, týden nebo by stačila jedna mizerná noc, aby se začal scházet s jinou?

„Skoro se bojím zeptat," řekla Jude, když se usadila na stoličce, „ale mohla bych dostat jednu minerálku?"

„Mohla." Brenna vzala sklenici a vzpomněla si i na led, americký zvyk, na nějž si Jude potrpěla. „Proč by ses měla bát?"

„Protože se tváříš, jako bys někoho chtěla praštit, a nechci to být já."

„Spíš bych dala jednu sobě nebo té blond zpěvačce támhle."

„Eileen? Pročpak?"

„Třeba proto, že má prsa." Brenna před Jude postavila sklenici a snažila se problémy odsunout. „Dneska ti to sluší, Jude Frances. Vypadáš spokojeně."

„To taky jsem. Přibrala jsem další kilo a už nedopnu kalhoty."

Brenna si vzala od hostů drobné a začala točit další pivo. „Aspoň využiješ všechny mateřské šaty, co tě Darcy přiměla nakoupit. Nechceš radši ke stolku kvůli žádům?"

„Ne, je mi tu takhle fajn. Zůstanu jen na polívku a první sadu písniček."

„Ty chceš polívku?" Brenna to vyslovila skoro jako obvinění, až to Jude zarazilo.

„No, napadlo mě to."

„Tak to potřebuješ stolek," dodala ostře. Když si Jude sedne ke stolku, bude muset do kuchyně zajít Darcy.

„Ne, nepotřebuju. Už jsem o problémech se Shawnem něco zaslechla, ale asi to nevyřešíš, jestli nedokážeš ani vejít do kuchyně a křiknout polévka."

„Možná to řešit nechci." Když Jude jen mlčky položila ruce na bar, Brenna našťavaně sykla. „Víš, vdané ženské jsou někdy pěkně otravné." Dotočila pivo a vyměnila ho s hostem za drobné. „Vidí všechno růžově jako v pohádce," pokračovala, „ale všude to tak není."

„Souhlasila bych až na jednu věc. Teda dvě věci. Car-ricka a Gwen."

Brenna si odfrkla a začala točit další dvě piva. „S těmi nemám nic společného. Já ti povím, jak taky končí pohádky," vzpomněla si na vtip, co vyprávěl Jack. „Princezna žabáka nepolíbí, ale udělá si k večeři žabí stehýnka. Pro polívku ti skočím."

Připravená na hádku rozrazila dveře do kuchyně. Shawn stál u sporáku s naběračkou v jedné a vařečkou v druhé ruce. Vlasy se mu

horkem mírně kroutily a potřebovaly zastříhnout. Nebyl oholený, což se stávalo zřídka, ale i pod jednodenním strništěm se mu rýsovala modřina.

Než Brenna stihla promluvit, pronikl z lokálu do kuchyně příjemný hlas zpěvačky. Aniž měla důvod, naštvalo ji to.

„Potřebuju jednu polívku.“

„Je ohřátá,“ prohodil klidně, protože dobře odhadl její náladu.

„Mám plné ruce, naliješ si ji sama?“

„Každý teď má plné ruce práce,“ zavrčela, ale šla si pro misku.

„Co to máš s obličejem?“

Promnul si bradu. „Nedával jsem pozor na cestu.“ „Aha. Slyšela jsem, že ses pěkně namazal. To ale není řešení.“

Shawn viděl, že se rozhodla pro zlost, místo smutku a deprese, což se mu zdálo docela dobré. „V tu chvíli to pomohlo.“

Nalila do misky polévku a postavila ji na táč. „A teď?“

Měl chuť se naklonit, jak měli oba plné ruce, a políbit ji. Místo toho jen trhl ramenem. „Teď musím být ještě opatrnější, kam šlapu.“ Naschvál si začal pobrukovat melodii, co zpívala Eileen.

„Ty myslíš, že je to takhle snadné? Tak to se mylíš. Probereme to po směně.“

Nechal jí poslední slovo, protože chtěl stejně navrhnout to samé. Když se zuřivým výrazem odešla, bylo mu o něco lehčeji u srdce.

árek turistů z Clevelandu se napil přes míru. Brenna pak pomáhala Aidanovi nasměrovat je k jejich motelu pěšky, protože se obávali, že by si při pokusu odjet na kolech zlámali vaz.

Shawn si to správně načasoval a vyšel za nimi ven. „Tak se vám je podařilo dostat pryč? Myslel jsem, že možná budete potřebovat pomoc.“

„Nějak už se tam dopotácejí.“ Aidan sledoval, jak dvojice křížuje ulici, a zavrtěl hlavou, když začali falešně prozpěvovat „Whiskey, ty jsi ďábel“. „Americký děcka těsně po škole. Ale co by to bylo za cestu, kdyby se aspoň jednou neopili v irské hospodě, že jo?“

Zachytil Shawnův pohled a pochopil jeho význam. „Byl to dlouhý den, takže padla. Díky za pomoc, Brenno.“ „Nemáš zač. Dobrou noc, Aidane.“ „Pro nás dva byl rozhodně delší,“ promluvil Shawn, když s Brennou osaměli.

„A ještě nekončí. Prošla bych se po pláži, jestli nemáš nic proti.“

„Tak dobře.“ Nevzal ji za ruku, jen šel vedle ní s rukama v kapsách. „Je hezký večer a měsíc v úplňku.“

„Aspoň nezmrzneme a nespádneme na nos.“

Musel se zasmát. „Ty jsi tedy romantický blázínek, Mary Brenno.“

„Spíš jen blázen, když jsem si s tebou začala a věděla o citech své sestry.“

„Stejně bych je nemohl nikdy opřít. S tím se nedá nic dělat. Je mi líto, že je zraněná a že jsi to odnesla ty. Mám dojem, že se tomu nedalo vyhnout.“

„Mohla jsem počkat, až ji to přejde, což se určitě stane.“

„Takže jsem snadno zapomenutelný?“

Krátce na něho pohlédla. „Možná to pošramotí tvoje ego, ale tak to chodí. Je jí sotva dvacet a má v očích hvězdičky.“

„Kdežto ty už ne.“

„Já vidím docela jasně. Tohle jsem začala já a taky bych to ukončila. Připravovala jsem se na to, ale tím by se nic nevyřešilo. Mary Kate by nezapomněla a neodpustila mi jen proto, že už s tebou nechodím. Jestli má dospět, musí se naučit snášet i těžkosti.“

„Chceš to rozhodnout za nás všechny?“

Protože se zastavil, obrátila se k němu. Měsíční svit se mu opíral do zad a na hladině i v písku vytvářel dojem tekutých perel. V tom světle si všimla, že už nemá klidný, ale rozzlobený výraz.

„Někdo musí.“

„Vždycky jen ty? Možná toho mám dost. Možná bych měl radši zase klid, než vydržet mezi dvěma ženskými, co by nejradši kousaly a škrábaly.“

Uraženě se na něj zadívala. „Já nekoušu a neškrabu a nechtěla jsem se s Mary Kate prát, prostě se to stalo.“

A jestli už mě máš dost,“ dodala, „tak to je docela jiná písnička než dneska ráno.“

„Já umím hodně písniček. Jestli si o mně ale nemyslíš nic dobrého, asi bychom to měli ukončit. Sex si nejspíš oba najdeme jinde, až budeme mít náladu.“

„Nejde jen o sex.“

No konečně, pomyslel si. „Že ne?“ Přistoupil blíž a tlačil ji směrem k vodě. „Neříkalas, že nic jiného ode mě nechceš?“

„Ano.“ Co to měl za oči? uvažovala. Tmavé jako noc a docela nečitelné. „Záleží nám na sobě. Nechci, abys to takhle snižoval.“

„Ale klidně bys mi nařizovala, co mám a nemám udělat?“ Chytil ji vteřinu předtím, než by vstoupila do příboje. „Copak bys stála o chlapa, který si nechá tak snadno rozkazovat?“

„Shawne.“ Zvedl ji v náruči a uslyšel, jak jí srdce hlasitě bije. „Pusť mě.“

„Chceš přece, abych se tě dotýkal. I teď, když myslíš, že udělám všechno, co řekneš, si to přeješ.“

„Pyšná na to nejsem.“

Zvedl ji ještě o něco výš. „Do háje s tou hrdostí.“

Pak tvrdě rozdrtil své rty o její. Mohla se bránit a odstrkovat ho, ale neudělala to.

Poddávala se už proto, že tak zřídka něco vyžadoval. Potřebovala to. Začala se chvět a vyslovila jeho jméno.

„Mohl bych si tě vzít hned tady a teď.“ Prudce ji pustil na nohy. „Uvažuj, proč to tak asi je. Já už jsem o tom přemýšlel.“

Teď nedokázala vůbec myslet, protože jí srdce dunělo jako ten příboj za jejími zády. „Jdu domů.“

„Tak jdi, nedržím tě.“ Strčil si ruce do kapes, aby se o to nemohl ani pokusit. „Ale uvědom si, že já za tebou nepoběžím. Musíš si to ujasnit sama. Víš, kde mě najdeš.“

Odešla. Shawn věděl, co dokáže hrdost, ale také potrebovala přemýšlet. Dala se do běhu, teprve když se dostala na silnici.

„Takhle se snažíš okouzlit ženu?“ Carrick stál v nízkém příboji, v ruce držel stříbrnou flétnu a krátce na ni zahrál. „Jaké to vy smrtelníci máte podivné způsoby?“

„Vím dobře, co dělám.“

„Nebo si to jen myslíš, ty chytráku. Jestli ji miluješ, proč ji necháváš takhle odejít?“

„Právě proto, že ji miluju.“ Prudce se otočil na Car-ricka, protože už neudržel zlost na uzdě. „Tys to se svou ženou kdysi taky nezvládl.“

Carrickovi se zablýsklo v očích a blesk protáhl i hvězdnou oblohu. „Chceš se se mnou snad srovnávat, Gal-laghere?“ Vystoupil z příboje a měkké kožené boty měl suché. „Maminka tě nevarovala, že magické bytosti se nemají pokoušet?“

„Já se tě nebojím, Carricku. Potřebuješ mě. Dopadl jsi tak, že i se svou mocí a kouzly se neobejdeš bez obyčejného smrtelníka. Tak si nech výhružky i světelnou show, mě to neohromí.“

Carrick utišil svou zlost. „Cha. Ta žena si myslí, že už tě zná, ale ještě bude mít co objevovat. Dej si pozor, abys jí neodhalil všechno příliš brzy a nevyplašil ji.“

„Jdi k čertu.“

Carrick se zazubil. „Ten mě nedostane,“ řekl a za zvuku své písňaly se vytratil.

17

renna se vydala na první ranní mši. Vzduch v malém kostelíku byl provoněný voskem a svěcenou vodou. Vždycky měla dojem, že svěcená voda má zvláštní kovovou vůni. Jako dítěti jí maminka vysvětlovala, že je v ní boží požehnání. To jí poskytovalo útěchu, když smočila prsty v kostelní fontánce nebo ve studni svatého Declana.

Někde v zadní lavici pobrekávalo děcko, které se matka snažila uklidnit domlouváním a hlazením. To Brenně nevadilo. Bylo by zvláštní, kdyby při mši žádné z dětí nekňouralo a nešilo sebou na lavici v naškrobených ša-tičkách.

Měla ráda tenhle rituál i známé prostředí. Poskytovaly čas na zamyšlení, což bylo někdy stejně prospěšné jako modlitba.

Musela najít řešení. A pokud měla napravit napáchanou škodu, bylo třeba se rozhodnout rychle. Když se tenká prasklinka neopraví, něco se může protrhnout a definitivně rozbít.

Myslela na poničený vztah se sestrou, na problém, který by mohl přebít i jejich pokrevní a citové pouto. Část viny nesla ona sama. Kdyby se nesnažila o nápravu, mohlo by to poznamenat celou rodinu. Správný postup ukáže, jestli je pouto pevné, nebo má trhliny.

Totéž platilo i pro Shawna. Jejich vztah stál na celoživotním přátelství, náklonnosti a vzpomínkách. Nemohla jen nečinně přihlížet, jak se bortí.

Volba byla na ní. A kroky k řešení na dosah. Nejlépe začít hned. Vyklouzla z kostela pár minut před koncem bohoslužby. Tak se vyhnula každému, kdo by chtěl klábosit a vyptávat se na její rodinu. Domů odjela s poněkud staženým žaludkem, ale pevným rozhodnutím, jaký krok je třeba udělat.

„Tady jsi.“ Mollie, oblečená do kostela, se s ní srazila u dveří. „Slyšela jsem, že jsi odešla brzy.“ „Byla jsem na mši.“ „Fajn, taky se tam chystáme.“

„Mary Kate dorazí později.“ Brenna se vydala po schodech nahoru. „Může si vzít moje auto.“

„Brenno, nechci v tomhle domě žádné hádky v boží den.“

„Nebudou,“ slíbila Brenna a rozhodla se hádat jinde, pokud to bude nutné.

Došla nahoru, právě když otec otevřel dveře ložnice. Tvář měl zarudlou po holení a ve světlých vlasech brázdy od hřebenu. Pohled na něj Brennu dojal.

„Tati.“

Cítil se v její přítomnosti poněkud trapně a tušil, že to ještě chvíli potrvá. Všiml si slz v jejích očích, a to nemohl snést. „Matka nás žene na mši.“

„Už jsem tam byla.“

„Aha.“ Šoupl nohama. „Zítra chci začít hodně brzo. Schody u O'Learyho se definitivně propadly, jak jsem

242

předpověděl. Naneštěstí i s O'Learym, což si zasloužil, když je nechal shnít. To bude první, co musíme dát do kupy.“

Pochopila, že by tu práci zvládl kterýkoli z nich sám. Tím, že ji chtěl vzít s sebou, zahojil jednu důležitou jizvu. „Budu tam. Tati...”

„Přijdeme pozdě, jestli budete zdržovat,“ zavolala zezdola Mollie.

„Zítra je taky den,“ řekl tedy Mick, a když odcházel, zlehka se dotkl Brenniny paže.

Brenna se zhluboka nadechla. „Všechno do zítřka nepočká,“ zamumlala a otevřela dveře k sestrám do pokoje.

Alice Mae seděla trpělivě na posteli, boty měla naleštěné a zlatavé vlasy hladce sčesané. Mary Kate si před zrcadlem černila

řasy. Oči měla ještě trochu zrudlé pláčem, přesto stáhla rty do přísné linky, když uviděla Brennu.

„Alice, mamka volá. Už běž.“

Mary Kate pohodila hlavou. „Jdu taky.“

„Ne, ty ne,“ Brenna se postavila mezi ni a dveře. „Když tak stihneš pozdější mši.“

„Tebe poslouchat nemusím.“

„Ale mohla bys jít se mnou ven, protože jsem mamce slíbila, že se tady hádat nebudeme. Nebo můžeš dál trucovat jako dítě. Jestli už jsi dospělá, počkám na tebe v autě.“

Do pěti minut se Mary Kate vyloudala z domu a nasedla k Brenně. Měla navíc ještě nalíčené rty. Brenna nikdy nepochopila, proč ženy nosí make-up jako nějaký svůj štít nebo zbraň.

Pak si vzpomněla, že si její předkové barvili před bitvou tváře na modro.

Za neutrální půdu nebo možná trochu sestřino území považovala hotel na útesech, a tak u něj zaparkovala. Vystoupila a vydala se do kopce, protože věděla, že ji sestra bude následovat.

„Kam jdeš?“ chtěla vědět Mary Kate. „To mě chceš shodit z útesů?“

„Na místo, ke kterému máme úctu a kde si snad nevje-deme do vlasů.“

Přešly po stezce útesy, kde foukal ostrý vítr. Zima se ještě docela nevzdávala, ale na loukách se objevovaly první jarní květiny a ptáci už zpívali hlasitěji.

Minuly ruiny katedrály připsané svatému Declanovi i jeho studnu a tři prastaré kamenné kříže, až došly na starý hřbitov.

„Tohle je svatá půda,“ promluvila Brenna. „Právě tady jsem ti chtěla říct, že jsem udělala chybu. Jsi moje sestra a moje krev a já jsem nebrala v úvahu tvoje city. Ne tak, jak bych měla. Moc se za to omlouvám.“

Mary Kate to vyvedlo z rovnováhy a snad jen proto se rozčílila. „Myslíš, že tímhle se to spraví?“

„Myslím, že nic jiného říct nemůžu.“

„Takže se ho vzdáš?“

„Chtěla jsem," začala Brenna pomalu. „Už jen z hrdosti, že to dokážu kvůli tobě. A že ty pak uvidíš, co jsem obětovala, a budeš spokojená. A taky kvůli pocitu viny, že jsem udělala něco, co ti ublížilo, a rozchod se Shawnem bude můj trest."

„Chovala ses tak, že viny je víc než hrdosti."

Brenna pocítila zlost, ale zahnala ji. Zнала svou sestru dobře a věděla, jak snadno umí vyvolat hádku, aby dosáhla svého.

„Necítím vinu za vztah se Shawnem, ale jen za to, že jsem ti ublížila a ztrapnila tě." Klid, s nímž to vyslovila, dodal jejím slovům váhu. „Jen proto jsem byla ochotná ho opustit jako milence a možná i jako kamaráda. Ale když jsem nad tím víc přemýšlela, přišlo mi to, jako bych se podvolovala vztekání malého dítěte, a tím bych ti přece žádnou úctu neprokázala."

„Prostě to jen překrucuješ, aby mohlo být po tvém."

244

Čtyři roky, které je dělily, se náhle zdály jako čtyřicet let. Brenna pocítila velkou únavu. V sestřině hlase slyšela vzdor a slzy, jako když se kdysi hádaly o poslední sušenku v balíčku.

„Jestli Shawna chci? Ano, chci. Ještě nevím, co z toho bude, ale tu touhu nemůžu popřít. Tak ti jako žena ženě říkám, že mě chce taky. Je mi líto, Mary Kate, že ti to působí bolest, ale on se na tebe nedívá stejným způsobem."

Mary Kate vystrčila bradu a Brenna si uvědomila, že by se na jejím místě zachovala stejně. „Možná by se díval, kdybys mu nezahřívala postel ty."

Stáhl se jí žaludek, ale přikývla. „Ano, spím s ním. Nehodlám toho nechat proto, abych ti tam udělala místo. Ještě včera možná ano, protože jsem nemohla snést, jak je ti mizerně. Ted' se na tebe dívám s jasnou hlavou a už nevidím bolest, jen zlost."

„Jak můžeš vědět, co k němu cítím?"

„Nemůžu. Pověz mi to."

Pohodila hlavou, až jí vlasy začaly létat ve větru. „Miluju ho." Bylo to vášnivé a romantické prohlášení, to Brenna musela ocenit, protože sama by to asi nedokázala.

„Proč?"

„Protože je hezký, něžný a hodný." „Jo, to asi bude - ale Clooneyovic štěně taky. A co jeho nedostatky?" „Žádné nemá."

„Jistěže má." To vědomí Brennu trochu uklidnilo a roz-něžnilo. „Je paličatý, pomalý a roztržitý. Občas jako by člověk mluvil do zdi, protože se v myšlenkách toulá bůhvídkde. Není ani trochu cílevědomý a neustále ho někdo musí postrkovat, jinak by se nikdy nehnul z místa."

„Takhle ho vidíš ty."

„Vidím ho, jaký je, ne jako hezký obrázek z knížky. Mary Kate," postoupila o krok blíž, ale na dotek bylo ještě brzy, „buďme upřímné. Jeho vzhled i chování v ženách probouzí touhu. Dobře chápu, co v tomhle ohledu cítíš. Vždyť jsem ho chtěla už od doby, kdy jsem byla stará asi jako Alice Mae."

Mary Kate se zablýsklo v očích. „Nevěřím ti. Ty nikdy na nic nečekáš."

„Myslela jsem, že to přejde. A později, že bych ze sebe jen dělala blázný." Brenna si prohrábla vlasy, které si zapomněla stáhnout. „Pak už to začalo být víc než chtění, spíš potřeba."

„Ty ho nemiluješ."

„Možná ano." Jakmile to vyslovila, musela se chytit za srdce, jako by ji tam právě něco těžce zasáhlo. „Asi ano," opakovala a pak se náhle sesunula na kolena. „Panebože, co si jen počnu?"

Mary Kate jen oněměle zírala. Její sestra zbledla ve tváři, kývala se na kolenou a svírala ruku na hrudi, jako by jí hrozil infarkt. „Nech toho, jen přehráváš."

„Nějak se nemůžu pořádně nadechnout."

Mary Kate přistoupila k Brenně a žďuchla ji do zad.

Brenna se hvízdavě nadechla a vydechla. „Díky." Ochable se svezla na paty. „S tímhle se teď neumím vypořádat. To nejde. Už tak je toho na mě moc a takhle se to jen zhorší. Kruci."

Protože se Brenna nedokázala zvednout, posadila se Mary Kate vedle ní. „Možná bych ti odpustila, kdybys do něj byla zamilovaná. Neříkáš to jen proto?"

„Ne. Neřekla jsem, že jsem, jen že možná." Brenna zoufale popadla sestru za ruku. „Ale nesmíš to nikomu říct. Přísahvej, že to nikde neřekneš, nebo tě zaškrtním."

„Proč bych to proboha dělala? Abych si připadala jako ještě větší pitomec?"

„Třeba mě to přejde."

„Proč bys chtěla, aby to přešlo?"

„Být zamilovaná do Shawna?" Brenna si promnula tvář a zajela rukama do vlasů. „To by teda byla katastrofa.

Vždyť bychom se do roka oba pominuli - já chci všechno hned vyřešit a on je neustále zasněný. Neumí ani zastrčit šňůru do zásuvky, natož něco opravit."

„A co na tom? Ty všechno spravíš. On je snílek, jinak by neskládal takovou hudbu."

„A k čemu to je, když s ní nic nedělá?" mávla rukou Brenna. „To je fuk. O tohle jsme na začátku stejně nestáli. Chovám se jako pitomá ženská a štve mě to. Proč holky vždycky musí změnit přitažlivost na lásku?"

„Možná se láska pod přitažlivostí schovávala celou dobu."

Brenna zvedla hlavu. „Proč se najednou chováš tak rozumně?"

„Asi proto, že mi už nevyhrožuješ jako malé holce. A když tě teď vidím, napadá mě, že to možná není láska, co k němu cítím. Rozhodně se neklepu a nekácím, to je jasné." Zaklonila se a trochu ušklíbala. „Taky mě docela uspokojuje vidět tě takhle vystrašenou. Ještě včera jsi mi málem vyškubala vlasy."

„Však jsi mi to vrátila."

„Tys mě přece naučila se prát." Mary Kate ucítla slzy dojetí.

„Omlouvám se, že jsem ti nadávala. Bylo to ze vzteku." Otřela si oči. „Omlouvám se i za to, co jsem si o tobě napsala do deníku. Teda aspoň za něco."

„Snad mi odpustíš." Vzaly se za ruce. „Nechci, aby mezi námi stál on, nebo kdokoli jiný. Jen tě prosím, abys mě nenutila ho opustit."

„Aby ses pak cítila v právu a já provinile? Tak to sotva." Mary Kate se mírně pousmála. „Seženu si vlastního chlapa, když budu chtít. Ale..." Naklonila hlavu ke straně. „Jedno bys mi mohla říct."

„Co?"

„Opravdu líbá tak, jak si to člověk představuje?“ „Když se do toho dá, dokáže ti podlomit kolena.“ Mary Kate si povzdechla.
„Napadlo mě to.“

* *_ *

renna došla k domku, ale v hlavě ještě neměla vůbec jasno. Podle toho, jak slunce vykukovalo zpod mraků, to vypadalo na slabý déšť.

V takový den by bylo příjemné schoulit se u krbu. Ale z komínu chalupy na Vílím kopci samozřejmě kouř nevycházel. Shawn velmi často zapomínal zatopit.

Auto tam nestálo, asi se vypravil do kostela. Počká na něho. Prošla zahradní brankou, zadívala se vzhůru do okna a napůl očekávala, že uvidí zelené oči lady Gwen za záclonou. Ale nikde se nic nepohnulo, ani smrtelník, ani duch.

Vešla dovnitř a málem zakopla o zablácené pracovní boty, které tu večer shodil. Odstrčila je stranou a vstoupila do malého salonku, kde chtěla zatopit.

Na pianu byly rozházené notové listy, na stolku zbyl hrnek od čaje. Vedle stála menší zelená láhev s trsem zahradních květín.

Na takové věci nezapomínal, bavila se v duchu. Na čištění bot ano, stejně jako někdy ona, ale květiny do domu nosíval často.

Proč na takové věci nemyslela? Měla přece ráda dům vyzdobený květinami a svíčkami a jejich smíšenou vůni, co se jemně vznášela ve vzduchu. Ona by spíš vyčistila komín a nanosila rašelinu nebo dřevo do krbu, ale na milé drobnosti, které vytvářely kouzlo domova, nějak zapomínala.

Pověsit záclony je jedna věc, usoudila, myslet na krajky druhá.

Když roztopila krb, sedla k pianu. Pracoval na něčem včera v noci? Měl na ni zlost. Dostal to ze sebe hudbou, nebo jen snil?

Shawnovo srdce je v jeho muzice. Zachmuřeně se probírala listy popsanými notami a slovy. Jestli je to pravda, proč nechá svoji hudbu takhle zahálet? Proč s ní něco nedělá?

Z48

Copak mohla tolik stát o muže, který nemá ani trochu ctižádosti? Tohle nemohlo stačit někomu, kdo v sobě má tolik světla. Přece ho musí nějak využít.

„Ty perly, co ti k nohám házím," četla si šeptem nový text, „jsou jen slzy měsíce. A s každým tepem svého srdce, vypláču slzí tisíce. Snad se ta zlá kletba krátí a věrná láska mi tě vrátí."

Takže on zpívá o legendách? pomyslela si Brenna. A na co tedy čeká? Rychle noty odložila, protože zaslechla jeho auto.

Všiml si, že se kouří z komína, a pochopil, že to zaříf dila Brenna. Ještě netušil, jak se zachová, ale spoléhal, že stejně jako v hudbě ho pokračování napadne.

Vešel do domu ve chvíli, kdy se objevila na prahu salonku.

„Rána jsou ještě chladná, zatopila jsem."

Přikývl. „Dáš si čaj?"

„Ne." Nedokázala rozluštit jeho výraz a trochu ji to děsilo.

„Včera jsi na mě měl vztek. Ještě se zlobíš?" „Ani moc ne."

„Tak..." Pocit trapnosti byl něco nového a nedělal jí dobře. „Měla bych ti říct, že jsem si dneska promluvila s Mary Kate. V soukromí."

„Takže je to mezi vámi lepší?"

„Ano, je."

„To jsem rád. Doufám, že za nějakou dobu se bude cítit lip i v mé přítomnosti."

„Asi to chvíli potrvá, ale pokud jde o city... Potom co jsem jí vyličila všechny tvé nedostatky, myslí si, že už možná není tak zamilovaná."

Povytláhl obočí. „To od tebe bylo chytré."

„Shawne." Položila mu ruku na paži, když chtěl vejít do pokoje, a tak tam na chvíli ustrnuli v rámu dveří. „Mrzí mě, jak jsme to včera uzavřeli."

Věděl, že omluvy Brenna nevyslovuje snadno, a proto měly větší váhu. „Tak to mě taky."

„A tvoje nedostatky - teda většina z nich - mně tak moc nevadí."

Voněla nedělně, šampónem a polévkou, a měla tak provinilý výraz. „Takže i mezi námi je to lepší?" „To bych si přála."

Přešel k jedinému křeslu, kde se nevršily notové archy. „Tak si ke mně pojď na chvíli sednout."

V očích se jí úlevně zalesklo. Měla dojem, že ví, o co mu jde, a neviděla lepší způsob usmiřování. Posadila se mu na klín a natočila hlavu, aby mu zblízka viděla do tváře. „Zase kamarádi?"

„To jsme byli vždycky.“

„Skoro jsem nespala strachy, že už se to mezi námi nenapraví, i když jsme si to slíbili.“

„Zůstaneme přátelé. Je to všechno, co si teď přeješ?“

Místo odpovědi se naklonila a políbila ho. Její tichý povzdech do něho přešel jako něco teplého a známého. Přitáhl ji k sobě a chvíli ji něžně líbal a pak přešel rty k jejímu čelu.

Položil si její hlavu na rameno a objal ji. Chvilí zmateně čekala na jeho doteky na těch správných místech, ale dál ji jen mlčky držel, zatímco v krbu praskal oheň a na okna bušil déšť.

Brenna se postupně uvolňovala, poddávala se klidu a tiché intimitě.

Nikdy neměla milence, který by jí tolik rozuměl a který by s ní za deštivého dne takhle poseděl. Proto se do něho zamilovala? Nebo to cítila vždycky a neuvědomovala si to? Ať je pravda kdekoli, bylo třeba na to přijít a poskládat kousky k sobě.

„Napadlo mě,“ ozvala se, „jestli bys se mnou příští volný večer nezajel do Waterford City. Pozvala bych tě na večeři.“

Usmál se do jejích vlasů. Chvilí jí trvalo, než si ho začala namlouvat, ale tohle byl dobrý začátek. „A vezmeš si ty šaty, cos na sobě měla kvůli tomu Dubliňanovi?“

„Proč ne?“

„Líbilo se mi, jak ti padly.“

„Jestli si mám obléct šaty, měli bychom si radši vzít tvoje auto. Ještě dneska ho pořádně zkontroluju. Motor trochu vynechává a potřebuješ vyměnit olej. A svíčky? Ty jsem naposled asi taky čistila já, a to je dávno.“

„Tyhle věci radši nechávám odborníkům.“

„Nebo jsi prostě lenoch.“

„Asi taky. Je tohle jeden z nedostatků, cos předhazovala Mary Kate?“ „Ano. A taky že jsi posera.“ „To je ale ošklivé slovo.“

„Je mi líto, že tě to uráží,“ natočila se a vůbec se netvářila provinile, „ale přiznej, že ambicióznost není tvá silná stránka.“ „Mám jí dost tam, kde na ní záleží.“ „Na tvé muzice snad nezáleží?“

Naklonil se, aby ji kousl do ucha, ale pak se zarazil. „Co ta s tím má společného?“

Opatrně, pomyslela si, Brenna. Rozebrat, ale nic nepo-ničit.
„Pořád tady skládáš a pak to necháš válet kolem.”

„Já vím přesně, kde co mám.”

„Myslela jsem, že s ní nic neděláš.”

„Mám z ní radost.”

Tak tudy cesta nevede. Všimla si, jak se uzavřel. Na tohle bude třeba víc šikovnosti, ale jednou se to vyřešit musí.

„To je hezké, ale nechtěl bys víc? Třeba aby z ní měli radost i další lidi?”

„Vždyť ani ty nemáš ráda moji hudbu.”

„Řekla jsem snad někdy něco takového?” Když neodpovídal, škusbla ramenem. „Anebo jen proto, abych tě naštvála. Mám ji ráda. Když občas něco zahraješ v hospodě nebo na nějaké oslavě, jiní to taky oceňují.”

„To jsou jen přátelé a rodina.”

„Přesně. A já jsem kamarádka, nebo ne?”

„To jo.”

„Takže mi nějakou skladbu dáš?”

Nejistě se ošil. „Jak to myslíš ,dánt’?”

„Prostě tak. Věnuj mi jednu písničku, výměnou za opravené auto.” Náhle vstala a ukázala na piano. „Je jich tu spousta a jen se tak povalují. Tak mi jednu daruj.”

Nevěřil tomu ani na okamžik, ale také v tom neviděl žádný háček.
„Ty máš zvláštní chutě, 0”Tooleová, ale dobře, máš ji mít.”

Vstal a chtěl se přehrabovat v notách, ale odstrčila ho. „Měla bych si ji vybrat sama, to je fér, ne?” Popadla skladbu, kterou se pokoušela přehrát ve chvíli, kdy se jí zjevila lady Gwen. „Tahle se mi líbí.”

„Není hotová.” Nedokázal vysvětlit původ své paniky, ale cítil ji.
„Ještě potřebuje dodělat.”

„Zrovna tu chci. Nebo rušíš dohodu?”

„Ne, ale...”

„Fajn.” Složila list tak, že to s ním trhlo, a strčila si ho do zadní kapsy. „Takže je moje a díky.” Zvedla se na špičkách a lehce ho políbila. „Hodím tě do práce, pak vezmu tvoje auto k nám domů, kde mám náradí. Bude šlapat jako hodinky.”

„Mám ještě trochu času.“

„Ale já ne. Dneska mě čeká moc práce. Když ti večer dovezu auto k hospodě, hodíš mě zpátky nahoru?“

Snažil se nemyslet na skladbu v její kapse. Věřil, že na ni stejně brzy zapomene. „Zpátky kam?“

Pomalů se usmála. „Sem by to docela stačilo.“

ež se pustila do opravy auta, rozhodla se cestou pro jednu zastávku. Shawn byl bezpečně v hospodě, a tak zaparkovala před Judeiným domem.

Jude našla na přední zahradě, protože se pustila do jarních prací. Rukavice už měla umazané a na chodníčku se povalovaly nějaké skici. Když Brenna přišla blíž, posadila se na paty a nadzvedla slamák, kterým si chránila hlavu před jemným deštěm.

„Ty máš rozbitou dodávku?“

„Ne, ale chtěla jsem Shawnovi něco opravit na autě, protože by se asi radši nechal sežrat od mravenců, než by nadzvedl kapotu. Moknou ti obrázky.“

„Já vím. Měla bych toho nechat, asi jsem to jaro chtěla uspěchat.“

„Aha, ty si kreslíš návrhy nové zahrady.“ Brenna si dřepa a rukou chránila náčrtky před vodou. „Plánky, to je dobrý nápad.“

„Umím si to pak lip představit. Pojd'me se dovnitř osušit.“ Při vstávání si Jude podržela břicho. „Nějak se mi posouvá těžiště.“

„Za pár měsíců tě z kleku budeme zvedat kladkou a lanem. Tohle vezmu já.“ Brenna posbírala výkresy a Judein zahradní košík.

„Tuhle jsem v obchodě viděla Colleen Ryanovou, která má každou chvíli rodit. Kolíbala se jako kachna,“ řekla Jude cestou k domu. „Je to roztomilé, ale já bych se zbytek těhotenství radši vznášela jako Madonna.“

„Tak tomu zkus věřit, zlato.“

Brenna zanesla košík do komory a papíry nechala sušit na lince. Postavily na čaj a našly sušenky.

„Řekla jsem Aidanovi, že přijdu do hospody na oběd.“ Jude si provinile vzala sušenku. „Ale nějak mám teď hlad pořád a můžu všechno.“

„Těhotenství ti sluší, Jude. Vzpomínám si, jak jsem tě před rokem poprvé uviděla. V dešti před domkem na Vílím kopci a vypadala jsi ztracená. Teď už ses našla.“

„Tos řekla hezky. Ano, našla. Stalo se to, co jsem si přála, i když jsem si to ani neuměla přiznat.“ „Sama ses o to zasloužila.“

„Jen o něco.“ Zakousla se do sušenky a Brenna přecházela po kuchyni. „A něco se mělo stát. Jen musíš mít odvahu a být ochotná to dopustit.“

„Když jsi zjistila, že Aidana miluješ, řekla jsi mu to? Hned?“

„Ne, měla jsem strach. A nevěřila jsem si dost.“

Brenna přimhouřila oči. „Nebo jemu?“

„Nebo jemu,“ připustila Jude. „Než jsem přijela sem, neměla jsem skoro na nic odvahy. Byla jsem prostě pasivní. Musela jsem se naučit, jak vzít věci do rukou a víc věřit ostatním lidem.“

„A taky podniknout jisté kroky.“

„Ano. Jsi do Shawna zamilovaná?“

Brenna se zamračila a pak si sedla. „Vypadá to tak. A nestydím se přiznat, že jsem z toho v šoku.“

„Láska ti sluší, Brenno.“

Brenna se musela zasmát, že se jí takhle vrátila její slova. „Ale moc dobře mi to nedělá. Možná si zvyknu. A teď udělám čaj,“ dodala, když konvice začala syčet.

„Ne, sedni si. Tys mu to řekla?“

„Ani náhodou,“ vyrazila ze sebe polekaně, zatímco Jude připravovala čaj. „Já vím, že manželé jsou zvyklí sdělovat si skoro všechno, ale...“

„Nechceš, abych to řekla Aidanovi.“

„Ano.“

„Tak neřeknu.“

„Díky.“ Brenna si vydechla. „Teď si musím promyslet, co dál a co nejdřív. I když Shawna dobře znám, poslední dobou už není tak předvídatelný. Nějak to mezi námi pozměnil.“

„Vztah mezi milenci se vyvíjí jinak než u kamarádů. I kdyby celoživotních.“

„Už jsem si všimla. Ale taky vím, že Shawn občas potřebuje nakopnout správným směrem. První krok chci udělat v tom, co mě

hodně štve a na čem jemu někde hluboko uvnitř nejvíc záleží." Sáhla do kapsy a vytáhla list papíru.

„Jedna z jeho skladeb?"

„Vyloudila jsem ji z něj. Má talent, nemyslíš?"

„Myslím."

„Tak proč ho nevyužije? Ty musíš vědět, jak umělci uvažují."

„Ptáš se bývalé průměrné psycholožky." Jude postavila na stůl konvici a vrátila se pro hrnky. „Podle mého odhadu se prostě bojí."

„Čeho?"

„Selhání v tom, na čem mu nejvíc záleží. Co kdyby to nebylo dost dobré? Kdyby on nebyl dost dobrý? Je nás hodně, co kroužíme kolem takové propasti, Brenno." Nalévala čaj. „Ty taková nejsi. Ty si vyhrneš rukávy a postavíš přes jámu most."

„Tak přes tuhle to taky zkusím. Tu skladbu mi dal, a tak si s ní můžu dělat, co chci. Mohla bys ji poslat někomu, kdo tomu rozumí? Kdo by posoudil, jestli se bude prodávat?"

„A Shawnovi to neřekneš?"

„Nebudu se za to cítit provinile," zašeptala Brenna. „Kdyby to nevyšlo, nemusí se to nikdy dovědět. A když ano, bude mít radost. Já netuším, co s tím dělat a kam to poslat. Napadlo mě, že ty bys mohla mít nějaký nápad."

„Asi bych ti to vymlouvala zbytečně, co?"

„To jo."

Jude přikývla. „Tak si to odpustím. Já o hudebním byznysu nic nevím. Můžu se zeptat svojí agentky, ale pochy-buju, že by..." Náhle ji něco napadlo, a tak se odmlčela. „A co Magee? Ten přece staví hudební divadla. Bude znát lidi ze zábavního průmyslu a má na ně kontakty."

„To je dobrý nápad."

„Seženu ti jeho adresu. Můžeš mu napsat."

Brenna přešla rukou po notách a slovech na papíře před sebou. „To by trvalo moc dlouho. Nemáš telefonní číslo?"

18

(jemný déšť se změnil v liják a ten hnal vítr o síle vich-|J řiče na pobřeží, kde házel kotvícími lodkami. Skoro celý týden nemohli

rybáři vyjet na moře. Až po horizont nebylo vidět nic než zuřivou šedou masu vody s ostrými zpěněnými vlnami.

Námořníci a rybáři byli zvyklí přetrpět takové počasí se zarytou trpělivostí předávanou z generace na generaci.

Vítr kvílel, opíral se do oken a dveří a dral se dovnitř sebemenší skulinou, aby lidem mohl zalézt do kostí. Kouř se občas v nárazech vracel komínem do místnosti. Na střeše obchodu se uvolnilo několik tašek a ty teď vrzaly jako přiovilí ptáci. Jedna se nakonec utrhla a spadla na hlavu mladému O'Learymu, který tudy projížděl na kole s mlékem a tuctem vajec. Hlava potřebovala několik stehů a vejce se dala odepsat.

Květiny, co přečkaly zimu, i ty jarní, které se teprve osmělovaly, vítr rozcupoval na kusy. Dvorky se změnily v blátivá pole.

Turisté se neukazovali a rušili rezervace, zatímco bouře vesele pustošila Ardmore. Třetí den vypadla elektřina i telefonní linky.

Vesničané se jako už mnohokrát stáhli do svých domovů a pod nejednou střechou docházelo k mrzutostem. Znuděné malé děti doháněly své matky k šílenství. Slzičky a nějaké to plácnutí byly na denním pořádku.

Brenna se s otcem v pláštěnkách a holinách brodila po kolena v bahně, když se pokoušeli najít prasklou odpadní rouru u Duffyových.

„Tohle je fakt hnusná práce.“ Mick se otráveně opřel o lopatu.

„Jestli to ještě chvíli potrvá, bude se tady ve sračkách brodit víc lidí.“

„Kdyby aspoň dorazili ty bastardi z Waterfordu, mohli bysme ten septik nechat vypumpovat.“

„Jestli se ukážou, tak je tam spíš hodím po hlavě.“

„Máš recht.“

„To je ale smrad, krucinál. Ale myslím, že už jsem to našla.“

Skláněli se tam v dešti, který jim smáčel hlavy, a se zájmem si prohlíželi staré prasklé potrubí. „Přesně, jak jsi říkal. Prohníla trubka, co nevydržela ten tlak. Vede ze septiku na pole, proto má Kathy Duffyová ze zahrádky hnojiště.“

„Ale až to uklidí, bude ji mít pěkně pohnojenou, no ne?“ Zápach byl tak ostrý, že Mick raději dýchal skrze zuby. „Ještě žes s sebou

vzala tu umělohmotnou trubku na výměnu. Dáme to tam a pak se uvidí."

Brenna kývla a narovнала se. Pak společně zašli do auta pro materiál. Byla to nepříjemná práce, ale pro jejich rodinný tým rutina. Brenna při ní občas na otce pohlédla.

O Shawnovi ještě neřekl ani slovo. Chápala, že je to pro něj ožehavé téma, ale taky něco, co mezi ně vráželo klín a čeho se potřebovala zbavit.

„Tati?"

„Ha, už bude venku. Ta prasklá mrcha tam sakramentsky drží."

„Tati, víš, že se pořád scházím se Shawnem?"

Mick se uhodil o trubku a hasák mu vypadl z ruky jako kluzké mýdlo. Sebral ho a otřel o beztak špinavé kalhoty. „No vím."

„A stydíš se za mě?"

Chvilí pracoval mlčky. „Nikdy jsi neudělala nic, čím bys mě zahanbila. Ale je fakt, že se pohybuješ na nejisté půdě, asi jako teď tady. Pracovat s tebou a obdivovat tvoji šikovnost je jedna věc. Ale taky jsi moje dcera a mluvit s tebou o jistých věcech není lehký."

„Jako o sexu?"

„Krucinál, Brenno." I přes špínu v obličeji bylo vidět, že zrůžověl jako pivoňka.

„V tom to vězí, ne?" Když prasklou rouru vyprostili, odhodila ji Brenna stranou.

„Teď taky vězím v humusu, ale nemíním to rozebírat. Vychovali jsme tě s matkou co nejlíp, ale už jsi dospělá a ostatní je na tobě. Nemůžeš chtít, abych ti v tomhle poželal, ale taky tě neodsuzuju."

„Je to hodný chlap, tati."

„Řekl jsem snad, že není?" Mick chtěl rychle ukončit téma hovoru, a tak si zase dřepł, aby novou trubku vsunul na místo.

„To je jako s Mary Kate minulý týden. Byla děsně našťvaná, ale nakonec jsme se usmířili. Já hlavně nechci, abys taky myslel, že je to mezi námi jen laciná záležitost."

Ta holka když se do něčeho zakousne, drží se toho jako teriér, pomyslel si Mick. „Mary Kate nic takového říkat neměla, ale jsem rád, že jste se dohodly. A k tomu druhému... Záleží ti na něm?"

„Jasně že jo."

„A respektuješ ho?" Mick zaváhal a pohlédl na Brennu. „No tak?"

„Ano. Myslí mu to, když se trochu snaží, je laskavý a má smysl pro humor. Nejsem slepá a vidím i jeho chyby. Je docela líný a mrhá svým talentem."

„K tomu bych chtěl něco říct, i když se stejně zachováš podle svého." Narovnal se a vyhrnul si rukávy. „Člověka nemůžeš opravovat jako rozbitou trubku nebo díru ve střeše. Buď ho vezmeš, jaký je, nebo ho nebereš vůbec."

Zamračila se. „Tak úplně to není. Spíš potřebuje postrčit správným směrem."

„Správným pro koho?" Plácl ji po rameni. „Upravovat se nemůže jen na jedné straně, zlatíčko, to by se porušila rovnováha a celé by to mohlo spadnout."

ohled na Brennu u zadních dveří uprostřed polední směny byl šokem pro všechny Shawnovy smysly. I na dálku bylo vidět, jak je umazaná od hlavy po paty, a zápach mu skoro vyrážel dech.

„Kristepane, cos to dělala?"

„Hrabala se v septiku," prohodila zvesela. „To nejhorší už jsme ze sebe smyli hadicí."

„Mám dojem, že jste toho ještě dost vynechali."

„Museli jsme to dát u Duffyových aspoň trochu do pořádku, na víc nebyl čas. Ale máme děsný hlad."

Napřáhl ruku před sebe. „Jestli chceš jít dovnitř, O'Too-leová, tak radši brzdi."

„Nikam nejdu. Řekla jsem tátovi, že sem skočím jen pro pár sendvičů. A dvě piva by se taky hodily."

„Tak počkej venku a zavři za sebou."

„Tak to ne." Aby ho naštvála, opřela se o dveře. „Tady nikomu neuškodím. Dej na sendviče, co máš, my nejsme vybíraví."

„To je vidět." Nechal objednávky, které právě připravoval, a šel pro chleba a maso.

Pobavilo ji, že pracuje o tolik rychleji než obvykle. „Ještě pár hodin nám to zabere. A pak bych chtěla zařídit několik věcí."

„Doufám, že se taky vykoupeš."

„Mám to na seznamu. Vypadá to, že vám počasí hosty neubírá."

„Je tady pořád snad půlka vesnice. Lidi hledají společnost, aby nemuseli koukat jen na čtyři zdi doma." Vkládal do toustů bohatě masa i sýra. „Pořád tu máme živo anebo nějaké rozbroje kvůli sportovním zápasům v televizi, co naskočil generátor."

„Na ten jedeme taky. Co začala bouřka, neměli jsme s tátou chvilku klidu."

„Už aby byla pryč. Celý týden se neukázalo slunce ani hvězdy. Tim Riley ale tvrdí, že už polevuje."

Bylo fajn si povídat jen tak o počasí a práci jako s kýmkoli jiným. Není to hezké, že takové rozhovory vedla nejraději právě se Shawnem? Velké plus, kterého si v minulosti nedokázala dost vážit.

„Ať už má Tim pravdu nebo ne, napadlo mě, že bych se později zastavila na Vílím kopci. Třeba o půlnoci."

„Dveře jsou otevřené, ale mohla by sis předtím očistit holiny." Vložil sendviče do papírové tašky. Přidal i dvě porce hranolků a pivo. Když Brenna začala hledat drobné, zavrtěl hlavou. „To je na účet podniku. Nějak nestojím o peníze z těch tvých kapes."

„Tak díky." Vzala si tašku a opřela si ji o bok. „A pusu mi nedáš?"

„Ne. Vynahradím ti to později."

„Beru tě za slovo." S úsměvem, který by za jiných okolností mohl působit koketně, se odporoučela a nechala ho zavřít dveře.

* * *

održela slovo a do domku vešla přesně s úderem půlnoci. Bylo ještě brzy, aby byl Shawn doma z práce, ale Brenna měla ráda atmosféru toho místa, když v něm pobývala o samotě.

U dveří se zula, jako to dělával Shawn, a jen v ponožkách zapalovala svíčky a olejové lampy, protože elektřina ještě nefungovala. Přitom tajně doufala, že se jí zjeví lady Gwen.

Nebyl snad tohle správný čas pro duchy? Bouřlivá noc za deště a kvílícího větru, chaloupka, kde plápolají svíčky a hoří oheň v krbu?

„Vím, že tu jsi, a jsme samy." Vyčkávala, ale vzduch se ani nepohnul a slyšet bylo jen vrzání domku a nepolevu-jící vítr. „Chtěla jsem ti říct, že už chápu, cos mi chtěla povědět. Jeho srdce je v jeho hudbě. Poslouchala jsem dobře a doufám, že jsem udělala správnou věc."

Znova se odmlčela, ale odpovídalo jí jen ticho.

„Ty jsi mi teda platná." Podrážděně vyrazila nahoru po schodech.

Nepotřebuje žádná zjevení a moudra ze záhrobí, aby věděla, co má dělat. Chtěla být s tímhle mužem, a tak bylo třeba se o to postarat a nezapomínat na detaily.

Zatopila v ložnici, zapálila další dvě svíčky a pak si vlezla do postele. Podepřela si hlavu polštáři a rozhodla se počkat na Shawna.

Únava po celodenní dřině ji ale přemohla.

Po dešti a větru nebylo ani památky. Na nočním nebi zářily hvězdy podobné drahokamům a měsíc v úplňku rozléval světlo na klidnou mořskou hladinu.

Křídla bílého koně tloukla do vzduchu v pomalém rytmu srdce. Na něm vzpřímeně seděl muž ve stříbrném obleku a černé vlasy za ním vlály jako hříva.

„Nechtěla ode mě bohatství, moc a ani nesmrtelnost."

Nezdálo se nijak zvláštní, že se vznáší nad Irskem na koni s vílím princem. „A co od vás tedy chtěla?"

„Sliby a přísahy. Slova, co by vycházela ze srdce. Proč je pro někoho tak těžké vyslovit: Miluju tě?"

„Protože to je jako složit ochranný štít."

Stočil k ní posmutnělé oči. „Přesně tak. Vyžaduje to velkou odvahu."

„Nebo bláznovství."

„Co jiného z nás dělá blázny než láska?"

Kůň se spustil prudce dolů, až jí vzrušením poskočilo srdce. Uviděla zářící okna a pak tvar a stíny domku na Vílím kopci.

Pod kopyty koně se zajiskřilo, když dosedli na zem.

„Prosté místo," zašeptal Carrick, „na takové drama. Zahradní branka by stejně dobře mohla být vrata pevnosti, protože už mi není dovoleno do ní vejít."

„Vaše láska se ale prý taky prochází na útesech."

„Ano, slyšel jsem. Jenže my nesmíme ani zahlédnout jeden druhého, i kdybychom stáli těsně vedle sebe."

V očích měl nepředstavitelný žal a bolestnou touhu.

„Občas ji cítím, zachytím vůni jejích vlasů nebo pleti, ale ani jedinkrát za tři sta let jsem ji nesměl vidět, dotknout se jí nebo na ni promluvit svým srdcem.“

„Uvalil jste na oba zlou kletbu,“ poznamenala Brenna.

„To ano a už jsem za svou ukvapenost hodně zaplatil. Tohle ty ale musíš znát,“ dodal.

„Znám. Ale naštěstí nemám moc nikoho zaklít.“

„Smrtelníci,“ pousmál se. „Nemáte ani ponětí, jakou mocí oplýváte. Jen ji zneužíváte proti sobě i jiným.“

„To říká ten pravý.“

„Asi ano,“ přikývl. „Ale v tom, co se mezi mnou a Gwen zrodilo, nebyla žádná kouzla. Nikdy jsem ji neománil, abych ji přilákal, jak se někdy vypráví. Přišla z vlastní vůle, dokud jí v tom otec nezabránil a nezaslíbil jí jinému ve strachu z mé moci.“

„Věřím vám,“ na podporu svých slov se dotkla jeho paže. „Tehdy dívky stejně neměly možnost vlastní volby.“

Carrick přehodil nohu přes sedlo a svezl se z koně dolů. „Ale tyji máš.“

„Mám.“ Udělala to po něm a všimla si, jak se usmál. „Ale postupovat chci podle svého.“

„Slyšíš?“ řekl náhle.

Hudba, která k nim dolehla, ji začala ovíjet jako stříbrná síť. „To hraje Shawn. Tu píseň, co mi dal. Bože.“ Zavřela oči. „Jak to člověka bere za srdce. Ani ve vašem paláci není nic tak osamělého,“ dodala a vzala za kliku branky.

Držela pevně, ať s ní cloumala, jak chtěla. „Nejde otevřít.“ Vyděšeně se otočila, ale kuň i jezdec byli pryč. Popadla tedy kliku oběma rukama a opřela se do ní.

„Shawne!“

„Tady jsem.“ Držel ji v náručí a usmíval se. „Zdál se ti nějaký divoký sen.“

„Sen.“ V hlavě ještě měla plno hvězd a hudby. „Nemohla jsem otevřít branku a dostat se dovnitř.“

„Ale jsi vevnitř.“

„Jsem, no jo. Bože, musím se probrat. Usnula jsem jako špalek." Prohrábla si vlasy. „Dej mi minutku na probuzení." „Mám novinky, které tě asi proberou rychle." „Jaké?"

„Aidan je nadšený z těch tvých plánů nového sálu." Jak očekával, její oči se ihned rozjasnily. „Vážně?" „No jo. Tak moc, že se o nich hned zmínil Mageemu." „A co řekl?" „Který z nich?"

„To je fuk, oba." Popadla ho za ramena a zacloumala s ním. „Nehraj si se mnou, Shawne, nebo ti ublížím."

„Tos mě teda polekala. Nevím přesně, co říkal Magee, protože s ním mluvil Aidan, ale zdá se, že to probudilo jeho zájem a chce ty plány vidět." Shawn si hrál s jejími vlasy, což byl nový zvyk, který měl rád. „Takže se pošlou do New Yorku a pak se ukáže."

„Jsou to dobré plány."

„Taky si myslím."

„Mohlo by to vyjít." Brenna si zamyšleně skousla spodní ret. „Každý mamlas by musel poznat, že to ladí s tím, co už tu je, a přidává to kvalitu. Nic lepšího mu jeho drazí architekti nenakreslí."

„Tvoje skromnost je neuvěřitelná, Brenno."

Odfrkla si. „Copak to může Magee ocenit, když to tady vůbec neviděl? Na jakém místě stojí hospoda, jak to vypadá kolem a tak podobně."

„Má fotografie," připomněl jí Shawn. „Finkle jich nadělal dost."

„To není stejné. Měla bych si s ním promluvit sama."

„Možná, ale nechtěla bys radši počkat, než si to prohlédne, než do toho šlapat a tlačit na něj?"

„Na některé typy je třeba tlačit." Ušklíbla se. „Jako třeba na tebe. Kdy to chce Aidan poslat? Možná bych to měla ještě překontrolovat."

„Už je pozdě. Odeslal to včera zásilkovou službou, jak si Magee přál."

„Aha, tak fajn." Tak už je to v rukou osudu, stejně jako Shawnova skladba. Málem se prořekla, že už s Mageem mluvila a zaměstnala ho ještě jinak.

S tím musí počkat a oznámit Shawnovi výsledek, místo aby se strachoval předem.

„Nad čím ses to tak dlouze zamyslela?"

„Nad dalšími kroky a nad tím, jak se to vyvine. Mám dojem, že když změníš jednu věc, změní se všechno.“

„Taky mě to napadlo.“ Jen se podívej na nás dva, dodal v duchu a odhrnul jí vlasy z tváře.

Ihned se jí zrychlil tep. Další taková změna. Uvědomila si, že jen pouhý dotyk v ní odstartuje tolik pocitů. „Děsí tě to snad?“

„Ne. Ale pokud jde o tebe, radši bych tě měl znova zasněnou.“ Lehce ji políbil a přitom ji položil zpět na postel. „Když se mě budeš držet, můžeme snít spolu.“

Touha bez rudých zášlehů měla nazlátlé okraje. I potom, co ji dovedl k rozechvělému vrcholu, se ta záře ne-vytratila.

Dívali se navzájem do očí, když do ní vstupoval, a bylo to jako vrátit se domů.

Jeho rty se pousmály, než splynuly s jejími, a v tom bylo další pouto. Vzala jeho tvář do dlaní, přidržela ji na místě a krása té chvíle jí vehnala slzy do očí.

„Pojď se mnou,“ zašeptala Brenna. „Přestaň se ovládat a pojď.“

Dech se jí zadržoval, když začala tonout. Pak se vzali za ruce a vyvrcholili společně.

Ještě stále měli zaklesnuté rty, když se mlha kolem nich projasnila. „Zůstaň.“

Neměla by. Třebaže už si ji přitáhl k boku, pomyslela na všechny důvody, proč by měla vstát a odjet domů do své postele.

„Tak dobře,“ řekla, položila si hlavu na jeho rameno a usnula.

fh(ránu ji samozřejmě zase vystrkal na kraj lůžka. Na *\\om* ještě budou muset zapracovat, pomyslela si, když za šera vstávala. Ať se propadne, jestli bude muset do smrti bojovat o své místo na matraci.

266

Jak začneš, tak i pokračuješ, říkávala její matka. Takže ho několikrát za noc šťouchne loktem, dokud ho nenaučí se o místo podělit.

Její oči se usmívaly, když si ho při oblékání prohlížela. A políbek, kterým se s ním rozloučila, byl plný lásky. „Seženeme větší postel,“ zašeptala a spěchala domů, aby tam dorazila dřív, než její matka začne připravovat snídani.

O hodinu později se Shawn probudil o samotě a mírně nespokojený. To se ta ženská nemůže aspoň rozloučit? Tohle si žádá změnu. Celé je to potřeba změnit a mnohem dřív, než by čekala.

Chtěl ji mít ve svém životě se vším všudy a nejen pro ta krátká setkání v posteli. Vstal a pak zjistil, že má ještě dost času, aby si šel prohlédnout pozemek, který byl údajně na prodej.

ena byla vysoká, stejně jako svah, na kterém se poze-

L^mek rozkládal, ale Shawn z něj měl dobrý dojem. Stál tam už pouze v jemném mrholení a dohlédl na moře, sedavé a klidné jako obloha nad ním.

Bouře se tu noc uklidnila a pláž zůstala posetá mušlemi, ale i odpadky a dřevem, které moře vyvrhlo.

Představil si, že dům bude obrácený tím směrem, s nejméně jedním velkým oknem v průčelí, aby mohli pozorovat proměnlivé nálady oceánu.

Vzadu se k nebi zvedaly vzdálené mlhavé hory a z boku se otvíral pohled na zelené pastviny a louky, ještě zakryté závojem mlhy.

Neuměl si představit hotový dům ani vhodný materiál. Nedokázal by nakreslit jeho plán a pak ho zrealizovat jako Brenna. Ale uměl, zvláště když na tom měl osobní zájem, vycítit jeho budoucí atmosféru.

Přál by si vlastní studio, ale nejen pro hudbu, uvažoval, jak se vzdaloval od místa, kde si představil, že by mohl stát samotný dům. Mělo by být pohodlné a přívětivé, aby v něm na chvíli ráda pobyla nějaká návštěva. Muselo by se tam vejít i jeho piano, další nástroje a taky stojan na mixážní pult a nahrávací zařízení.

Vždycky toužil svou hudbu nahrávat a nejspíš přišel čas s tím začít. Pokud měl udělat první krok, vybere několik skladeb, které doladí a pak je nahraje. Nakonec zkusí vybrat nějakou, která by se mohla prodávat.

Zavrtěl hlavou, protože v něm ta představa probudila nervozitu. Ale ne hned, samozřejmě, hned ne. Ted' musel zařídit jiné věci a na tohle zbývalo dost času.

Nejdřív to musejí vyřešit s Brennou a pak se postaví dům. Budou potřebovat čas na zabydlení a pak se teprve uvidí.

Cesta, která k pozemku vedla, byla mnohem horší, než po které se dalo dojet z Ardmore na Vílí kopec a pak k domu O'Tooleových. To mu starosti nedělalo. Pokud by to vadilo Brenně, mohli by ji nějak zpevnit nebo rozšířit, to už radši nechá na ní.

Pozemek nebyl velký, pro dům a zahradu však dostačující. Zbyde i prostor na kůlnu nebo dílničku, kde by Brenna měla nářadí a mohla pracovat. Určitě by něco takového potřebovala stejně jako on své studio. Díky rozdílným zájmům by jim mohlo být dobře. Shawn viděl jako výhodu, že ani jeden nebyl typ, který by vyžadoval neustálou pozornost toho druhého.

Měli dost společného, ale taky se lišili, což považoval za dobrou kombinaci.

Na konci pozemku spatřil úzký potůček a trojici mohutných stromů, které mu připomněly tři kříže u studny svatého Declana.

Majitel pozemku tvrdil, že někde za nimi je ložisko ra-šeliny, kterou nikdo celé roky nedobýval. Shawn se na ra-šelinu naposled vypravil jako kluk s dědečkem z matčiny strany. Fitzgeraldové tíhli daleko víc k půdě, kdežto Gal-lagherové ke společnosti.

Shawna napadlo, že by něco takového taky mohl vyzkoušet, tedy pokud by na tom vysloveně nevisel jeho život a pohodlí.

Pomalů se vracel na to, čemu se s nadsázkou dalo říkat silnice, podél níž rostly vysoké keře s prvními jarními pupeny. Když se přiblížil, vyrazily z nich tři straky jako kulky vystřelené těsně za sebou z jedné pistole.

Tři straky znamenají svatbu, vzpomněl si a přijal to za jasné znamení.

Odjížděl zpět do vesnice do práce a považoval se za vlastníka nové půdy, protože si na to už s bývalým majitelem potřásli rukama.

Část dopoledne Brenna věnovala práci pro rodinu. Za

"bouřky se na střeše uvolnilo několik tašek a do domu začalo zatékat.

Nebylo těžké těch pár mezer opravit a navíc měla možnost posedět nahoře v prvních slunečních paprscích a chvílemi pozorovat moře.

Kdyby si měla postavit vlastní dům, zvolila by vyvýšený pozemek, aby na vodu dohlédla z oken, nejen ze střechy. Bylo

příjemné sledovat lodě na hladině, jak se život vesnice vracel ke svému obvyklému rytmu.

Možná by si dopřála i střešní okno, aby mohla vidět slunce, pozorovat déšť a hvězdy. Už bylo na čase pořídit si vlastní bydlení, třebaže jí zvuky a vůně rodného domu budou chybět.

Někde uvnitř cítila, že přišla chvíle učinit další krok a vydat se novým směrem. Předešlou noc to mezi nimi bylo docela jiné a cosi se v ní navždycky změnilo. Její mysl a srdce se dostaly do souladu.

Přišel čas to Shawnovi říct a požádat ho, nebo donutit, kdyby nebylo zbylí. Tak nebo tak, O'Tooleovi začnou brzy plánovat další svatbu.

Bůh jim všem pomáhej.

Přesunula se k žebříku a slezla dolů. Náradí odložila u zadních dveří a šla říct matce, že je se střechou hotová a vyrazí jinam.

Když zazvonil telefon, automaticky ho zvedla a provinile si vložila sluchátko pod bradu, aby si špinavé ruce mohla otřít o kalhoty. „Prosím?“

„Slečna O'Tooleová?“

„Jedna z nich.“

„Slečna Brenna O'Tooleová?“

„Jo, to jste se trefil.“ Brenna přitom otevřela dveře ledničky a prohlížela si její obsah. „Co si přejete?“

„Vydržíte, než vás spojím s panem Mageem?“

„Uf.“ Napřímila se, praskla dveřmi lednice, přirazila si do nich ruku a přidušeně vyjekla. „Jo, to bych mohla. Krucinál,“ zamumlala, když zaslechla klapnutí, a začala si cucat bolavé prsty.

„Slečno O'Tooleová, tady Trevor Magee.“

„Dobrý den, pane Magee.“ Poznala jeho hluboký, sametový hlas, protože se k němu už jednou propracovala přes armádu sekretářek. „Voláte z New York City?“

„Ne, právě jsem na cestě do Londýna.“ „Aha.“ Prvotní zklamání, že nemluví s New Yorkem, se změnilo v nadějně vzrušení. „Takže voláte z letadla?“ „Přesně tak.“

Měla chuť křiknout na maminku, ať honem přiběhne, ale uvědomila si, že by to bylo příliš venkovské. „Je hezké, že jste si udělal čas v tak nabitém programu.“

„Na to, co mě zajímá, si udělám čas vždýcky.“

Znělo to smrtelně vážně a Brenna pochopila, že na nic nezajímavého by si naopak čas neudělal. „Tak to jste si možná vyšetřil chvilku a prohlédl si plány, které vám poslal Aidan Gallagher.“

„A velmi dobře. Tvoříte s otcem skvělý tým.“

Prsty jí bolestivě pulzovaly, a tak si z mrazáku vyndala trochu ledu. „To ano. A musím dodat, že známe dobře Ardmore a co se do něj hodí.“

„To je bez debat, slečno O'Tooleová.“

Měla dojem, že v jeho hlase zaslechla pousmání a obrnila se. „Řeknete mi tedy, co si o těch plánech myslíte?“

„Zaujaly mě. Ještě si je podrobně prostuduju, ale líbí se mi. Gallagher se nezmínil, kde jste studovala design.“

Přimhouřila oči a pak usoudila, že jestli to má být past, je lepší do ní spadnout teď než později. „V práci, pane. Můj otec pracuje v oboru celý život a já jsem se učila od něho. Myslím, že máte podobnou zkušenost se svým tatínkem.“

„Dalo by se to tak říct.“

„Pak víte, že se člověk v praxi hodně naučí. S tátou máme na starost většinu staveb a oprav ve zdejší kraji. A když ne, víme, na koho se obrátit. Takže bychom vám mohli být při realizaci vašeho projektu užiteční. V celém Waterfordu nikoho lepšího než O'Tooleovy nenajdete. Pokud chcete stavět v Ardmore, pane Magee, je určitě dobré využít místní lidi a firmy, pokud to jde. Rádi vám pošleme doporučení.“

„A já si je zase rád prohlédnu. Jste docela přesvědčivá, slečno O'Tooleová.“

„Ujišťuju vás, že při práci se dřevem a cihlami ještě přesvědčivější.“

„To brzy posoudím sám, protože bych si rád vyšetřil jeden dva dny, abych se na to místo osobně zajel podívat.“

„Pokud dáte vědět předem, moc rádi se s vámi sejdem.“

„Určitě se ozvu.“

„Hm... Nechci zdržovat, ale ještě se zeptám, jestli jste měl taky čas podívat se na tu skladbu, co jsem vám poslala.“

„Ano, ale nějak tomu nerozumím. Vy zastupujete Shaw-na Gallaghera?"

„Ne, to ne. Je to trochu... komplikovanější." „Takže žádného agenta nemá?"

„Hm, ne. Prozatím." Kruci, jak se tohle správně dělá? „Dá se říct, že v tuhle chvíli za něj mluvím jako soukromá osoba."

„Hmm."

Zarazila se, protože to zamručení bylo až příliš mnohoznačné. „Řeknete mi, co si o té skladbě vy osobně myslíte?"

„Je tak dobrá, že bych ji koupil, pokud pan Gallagher prodává. A rád bych si promluvil i o další spolupráci. Předpokládám, že toho má víc..."

„To má, hromady." Zapomněla na bolavou ruku a upustila led do dřezu. Nohy už se jí roztančily, ale pokusila se udržet chladně profesionální tón. „Říkáte, že byste skladbu koupil, ale za jakým účelem?"

„Za účelem nahrávky."

„Myslela jsem, že podnikáte ve stavebnictví."

„Jenže já jsem taky založil nahrávací společnost. Celtic Records." Odmlčel se a po chvíli se ozval veseleji. „Chtěla byste snad doporučení, slečno O'Tooleová?"

„No, ehm, mohla bych se vám kvůli tomu ještě ozvat? Potřebuju to probrat se Shawnem."

„Jistě. V mé newyorské kanceláři vám vždycky dají spojení."

„Tak děkuju za váš čas a návrhy, pane Magee. Doufám, že se brzo uvidíme osobně. Já..." Náhle jí došla slova. „Děkuju vám."

Jakmile zavěšila, vítězoslavně zajásala a hnala se domem k předním dveřím. „Mami, musím jít! Vráťím se, až to půjde."

„Jít?" Mollie vyšla z ložnice nad schody, ale to už zahlédla jen zadní část Brenniny dodávky. „Holka střelená. Lítá od jednoho k druhému. Kam jít? A jestlipak opravila tu střechu, protože si to pěkně slízne, jestli budu muset další noc poslouchat kapání vody do kbelíků."

Než se vrátila ke své práci, všimla si, že k domu přijíždí Shawn. „To je tu najednou rušno," zahučela a začala scházet ze schodů. „Až se mi z toho točí hlava."

Otevřela a počkala, až k ní Shawn dojde. „Dobré ráno, ale zrovna jste se s Brennou minuli. Vystřelila odsud, jako by jí hořelo za patami."

„No, víte," odkašlal si, „já vlastně nejdu za Brennou."

„Že ne?" Zamyšleně na něho pohlédla, ale pochopila, že chvíli potrvá, než se vyjádří. Jak ho znala, mohlo to zabrat půl dne, a na to by si raději sedla. „Zbyla jsem tady už jenom já. Co kdybys šel dál a dal si se mnou čaj?"

„Moc rád." Vešel za ní do domu a pak do kuchyně. „Nechci vás dlouho zdržovat."

„Hochu, běhal jsi do tohoto domu, co ses naučil chodit, a nikdo tě nikdy nevyhazoval. Já s tím určitě nezačnu." Mávla ke stolu a pustila se do přípravy čaje. „Brenna má ale vlastní hlavu, jak už jistě víš."

„To vím. Myslel jsem, že se zastavím, abych zjistil, jestli... abych se ujistil, že..."

Musela se nad ním slitovat. „Máš snad strach, jestli tě mám ještě ráda, fešáku?" Obavy se vytratily, jakmile ho podrbala ve vlasech, jak to dělávala, co se pamatoval. „Tak to se asi nezmění. Ale kdyby sis začal s naší Katie, asi bych ti utrhla obě uši."

„Nikdy jsem neměl v úmyslu Katie nějak..."

„Asi provokovat jsi chtěl říct. Dneska máš nějak svázaný jazyk, hochu. Obyčejně jsi mistr slova. Mám tady skořicovou koblihu. Ohřeju ti ji a ty pověz, co máš na srdci."

„Zastesklo se mi po mamce, když vás vidím."

„Jsem tady místo ní, jako by ona zaskočila za mě." Začala se ochomýtat v kuchyni, protože věděla, že ho to uklidní. „Brenna tě asi trápí, co?"

„Na to jsem zvyklý, už mi to ani nevadí. Taky jí to dost oplácím. Pan O'Toole se asi pochlubil, co jsme si před pár týdny pověděli, ne?"

Příkře se na něj podívala. „Jestli myslíš ten den, co se vrátil opilý, tak neřekl nic. Pochopila jsem jen, že u tebe dostal whiskey, a to tolik, že sotva trefil domů."

„Jinak nic neřekl?"

„Mlčel jako dub."

„Měl zlost, asi oprávněnou, dokud jsem mu neřekl, jak se věci mají."

„A jak se teda mají, Shawne?" Mollie před něj postavila konvici a čekala.

„Miluju vaši Brennu, paní OTooleová, a chci si ji vzít."

Chvilí tam mlčky stála a pak mu položila tvář na temeno hlavy.

„Ale jistě, vždyť já to vím. Nevšímej si mě, ale musím si trochu poplakat."

„Budu se k ní chovat hezky."

„O tom vůbec nepochybuj." Otřela si oči a šla pro ohřátou koblíhu. „Jsi pro ni ten pravý a ona pro tebe taky."

„Ale jde o to, že jsem se snažil to nastavit tak, aby měla dojem, že jde o její nápad. Však víte, jak se chová, když se do něčeho zakousne."

„Nepustí, dokud to nedostane, nebo ta věc vůbec nestála za to. Já věděla, že jsi chytrý kluk, Shawne."

„Každý si to nemyslí," prohodil zlehka. „Počítal jsem, že ještě počkám, víte? Nemám rád, když se něco uspěchá. Ale už se mi dál čekat nechce. Dneska jsem koupil pozemek."

Nepřekvapilo ji to, zato nesmírně potěšilo. „Propána, ty umíš jednat rychle, když tě to posedne."

„Brenna může mít dům, jaký chce. V tomhle nejsem vybíravý."

Mollie otevřela a zase zavřela pusu. Dobře věděla, že muži tohle snadno řeknou a ještě tomu věří, ale pak ženu neustále trápí nějakými detaily. To už musela nechat na Shawnovi a Brenně. „Vždycky doufala, že postaví něco vlastního," odpověděla po chvíli.

„Já to vím a proč by taky nemohla? Má talent a baví ji to. Ze mě sice řemeslník nikdy nebude, ale živím se slušně a nejspíš se to ještě zlepší, až se přistaví ten nový sál. Nebudu mít problémy se uživit."

„Shawne, ty chceš svolení, že můžeš Brennu požádat o ruku?"

„Spíš vaše požehnání. Záleží mi na tom a já určitě taky."

„Tak já ti ho dám." Vzala ho za ruce. „A moje sympatie máš taky. Ona se tě totiž ještě něco nazlobí."

f"Totřebuju od tebe laskavost." Brenna vběhla zezadu „ do hospody, právě když Aidan sundával židle ze stolků. Musí to

stihnout, pomyslela si a sotva popadala dech. Shawn už měl přijít každou minutu.

„Hm, to vypadá na nějaké tajnosti a překvapení." Zasunul židli ke stolku. „Tak jakou laskavost?"

„Nic ti ještě neprozradím." Automaticky mu začala pomáhat se židlemi. „Musíš to udělat naslepo."

Lépe se na ni zadíval - zružovělá tvář, užaslé, rozzážené oči a zasněný úsměv. Vzpomněl si, kdy podobný výraz viděl u své ženy. „Proboha, Brenno, neříkej, že jsi v tom?"

„V tom?" Židle jí málem vyklouzla z ruky. „Ne, to ne!" Třebaže ji to rozesmálo, uvědomila si, že by jí to vlastně nevadilo. „Nic takového. Aidane, šlo by nějak zařídit, aby měl Shawn dnes večer volno?"

„Celý večer?"

Pronesl to tak zoufale, že s ním musela mít soucit. „Já vím, že chci hodně a na poslední chvíli, ale je to moc důležité. Budu tu o víkendu pracovat zadarmo, abych ti vše vynahradila. Osobně zajdu za paní Dufffovou, jestli by to dnes nevzala."

„A proč si Shawn neřekne sám, místo aby na mě posílal tebe s těma velkýma kukadlama?"

„Protože to neví." Přistoupila blíž a pohládila ho po paži. „A druhá věc je, že mu o tom vůbec neřekneš. Mohl bys ho na začátku směny kvůli něčemu poslat domů?"

„Určitě se bude vyptávat proč."

„Neměla jsem čas to promyslet." Začala přecházet kolem, ale hlavu měla plnou jiných věcí. „Ty už to nějak zařídiš, Aidane, prosím."

„To asi bude srdeční záležitost, co? A ty hraješ ještě na moje city a doufáš, že převáží nad smyslem pro byznys." Dlouze si vzdychl. „Něco vymyslím."

„Ty jsi ten nejlepší a nejhodnější ze všech." Skočila mu do náruče a mlaskavě ho políbila na rty.

„No vidíte to? Když nejde po jednom bráchovi, balí druhého." Darcy se přiloudala a ospale zívla. „Ale tenhle je ženatý, ty opice proradná."

„Ty dostaneš taky jednu." Než mohla Darcy uhnout, Brenna ji také tak políbila.

„Bože můj, ona je snad i na holky," řekla Darcy se smíchem, ale rychle se probrala a popadla Brennu za ruku. „Nejsi náhodou těhotná?"

„Proboha, to člověk nemůže být šťastný bez děcka v břiše? Už musím, Shawn brzo dorazí. Neříkejte, že jsem tady byla. Prosím. Jo, a vezmu si zezadu láhev šampaňského, připište mi ji na účet."

Vyběhla stejně rychle, jako se objevila. Darcy si otřela rty. „Co to všechno mělo znamenat?"

„Nemám ponětí. Má něco za lubem a Shawn to nesmí vědět."

„Tajnosti. Dostala bych to z ní do pěti minut."

„O tom nepochybuju," souhlasil Aidan, „ale nech jí radši její překvapení."

„Jedno už bych měla." Darcy si zašla za bar pro zástěru. „Je do něj zamilovaná."

„A to ti dělá starosti?"

„Ne, až na to, že Gallagherové poslední dobou padají jak zralé hrušky."

Aidan začal kontrolovat obsah pokladny. „Bojíš se, že je to nakažlivé, zlatíčko?"

„Na takové slabosti mám imunitu." Zaslechla bouchnutí zadních dveří. „Tady jde další, co nemá o ničem ponětí." Darcy s láskou i dojetím zamířila do kuchyně, aby bratra trochu poškádlila.

„Tak to myslíš, že můžu jít?" Shawn zvedl hlavu od *kJ* škrábání brambor. „Kam jít?" „Kam je libo. Kathy Duffyová přijde za chvíli." „No... ale proč?"

„Aby to za tebe vzala." Když to Aidan promýšlel, napadlo ho, že se aspoň pobaví na bratrův účet. „Máš volný večer, jak jsi chtěl, i když se to ztraceně nehodí."

Shawn vyhodil slupky do smetí. „Ale já jsem se o volno neprosil."

„Tak to muselo být tvoje drzejší dvojče, nebo jsem se musel pomátnout já." Aidan zamračeně otevřel lednici a vzal si láhev vody. „Když jsi to před pár dny po mně chtěl, slíbil jsem, že něco vymyslím."

„Ale já... To se ti něco zdálo. Mám tady pět kilo brambor. Proč bych plánoval bramborový guláš, kdybych si domluvil volno?"

„To nemám ponětí. Kathy Duffyová už je na cestě a nemá smysl, abyste tu byli oba najednou."

„Já na dnešek nic nemám, musel jsi něco poplést."

Aidan byl rád, že se objevila Darcy, a obrátil se k ní. „Darcy, chtěl Shawn na dnešní večer volno, nebo ne?"

„Chtěl, sobec jeden. Přišel s tím předevčírem." Vyzývavě se na Aidana usmála, protože taky neuměla odolat pokušení. „Když si tak hodný na něj, já chci volno pro změnu v sobotu odpoledne."

„V sobotu?" Aidan se málem zadusil vodou. „Nemůžeš si brát volno o víkend. Vždyť už začíná jarní sezóna."

„Takže on může," ukázala prstem na zmateného Shaw-na, „a já ne?"

„Já dnes volno nepotřebuju."

„Ale máš ho," odsekl Aidan a vycenil zuby na Darcy. „Večer o víkendu je něco jiného než v týdnu."

„Fajn, tak si ho vezmu příští pondělí. Leda že bys mě chtěl jako ženu vykořisťovat." Spokojená jak Aidana převálcovala, se vydala do lokálu.

„Zapomněl jsem, že jsem si na dnešek řekl o volno," Shawn nechápavě kroutil hlavou.

„Jo, jako si často zapomeneš zavázat tkaničky u bot." Aidan našťavaně ukázal palcem ke dveřím. „Mazej, ty po-tížisto."

Pak si vyhrnul rukávy, narovnal se v ramenou a šel si to vyřídit se svou proradnou sestrou.

Î Všechno měla pod kontrolou, a že to nebylo málo f práce. Ale pro takovou zvláštní příležitost to chtěla mít co nejdokonalejší. Shawn uvidí, že není jediný, kdo si dokáže s věcmi pohrát a vytvořit hezkou atmosféru.

Nakoupila všechno potřebné, a zatímco Shawn vařil v hospodě, ona se v domku pokoušela o totéž. Možná to nebude mít takový šmrnc, ale neschopná rozhodně nebyla.

Šampaňské nechala chladit, a dokonce si na to vydr-bala jeden kbelík, který naplnila ledem. Správné sklenky měla vypůjčené od Jude. Šampusky, jak jim říkala, a byly skutečně elegantní.

Prostřela krásně stůl, aspoň pokud mohla sama posoudit. Dva hezké talíře, ubrousky a květiny z matčiny i Shaw-novy zahrady.

A ještě svíčky, pomyslela si a šla je zapálit. Rozhodně vytvořila romantickou a slavnostní atmosféru.

Bože, nemohla se dočkat, až uvidí jeho výraz, až mu poví o jeho skladbě. Byla to zkouška vůle a sebezapření nevykřikovat tu zprávu každému na potkání. Ale Shawn se to musel dovědět jako první.

Až si připijí na tu radost a jeho budoucnost, poví mu i zbytek. Jen nesmí koktat, musí zvolit správná slova. Copak si to v duchu celý den nezkoušela?

„Miluju tě," řekla teď nahlas do prázdné místnosti. „Myslím, že jsem tě milovala vždycky, a určitě vždycky budu. Vezmeš si mě?"

Hm. Promnula si zápěstím místo na hrudníku, kde slyšela své splašené srdce. Zas tak obtížné to nakonec nebylo. Možná měla trochu těžký jazyk, ale dokázala vše vyslovit najednou a bez koktání.

A jestli se Shawn začne cukat nebo odmítne, bude ho prostě muset zabít.

Protože měla uši našpicované, zaslechla jeho auto, už když se blížilo k domku. Tak fajn, pomyslela si a zavřela oči, aby se uklidnila. Jdeme na to.

p^t se propadne, jestli si říkal o volný večer. Ještě celý
Js~Lzmatený otevřel branku. To by si snad musel pamatovat, nebo ne? Něco by si naplánoval. Snad nebyl zase tak mimo, aby nevěděl, co dělá, proboha.

Třeba to ještě půjde napravit. Zkusí zavolat Brenně, jestli má čas na společný večer. Něco dobrého uvaří, nebo zajdou do restaurace v hotelu, vždyť je ještě poměrně brzo.

Aidan s Darcy se na něj museli domluvit, i když za nic na světě nemohl přijít na to proč.

Jakmile vstoupil do domu, ucítil vůni jídla a zahlédl světlo z kuchyně. Sakra, bylo všechno, co ho napadlo. Snad si tady lady Gwen nevaří, když není doma.

Když vešel do kuchyně, byl stejně překvapený, že vidí Brennu u sporáku, jako by tam viděl ducha.

Měla na sobě šaty, což bylo samo o sobě divné. Opravdu tam stála, usmívala se ve světle svíček, z hrnce se linula silná vůně dušeného masa a v kbelíku za jejími zády se chladilo šampaňské.

„Copak to tu je?"

„Večeře. Hovězí na pivu. Jedna z věcí, co umím, a každý to rád sní."

„Ty vaříš?" Promnul si čelo, jako by ho začínal bolet hlava. „I to se mi občas stává."

„Ano, ale my jsme se snad... Museli jsme," usoudil, když si uvědomil, kolik toho připravila. „Tohle už je víc než zapomnětlivost. Asi nejsem úplně v pořádku."

„Mně se zdáš docela zdravý." Protože se nehýbal, přešla k němu a políbila ho. „Víc než to." Tentokrát ho pohladila po tváři a zasněně polibek prodloužila. „Moc ráda tě vidím, Shawne."

Znovu se chtěl začít vyptávat, ale jak se Brenniny rty na jeho ohřívaly, neměl chuť se tím dál trápit. „Je příjemné vrátit se k tobě domů."

Tak si na to zvykej, pomyslela si a s úsměvem poodstoupila. „Počkala jsem si, ale už to nemůžu vydržet," připustila. „Mám pro tebe novinky."

„A jaké?"

Slova se jí drala na jazyk, ale ještě je spolkla. „Nejdřív otevřeme tohle."

„Udělám to." Chopil se láhve šampaňského a při pohledu na značku povytáhl obočí. „Drahá věc. My něco oslavujeme?"

„Ano." Všimla si jeho zvláštního pohledu a toho, jak mu prsty ztuhly na zátce. „Ale pokud se zeptáš, jestli nejsem těhotná, tak tě majznu. Protože nejsem."

Stále se usmívala. Nespouštěl z ní oči, a přitom otvíral láhev. „Máš výjimečně dobrou náladu."

„To mám. Některé věci se nepříhodí každý den a říkají si o speciální náladu." Cítila, jak to uvnitř ní bublá,

jako v té sklenici šampaňského. Zvedla ji. „Tak na tebe, Shawne." „A čím jsem si to zasloužil?"

„Měli bychom si sednout. Ne, já nemůžu. Radši postojíme. Shawne, prodal jsi svou první skladbu."

Zmatený úsměv mu zmizel z obličeje. „Cože jsem X-/udělal?"

„Prodal jsi píseň a brzy dojde i na další. Ale ta první si zaslouží oslavu, no ne?"

Velmi pomalu a opatrně odložil sklenici. „Já jsem nikomu žádnou skladbu nenabízel, Brenno."

„Zato já jo. Tak trochu. Poslala jsem tu, cos mi dal, Ma-geemu do New Yorku. Dneska ráno mi volal, že by ji chtěl koupit a že by měl zájem o další věci." Zatočila se dokola, příliš nadšená, aby si všimla jeho ledového výrazu. „Celý den se nemůžu dočkat, až ti to konečně povím."

„A kdo ti na to dal právo?"

Stále stejně rozzářená usrkla trochu šampaňského. „Na co jako?"

„Nabízet a prodávat cizím lidem něco, co patří mně?"

„Shawne." Vzala ho za paži a lehce s ním zatřásla. „On ji chce koupit."

„Dal jsem ti ji, protože sis to přála, protože jsem věřil, že ji chceš pro sebe a že pro tebe něco znamená. To-

hle jsi celou dobu plánovala? Někde ji prodat a něco na tom utřít?"

Cosí se pokazilo, ošklivě, nebezpečně pokazilo. Na to uměla reagovat jen zlostí. „A co kdyby? Povedlo se, nebo ne? Copak má smysl skládat hudbu, když s tím pak nic neděláš? Teď můžeš."

Na její vztek reagoval ledově. „A ty budeš rozhodovat, jak, co a kdy mám udělat?"

„Tys s tím přece nedělal nic."

„Jak můžeš vědět, co jsem dělal, nebo co jsem měl v plánu?"

„Neříkal jsi snad tisíckrát, že ještě nejsi připravený to někomu nabídnout?"

Jakmile to vyslovila, uvědomila si svoji chybu. Zatímco se snažila najít nový argument, zaútočil. „Přesně tak. Ale to ti nesesedlo. Ty děláš věci jinak. K čemu to přece je, když se tím nedá uživit, když z toho není žádný příjem, že?"

„Tady nejde o peníze."

„Moje hudba je pro mě ta nejosobnější věc," přerušil ji. „I kdyby mi něco vydělala, nic se nezmění na tom, co pro mě znamená. Tomu ty nerozumíš a nerespektuješ to. A mě taky ne."

„To není pravda." Pociťovala ještě něco jiného než zlost. Začalo se jí svírat hrdlo i žaludek. „Jen jsem chtěla, abys z toho něco měl ty."

„Ale já z ní něco mám."

Nikdy u něj neviděla tak ledově kontrolovaný vztek. Jeho strnulý výraz a chladné oči mluvily docela jasně. Připadala si jako nějaký hmyz, který ani nestojí za rozmáznutí. „Proboha, Shawne, měl bys jásat a ne se do mě navážet. Ten člověk chce koupit tvoji hudbu. Myslí si, že by byla dobrá pro nahrávku."

„Co si myslí on je důležitější, než co si myslím já?"

„Proč to tak překrucuješ? Dostals příležitost a jsi tak tvrdohlavý, že se jí nechceš chopit."

„Takhle to mezi námi bude? Ty rozhoduješ a plánuješ a já se podřídím a budu vděčný, že se o mě staráš, protože jsem moc omezený, abych to zvládnul sám?"

„Proč tohle vztahuješ i na ostatní věci?" Roztřesenou rukou si prohrábla vlasy. „Nezařídil jsi snad, aby se Magee podíval na moje plány?" Náhle si uvědomila, že na to docela zapomněla. Pustila z hlavy všechno, co Magee říkal o její práci, a to samou radostí z té nabídky pro Shawna.

„To ano," nedal se. „A ty v tom nevidíš žádný rozdíl? Mluvil jsem o tom s tebou předem, nic jsem nedělal za tvými zády a nezkoušel žádné triky."

„Nešlo o trik, nemyslela jsem to tak." Podle tíhy v žaludku poznala, jak se porozumění vzdaluje. „Nikdy jsi neřekl, že s tím nehodláš nic dělat, jen že ještě nejsi připravený."

„Protože jsem nebyl."

„Jestli je tohle to jediné, tak já říkám, že byl." Už se nedokázala ovládat. „A člověk, který je na ty věci odborník, si to myslí taky. Kruci, dal jsi mi tu skladbu a já s ní udělala, co jsem považovala za dobré. Myslela jsem, že tě to potěší, ale už takovou chybu znova neudělám."

Přejel ji ledovým pohledem a docela ho potěšilo, že se začala chvět. „Ani já ne.“ Bez dalšího slova se otočil a vyšel z domu.

„Ty parchantě jeden!“ Kopla za ním do dveří. „Ty krát-kozrakej, nevděčnej pitomče! Tohle mám za to, že jsem pro tebe chtěla něco udělat. A jestli myslíš, že za tebou poběžím, tak to se načekáš.“

Popadla sklenici, obrátila do sebe její obsah a bublinky jí vlétly do nosu, až se rozslzela.

Když si představila, kolik času a problémů ji to stálo, a on se pak tvářil, jako by byla nějaká zrádkyně nebo strašák. Brečet kvůli tomu nebude, a kvůli němu taky ne.

Opřela se oběma rukama o linku a pomalu dýchala, aby zahnala hrozivý tlak na hrudníku.

Panebože, co to udělala? Nějak nemohla přijít na to, kde se stala chyba. Možná způsob, jak to provedla, nebyl úplně správný. Ale výsledek... Jak se mohlo něco, co mělo způsobit radost, změnit na takovou katastrofu pro oba?

Otočila se, protože se na chvíli chtěla posadit, a uviděla lady Gwen. „Tos mi teda pomohla. Jeho hudba, to jsi říkala. Jeho srdce že je v ní a že mám poslouchat. Copak jsem to neudělala?“

„Poněkud nevhodně,“ zněla odpověď. A pak Brenna znovu osaměla.

r\ Věděl, jak rozchodit vztek. Dělal to už mnohokrát
r předtím. Rázoval přes pole a nechal se vést světlem měsíce.
Nechtěl přemýšlet, jen se pohybovat.

Vyškrábal se na útesy, aby mu vítr a moře pročistily hlavu. Ale zlost nepřecházela. Dal své srdce ženské, která o něm neměla valné mínění.

Poslala jeho skladbu cizímu člověku. Někomu, koho neznali a nemohli posoudit. Nic mu předem neřekla, řídila se jen svým rozumem a ještě čekala, že jí pěkně poděkuje.

Tak to sotva.

Copak nechápala, že jí vidí až do žaludku? To si myslela, že je opravdu tak omezený? Shawn je přece docela milý a svým způsobem mu to myslí, ale bude sedět na zadku, dokud ho někdo nenakopne.

A to měla být právě ona. Když už ten chlap pořád vysedává u své muziky, mělo by se to taky nějak prakticky využít.

Ale to byla jeho hudba, ne její, a ona se vždycky jen tvářila, že se o ni zajímá a že jí rozumí.

Co o tom mohl vědět ten Magee?

Celtic Records, zavrčel Shawn. Dobře věděl, jak to chodí a o co takovým jako Magee jde. Proč předstírat něco jiného?

„Ani náhodou," zamumlal a hodil kámen dolů z útesů. Copak sám neuvažoval o tom, že až se s Mageem osobně setká a pozná ho, rozhodne se, jestli by mu nějakou skladbu neukázal?

Vybere ji ale sám! Tu, co bude považovat za tu pravou. Proboha, vždyť je to jeho dílo a nikoho jiného.

Kdy si byl vlastně jistý, že je něco dodělané, připravené a správné?

Nikdy, byl nucen připustit a znova hodil kamenem. Magee ji chce koupit.

„Do háje." Shawn se pokoušel zahnat zlost a trochu uvažovat. Posadil se na kamennou plošinu.

Jak mohl někomu vysvětlit, co cítil, když psal noty a slova, co z něho vycházely? Že už jen to samotné je zdrojem čisté a tiché radosti. A že to ostatní, něco s tím podniknout, jak říkala Brenna, je stejné jako postavit se vysoko na okraj útesů. Ještě nebyl připravený na takový skok.

A teď ho někdo strčil. Bez ohledu na výsledek, po jakém vlastně toužil, bylo to postrčení nevítané. To ona nikdy nepochopí.

Tak k čemu to bylo, když jeden druhému takhle nerozuměli?

„Hrdost je pro muže důležitá," ozval se Carrick, sedící na skále nedaleko od něj.

Shawn se na něj téměř nepodíval. „Prožívám si tu osobní krizi, když dovolíš."

„Dotkla se tvé hrdosti a nedivím se, že ses takhle zachoval. Žena má vědět, kde je její místo, a když ne, mělo by se jí to jasně vysvětlit."

„To není věc nějakého místa, ty arogantní panáku."

„Neobracej to proti mně, hochu," odpověděl Carrick zvesela. „Stojím při tobě. Přehlnala to, o tom není pochyb. Vzala něco tvého a zařídila to po svém. Co na tom, žes jí skladbu daroval, o to přece nejde."

„Ne.“

„Vždyť to říkám. A jako kdyby tahle drzost nestačila, ještě ti za zády domluví volný večer...“

„To zařídila Brenna?“ Protože ho nic uspokojivějšího nenapadlo, vrhl Shawn do vody další kámen. „Já věděl, že nejsem blázen.“

„Manipuluje s tebou, o to jí jde.“ Carrick pohnul rukou a hodil světélko, které se mu zformovalo v prstech, na mořskou hladinu. „Uvařila jídlo a všechno, včetně sebe, kvůli tobě zkrášlila. Nikdy jsem neviděl zákeřnější ženskou. Ještě že ses jí zbavil. Možná by ses přece jen mohl zaměřit na její sestru. Je sice mladičká, ale mohla by být tvárnější, co myslíš?“

„Mlč.“ Shawn rychle vstal a vydal se pryč, zatímco se Carrick zvesela rozesmál.

„Jsi v háji, Gallaghery.“ Hodil na vodu další hvězdičku. „Ještě si to docela neuvědomuješ, ale už se topíš. Proč vy smrtelníci chcete tolik trpět, místo abyste se radovali?“

Když tentokrát švihl zápěstím, držel v ruce velký křišťál, hladký jako jezírko. Přejel po něm dlaní a zadíval se na mihotavý obraz, který se v něm objevil. Krásná tvář, jemné, zelené oči a vlasy světlé jako zimní slunce.

„Stýská se mi, Gwen.“ Podržel si kámen na srdci a pak zavolal bílého koně, na němž noc za nocí brázdil oblohu sám.

Ům byl prázdný, když se tam vrátil, přesně jak očekával. A jak to i chtěl. Potřeboval samotu. Jídlo uklidila, což ho dost překvapilo. Při její povaze by čekal, že všechno najde vylité někde v kuchyni.

Bylo tam čisto jako v kostele. Ve vzduchu zbyla pouze lehká vůně po svíčkách. Protože mu to nedělalo dobře, vzal si pivo a odešel do salonku.

290

Neměl chuť hrát, jen zamyšleně posedět u vyhaslého krbu. Když už má takhle zkažený volný večer, mohl by se aspoň něčím potěšit.

Sedl si tedy k pianu a přejel prsty po klávesách.

A tak Brenna uslyšela tóny písně, kterou jí věnoval, když se vrátila zpět k zahradní brance. Nejdřív se jí ulevilo, že ho konečně našla. Ale ta hudba byla jako sůl sypaná do čerstvé rány.

Musela si to vypít až do dna. Vzala tedy za branku, ale nechtěla povolit. Strčila do ní, zacloumala s ní, a když stále držela pevně, šokované ustoupila.

„Ne.“ Do hrdla se jí prodral vzlyk. „Shawne, ty ses přede mnou zavřel?“

Hudba ustala. V tichu se pokusila bojovat se slzami. Takhle se před ním objevit nechtěla. Když otevřel dveře, pevně se objala rukama a zatínala do nich prsty, aby se nerozplakala.

Měl dojem, že ji zaslechl. Jen jako plačtivý šepot ve své mysli. Cítil, že je blízko. Ať už to bylo kouzlo, nebo dobrý odhad, opravdu tam stála v měsíčním světle s vlhkýma očima a zvednutou bradou.

„Tak jdeš dál, nebo ne?“

„Já nemůžu...“ Pláč ji přemáhal, ale ještě ho ovládla. „Nemůžu otevřít branku.“

Zaraženě jí šel naproti, ale ona přiskočila a uchopila branku oběma rukama. „Ne, radši zůstanu tady. Bude to lepší. Hledala jsem tě, ale pak jsem si uvědomila, že se dřív nebo později vrátíš. Potřebovala jsem si všechno promyslet. Já vím, že to nedělám moc často, ale já...“

Copak vůbec nepromluví? pomyslela si zoufale. Nebo tam bude dál stát s tím neproniknutelným výrazem?

„Omlouvám se, vážně se moc omlouvám, Shawne, že jsem udělala něco, co tě tak naštvalo. Musíš vědět, že jsem to nemyslela zle. V něčem jsi měl určitě pravdu.“

A toho právě moc lituju. Bože, nevím, co mám dělat.“ Její hlas zněl zoufale a na chvíli se k němu otočila zády. „O co se to snažíš, Brenno?“

Dívala se přímo před sebe do tmy. „Chci tě poprosit, abys mě neodháněl kvůli jedné chybě, i když je veliká. Dej mi ještě jednu šanci. A jestli už mezi námi víc není, buďme aspoň přátelé.“

V tu chvíli měl chuť otevřít, ale ještě vydržel. „To už jsem ti jednou slíbil, stejně jako ty mně. Slovo dodržím.“

Přitiskla si ruku na rty a počkala, až zase dokáže promluvit. „Moc pro mě znamenáš. Tohle si s tebou potřebuju vyjasnit.“ Obrátila se zpátky, už o něco klidnější. „V něčem jsi měl pravdu, ale v něčem ne. A to byly zrovna důležité věci.“

„Asi mi vysvětlíš které, že?“

Jeho sarkasmus ji polekal, nedokázala však v sobě najít dost hněvu, aby reagovala podobně. „Umíš taky pěkně zraňovat, když chceš,“ řekla tiše. „A víc to zabolí, když je to tak vzácné.“

„Dobře, promiň.“ Musel se omluvit, protože takhle zoufalou ji nikdy neviděl. „Ještě se trochu zlobím.“

„Já jsem fakt neodbytná.“ Nadechla se, vydechla, ale bolest neustupovala. „A taky omezená a chovám se nešetrně i k lidem, na kterých mi záleží. Možná právě proto. Myslela jsem si, když s tou hudbou nedokážeš nic udělat sám, postarám se já. To byla chyba. Přenášet svůj způsob jednání na něco, co patří jen tobě. Měla jsem ti to říct předem, stejně jako ty mně.“

„To máš pravdu.“

„Nešlo o nic sobeckého. Chtěla jsem pro tebe udělat něco důležitého, co by tě udělalo šťastným a na čem by záleželo. Ne kvůli penězům, přísahám, spíš kvůli uznání.“

„Já slávu nehledám.“

„Přála jsem si ji pro tebe.“

„A proč ti na tom záleží, Brenno? Vždyť moji hudbu ani nebereš vážně.“

„To není pravda.“ Taková nespravedlnost ji přece jen trochu popudila. „Copak jsem ke všemu taky hluchá a hloupá? Miluju tvoji hudbu. Je krásná. Spíš tobě nikdy nezáleželo na tom, co si o ní myslím. Bože, celé roky kvůli tomu do tebe šiju, a nikdy tě to nepřimělo dokázat mi opak. Mrháš talentem, zázračným darem, a to mě rozčiluje.“

Zuřivě si setřela slzy z tváře. „Nemůžu za to, že to tak cítím, ale určitě tě nijak nepodceňuju, ty pitomče. Spíš si tě moc vážím. Ty si prostě sedneš a napíšeš písničku, která člověka chytí za srdce jako nic předtím. Už na začátku, když ještě zdaleka nebyla hotová, jsem ji našla pohozenou na pianu, jako bys neuměl rozeznat, jaký poklad ti vznikl pod rukama. Už tenkrát jsem se do ní zamilovala. Musela jsem s tím něco udělat a je mi fuk, jestli to byla chyba. Byla jsem tak pyšná na to, co umíš, že jsem nic jiného neviděla. A teď běž třeba do pekla.“

Tohle s ním opravdu zacloumalo. Hvízdavě si vydechl. „Tak tomu teda říkám omluva.“

„Jdi do háje. Beru zpátky všechny omluvy, protože ze sebe stejně dělám blázný.“

Tak tohle je jeho ženská, pomyslel si. Tentokrát vzal za branku sám a potměšile pohlédl na Brennu. „Pozdě, už jsi to vyslovila a já jsem to slyšel. Ale něco taky potřebuju říct. Vždycky mi záleželo na tom, co si myslíš o mé hudbě, a taky o mně. Víc než na názorech kohokoli jiného na světě. Co řekneš na tohle?“

„Jen se mě snažíš dostat, protože mám zase vztek.“

„To se mi dařilo vždycky, miláčku, ať jsi vztek měla, nebo neměla.“ Strčil do branky a ta se hladce otevřela. „Pojď dál.“

Popotáhla a zalitovala, že u sebe nemá kapesník. „Nechce se mi.“

„Půjdeš i tak,“ řekl, chňapl ji za ruku a protáhl dovnitř. „Teď budu mluvit já.“

„Nemám zájem.“ Znovu chytila branku a zaklela, protože opět nechtěla povolit.

„A ty budeš poslouchat.“ Otočil ji a chytil za ruce, než je mohla zatnout do pěstí. „Nelíbí se mi, cos udělala, ale tvoje důvody jsou polehčující okolnost.“

„Je mi to fuk.“

„Přestaň se chovat jako husa.“ Když užasle otevřela pusu, zvedl ji pár centimetrů nad zem. „Budu hrubější, když budu muset. A vím, že to máš ráda.“

„Cože, ty...“

Když nevěděla, co říct, přikývl. „Došla ti řeč? To je prima změna. Já nepotřebuju, aby mě někdo dirigoval, spíš šel se mnou mým směrem. Nechci, aby mě někdo postrkoval, obcházel nebo řídil, a jestli s tím nepřestaneš, budeš litovat.“

„Vyhrožuješ?“ prskala. „Už docela lituju, že jsem se vůbec snažila...“

„Brenno.“ Lehce s ní zatřásl, až zase zalapala po dechu. „Někdy bys měla jen sklapnout a poslouchat. Jako třeba teď. Takže jsem chtěl říct,“ pokračoval, zatímco překvapeně mrkala, „že triky jsou jedna věc, ale překvapení jiná. Mám dojem, žeš mě spíš chtěla

překvapit, že to měl být dárek, a já jsem ti ho hodil na hlavu. Za to se ti omlouvám."

Strach a smutek ji začaly opouštět, ale nemohla odolat, aby si ještě nepřisadila. „Na tvé omluvě mi houby sejde."

„Ber, nebo nech být."

„Ty sám jsi najednou děsně drzý."

„Taky všechno nevydržím, což už bys mohla vědět. Takže... kolik je Magee ochotný zaplatit?"

„Neptala jsem se," odpověděla ztuhle.

„No ne, že bys přece jen do všeho nestrkala nos? To je zázrak."

„Jsi nemožnej. Říkala jsem, že mi nešlo o peníze." Odstrčila ho, a než by zase musela zápolit s brankou, vydala se k domu. „Nechápu, že jsem si toho za ty roky nevšimla. Jak jsem si mohla myslet, že jsem do tebe zamilovaná? Představa, že s tebou strávím zbytek života, mi nahání husí kůže."

Nepřestával se usmívat, když viděl, jak pěkně se všechno rýsuje. „K tomu se hned dostaneme. To je dobře, že nešlo o peníze, Brenno. Že sis neřekla třeba: Jestli s ním mám žít, tak by se měl postarat, aby ten svůj talent taky nějak zpeněžil. A když ne on, udělám to já."

„Mně je docela fuk, jak se užíváš."

„Už ti to věřím. Tohle totiž znělo spíš jako: ‚S tímhle mužem chci žít a kvůli tomu, co k němu cítím, mu budu pomáhat s tím, na čem mu nejvíc záleží.‘ To je hezká představa, ale stejně jsi to měla nechat na mně."

„Bud' si jistý, že od teď nechám tohle i všechno ostatní na tobě."

„Tak to spíš nad Ardmorem začnou létat prasata. A pokud ti vypočítavý mozek nedává pokoj, tak mi věř, že jsem se chystal kontaktovat Mageeho a ukázat mu své věci, ale až ho poznám osobně."

Zarazila se a pochybovačně na něj pohlédla. „Tys mu chtěl ukázat svoje skladby?"

„Pravděpodobně. Připouštím, že jsem v minulosti pár věcí někam málem poslal, ale pak jsem si to rozmyslel. Když něco vytvoříš, je to pro tebe moc drahocenné, chápeš? Měl jsem strach, že by to někdo nedocenil. Je bezpečnější neriskovat. Báł jsem se, že přijdu o něco moc důležitého. Mám pro tebe pak menší hodnotu?"

„To ne. Samozřejmě že ne. Když se nezeptáš," vzpomněla si na slova svého otce, „odpověď je vždycky ne."

„Nehádám se, jen se mi nelíbí tvoje metody. A co kdyby Magee řekl: ‚Proč mi posíláte tak ubohou, amatérskou skladbu? Ten člověk nemá sebemenší talent.‘ Co by sis pak myslela?"

„Nic, ty pitomče. Nebo jen to, že Magee nemá vkus a ničemu nerozumí."

„Hm, tak tím se všechno vylepšuje. Nechtěla by ses teď vrátit k tomu prohlášení, že mě miluješ?"

„Ne, protože už to není pravda. Dostala jsem rozum."

„Tak to je teda smůla. Počkej tady, musím si zajít pro něco dovnitř."

Měla chuť naschvál přelézt branku, ale po tom citovém vypětí se cítila unavená. Radši ať je to odbyté všechno najednou.

Zkřížila tedy ruce na prsou a čekala. Vrátil se s prázdnýma rukama, a tak se zamračila.

„Je úplněk," poznamenal, když se k ní blížil. „Možná se o to načasování zasloužil někdo jiný, ale asi to mělo být tady a ve světle měsíce."

Strčil ruku do kapsy, ale nechal ji tam. „Měl jsem takový plán, že se nechám uhánět tak dlouho, až to jako nevydržím. A ty mě pak přesvědčíš, že bych to měl vzdát a oženit se s tebou."

Její unavené oči šokované ožily. „Prosím?"

„Vážně myslíš, že mě můžeš vodit na provázku? Takového chlapa bys chtěla nadosmrti vedle sebe? Otce svých dětí, co by za tebou věčně běhal jako pes?"

„Tohle je snad nějaká hra?"

„Tak trochu, stejně jako u tebe. Ale hra končí, protože bych to rád dokončil trochu tradičněji. Brenno." Vzal ji za ruku a vůbec mu nevadilo, že se zachvěla. „Miluju tě. Nevím, kdy to začalo, jestli před lety, nebo před pár týdny, ale vím, co cítím v srdci a že to nechci jinak. Ty jsi to, co bych chtěl, a se vším všudy. Pojďme žít spolu. Vezmi si mě."

Nemohla od něho odtrhnout oči. V jeho tváři náhle uviděla celý svět. „Bolí mě hlava," vypravila ze sebe po chvíli.

„Tak ti bůh žehnej." Pousmál se, vzal ji za ruku a políbil. „Jak bych tě mohl nemilovat?" Držel ji pevně a pak z kapsy vytáhl prsten.

Perla na jednoduchém zlatém kroužku zářila jako samotný měsíc, čistě a jasně. „Měsíční slza," řekl. „Dostal jsem ji, abych ji daroval tobě. Já vím, že prstýnky nenosíš kvůli práci."

„No, zachytávají se nebo zničí..."

„Tak jsem sehnal taky řetízek, na kterém bys mohla prsten nosit."

Myslel i na takové věci, uvědomila si. Taková hezká malá pozornost. „Teď zrovna nepracuju."

Navlékl jí prsten a její ruka se pod jeho dotekem přestala chvět.

„Myslím, že mi sedí. Jako ty. Jako celý ty. Nesmíš mě rozbrečet."

„Ale ano." Políbil ji na čelo a spánek. „Dneska jsem koupil pozemek."

„Cože?" Slzy ji oslepovaly, a tak o krok ustoupila. „Cože? Tys koupil pozemek a nic jsi mi neřekl? Vždyť jsem ho ani neviděla."

„Když se ti nebude líbit, můžeš mě na něm pohřbít."

„To udělám. Tys koupil pozemek," opakovala už zasněně.

„Abys tam mohla postavit dům a měli jsme spolu kde bydlet."

„Krucí, a je to, rozbrečel jsi mě." Objala ho kolem krku. „Nech mě prosím chvíli." Zabořila mu tvář do ramene a pomalu dýchala. „Myslela jsem, že je to jen touha po tobě a že si s tím vystačíme. Pořád po tobě toužím, ale není to zdaleka všechno. Chci být s tebou a nikde jinde. A uhnala jsem tě, to mi stejně nikdo nevymluví."

Odtáhla se jen natolik, aby ho mohla políbit na rty. „Měla jsem promyšlené, co ti dnes všechno řeknu, ale najednou si nemůžu vzpomenout, jak to přesně bylo. Jen že tě moc miluju, Shawne, miluju tě, jaký jsi, a nic bych na tobě neměnila."

„Tak to je asi dobré. Nepůjdeme už dovnitř? Ohřeju tu tvoji večeři."

„To bys měl, když jsi ji nechal vystydnout." Propletla si s ním prsty. „Ale nebudeš trvat na veliké a drahé svatbě, že ne?"

„Jak bych mohl, když si tě chci vzít, co nejdřív to půjde?"

„Ach," opřela se o něho, „já tě vážně miluju, Shawne Gallaghere. Ještě něco mě napadlo," dodala, když se blížili k domku. „Neměla by ta skladba, co chce Magee koupit, mít nějaký název?"

„To je přece ‚Píseň pro Brenmt‘," odpověděl jí s úsměvem. „A vždycky byla."

Konec